

مائی پرووناگان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رتووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌یب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

مائی پرووناکان

ههلبژاردهی کۆمه‌لیک چیرۆکی نوێی فارسی

وه‌رگیڕانی

عه‌تا نه‌هایی

ناوی کتیب: مائی پرووناکان- ههلبژاردهی کۆمه‌لیک چیرۆکی نوێی فارسی

وه‌رگیڕانی: عه‌تا نه‌هایی

بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۳۰۶

ده‌ره‌ینانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بییب

به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م

پیت لیدان: پێزان نه‌هایی

هه‌له‌گری: دلشاد مسته‌فا + هه‌ندریین شیرزاد

هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوتهر: عه‌زیز عه‌بدوخلایق

سه‌ره‌رشتیاری کاری چاپخانه: ئاوهره‌حمانی حاجی مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیه‌ر- ۲۰۰۴

له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولیه‌ر ژماره (۲۹۵) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

چیرۆکی فارسی، به شیتوهیهک له شیتوهکان، نمونه‌ی جوان و سه‌رنج ڕاکتشی ئه‌زموونی ئه‌م په‌یوه‌ندی و دانوساندنه‌یه له ئاستی ولاتیتکی فره‌نه‌ته‌وه‌ییدا. چیرۆکی فارسی، یان وه‌ها که زۆریه‌ی نووسه‌رانی ده‌خواری بگوتری، چیرۆکی ئیترانی، له جوغرافیا‌یه‌کی به‌ربلاو و له ناو کۆمه‌ڵیک نه‌ته‌وه به‌ زمان و فره‌ه‌نگی جیاوازه‌وه ده‌نوسری. له لایه‌که‌وه، هه‌ر له باکور و ئوس‌تانه سه‌سه‌وزه‌کانی مابه‌ینی ده‌ریای خه‌زه‌ر و زنجیره‌ی کیه‌وه‌کانی ئه‌لبورز، له‌ناو گه‌لانی فارس و گیله‌ک و تورکمان به‌زمان و فره‌ه‌نگی تایبه‌ت به‌ خۆیا‌نه‌وه، تا ناوه‌ند و ئوس‌تانه گه‌رم و بیابانی و پر له‌ ره‌مز و رازه‌ی فارس نشینه‌کان، له‌و‌یشه‌وه بۆ باشوور و ئوس‌تانه‌کانی گوئی که‌نداوی فارس و ده‌ریای عه‌مان به‌ دا‌بونه‌ریت و شیتواری جیاوازی ژبانی خه‌لکه‌کانییه‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه، له‌م سه‌ر بۆ ئه‌وسه‌ری رۆژه‌ه‌لات، له ناو تیکه‌له‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ری خه‌لکی ئوس‌تانی خوراسان و سیستان و به‌لووچستان، به‌ تورک و کرمانج و فارس و به‌لووچه‌وه، تا ئه‌مه‌سه‌راوسه‌ری رۆژاوا و ناو گه‌لانی ئازهری و کورد و عه‌ره‌ب و لۆر. هه‌موو ئه‌م به‌ربلاوی و جیاوازییه‌ سه‌رووشتی و زمانی و فره‌ه‌نگیانه، زه‌مینه‌یه‌کی خۆش و له‌باریان بۆ دا‌هینانی هه‌مه‌ر‌ه‌نگ هه‌مه و با‌به‌ت، بۆ چه‌ند شیتواری، یان وا خاسه‌ بگوتری، چه‌ندان شیتواری گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکی له‌ هه‌موو باریتکی با‌به‌تی و شکتیه‌وه ره‌خساندوه.

نووسه‌رانی ئیترانی له هه‌شتا ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌وه - سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی چیرۆکی فارسی به‌مانا ئیمپرویه‌که‌ی، له‌سه‌ر ده‌ستی نووسه‌رانیکی ده‌سپێشکه‌ری وه‌ک جه‌مالزاده و هه‌یدا‌به‌ت - تا ئیستا، نه‌وه‌ک هه‌ر له‌ شار یان ئوس‌تان یان ناوچه‌یه‌ک، به‌لکو له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کان و له‌ناو زۆریه‌ی گه‌لانی ئیترانیدا، به‌ قۆستنه‌وه‌ی ئه‌م ده‌رفه‌ته‌ ر‌ه‌نگاله‌یه‌یه و به‌هه‌ره‌رگرتن له‌ ئه‌زموونی ژبان له‌گه‌ڵ خه‌لکانی ناوچه‌ی جیاوازه‌کان و زمان و فره‌ه‌نگ و دا‌ب و نه‌ریت و جووری ژبان و روانگه‌ و بۆ‌چوونه‌کانیان، پێ به‌پیتی ئاشنا‌یه‌تیه‌یان له‌گه‌ڵ ئه‌زموونه‌ فکری و فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بیه‌ تازه‌کانی دنیا و پته‌و کردنی ژیرخانی رۆشنییری خۆیان، هه‌نگاو به‌هه‌نگاوی گۆرانه‌کاریه‌یه کۆمه‌له‌یه‌تی، سیاسی و فره‌ه‌نگییه‌کانی ولات، میژوویه‌کی سه‌رنج ڕاکتشی ئه‌ده‌بی و چیرۆکییه‌کانی ساز کردوه. به‌شیتکی زۆر له‌ نووسه‌ران و ره‌خنه‌گرانی ئه‌ده‌بی به‌ دوو شیتواری جیاواز و له‌ ئه‌نجامدا نزیک له‌ یه‌ک ئه‌م میژووه هه‌شتا ساڵه‌ به‌سه‌ر سێ قۆناغدا دا‌به‌ش ده‌که‌ن. شیتواری یه‌که‌م که‌ بونیادی دا‌به‌شکاریه‌که‌ی خودی نووسه‌ره‌کانه، قسه‌ له‌ سێ نه‌وه‌ی یه‌که‌م و دووه‌م و سیه‌ه‌می چیرۆک نووسان ده‌که‌ن. بێگومان ئه‌م دا‌به‌شکاریه‌یه کۆیه‌ به‌هۆی چا‌پو‌شینی له‌ جیاوازی

پیشه‌کی

۱

ناشی نه‌گوتری که‌ بزاقی وه‌رگه‌یرانی به‌ره‌می فکری، فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بی بۆ سه‌ر زمانی کوردی - به‌ تایبه‌ت له‌ ده‌ پانزه‌ ساڵی ڕابوردوو زیاتر له‌ هه‌موو شو‌رتنیک ڕووی له‌ هه‌ریمی زمانی فارسی کردوه و، هه‌ر له‌م ماوه‌دا له‌گه‌ڵ سه‌دان کتیب و وتاری هه‌مه با‌به‌ت که‌ به‌ ناو‌بژیکاری زمانی فارسی و وه‌رگه‌یرانی ئیترانییه‌وه کراوه به‌ کوردی، خه‌رمانیکی شیع‌ر، چیرۆک و ته‌نانه‌ت رۆمانی هاوچه‌رخ‌ی فارسییه‌ پێشکه‌ش به‌ کتیبخانه‌ی هه‌ژاری کوردی کراوه. ئه‌م هه‌ول و چالاکییه‌ ئه‌وه‌نده‌ی که‌ له‌ ده‌وامه‌ی تیکه‌لی و دانوساندنی میژوویی، کۆمه‌له‌یه‌تی و به‌تایبه‌ت فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بی کورد له‌گه‌ڵ نزیکترین گه‌ل و زمانی دراوسێی، واته‌ فارسییه، ئه‌وه‌نده‌ش وا‌به‌سته به‌ نیاز و پتووستیه‌ فکری و فره‌ه‌نگیانه‌ی که‌ خۆینه‌ر و نووسه‌ری کورد نزیکتر و حازر به‌ده‌ستتر له‌ هه‌موو لایه‌ک، له‌سه‌ر خوانی زمان و ئه‌ده‌بی فارسی ده‌ییبینیته‌وه. ئه‌م راستیه‌ و پیرای گه‌لیک ره‌هه‌ند و لایه‌نی پرسیار هه‌لگری، له‌ بارودۆخی ئیستادا ده‌توانی ده‌رفه‌تیک‌ی زێرین بۆ به‌رده‌وامی و په‌ره‌پیدانی په‌یوه‌ندی و دانوساندنی فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بی گه‌لانی ناوچه‌که، به‌تایبه‌ت کورد و فارس، له‌سه‌ر بونیادیکی نوێی ناسین و لیکه‌گه‌یشتی به‌رامبه‌ر، بۆ نزیک بوونه‌وه له‌ هاو‌دلی و هاو‌خه‌مییه‌کی مرۆیی بخولقیته‌ی. دیاره ئه‌م گرنگه‌ ئه‌وه‌نده‌ی که‌ مه‌به‌ستی وه‌رگه‌یرانه، ئامانجی دا‌هینانی ئه‌ده‌بی و به‌تایبه‌ت چیرۆکییه.

به هره‌ی داهینه‌رانه و روانگه و بۆچوونی نووسهران و جی‌وازی به‌ره‌مه‌کانیان له هه‌موو ئاستیکدا، ئیمکان و دهرفته‌ی ده‌ستنیشان کردنی تاییه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی نه‌وه جی‌وازه‌کان نارەخسیتی. شیوازی دووهه‌م که بونیادی دابه‌شکاریه‌که‌ی له دهره‌وه‌ی نه‌ده‌ب، واته له دۆخه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان وهرده‌گری، نووسهران و به‌تایبه‌ت چیرۆکی فارسی به‌سی قۆناغی میژوویی، یه‌که‌م: له سه‌ره‌تاوه تا سالی ۱۳۳۲ ی کۆچی (سالی کوده‌تا له ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی دوکتۆر موسه‌دق) دووهه‌م: له سالی ۱۳۳۲ تا سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش گهلانی ئیران له سالی ۱۳۵۷ و، سیهه‌م: قۆناغی پاش سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش، دابه‌ش ده‌کات. ئەم دابه‌شکاریه‌ی نه‌گه‌رچی تارا‌ده‌یه‌ک ناماژه به‌ره‌نگدانه‌وه‌ی گۆزێنکاریه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان له به‌ره‌مه‌کاندا ده‌کات، به‌و‌حاله‌ش هه‌لگری هه‌ندیک کیشه و گرتی جیدی وه‌ک به‌هانه‌دان به جی‌وازی به‌ره‌مه‌کان به‌تایبه‌ت له ئاستی هونه‌ریدا، هه‌یه. به‌هه‌رحال ئەم دوو جوژه دابه‌شکاریه‌ی له زۆر لایه‌نه‌وه یه‌ک ده‌گره‌وه که گرنگترینیان ده‌ستنیشان کردنی سه‌ره‌به نه‌وه یان قۆناغه جی‌وازه‌کانه. به بۆچوونی هه‌ردوو لا دیارترینی نووسهرانی سه‌ره‌به نه‌وه‌ی یه‌که‌م یان قۆناغی به‌ره‌به‌ر له سالی ۱۳۳۲ بریتین له محمه‌دعه‌لی جه‌مالزاده، سادق هیدایه‌ت، بوزورگ عه‌له‌وی، سادق چووبه‌ک و... ناودارترین نووسهرانی نه‌وه‌ی دووهه‌م یان قۆناغی نیوان ۱۳۳۲ تا سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش بریتین له م - ا - بیته‌ ئازین، ئەحمه‌د مه‌حمود، غولام حوسین ساعیدی، مه‌حمود ده‌وله‌ت ئابادی، سیمین دانشوهر، جه‌لال ئال ئەحمه‌د، ئیبراهیم گولستان، ره‌زا به‌راهه‌نی، عه‌لی ئەشه‌رف ده‌رویشیان، جه‌مال میرسادقی، هۆشه‌نگ گولشیری و... ده‌یان و بگه‌ زیاتریش. نووسه‌ری سه‌ره‌به نه‌وه‌ی سیهه‌م، یان قۆناغی پاش شۆرش، که‌سانیکه‌ی وه‌ک ئەحمه‌د ئاقایی، فه‌رخونده ئاقایی، شه‌هرام ئەسه‌دی، شیوا نه‌ره‌ستوویی، ئەسه‌غر ئیلاهی، حه‌سه‌ن ئەسه‌غری، یونس ته‌راکه‌مه، یارعه‌لی پوورموقه‌ده‌م، زۆیا پیرزاد، ئەمیر حه‌سه‌ن چلته‌ن، خاتره حیحازی، ئەبوتوراب خوسه‌روی، عه‌لی خودایی، فه‌ریده خه‌رده‌مه‌ند، ره‌زا جه‌ولایی، سه‌ناپوور، فره‌شته ساری، ره‌زا سه‌فده‌ری، محمه‌د که‌لباسی، فه‌رزانه که‌ره‌م پوور، مونیرۆ ره‌وانی پوور، شه‌هلا رووحیه‌روه‌ر، عه‌باس مه‌عرووفی، محمه‌د محمه‌د عه‌لی، شه‌ه‌ریار مه‌نده‌نی پوور، بیژن نه‌جدی، حه‌سه‌ن مرته‌زاییان ئابکنار و زۆر ناوی تر که بیست و نۆ چیرۆک له سی چیرۆکی ئەم دوو به‌رگه به‌ره‌مه‌ی قه‌له‌می ئەوانه.

هه‌ر وه‌ها که ئاشکرایه ئەم دابه‌شکاریه به هه‌یج شیوه‌یه‌ک به‌ومانایه نییه که ئاستی

به‌ره‌مه‌ی نووسهرانی سه‌ره‌به نه‌وه یان قۆناغیک چونیه‌که، یان نووسهرانی سه‌ره‌به نه‌وه یان قۆناغیک له قۆناغه‌که‌ی دواتردا بی به‌ره‌م بوون. به‌لکو به‌په‌چه‌وانه‌وه به‌شیکه‌ی زۆری نووسهرانی سه‌ره‌به نه‌وه یان قۆناغی دووهه‌م به‌وه‌په‌ری جیدییه‌ته‌وه له پاش شۆرش سالی ۵۷ و تا ئیستاش له مه‌یدانی چیرۆکی فارسیدا ئاماده‌ییان هه‌یه و ته‌نانه‌ت چهند که‌سیک له‌وان جگه له‌وه‌ی که به‌شیکه‌ی زۆر له باشترین به‌ره‌مه‌کانیان له‌م قۆناغه‌دا نووسیه‌و زۆرتین کاریگه‌ریشیان له‌سه‌ر چیرۆک و چیرۆکنووسانی ئەم قۆناغه هه‌بووه.

له هه‌ر حالدا دیارترین نووسهرانی سه‌ره‌به نه‌وه یان دوو قۆناغی یه‌که‌م و دووهه‌م، به‌گوته‌یه‌کی تر دیارترینی ئەو نووسه‌رانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه تا به‌ره‌له سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش خاوه‌نی ناو و ناوبانگ بوون هه‌رکامه به هۆی وهرگه‌یترانی یه‌ک یان چهند به‌ره‌مه‌ییان بۆ سه‌ره‌زمانی کوردی، بۆ خۆینه‌ری کورد، به‌تایبه‌ت له دهره‌وه‌ی ئیران، ناوی ئاشنان. ئەم ئاشنایه‌تی و ناسیاییه‌ی خۆینه‌ر و ته‌نانه‌ت نووسه‌رانی کوردیش له گه‌ل ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی فارسی به‌گه‌شتی و، رۆمان و چیرۆک به‌تایبه‌ت، ناسیای و ئاشنایه‌تییه‌کی ناته‌واو و، له هه‌ندیک حاله‌تیشدا سه‌قه‌ت و پر له‌خه‌ساره. بۆ ناوبرده کردنی هۆکاره‌کانی ئەم ناته‌واوییه‌ ده‌شی ئاماژه به چهند خالی وه‌ک:

ا - ناپیشه‌یی گه‌ری کاری ئەده‌بی و به‌تایبه‌ت وهرگه‌یتران.

ب - نه‌شاره‌زایی زۆربه‌ی وهرگه‌یتره‌کان و هه‌لکوتانی کوتر کوترانه‌یان بۆ سه‌ره‌ده‌قه فارسییه‌کان بی هه‌یج خه‌م و دالغه و تیگه‌یشتن و بۆچوونیکه‌ی شه‌خسی به‌رامبه‌ر به چیرۆک و، هه‌لبه‌ژاردنی هه‌ره‌مه‌کی و بی به‌رنامه‌ی ده‌قه‌کان بۆ وهرگه‌یتران.

پ - بی‌ده‌ره‌ستی بلافۆک و بنکه‌کانی وه‌شاندن به‌رامبه‌ر به‌گرنگی کرده‌که و نه‌بوونی بنکه و دامه‌زراوه‌ی تایبه‌ت و به‌رپرس بۆ وهرگه‌یتران. ت - نه‌بوونی په‌خه‌ و خۆینه‌نه‌وه‌ی چالاکانه‌ی ئەو به‌ره‌مه‌مانه‌که وهرگه‌یتران و، کۆمه‌لیک هۆکاری سه‌ره‌که‌ی تر بکردری. دیاره‌گوتنی ئەم راستییه‌ تاله به هه‌یج شیوه‌یه‌ک به مانای نه‌بینین و پێشیل کردنی هه‌ولێ دل‌سۆزانه‌ی چهند وهرگه‌یتریکه‌ی شاره‌زا نییه‌ که لایه‌نی دل‌خۆشکه‌ر و برواپه‌یکراوی ناسیاییه‌که، به‌ره‌مه‌ی ره‌نجی ئەوانه و، ئەم کتیه‌به‌ وه‌ک هه‌ولیکه‌ی بچووک بۆ ناساندنی به‌شیک له دیارترین نووسهرانی نه‌وه‌ی سیهه‌می چیرۆکنووسانی ئیرانی، له ده‌وامه‌ی ته‌قه‌لای ئەواندايه.

ئەم كۆتۈپ - كە بە ھېوام بە زوویی دەرفەت بۆ چاپ و بلاوكردنهوئى بەرگى دووھەمىشى
 برەخسى - بە بۆچوونى من ھەلبىزاردەبەكى كەم و بچووكە لە كۆى ئەو چىرۆكانەى كە لە
 ماوئى بىست و پىنج سالى دواى شۆرشى پەنجا و ھوتى ئىران، بە قەلەمى نەوئەبەكى
 نوئى لە چىرۆك نووسان نووسران. نەوئەبەك كە قوناعى لاوئەتسىان لە سالانى پەلە
 كىشەى پەنجاكاندا تىپەپوئە، يەكەمىن ئەزمونەكانى كار و داھىنانى ئەدەبىيان لە
 جەنگە و ترۆپكى گۆزانكارىيە سىياسى، كۆمەلايەتى، فكرى و فەرھەنگىيەكانى ئەو
 سالانەدا بوو. نەوئەبەك كە لە زانكۆ و پشت مېتىزى دەرس خوتىندەنەوئە بۆ ژورەكانى
 پچەپچى سىياسى و لەوئىشەوئە بۆ شەقامە قەرەبالغەكان و دەنگ ھەلبىرەن و ھەرا و
 ھورباى بۆ و پروخىيە راپەرىن و، پاشانىش بۆ مەيدانى شەرىكى درىخاھەن و گرمەى
 ناپالم و ھارەى تەيارە و بۆمبارانى شارەكان و... لە ھەموو ئەم ماوئەشدا نووسىن، بەبى
 ھىچ ئومىدىكى چاپ و بلاوكردنهوئە. چما لەو سالانەدا گەرەتەكانىشيان، ئەوانەى وا
 دلئەنگ و ئاومىد بنووسن... بنووسن... بنووسنى بەگۆيدا دەچرپاندن دەرفەتى چاپ و
 بلاوكردنهوئەيان نەبوو. بەوئەھالەش ئەوان دەياننووسى. چىرۆكىيان دەنووسى و رۆمانىيان
 دەنووسى چما دەيانزانى دەبى بنووسن. دەبى ئەو سالانە، ئەو واقىع و رووداوە گورج و
 تىپەپرانە، ئەو خەم و مەينەتسىيانە بنووسى. ئەوان دەيانگىرپاوە. چونكە دلئەبىيان كە دەبى
 ئەوئەى وا لە رووپەرى ديار و واقىعدا روودەدا، ئەوئەى وا لە ناديارترىن سووچەكانى
 رۆحى كۆمەلدا دەگورئى، بگىرپىتەوئە. ئەوان دەياننووسى و بەگىرپانەوئە ئەوئەى كە دەبوو
 بگىرپىتەوئە كۆمەلگەيان رووت دەكردەوئە. نەوئەك ھەر ئىستى، راپورد و، تەنانەت
 داھاتوئى ھىشتا نەھاتوئى، تا بە خۆى و خۆيان و بە ھەموو ئەو ھىز و دەسلەلاتانەى
 بنوئەن كە جلوبەرگى بىدەنگى و درۆ و فرىوبان لەبەرى كۆمەلگەى ئەم ولاتە پىرە زۆرھانە
 دوو ھەزار سال تەمەنە كرديوو. كۆمەلگە و تەنانەت مرۆف و سەردەمەكەش بە تەقەلاى
 ئەوان و بە گىرپانەوئە ئەوان رووت دەبوو. نە بە گىرپانەوئە رىبالىستىيانەى كالم و كرچ و
 راپورتى رووكەشى رووداوەكان، كە ئەوئەش خۆى كراسىكى بۆرەقنە و رووپوشىكى رەنگ
 و روو پەرىبىتر بوو، كە دەبوو بدېرئى و دامالدرئى. ئەوان رۆحى كۆمەل و كۆمەلگەيان
 رووت دەكردەوئە. ئالۆزىيەكانى، تەواوئى و ناتەواوئىيەكانى، خەون و روئىياكانى،

ئوستورە كۆن و نوئىكانى، پرس و پرسىيارەكانىيان دەردەخست. ئەمەش ھەموئى ئەو كارە
 نەبوو كە دەيانكرد يان دەبوو بىكەن، ئەوان بەگىرپانەوئە دەبوو جگە لە بوون و شناسى كۆبى
 و كۆمەلايەتى، بوون و شناس بە خۆشيان بىخەش. خۆيان وەك مرۆقى تاك، تاكىك لە
 ميانە و لەبەرامبەر كۆدا. لەوئەبەرىش تاك نەوئەك ھەر لە دەقەر و مەيدانى گىرپانەوئەى
 چىرۆكىدا، بەلكو وەك چىرۆكنووس سەرى ھەلدابوو. تاكى رۆشنىبىر و رەخنەگر لە
 بەرامبەر عەقلى كۆدا. تاكى داھىنەر. سادق ھىدايەت لە ناو ھەموو پىوانى گەورە و
 بچووكى سىياسى، فكرى و فەرھەنگى ئىراندا تەنبا كەسىك بوو كە رەسمەكەى بە دىوارى
 مالى زۆرەى ئەم نووسەرەنەوئە ھەلئاسراوئە. ئەوانەى كە بە گومان و بى باوئەرىيەوئە (بەلام
 بەرئىز و حورمەتەوئە) لە نووسەرەنەى بەر لە خۆيان دەروانى، لە ھەموو نووسەرەنەى بەر لە
 خۆيان، رەنگە تەنبا لە قەلەم و نووسىنى چەند كەسىك بە سەرنجى خوتىندكارانەوئە
 رادەمان. چەند كەسىكى وەك ھىدايەت كە نەمابوو و، دەولەت ئابادى و گولشىرى كە
 ھىشتا پى بە پىتى ئەوان و لە بەرىانەوئە دەروشتن و دەياننووسى.

ئەم نەوئە لە چىرۆكنووسانى ئىرانى، ئىستا سالانى گەنجى تەمەن و تەجرەبەيان
 تىپەرانەوئە، بە تەمەن ترىنەكانىيان ھەركامە بە چەند رۆمان و كۆمەلنىك چىرۆكى
 بلاوكرەوئە، لەم سالانى بەھا و بايەخ وەرگرتنەوئە رىزەبىيەى چىرۆك و رۆمان لە فەزائى
 فەرھەنگى و ئەدەبى ئىراندا، لە دەيان فستىقال و بۆنەى خەلاتى ئەدەبى، جگە لە
 بەشدارىكرن و خەلات بردنەوئە، ئەركى داوئەرى و ھەلبىزاردى بەرھەمى باشى كەم
 تەمەنترىنەكانىشيان لە ئەستۆبە. بەم ئالەش ھىشتا بەرھەم و داھىنانى بىست و پىنج
 سالەى ئەو چىرۆكنووسانەى كە لە دواى شۆرشەوئە ناو و ناوبانگىيان دەركردوئە - بە
 تەمەن و كەم تەمەن - بە تىر و تۆخى نەخوتىندراوئەتەوئە، بەقەدەر پىبوست رەخنە و
 لىكۆلپنەوئەى جىدى و ھەمەلايەنە لەسەر تايبەتەندى گشتى و وزە و لاوازىيەكانى
 بەرھەمىيان نەنووسراوئە. وئىراى ئەمەش دەشى لە روانگەى خۆمەوئە و بەقەدەر دەرفەتى ئەم
 پىشەكسىيە ئامازىيەكى كورت بەچەند خال، وەك چەند تايبەتەندى سەرەكى چىرۆكى
 فارسى بە گشتى و، چىرۆكى دواى شۆرش بگەم.

يەكەم: وئىراى ئەوئەى كە دەربارەى بوونى ئەم نەوئە لە نووسەرەنەى كەش و فەزائى
 سىياسى و ئىدىئۆلۆژىكى سالانى سەرەتا و دواى شۆرشى پەنجا و ھوتى ئىران گوترا،
 سەرەكىترىن تايبەتەندى ئەم قوناعەى چىرۆكى فارسى دەرباز بوونە لە زەھنىيەتى زالى

سیاسی و ئیدیۆلۆژیکی. دياره ئەمه به ههچ شتیهیهک به مانای دابرا له واقع و رووداو تال و شیرین و چاره نووس سازه کانی کۆمه لگه نییه. به پێچه وانهوه، نامادهیی سه رجه می واقع و رووداو و کاره ساته کانی ئەم قۆناغه له میژووی ولات و کۆمه لگه، وهک راپه رین، شۆرش، شهر، بوومه له رزه ... له چیرۆکدا، ههروهها نامادهیی و شایه تیدانی جه سوورانه و راستگۆبانهی نووسه ر و به رهه مه کانیان له سه ر هه موو مه یه نه تییه سیاسی و کۆمه لایه تییه کان، یه کێک له تایبه ته ندییه سه ره کییه کانی ئەم قۆناغه ی چیرۆکی فارسییه. به لام ئەوهی که له م میانه دا جیتی سه رنج و لێرامانه ئەوهیه که نووسه رانی چیرۆکی نوێی فارسی به هۆی ئاشنا بوونی زیاتری راسته وخۆ و ناراسته وخۆیان له گه ل گۆرانکارییه فکری و فره نه نگیه کان، تیۆرییه کانی ئەدهب و په خنه ی ئەدهبی له ئاستیکی جیهانیدا، ههروهها به هۆی ئاشنا بوونی زیاتریان له گه ل شتوازه جیاوازه کانی چیرۆک و په ی بردن به توانا و زه رفیه ته کانی ئەم ژانره ئەدهبییه، هاوکات له گه ل ئەم ناماده بوونه به رپرسانه و داهینه رانه یه، به دوور که وتنه وه یان له روانگه ی ئیدیۆلۆژیکی و حه قیه ته خوازی فکری و، راپۆرت نووسی ریالیسمی رووکه شی و سۆشالیستی و، هه مه کی روانی (کلی نگری) له گێرانه وه دا، له باشترین نمونه کاندای زیاتر و چاکتر له رابوردووه گه رپانی ژبانی خه لکیان (وهک تاک و وهک کۆ) له قوولترین لایه نه کانی واقعی به رهه ست و نابه رهه ستی (عه ینی و زهنی) کۆمه لدا گێراوه ته وه و، به بی غافل بوون له و واقیعه انه کونجکۆلی زهنی تاکی ئیترانیشیان کردووه.

دووه م: چیرۆکی فارسی ههروهها که گوترا له سه ر زه مه یه یه کی په نگاله یی زمان و فره نه نگه ی جیاوازی گه لانی ئیترانی، به قه له می ده یان نووسه ری ئاشنا به تایبه ته ندییه فره نه نگیه کانی ناوچه و هه رتیه جیاوازه کان ده نووسری. نووسه رانی ئەم قۆناغه له میژووی چیرۆکی فارسی له ده وامه ی پێشینیانیان و ته نانه ته هه ندیک جار وشیارانه تر و هه مه لایه نه تر له ئەوانیش سوودیان له م جیاوازییه زمانی و فره نه نگیه وه رگرتووه و، ههروهها که له زۆریه ی نمونه کانی ئەم هه لبێژارده شدا دياره، به شیک له نووسه ران به به ره وه رگرتن له واقع و رووداو و کاره ساته کانی ده وروبه ریان بۆ نووسینه ی چیرۆکی ریالیستیانه به فاکتۆرگه لی ناوچه یی، به شیکیان به سه رنجدان به ئیمکاناتی ئوستوره یی و هێمایه ی ناوچه که یان بۆ نووسینه ی چیرۆکی خوازه یی و شاعیرانه و، ده سه ته یه کی تر به که لک وه رگرتن له فه زاگه لی سو ریالیستی و زهنی به ره و داهینهانی به رهه می ئابسته ر و ده روون شیکارانه هه نگاویان هه لیتاوه. به گشته ی ئەم جیاوازییانه و، جیاوازی

بیروبوچوونی نووسه ران، جگه له فره جوۆری فه زا و setting ی چیرۆکه کان، فره جوۆری زمان، زاواوه، فره نه نگ، نایین و دابونه ریتی که س و کاراکته ره کانی ش، شه به نگیکه ی په نگاله یی و سه رنج راکیشی چیرۆکی پێشکه ش به خۆینه ره کانی کردووه.

له چوارچێوه ی ئەم تایبه ته ندییه دا ناشی ئامازه یه کی کورت به چیرۆکی نه وه ی نوێی نووسه رانی ئیترانی له ده ره وه ی ولاتیش نه کردری. نووسه رانییک که له فه زای فکری، فره نه نگه ی و کۆمه لایه تی ولاتینیکه ی تر، به تایبه ته ولاتانی ئەمریکایی و ئوروپایی، ده ژین. چیرۆکی ئەم نووسه رانه له هه مان کاتدا که له دانوساندنی راسته وخۆ له گه ل چیرۆکی هاوچه رخی جیهانی و به تایبه ته چیرۆکی ئەو ولاتانه دایه که لیتی ده ژین، له دانوساندنیکه ی سه روشتی و پێویست له گه ل چیرۆکی فارسی ناو ولاتیشدا یه. ئەم جوۆره چیرۆکه، یان واباشته ر بگوتری، چیرۆکی نووسه رانی دانیشتووی ده ره وه ی ولات، ئەگه ر تا به رله ده - پانزه سالی رابوردو زیاتر به زه یینییه تی سیاسی و ئیدیۆلۆژیکی نووسه رانی سیاسی و دوورخواه ی تاراوه گه وه ده نووسرا و، به زۆری له فه زای ناو ولاتدا و ناویری له کیشه کۆمه لایه تییه کانی ناو ولات ده دایه وه و نۆستالۆژیک بو و، ئیمپۆکه به تییه راندنی ئەو قۆناغه، ره وایه تی جوۆری ژبان و گرت و کیشه تاکه که سی و کۆمه لایه تییه کانی مروف و کۆمه لگه ی ئیترانیی ده ره وه ی ولات ده کات. چیرۆکی نووسه رانی ده ره وه ی ولات که له م چه ند سه لئه دا تا راده په ک ئیمکان و مه جالی بلاو بوونه وه له ناوه وه ی ولاتیشی بووه، وهک جوۆریکی تایبه ته و سه رنج راکیش له زۆر باری هونه ری، زمانی، تیمی و بابه تییه وه خۆی به خۆینه ر و په خنه گرانی ش ناساندووه.

سێهه م: تایبه ته ندییه کی تری چیرۆکی نوێی فارسی که دا لعه ی سه ره کی به شیکه ی زۆر له نووسه رانی ئەم قۆناغه شه، سه رنج و گرنگیدان به زمان و داهینهانی سه بکی و ستایلی ره وایه ته. زمانی فارسی به پێشینه یه کی هه زار سه لئه ی ده قی نووسراوه یی و مه کتووب، به چه ندان فورم و شتوازی شیعیی و سه بک و ستایلی په خشانیه ی جیاوازه وه، ده توانی و توانیوه ئیمکانیکه که م وینه بۆ فره جوۆری ته کنیکه ی و سه بک و ستایلی گێرانه وه، که له ئەنجامدا فره جوۆری دید و روانینه ی نووسه ره کانی بۆ مروف و جیهانی ده وروبه ر و سه رده مه که ی لی ده که ویتته وه، ده سه ته به ر بکات. په خشانیه ی جیاوازی به رهه مه ئەدهبی، میژووی، عیرفانی و فه لسه فییه کان له چه ند سه د سه ل له مه به ره وه تا ئیستا، که شه به نگیکه له زمان و په خشانیه کۆن و ئارکائیکه وه بۆ زمان و په خشانیه شتیه ئاخواتنی

ئىستا، سامانتيكى پر بهايه له بهر دهستی چيرۆكنووساندا، نهوك هەر بۆ گيپرانه وهى چيرۆكى قوناغه جياوازه كانى ميژووى ئەم ولاته، بهلكو بۆ گيپرانه وهى زهينيه تى ميژووى مرۆقى ئەم سهرده مهش. نووسه رانى ئيرانى به تاييهت چەند كه ستيكى وهك هيدايت، دهولت نابادى و گولشيري، به دواى ئەوانيشدا زۆر كهسى وهك مەندهنى پوور و... به سوود وهگرتن له م ئيمكانه كه م وينهيه و به داهيتانى زمان و پهخشانيكى شاعيرانه، به راگويزانى به شتيك له رابوردوو بۆ ساته وهختى ئىستاي داهيتان و خويندنه وه، نهوك هەر زۆرترين سووديان له ياده وهرييه ميژووييه په نهان و شاراهه كانى ناو زمانى فارسى وهگرتوه، بهلكو بۆ خوڤان و كاراكته رى چيرۆك و رۆمانه كانيان و، خونهرانى ئەم سهرده مهش، ياده وهري ميژووييان دروست كرده وه و له هه مان كاتيشدا به هۆى لايه نى شاعيرانه ي ئەم زمانه وه به ره مه كانيان له حه قبييهت و قه تعييه تى مانايى ده رباز كرده وه.

چوارم: تاييه تمه ندييه كى ترى چيرۆكى نوئى فارسى، گرنگى و به هادانه به لايه نى هونه رى و ته كنيك و به گشتى، توانا و قابلييه ته كانى جوړى گيپرانه وه كه، واته چيرۆك. ئەگەر زۆرينه ي چيرۆكى بهرله شوپش له بهر چەند هۆى وهك؛ زهينيه تى هه مه كى روان و بهرله مۆديرنى زوريه ي نووسه ران و دهروه ستى و ئيلتزاميان بۆ كيشه سياسى و ئيدىلۆژيكيه كان و پاشان ته سليم بوونيان به تيؤرى رپاليسى سۆسياليسى، زياتر خه مى بابته تى و چى گوتنيان بو و، چيرۆكى ئەم سالانه، له بهر چەند هۆى وهك: سه ره له داني گۆرانكاريه كان و هاتنه ئاراي دۆخىكى نوئى سياسى و كۆمه لايه تى و فه ره نكي، تپه راندنى ئەو ئەزمونه و ئاشنايه تى زياترى نووسه ران له گه ل فكر و ئەده بى تازه ي جيهانى و چه شنيكى تر له ره خه و خويندنه وهى به ره م و... ئاوپرى جيبديتريان له لايه نى هونه رى و ته كنيكى، يان چۆن گوتن و چۆن گيپرانه وه داوه ته وه و سه ره تا خودى دهق و، پاشان له قوناغىكى تر دا په يوه ندى دهق له گه ل مرۆق و كۆمه ل و سهرده مه كه يدا به هاى وهگرتوه. ئەم به ها و گرنگيدانه به چۆن بى گيپرانه وه، ئەگه رچى لاي به شتيكى زۆر له نووسه ران، به تاييهت له ئەزمونه سه ره تاييه كانياندا، به بارى لاساييكردنه وه (نهوك كارتىكردووى) له هه نديك نووسه ر و به ره م و شه پۆلى ئەده بى ناوه وه و ده ره وهى سنوره زمانى و فه ره نكيه كانى ئيران شكاوه ته وه، به لام هه نديك نووسه رى شاره زا به و شه پۆل و گه رپانه جيهانويه و شاره زا به توانا فه ره نكي و ره وايه تيبه كانى خوڤان و ئەزمونگه رى راسته قينه، هه نديك دهقى ناوازه يان داهيتاوه كه باشترين به ره مه كانى ئەم سى ساله بهرته نجامى ئەو ئەزمونگه رى و ناسين و شاره زاويه هه مه لايه نيه

پينجه م: تاييه تمه ندييه كى ترى تاييهت به چيرۆكى ئەم قوناغه ناماده بوونى جيبدى و كارا و پر به ره مى نووسه رانى ژنه له م مهيدانه ي داهيتانى ئەده بيدا. ئەگه ر له نووسه رانى بهر له شوپش جگه له ناوى چەند خانتيكى وهك سيمين دانشوره هيج ناوتيكى ترمان له بىر نه ماوه، له سه ره تاي په نجاكانه وه نه وه يه كى نوئى ژنانى چيرۆكنووس پينيان ناوه ته مهيدانه كه و به به ره و توانايه كى زۆر و وشياري و ئاگاداريه كى زياترى فكرى و فه ره نكي و كۆمه لايه تى، له هه مان كاتيشدا هه لويستى رۆشنگه رانه و رۆشنبيرانه ي ئەده بى و ره وايه تى له به رامبه ر ناته باويه كانى كۆمه لگه ي پياو سالار و چه وساندنه وهى ژنان، ده يان رۆمان و سه دان چيرۆكيان به زهينيه تىكى مۆديرنى ژنانه وه نووسيه وه. ئيمرۆكه له مهيدانى چيرۆكى نوئى فارسى، به ناماده بوونى ده يان خاتوونى چيرۆكنووسى وهك مونيرۆ ره وانى پوور، گولى ته ره قى، فريشته سارى، فه رخونده ئاقايى، ناهيد ته باته باى، زويا پيرزاد، شه هلا رووچ په روهر، ميترا ئەلياتى و... چيرۆكى ژنان، چيرۆكيك كه زياتر خه م و دالغه ي ژنانى هه يه و ره وايه تى كيشه ي ژن له كۆمه لگه يه كى له حالى تپه ريندا ده كات، به شتيكى هه ره جيبدى و سه رنج راكيشى چيرۆكى فارسويه.

به دلنياهيه وه ئەوه ي كه گوترا نهوك هەر سه رجه مى تاييه تمه ندى چيرۆكى فارسى به گشتى، بهلكو كۆى تاييه تمه ندييه كانى چيرۆكى دواى شوپشيش نيبه. به راي من مه رجى سه ره كى ئاشنا بوونى خويندەرى كورد له گه ل چيرۆكى دواشوپشى فارسى و تاييه تمه ندى و وزه و لاوازيه كانى، وه رگيپران و خويندنه وهى به ره مه مى ئەم قوناغه يه. چيرۆكه كانى ئەم كتيبه ته نيا بۆ مه به ستى خويندنه وه و ئاشنا بوونى زياترى خويندەرى كورد له گه ل چيرۆك و به ره مه مى نووسه رانى ئەم قوناغه ي چيرۆكى فارسى وه رگيپردراونه ته سه ر زمانى كوردى.

۳

ئەوه ي كه له باره ي ئەم كۆمه له چيرۆكه وه ده بى بگوتى:

من زۆريه ي چيرۆكه كانى ئەم كتيبه م له ماوه ي چوار، پينج سالى رابوردودا وه رگيپراوه. له هه ر كتيب يان گوڤارتيك چيرۆكى يه كتيك له م نووسه رانه م خوينديتته وه كه به راي خۆم؛ يه ك: له زۆر بارى شكلى و ناوه رۆكييه وه كارتىكى سه رنج راكيش بوين. دوو: تا ئەو

را دهی که له گه‌ل کۆی به‌ره‌می نووسه‌ره‌که‌ی ناشنا بووبیتم له جومله‌ی کاره باشه‌کانی و، له هه‌مان کاتیشدا هه‌لگه‌ری زۆریه‌ی تایبه‌مه‌ندی نووسینه‌کانی بووبی. سێ: تا راده‌یه‌ک نوینه‌ر و نمایشکه‌ری جوهریکی تایبه‌ت له چیرۆکی فارسی بووبی. چوار: وه‌رگه‌ی‌ئانیم بۆ خوینه‌ری کورد و فه‌زای ئه‌ده‌بی خو‌مان به‌ پێویست زانیب، چیرۆکه‌که‌م وه‌رگه‌ی‌ئاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا من دل‌نیام ئه‌م کتیبه‌ نمونه‌ی به‌ره‌می هه‌موو ئه‌و چیرۆک نووسانه‌ ناگریتته‌وه‌ که له‌ ماوه‌ی بیست و پینج سالی رابوردوو به‌ شپوه‌ی جیدی له‌م بواره‌دا کاریان کردوو و کتیب و به‌ره‌میان بلاو کردۆته‌وه‌. بێگومان سه‌دان چیرۆکی چاک و سه‌رنج راکیش له‌ ده‌یان نووسه‌ر له‌م ماوه‌ دوور و درێژه‌دا له‌ دوو توتی کتیب یان گو‌فاره‌کاندا بلاو بوونه‌ته‌وه‌ که یان من نه‌مدیون، یان خویندوو‌منه‌ته‌وه‌ و له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک ده‌رفه‌تی وه‌رگه‌ی‌انیانم نه‌بووه‌ و ئیستاش ده‌ستم پێیان ناگاته‌وه‌.

دیسانه‌وه‌ دل‌نیام سه‌رجه‌می چیرۆکه‌کانی ئه‌م کتیبه‌ له‌ یه‌ک ئاستدا نین. هه‌روه‌ها که نووسه‌ره‌کانیشیان له‌ ئاستیکی به‌هه‌ر و ئه‌زمون و داهیناندا نین. ئه‌وه‌ی که بۆ وه‌رگه‌ی‌انی ئه‌م چیرۆکه‌نه‌ گرنه‌م پێداوه‌، نمایشی تایبه‌مه‌ندییه‌کانی چیرۆکی ئه‌م قوناغه‌ له‌ دوو توتی کتیبیکدا بووه‌. رهنه‌گه‌ هه‌ر ئه‌م گرنه‌گی پێدانه‌ یه‌ک دوو چیرۆکی ناوینحالی یان لاوازتر له‌ باقی چیرۆکه‌کانیشی هینابیتته‌ ناو ئه‌م کۆمه‌له‌وه‌.

له‌ کاتی ئاماده‌ کردنی ئه‌م به‌رگه‌ له‌ کتیبه‌که‌ پر به‌ دل‌ هه‌زم ده‌کرد ریزکردنی چیرۆکه‌کان به‌شوتن یه‌کترا به‌ پیتی به‌ها و بایه‌خی هونه‌ری به‌ره‌م یان به‌هه‌ر و توانا و کاریگه‌ری نووسه‌ره‌کان له‌ فه‌زای چیرۆکی ئه‌م قوناغه‌ بێ. به‌لام ئه‌و جوهره‌ ریزکردنه‌ به‌ شپوه‌یه‌ک سه‌پاندنی بیروبو‌چوونی وه‌رگه‌ی‌ به‌سه‌ر زه‌ینی خوینه‌ری کتیبه‌که‌دا ده‌بوو. دیاره‌ خودی هه‌ل‌بژاردنه‌که‌ (وه‌ک هه‌موو هه‌ل‌بژاردنیکی تر) تا راده‌یه‌کی زۆر جگه‌ له‌ نواندنی بیروبو‌چوونی وه‌رگه‌ی‌ بۆ چیرۆک و به‌ تایبه‌ت چیرۆکی فارسی، له‌ خۆیدا چه‌شنیک داوه‌ری و ته‌نانه‌ت راسه‌پینیشی تێدايه‌، بۆیه‌ وازم له‌و شپوه‌ ئاماده‌کردنه‌ هینا و وه‌ک نه‌ریتیکی په‌سندکراو چیرۆکه‌کانم له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌لف و بیتی ناوی دووه‌می نووسه‌ره‌کان ریز کرد.

له‌ کۆتاییدا ئه‌م کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌ به‌ هه‌موو ناته‌واو یه‌کیه‌وه‌ به‌رگی یه‌که‌می هه‌ل‌بژاردنی چیرۆکی پاش شۆرش فارسییه‌. رهنه‌گه‌ ته‌نیا ئه‌م ناو لێنانه‌ بتوانی پاساو بۆ بوونی چیرۆکی مالی روناکان به‌ قه‌له‌می هۆشه‌نگ گو‌لشیری بێنیتته‌وه‌. کاریگه‌ری گو‌لشیری

له‌سه‌ر نووسه‌رانی نه‌وه‌ی سیه‌ه‌م یان قوناغی دواي شۆرش و چالاکي و پر به‌ره‌می نووسه‌ر له‌م بیست و چهند ساله‌دا و له‌مانه‌ش گرینگتر به‌ها و بایه‌خی چیرۆکی مالی روناکان که به‌رای من جگه‌ له‌ به‌هاگه‌لی هونه‌ری و بابه‌تی، داهینانی زمان و په‌خشانیکی نوتی چیرۆکیه‌ و لایه‌نیکی شاراوه‌ و په‌نهانی توانا و زه‌رفییه‌تی زمانی فارسی بۆ گه‌ی‌رانه‌وه‌ ئاشکرا ده‌کات، وه‌های کرد که حه‌یفم بیتی ئه‌م چیرۆکه‌ (یه‌که‌م چیرۆکی ئه‌م کۆمه‌له‌ که وه‌رگه‌ی‌ئاوه‌) له‌ ریزی به‌ره‌می هه‌ل‌بژاردنی قوناغی نوتی چیرۆکی فارسیدا دانه‌نیم.

عه‌تا نه‌هایی

خانه‌خوی. فۆلگا کچیکی سپیکه‌له‌ی قه‌له‌ویچکه‌ بوو، سه‌رگۆناکانی چال و، قژی نه‌رم و سافی وه‌ک چه‌تر، هه‌میشه تاسه‌ر پیتلوه‌کانی ده‌شارده‌وه.

«مادام» جارێک گوتبووی که دایکی فۆلگا شووی به‌پیاویکی موسولمان کردووه و بۆ هه‌میشه به‌جی هیشتون. به‌لام هاوسیکان قسه‌ی خۆیان ده‌کرد، ئه‌وان له دایکی فۆلگا و، جوانیه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که‌ی و، هه‌لاتنی له‌گه‌ڵ پیاویکی موسولمان ده‌وان. له‌وه‌ی که باوکی فۆلگا ئیستاش شار به‌ شار و ولات به‌ ولات له‌ ژنه‌که‌ی ده‌گه‌رێ و رایسپاردوووه تا نه‌یدۆزیته‌وه ناگه‌ریته‌وه.

فۆلگا

فه‌رخونده ئاقایی

دایه‌گه‌وره دواي هه‌موو فال گرتنه‌وه‌یه‌ک، ئارام و ئاسووده به‌ره‌و مال ده‌بووه‌وه. ده‌ست و ده‌می سێ جار گلاو ده‌کرد و، له مه‌هتابیشی ده‌خواست واکات. ئه‌وسا هه‌مدیسان سبه‌ی دوانیوه‌رۆ ده‌رۆشته‌وه بۆ لای مادام.

مه‌هتاب له‌و رۆژانه‌وه فۆلگای دهناسی و فۆلگا ئیستا له‌ پشت ده‌رکه‌ راوه‌ستابوو، مه‌هتاب پتی مائی خۆی نه‌ده‌دا. فۆلگا بالای ناوین و شانی داگه‌وتوو، توژیکی قه‌له‌و بوو. چاوی ره‌ش و درشت و، پیتستی گه‌ش و دانه سپیه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه. وه‌ک هه‌میشه‌ هه‌زی ده‌کرد ماتیکه‌ی سه‌ده‌فی له‌ لێوی بدا. ساکیکی بچوک به‌ده‌ستیکیه‌وه و کیفیکیش له‌ ده‌سته‌که‌ی تریدا بوو.

- ئیمه‌ پتی مائی خۆمانمان نه‌دا. نه‌ ئیمه‌ و نه‌ هاواریکانی تری. له‌ پشت ده‌رکه‌ راوه‌ستابوو پتی داده‌گرت که ده‌یه‌وی بیته‌ ژوو. جگه‌ له‌ ئیمه‌ که‌سی تری نه‌بوو، ئیمه‌ش، هه‌موومان لیتی ماندوو ببوین. به‌رله‌وه‌ی بیته‌ ئیره‌ چووبوووه مائی باوکم. هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ باوکم ته‌له‌فوننی کرد و له‌ میترده‌که‌می پرسی:

«به‌رای ئیوه‌ ده‌بێ له‌گه‌ڵ ئه‌م هاواری شیتته‌ی مه‌هتابدا چی بکه‌م؟ هه‌ر ده‌لتی من و دایه‌گه‌وره‌م هاوسیتان بووین. چاکه‌، خۆ زۆر که‌س هاوسیتان بوون. ئیمه‌ چ به‌رپرسین؟ هه‌موو جارێک دیت و تووشی عه‌زه‌تمان ده‌کا.»

میترده‌که‌م گوتبووی بینیرن بۆ ئیره‌. ئه‌وسا به‌سه‌ر مندا بۆلاندی: «ئه‌م ژنه‌ تا که‌ی ده‌یه‌وه‌ی حه‌یامان بیات؟»

نیو سه‌عات له‌وه‌دوا هاته‌ مائی ئیمه‌ و، ئیمه‌ ده‌رکه‌مان لێ نه‌کرده‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ری زینگیه‌ی جه‌ره‌سه‌که‌شی رزگار بین، به‌رقه‌که‌مان کوژانده‌وه و ته‌له‌فونه‌که‌شمان

«خۆش به‌حالی ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ ماله‌وه‌ ده‌بینیته‌وه» ئه‌مه‌ قسه‌ی دایه‌گه‌وره‌ی مه‌هتاب بوو. مه‌هتاب له‌گه‌ڵ دایه‌گه‌وره‌ی له‌ ژوواریکدا ده‌خه‌وت و هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌بیستنی ئه‌م قسه‌ چاوی هه‌لدینا. دایه‌گه‌وره‌ له‌سه‌ر دۆشه‌که‌له‌یه‌ک داده‌نیشت و به‌هه‌ردوو ده‌ست پیتی خۆی ده‌شیتا. هه‌ردووکیان خویان به‌وه‌گرتبوو که مه‌هتاب بپرسی:

«بۆ دایه‌گه‌وره‌، نه‌کا له‌ ئیمه‌ ماندوو بووی؟»

ئه‌وسا ئه‌ویش له‌به‌ر ئیشی پتی و، له‌وه‌ی که‌ تا به‌یانی چاوی له‌ په‌نجه‌ره‌ برپوه و دوعای کردوووه زوو رۆژ بیته‌وه، بنالین. زه‌ویه‌کانی دایه‌گه‌وره‌ و ئاغاواته‌کانی تریان له‌ «ئیسلاحات ئه‌رزی^(۱)» به‌کدا داگیر کردبو و، دایه‌گه‌وره‌ ناچار پیمیل ببوو بیته‌ مائی کوره‌که‌ی و له‌گه‌ڵ ئه‌واندا بژی. له‌گه‌ڵ مه‌هتابدا هاوژووور بوو، تا سه‌ره‌مه‌رگ پتی و ابوو میوانه‌ و، هه‌موو رۆژیکی چاوه‌پروان بوو رۆژی دواتر بۆ مائی خۆی بگه‌ریته‌وه.

دوانیوه‌پروان پتیکه‌وه ده‌چوونه مائی دایه‌گه‌وره‌ی فۆلگا. تا «مادام» قاوه‌ی تورکیان بۆ ده‌م بکا و فالیان بۆیگریته‌وه. دایه‌گه‌وره‌ی مه‌هتاب له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشت و قاچه‌ کورته‌کانی، که نه‌ده‌گه‌بشتنه‌ زه‌وی، ده‌جوولاند و چاوی له‌ ده‌می مادام ده‌پری. بۆ ئه‌وه‌ی پتی بلتی که‌ی ده‌توانی بگه‌ریته‌وه سه‌ر زه‌وی و مائی ئاغا‌یه‌تی خۆی.

مه‌هتاب و فۆلگا یان له‌ حه‌سه‌ر ته‌نافبازیان ده‌کرد، یان له‌ ژوووره‌وه شتومه‌که‌ی میوانبازیان له‌ سووچیک ده‌چنی و چپه‌چپیان ده‌کرد. به‌کیان ده‌بووه میوان و ئه‌ویتریان

قرتاندا. هیچ پئییه کمان بۆ په یوه ندى گرتن نه هیشته وه، به لآم قۆلگا له وه بهرى شه قامه که چاوه پروان مابوو. هیتواش لۆبه کی په ده کهم هه لدا یه وه و سه یرم کرد. به تهنیا له و بیدنه گیه دا وه ستابوو. سره له سه و قژی ده ئالا. وهک بیره وه به یه کی دور بوو. له کوئ دیبوم؟ شه و بوو یان کاتیکى مابه ینى شه و پۆژ؟ شانى دا که وتوو به لآم پیتی چابوک و قايم، له دور وه هیتشتا به گور و توانا دیار بوو. چۆن ده بیتوانى به تهنیا له وئى را وه ستى و گوئى به هیچ نه دا؟

- مه هتاب هاوسى و هاوړیم بوو. دواى مردنى دایه گه ورم ناچار وازم له زانکو هینا. له شیرکه ته فه رانسه یی، ئەمریکایی و ئیتالیاییه کاندایه وهک سکر تیر دامه زرام. جلی جوانم ده پۆشى و خواردنى باشم ده خوارد. له هه موو هاو ته مه نه کانم باشتر بووم. وازم له و ماله لا رووخواه هینا و چوممه هوتیل. کارم ده کرد و ده ژيام. پاشان روژتم بۆ ئینگلیس. له وئى شووم به رهزا کرد که خویندکاری فه لسه فه بوو. رامینى کورم له وئى له دایک بوو. کاتیک گه راینه وه بۆ ئیران هه موو شتیک گۆرابوو. ماوه به کی زۆر هه ردوو کمان بیکار بووین و پاشان رهزا رووی له عالهمى سحر و جادوو کرد. خوئى راده هینا چۆن غه یب بیتی. بۆ ئەوه ی په ی به رازى ساحیر و جادووبازان به رى پشیلهى ره شى ده کۆلاند و ئیسکه کانى جیا ده کرده وه. رهزا منى به هۆى تیاچونى ژيانى ده زانى، بۆیه له ماله که ی ده رى کردم. کاریک که هه موو له گه ل مندا کردیان.

- هیتشتا له وه بهرى شه قامه که را وه ستابوو، بئى ئەوه ی سه یرمان بکا کیشکی ده گرت. دواى سه عاتیک به رقه که مان هه ل کرده وه. زهنگى لیدایه وه و له پشت ده رکه را وه ستا، بۆ ئەوه ی دیسان بلتین ناتوانین رپى مالى خو مانى به دین. کاتیک مێرده کهم له راره وه که هه را و هاواری ده کرد، قۆلگا له سه رخو پارایه وه: «من ده چمه باخه گشتیه که ی ئەوه به شه قام. ئەگه ر توانیت توژیک خواردنم بۆ بینه.» چی بلتیم؟! بوغز قورگی گرتم و ئەوه تیکه یی. گوئى: «ئیمشه و رپیم بکه بيمه ژوو. جیم نییه.» دیسان بیدنه نگ بوونه که مى به ده رفه ت زانیبوو. گوتم: «ناتوانم خو بۆخوت ده یناسى» مێرده کهم بیانوو بوو، خوتم پیم خو ش نه بوو. ئاخو رپۆژ و دوو رپۆژ نه بوو. به رله وه ی قۆلگا هیچ بلتى مێرده کهم ده رکه ی داخست.

چهند هه زار جار گوتراوه ئیواره خه مباره، خه مى ئیواره له و سه رحه دده یه که تیا یدا یه، له و سنووره که ده بئى لئى بپه رپته وه، سنوورى شه و و پۆژ. پۆژ کۆتابی پئى ها تووه و شه و

چاوه رپئییه، مرۆقیش جاروبار له سه ر سنووره. من قۆلگام له پشته وه له وئى ده دى، له سه ر سنوور بوو، له سه ر لیواری تیغ، له مابه ینى شه و و پۆژ، تهنیا و غه رب، وهک ئیواره، وهک غوره تى ئیواره. خواردن و میوه م پيدا و له لای دانیشتم. قسه مان کرد و به سته نیمان خوارد، ده تگوت من ئەوه که سه نیم که رپى مالى خوتم نه داوه، دیار بوو به لایه وه ئاسایى بوو، له مندالیک به سه ر دوو چه رخه یه که وه رامابوو.

- سئى سآله کوره که مم نه دیوه، به خواستى خوتم ده ستم لئى هه لگرت، نه مده توانى دایکایه تى بۆ بکه م. واچاک بوو لای باوکى بمینیتته وه، شه ش سآله هه میشه گیرفانم به تآله و پارم له م و له و قه رز کرده وه. ئەمه له کاتیکدا یه که هه میشه حه زم کرده وه چاکترین شته کان بۆ کوره کهم بکرم، ده لئى که سانیک به دوامه وهن و به هاوړیکانم ده لئین رپى مالى خو بانم نه دن، له هه ر شیرکه تیک دامه زریم له ژیر چاوه دپیرباندانم تا کاره کهم پئى نه کرى، وا ده نویتن که من شیتیم. له بئى جیکه یی و جار جاره ش له بهر برسایه تى هۆش و حه واسم نامینى، ته نانه ت تاپ کردنیشم له بیره ده چیتته وه و دوگمه کانم لئى تیکه ل ده بن. له ته مه نى هه ژده سآلیه وه کار ده که م، که چی ئیستا حه فته و مانگیک تیناپه رى ده رم ده که ن. له هیچ پانسىو نیک ریکه م ناده ن، ده لئین ژنى بئى مێرد، خویندکار نه بئى وه رى ناگرن. بۆ چونه موسافیرخانه ش ده بئى هه موو شه ویک پرۆم بۆ ئیداره ی «ئه ماکن» (۲) و کاغه زیان لئى وه رگرم. ئەوه سئى سآله ش که له تورکیا بووم، و ابوو. هیچ ولاتیک فیزه ی نه دامئى، هه موو ریکه یه کبان لئى گرتم. حاجه ت شوئى و ده سترۆشیشم کرد به لآم بئى سوود بوو. هه ندیک تاپۆ به دوامه وهن که ژيانیان لئى تیکداوم. پیمو ابوو بگه ریمه وه بۆ ئیره چاکتره، که چی خرابتر بوو. بئى بنه ماله، بئى که س و کار و، ئیستاش بئى دۆست و هاوړى. حسابى ئەوه شوئینانه م له ده ست ده رچوه که کارم بۆ کرده ون، به لآم لیسته ی ئەوه شوئینانه م گرتوه که لییان خه وتووم. مالى هاوړى و ده سته خوشکی کۆن، مالى دراوسێکان، پانسىونه کان و، ئەم دوا یبانه ش باخه گشتیه کان، لیسته به کی دور و درێژه.

مه هتاب به شه رمه زاریه وه گوئى: «کارم به خه لکى تر نییه، به لآم من خراپه م زۆر له گه ل کرده وئى. ئەگه رچی هیچیشم له ده ست نایه ت.»

قۆلگا بزه یه کی ها تئى و گوئى: «من هیچم له تو ناوئى، هه ر ئەوه ش که ده مدوئینى به لامه وه زۆره. من ئەگه رچی هه میشه به تهنیا ژباوم، به لآم زۆر هاوړیم بووه که قسه م له گه ل کرده ون، که چی ئیستا که س وه لامم ناداته وه. ده زانى بۆ ئەوه نده دیم بۆ لای تو؟

چونکه تۆ ئو دەمانه منت دیوه که کارم دهکرد و چاکترین جلوهرگم دهپوشی و چاکترین بۆنم له خۆم دهدا و له چاکترین هوتیل و پانسیۆنهکاندا دهژیام. تۆژیانی منت دیوه.»

شەش سال له مەه و پیتش قۆلگا بەرله رۆشتنی بۆ تورکیا، له دواهم رۆژی هەراج کردنی ماله کهیدا له مەهتابی گێرایهوه. شتوومهکی له میوانخانە میاله کهی چینیبوو، و نرخی له سەر دانا بوون. دهفره چینییهکان، کریستالهکان، شتومهکی بهرقی، که رهسهی عەنتیکهی ئاشپهزخانه، جلوهرگی تازه... لیسته کهی نیشان مەهتاب دا. چەند پارچه زیاتری لی نهفرۆشتبوون.

«بەم پارەیه هەزار دۆلاریشم بۆ سهفه ره کهم پێ ناکردی.»

«بۆ هەرزانیان ناکهی تا زیاتریان لی بفرۆشی. له وهزعی وادا تۆ پیتوبستت به پارەیی زیاتره.»

«دلم نایەت. من و پهزا هەر کام له مانه مان له لایه کی دنیا کپوه و هیناوه، بیر هه وهریم له گه لیا نندا ههیه، خۆشم دهوین. جا چۆن ده توانم ئاگر له مالی خۆم به ربهدم. بیرم له وه کردۆته وه که نه گهر نه فرۆشترین، ده میننه وه بۆ رامینی کورم.»

شەوی بهر له سهفه ره کهی ده رکه و په نجه ره و شیشه کانیشی خاوین کرده وه. ژنیکی دراوسییان له دالان به سه رسوورمانه وه لیبی پرسیبوو: «قۆلگا خانم خۆ تۆ گوتت به یانی سهفه ره کهی، حه تمه نه په شیمان بوو یته وه که ئاوا خه ربکی خاوین کردنه وه.»

قۆلگا به سوو که زمان گیرانی که وه گوتبووی: «نا، حیشمهت خانم. نیوه شه وه ده بی پرۆم، ویستم ماله که له بهر کور کهم خاوین پێ.»

«بۆ رامین له گه ل خۆت نابهی؟»

چاوی پر ببوو له فرمیتسک و به شه رمه زاریه وه گوتبووی: «باوکی ناهیلێ، جان تاکه شیم به ستووه، حه زده کهی بیینی؟ من زوو ده گه ریمه وه. مانگیک، یان زۆر بخایه نی دوو مانگ، نه وه نده که بتوانم قیزی ئینگلیس وه ربه گرم و نه وسا بگه ریمه وه کور کهم بهم.»

رۆشتنه کهی سێ سالی خایاندبوو. هه ره ئو به کهم شه وه پهزا گرامافۆن و ته سجیل و شربت و سه فحه کانی مۆسیقی کلاسیک و ئه لبومی په سمه کانی قۆلگای ئاگر دابوو.

کور که له سووچیکی حه سار راوه ستا و سه یری باوکی کرد که شتومه کی ده هینایه

حه سار، وردی ده کردن و ئاگری تیبه ره ده دان، هاوسیکان سه ره تاتکه یان ده کرد تا له نه نجامی کاره که بگهن. رۆژی دواتر کۆنه فرۆشیک هه موو شتومه که کی پیکه وه کپی و، کور و باوک بی خاوا فیزی کردن له کهس، به تاقه ساکیکه وه سه ره پێ که وتن.

دوو ژن له بهر تیشکی کزی چراکانی باخی گشتیدا دانیشتبوون و به رابوردوی خۆیاندا ده چوونه وه.

- قۆلگا ماندووه، وه که ئه وهی که له سه فه ره گه راپیتسه وه، وه رس دیاره، ره نگه وه رسیه کهی منیشی گرتبیتسه وه، ده لێ چاکم، بۆخۆم ده گه ریم. به لام له قوولایی نیگایدا ماندوویی و دلێشاوی هه یه. پیده چێ خوی بهم دلێشاویه گرتبێ. تیناگه م بۆ پێ له سه ره ئه وه داده گری که چاکه، زۆر چاک.

- مه هتاب ئارامه و ده لیبی له ئاوینه ی چاوه سارده کانیدا ماندوویه تیه کهی من دووباره ده کاته وه. له وه رسیه کی هه میشه ییدایه که له روومه تیا شه پۆل دهدا و، دیسان وه رسی و ماندوویی. تاقه وشه یه ک به سه بۆ ئه وهی له جیبی خۆی راپه رپێ، گوپی تیژ بکا، هیزی بیتسه وه بهر و ئاماده ی هیرش بردن یان به رگری کردن له خۆی بی. چاک ئه م حاله ته ی ده ناسم. دیسان به وشه یه کی دلنه وایی کهر ئارام ده بیتسه وه و دووباره وه رسی و بی تاقه تی روومه تی داگیر ده کا. له لام دانیشتوو و گوپی له قسه کانم ده گری. بریا بیه یشتایه له گه لی بژیم. مانگه شه وه نه بوو، به لام چاوی شه وه به خه بهر بوو. گه وال گه وال هه وره په شه کان له ئاسماندا ده بیندران که له شه وه که تاریکتر بوون. دوو ژنه که له جه نگه ی قسه ی گوتراو و نه گوتراو دا دیسانه وه پیده نگ بوون و قرئی جوانیان به ده م باوه ده شه کایه وه.

مه هتاب پرسی: «ئیمشه و چی ده کهی؟»

«هه وا خۆشه. له م باخه گشتیه ده میتنه وه.»

«ناترسی؟»

«نا، تا نیوه شه و خه لکی لیبیه. نه گه ره که سیکیش لیم بیرسی؛ ده لیم نه خۆشیی دلم هه یه و ده بی له هه وای ئازاددا بم. دوو شه وه له مه و به ریش له باخی گشتی ساعی بووم. تا هه وا خۆش بی ده توانم له باخی گشتی بم.»

مه هتاب قۆلگای ماچ کرد، پارده یه کی خسته کیفه کهی و رۆیشت.

«ژماره‌ی ته‌له‌فون؟»

«نیمه.»

«ئه‌گهر وابی ناچارین بتنییرین بۆ زیندانی ژنان.»

شهو له‌وئ مایه‌وه، خواردنی شه‌و قییمه‌پلاو بوو. ههر که‌س چه‌نده‌ی بویستایه، ده‌یاندايه. به‌یانی دیسان قۆلگایان بۆ هه‌مان ژوور برده‌وه، ژنیکی گه‌نج هه‌ولئ ده‌دا جیدی و تووره‌ بی. گوتی: «ئه‌گهر ده‌ست له‌و کارانه‌ت هه‌لنه‌گری، بۆ هه‌میشه لیتره ده‌مینیه‌وه.»

قۆلگا گوتی: «من هیچم نه‌کردوه.»

ژنه گه‌نجه‌که له‌و ژووره رۆشته ده‌ر، له‌گه‌ل که‌سیکدا قسه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه. گوتی: «ئه‌گهر وه‌عدمان بده‌یتئ دووباره نه‌بیته‌وه، ده‌توانی برۆی.»

قۆلگا گوتی: «من جیم نبیه که برۆم. ههر لیتره ده‌مینمه‌وه.»

ژنه گه‌نجه‌که دیسان رۆشته ده‌ر و له‌گه‌ل که‌سیکدا قسه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه. گوتی: «ئیمه لیتره جیمان بۆ ژنانی لانه‌واز نبیه، ته‌نیا ژنانی خراب و دز راده‌گرین، دۆسیه‌یان بۆ دروست ده‌که‌ین و ئه‌وسا ده‌یاننییرین بۆ زیندانی ژنان.»

– که له «سه‌ره‌رشتی غه‌رب» هاتمه ده‌ر، هه‌مدیس له شه‌قامه‌کان مامه‌وه. به‌ پچ سه‌رم له هه‌موو ئه‌و شرکه‌تانه‌دا که پیشتر کارم بۆ کردبوون. ته‌نیا شرکه‌ته‌که‌ی ئالبیتر، که ماوه‌یه‌کی که‌م کارم بۆ کردبوو، دانه‌خرابوو. زۆر ماندوو بووم. یام بوو. ئالبیتر برده‌میه مه‌خزه‌نی شرکه‌ته‌که‌ی و چای بۆ ساز کردم. گوتی کوره‌که‌ت ده‌دۆزمه‌وه، نازانم ناو‌نیشانی رامین و په‌زای چۆن ده‌ست که‌وت، چه‌ند رۆژ له‌وه دوا خۆی بۆ به‌رده‌رکه‌ی مالتی په‌زای بردم. په‌زا ده‌رکه‌ی کرده‌وه، زۆر گۆرابوو. لاواز و په‌نگ په‌ریو و قژی سپی ببوو. گوتم ده‌مه‌وئ رامین ببینم و ئه‌گهر بکری بۆ ئاهه‌نگی سه‌ری سالتی تازه ببه‌مه‌ لای خۆم. پرسى: «پیم نالتی سالتی تازه مانای چیه‌؟»

هیچم نه‌گوت، نه‌مده‌ویست چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، وه‌ها که ئه‌و هه‌مان پیاو نه‌بی که سالانیکی له‌وه‌به‌ر له ئینگلیس شووم پیکردوو و باوکی کوره‌که‌مه. گوتی: «بیموایه تۆ نه‌بینئ ئاسووده‌تره.»

گوتم: «مندال، مندالی تۆبه. من ته‌نیا ده‌مه‌وئ ببینم.»

گوتی: «خه‌وتوو.»

ده‌یتوانی به‌ئاگای بکاته‌وه، به‌لام نه‌یکرد. من رۆشتم و به‌یانی بۆ ببیننی رامین گه‌رامه‌وه و له‌و یه‌که‌م ساته‌ی هه‌وه‌لدا ورد بووم، کوره‌که‌م له‌ کونیکدا ده‌ژیا. له‌ژنیرخانیک له‌ گه‌ره‌کی خوارووی شار، به‌جلی شپ و سه‌ر و رووی پیسه‌وه. بریا نه‌مدیایه.

– ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌والئ قۆلگام نه‌ده‌زانئ. نه‌ ته‌له‌فونئ کرد و نه‌ هات بۆ لام. پاشان رۆژیک ته‌له‌فونئ کرد و ناو‌نیشانی شرکه‌تیکی پیدام که برۆم و سه‌ردانی بکه‌م، رۆشتم. دواى ئه‌و هه‌موو ساله، بۆ یه‌که‌م جار بی ئه‌وه‌ی ئارایشتی کرد بی ده‌مدی، حاله‌تی ساردی چاوه‌کانی دا‌یچله‌کاندم، ماچی کردم. موچرکه‌م به‌ له‌شدا هات. گوتبووی نه‌خۆشه به‌لام هیشتا پیسته جوانه‌که‌ی ما‌بوو، ژووره‌که په‌ریو له‌ دۆسیه‌ی کۆن و چه‌ند چه‌رخى دروومانی قه‌دی و چه‌ند به‌سته شتوومه‌کی هاوردی تۆز لی نیشستووشی لی‌بوو. له‌ ناوه‌راستی مه‌خزه‌نه‌که‌دا به‌ره‌شپرتکی پان کردبووه و په‌تویه‌کی نیمداری بۆ خه‌وتن له‌سه‌ر راخستبوو. مه‌خزه‌نه‌که په‌نجه‌ره‌ی نه‌بو و، رووناکی تینه‌ده‌که‌وت. ده‌رکه‌که‌ی به‌ره‌و راره‌وه‌که ده‌کرایه‌وه. خاوه‌نی شیرکه‌ته‌که، ئاغای ئالبیتر، پیره‌میتردیکی ئه‌رمه‌نی بالا‌به‌رز و باربکه‌له‌ بوو، هات و خۆی پیناساندم. قۆلگا چه‌ند قوتوو لووبیای نیشان دام و گوتی چه‌ند هه‌وتووئه ئه‌مه‌ خۆراکیه‌تی. خسه‌خشی ده‌نگی و زمان گیرانی کاتی قسه‌کردنی زیاتر بوو‌بوو. به‌وحاله‌ش حه‌زی ده‌کرد قسه‌ بکا.

– له‌وه‌تی له شیرکه‌ته‌که‌ی ئالبیتر ته‌نانه‌ت پاره‌ی خۆشتنیشم نییه. له‌ ههر کوئ کاریک ده‌بینمه‌وه دواى چه‌ند رۆژ ده‌رم ده‌که‌ن. شه‌ویک ئالبیتر تاکسی گرت و منی، وه‌ک دیل، بۆ شیرکه‌ته‌که‌ی حه‌میدی هاو‌پتی نارد. له‌ بیست تمه‌ن زیاترم شک نه‌ده‌برد، حه‌میدیش وه‌ک ئالبیتر له شیرکه‌ته‌که‌ی ده‌ژیا. سه‌ره‌تا له‌گه‌ل‌مدا میه‌ره‌بان بوو، له‌وئ خۆم شت، کراسی خۆی دامئ و له‌به‌رم کرد، شه‌رمم ده‌کرد به‌لام چاره‌م نه‌بوو، پاره‌ی دامئ گۆشت و قارچک بکرم و خواردن سازکه‌م. که خواردی گوتی ده‌ستاوم ناخۆشه، ئیرادی له‌ کاره‌کانم ده‌گرت، ده‌یگوت به‌که‌لکی هیچ نایه‌م. بۆئه‌وه‌ی گالتهم پیتبکا پیتی ده‌گوتم جوانئ. ژنی گه‌نجی ده‌هینایه شیرکه‌ته‌که‌ی و له‌ دوا رۆشتنیان ده‌یگوت ئه‌مه‌ کچی فلانه سه‌ره‌ه‌نگه، خودا خودایه‌تی دۆستی بم، پیم‌خۆش بوو له‌وئ هه‌لبیتم، وه‌لامم نه‌ده‌دايه‌وه. چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی نه‌ده‌بووم. سکر‌تی‌ریکی گه‌نجی بوو که خواردنی بۆ دروست ده‌کرد و

دەفرەکانی بۆ دەشت، بە کچە کەم گوت تۆ سکر تیری یان ئاشپەز؟ من کە لە تەمەنی تۆدا بووم لە باشترین شیرکە تەکان کارم دەکرد و لە چاکترین خواردن گەکان نامم دەخوارد و جوانترین جلویەرم دەپۆشی، لە داخان گۆتم، کچە گریا و ئاغای حەمیدیش منی دەرکرد. دیسان بێ جێ و رێ مامەوه، عەلی ئاغا چاودیری ساختومانە کە بەردمیە ژوورە کە ی خۆی و چای بۆ ساز کردم.

- ئەو شەوه قۆلگا خانم هات بۆ ژوورە کەم. نەدەگریا، تەنیا روومەتی سوور هەلگەرا بوو، لێم پرسى بۆ وای لێهات؟ گوتى نازانم، من چام بۆساز کرد و پارووبەک نامم پێدا، ئەویش ژيانى خۆى بۆ گیترا مەوه. گوتم من ناتوانم لێره راتگرم، وەرە سوار ماتۆرە کەت بەکەم و پیکەوه برۆین بۆ ئەفسەریه، دوو ژوورم هەیه و ژنیک و چوار مندال. لە گۆشەى یه کێک لە ژوورەکان لە گەل ئیمە برۆی. سەرەتا بیدەنگ بوو، پێدەچوو رازی بووبی، بەلام هەر ئەو شەوه لێیدا و رۆیشت. لەوه دواش کارم بۆ دۆزبەوه، بەلام دلێ بە کارە کەى نەدەدا، ئەوانیش دەریان کرد.

- هەر ئەو شەوه به پێ رۆشتمەوه بۆ شیرکە تە کەى ئالبیرت، هەر کە منى دى گوتى: «قور بەسەرت، حەمیدیش دەرى کردى؟»

حەزم دەکرد دەمتوانى بلێم خۆم هەللاتم. چونکە پێم خۆشە لە روومەتى کورە کەم بروانم. من دایکایه تيم بۆ نەکردوه بەلام ئاخى رۆژنیک پیکەوه دەژین و من باشترین شتەکانى بۆ دەکرم، بەلام هیچم بە ئالبیرت نەگوت، تەنیا گۆتم لە کار دەگەرێم.

- زمانى زیاتر دەگیرا. هەلچوو، پەستا پەستا قەسەى دەکرد بێ ئەوهى گۆی بەوه بدا کە گۆی لێدەگرم یان نا. لەو مەخزەنە چۆل و گەرمەدا قەسەى دەکرد و من ناچار گۆیم لێدەگرت تا ئاخى بە کەى هەللاتم.

- چەند رۆژ دواتر عەلى ئاغا سوار ماتۆرە کەى کردم و بردمى لە شیرکە تیک دایمەزاند، هەر ئەو شەوه ئالبیرت دەر بیکردم و لە شەقامەکان مامەوه. ئەو شەوه تا بەیانى بە شەقامەکاندا گەرپام و بەیانیش چوومە سەر کارە کەم. بەلام لەویش دەریان کردم، ئەو دواهم رۆژە حالم خراب بوو. بەسەرت نەهاتوو؟ لە سەرقالی کارکردندا خەلک سەیر لیت ورد دەبنەوه و تۆ هەست دەکەى بە دەورى خۆتدا دەخولیتەوه. مشتتیک کلینیکس، کە لە دواهمین ساندویچ فرۆشى هەلتگرتوو، لە کيفە کەت دەرى دەهینى و لەسەر مێزە کە

دایدەنیتى. باقى شتوومە کى ناو کيفە کەشت دەردینى. کلینیکسەکان قەد دەکەى، نازانى چى لە شتوومە کەکانى تر بەکەى، کە شەوى مێزە کە رادە کیشى، چى تێدایە هەلیدە رێژى، ئەوسا تێدایە مێنى کە ئەمانە چین و دەبێ چى بەکەى؟

تە لە فوننت بۆ دەکری، لە کە سیکەوه کە نازانى بۆچى راتسپاردوو زوو پێوه ندىت لە گەل بگری، لە رۆژ مێرە کە تدا نووسیوتە مەوعیدى دوکتۆر، نازانى کامە دوکتۆر و لە کوی. تەنیا سەعاتى مەوعیدە کە دەزانى.

لە لیستەى ناوى دوکتۆرەکان دەروانى. دوکتۆرى ژنان، دوکتۆرى دان، راپوێژکار، تاقیگە، کامیانت دەویست؟ پاشان بېرت دەکەویتەوه کە دەبێ مەوعیدیکیش لە گەل دوکتۆرى ژناندا دابینى، بۆ تێستى شەش مانگ جارێک کە ئیستا سى سالى بەسەردا تێپەرپوه. لەسەر مێزە کە هەندیک کتیبى لێیه کە دەبێ بیان دەیتەوه بە خاوەنەکانیان. کتیبى کامپووتیر. ئیستا هەموو شیرکە تەکان کامپووتیریان هەیه و تۆ ناچار دەبێ چەند کتیبى کامپووتیر بە ئەمانەت وەر بگری. نازانى کامیانت لە کى وەرگرتوو. کۆلێ شتوومە کى ناو کە شتیوى مێزە کە و کيفە کە و، کۆلێک کتیب و دەفتەر لەسەر مێزە کە هەلرێژاوه، خەلک بەسەر سوورمانەوه سەیرت دەکەن و جاروبارە بە بەزەبەک یان مۆرەبەک هەستى خۆیان دەردەبرن.

«قۆلگا خانم هیچت لى ون بووه؟»

گورج شتەکان دەخەیتەوه سەر جیتی خۆیان. دەتەوی هەلیانپەردیوى، بەلام جارێکە تەنیا دەیانشاریتەوه. مێزە کە ئیستا هیچی لەسەر نییه، سەیری ئاوینە دەکەى و دەستتیک بەخۆتدا دینى. هیچ شتیک نااسایى نییه، کەچی هیشتا روانینى خەلک بۆت غەریبه. رەنگە شتیک روویدابى. بەرلەوهى خۆت پێ بزانی، ئەوان پێیان زانیوه و ئیستا بە نیگا و روانینیان دەتخەنە دۆخیکەوه کە دەیانپەرێت. بە ئیشارەت کردنیان بۆ یه کتر، یان بە بزەبە کى ناوخت یان ریمان لە روخسارت، کە سەر هەل دەبێ کە سیتیک لیت راماوه. سى شەوه نەخەوتوو و بە شەقامەکاندا گەرپام. دوو حەفتە یه خۆت نەشتوو. دەلێ هەموویان بەمانە دەزانن و سووکایه تیت پێدەکەن، زۆر زوو دەبى خۆت کۆ بەکەیتەوه. عۆقرە ناگری، شتوومە کى ناو کيفە کەت دەردەهینى و شتوومە کى ناو کە شتیوه کەش لەسەر مێزە کە هەلیدە رێژى. دەبێ جارێکى تریش بە شتەکاندا بچیتەوه. هەموو شتیک، ئەگەر چى هەلرێژ و پەلرێژ، وەک خۆى ماوه و تەنیا دەبێ ریکوپیکیان بەکەى. ئیستا ئیتر خەلک

به ناشکرا، به ژور سهرته وه پراوه ستاون و سه يرت ده کهن. تو ئيتير گوي به وه نادهي ته وان چون بير ده که نه وه، به زاري به ستر او وه ده قيژين عه قلت که مه. نه ري به راست مه و داي نيواني عاقلتي و شيتي چهندهيه؟ مه و دايان هه رچه نده بي هيتشتا که مه، زور که م، جاري و ايه هاوسنوورن. خه لک چون پالت پتوه دنين که گورجتر له م سنوره بپه رپته وه. به لگهي «ئيدارهي نه ماکن» ت ون کردوه و ديسان ده بي شه و له باخي گشتي بمينييه وه. بي خه يال و سه رخوش، له وهي که سه ره تا ترسابوي پتکه نينت به خوت دي، نه له ري که لانته ري و نه له ري (سه رپه رشتي غه رب)، ئيستا دوسييه هه يه و هه موو شتيک به دلي تويه.

فالگره وه

يار عه لي پوور موقه ددم

ته گه ر چي دهره ينياني چاوه کانت کاريکي ئاسان نييه، به لام - تا قاوه که ت به سه ره وه نيبي - ره نگه بتوانم به چهنده خه ت، نه قشيتک له تاليي ليويه کانت بو يادگاري ته م ديداره پيشکه ش بکه م. بزانه ته وه نده ده يني له به ر چاوي نيگارکيش گرموله نه کري!

چاکه. ئيستا نييه ت بينه و فنجاني قاوه که - و نا به دهستي چه پ - نه ري، روو له قيبله سه ره و نخووني بکه و له به ر ره زاي ته و ناسريه له خاچ دراوه، که به ديواري قاوه خانه ي شوکاو هه لواسراوه، له گه رمه ي فالگرته وه که دا بو ساتيکيش له بير خوتي مه به ره وه که ريزي ئيمه له لوحی کۆدبه ندي تاواني هه لواسراو به ديواري پوليس خانه کانه وه، هاويله ي تالانچي و دزانه. ته لبه ت ناره زايه تيمان بو ته م حوکم و قه راره له خووه نييه، چما هاوشاني ئيمه و ته له که چييان، نيشانه ي نه شاره زايي ياسادانه ره له روجي دابه شکاري پيشه کان. ته گينا تاقه پيشه يه ک که شه رحي ئه رک و فه رماني له پيشه ي فالگره وه وه بچي، نه قشه کيشي مزده ي جلويه رگه. چما ته نيا ته وانه ي که نازان که نگي ده بي چي بکه ن، برويان به وانيش هه يه. که واته ته گه ر له ماوه ي فالگرته وه که دا لايه نيک له پابوردوت له درکه وت مه قيژينه و ههستي ژنانه ت راگره، کاريک بکه شياوي شويني گشتي بي و موړه و چاو له ده رپه راندني ته و پيريزنه کاتوليکه قاوه چييه ي به دواوه نه بي که له گه ل کلاويه کاني «باخ» دا خه ريکي خوتندنه وه ي رۆژنامه ي «تاليک» ه. به م حاله ش هه روا که ده بييني، فال، نه وه ک له روانگه ي بيژره وه، به لکو له خه ون و روئياکاني خوته وه تيده په ري و، جگه له وه ي که نه رمه ي گوئييه ک وه له ريني، يان پيتلوي چاويک

- ۱ - ريفورمي دابه شکردني زه وي و زاري زه وينداره گه وره کان به سه ر جووتياره کاند له سالي ۱۳۴۲.
- ۲ - به شتيکه له داموده زگاي پوليس که به کاروباري شوينه گشتييه کان، وه ک هوتيله کان، راده گا.
- ۳ - بي ده چي به نديخانه ي ژنان بي.

په پرتی - یان له خرابترین حالتدا - خاوه نی فال بتوقینتی، وها که قیزه یه کی ناحه ز بقیژینتی و دلنیا بی پاره ی فالگرته و ه که ی به فیرۆ نه چوه، هیچی تر ناهینتی.

به داخه وه، ماوه یه که له ملا و له ولاره ده ژنه وم یه کی که له مشتته ریبه کانم که خامی کی به سالدا چوه و، نه گهر دایه بونی سیری لیدی له بهر چند هوی پزشکیه، ده چیتته هه روکی هه ول ددها بیسه لمینتی که منی فالگره وه له پیشان گوئی مشتته ریبه کانم پر ده که له قسه ی زله زله تا پاشان له بیخه وه بیانقرتینم. به لام نایا نه وه ی که من، وه بیبری نه و گرگنه زورخوړه ی به ینمه وه که گریمان به مندالی، دوور له چاوی یونیسیتف شایه تی نه تکیک بووه، ده بی بیته هوی ناو زرانندی من و فیتی نه و به سته مارتادلا یه بۆگه نیوه؟ له کاتیکدا حورمه تی فال له بارمه تی گرتوی ولامدانه وه به و خهم و دالغانه یه که نه گهر به بی ناونیشانیان ده زانن، له بهر نه وه یه که ده ستیان له ناو ده ستی زهمه نی هیشتا نه ها توو دایه. پروانه، مه گهر نه م ترسی له داهاتوهه نیسه که نینۆکه کانی نیوه ی تاسهر گوشته که ی جوویوه؟ نه دی بۆ له خوړه تیزه بزه ت دیتتی؟

چاکه. با بلتین نه م پیشه کی و به راییه هاوسه نگی نه و موسیقیا یه نه بی که به قاوه خانه که دا بلاو بوته وه. به لام بیگومان - به گومانم - قاوه که نیستا خلتی خستبی و بشتی فنجانه که هه لگپریته وه. به لام تا نه م دوعا گوته به پیتی نه م شکالنه که به دیواره ی فنجانه که وه له تا پۆ ده چن و خه یال بۆ وه سف کردنیان تووشی وه هم ده بی، وه که نه نووسه رانه بکات که به وه می واقیع چیرۆکیکی واقیعی داده یین، تووش ده توانی گوئی له ده نگی نه و پیا نۆیه بگری که ده لیتی بۆ مرووف و جنۆکان لیده درئی. یان له و ژنه چوارپالووه پروانی که له م دوانیوه پۆ یانزه پانزه دا، به هانکه هانک وها له و شه قامه چۆل و پردار و دره خته وه تیده په پری که ده لیتی سیزیه فیکه که له بری به رد، سمتی زه به لاهی به کۆله وه گرتوه. یان به خه یال بۆ رابوردو و یه که بگه ریته وه که له دنیای واقیعا گه رانه وه بۆ نه وی ناکری، چما یه که م مه نزل و ستارگه ی گوړه. جا با بچینه گیان فنجان جان جان جانه که:

له سه رانه سهری ناسمانی نه م فنجانه دا، وها که هه وره کان ناگریان تی به ربوبی، بلتیه له ناو دوو که له وه گه زاره ده کیشتی تا له بای دهر به دهر، ده سته به ری ناگر خو شکردن سازبکا و، نه گهر ناو ااره تیده په پری بۆ نه وه یه نیتر نه گه ریته وه و لپره وه که نه وده مه ی که مه سیح چوو بۆ ژور شه لیم، به سواری که ریکی هه تیوی پاشو دریژ و مل باریک خو ی به بازار پیکدا کرد و له وینده ره له قشمه ریکی روانی که به ریشی تاتاریه وه له ناو ئاپوره ی چوارده وری،

کیردیکی ده سک کائوچوی به ره و نه و دریژ کردوه. قه شمهر پیده که نی، به لام سوار له جه غزی فنجانه کانه ورد بوته وه، له نه قشی دلنیک که ماسیوه، یان رهنکه ماسیوه یه که که بوته دل. به ههر ته قدیر، کوژ کیشی نه م قه پانه، باشووریه کی ره شتاله یه که له قه ره بالعی که ناره وه، لاتانه و جه به زانه کۆته که ی ناو ده ته سهر ده ستی و، به فیکه موسیقیا یه کی به ناوبانگ لیده دا. بی نه وه ی په ست و بی مه بالات بنوینتی، له و هۆزه لیکه و توو دایه که شه ی دای بی به دهر کرده ی تاعه تیک له چه شنی هه رزه کاری نازانن و به رله وه ی درکی رق له سنگدا بشکپین، بوونه ته که سانیکه ی به ئینساف که وه ک هاویه ندی به ندیکیشی نه م دوو چاوه ره ش و دۆزه خیه، له عاشقانی دلداری خو بان دهر وانن. چما نه گهر ره شانک و زولمه تیک هه یه له مه نزوومه ی شه مسی نیسه و، چونکا نیسه - ئینساف شتیکی باشه خانم - چون دهر کی له بهر تو نه بیته چه قو کیش؟ نه ویش به گرتنه وه ی فالنیک که نه گهر له نیستا وه نه که وتبیتته هه له ق و مه له ق و پیژی، دوا قوناغیکی کورتی وه سلته، ده تکاته ته لا قدر او ی نه و و، له چاره که وشکانی نه م گو ی عه رزه، نه و بۆ نه وه ی هه مدیس بیته وه به خاوه نی نه سل و فهرعت له سهر حه قه و، نه مه ش تیگه یشتنیک نیسه وه ک کرمیک بۆ سیوی گولاو، رپی نه که وتبیتته شاراوه یی دلته. به لام دلنیشانیکی که وه ک هه موو نه خلایج تیک له پیشان راست دهنوینتی، نه یه یشت هه موو هیلکه کان بخه یته ناو زه مبیلیک و، به دریژی مایه کورتی هاوسه ر و سه رینیتان تا قه جارنیک - نه ویش لیسه، ده بیینی؟ - له بهر نه م ناویننه و مۆمدانه دا بۆ ده نازی. نه ویش به نیگای چاو که له بابانه ی وها له مه نجه لی عه تاراندا ده کولی تا نه و مه یه خو شه هیچ له م سرکه دلماوه نه چتی که چه ند ده قیقه ی تر - په نکه - له شوینیکه نه م سه وزه مه ی دانه، له چرای سووری چوار ریانیکی تیده په پری و ده ست ده خاته گیرفانیکی که کیردی ده سک کائوچوی تیا یه. به لام نه و نه وه ی که ملوانکه ی مرواری تو هیمای میبینه ییه، کیردیش له ده ستی کالفا مدا، گای دهر یازووی قه سا بخانه یه و، نه و که شف هه ش که بۆچی یه که م داواکار به زه ریبه تیک و دووه مینیان - سی مانگ و ده رۆژ دواتر؟ - به دوو زه ریبه تی کیردی چه قو کیشیتیکی نه ناسرا و، مه رگ دهنوکی لیگرتن، ماهیه تی که شف کراوه که دهر ناخات. تا ژنیکی ره ش پۆشی ره نگ و روو په ریو، له ناهه نگی به خاک سپیری غه ربی غه ربیانیکی به شداری بکا، که وه ک هه موو باشووریه کی دانیشتووی پایته خت، کاتیک ناچار له «به هه شتی زارا» دا دهنیژرین ته نیسا سی که س ده چنه ژیر تابووتیان و، تا ته لقین خوین به گوپی مه یته که دا بچرپینتی، میشه که سکه به ژوور سه ری گوړکه نه وه ده ویزین و سی کرمی له ش

گريباوى كه گريكانيان سپى و زرده، له ژير گلى شيدارهوه له ژنه كه نزيك دهبنهوه كه نه ميستا له گوز و مردار دابراوه و، خو له زارى دهپهستيون. ژنه بهلام دهقيژيني. گوزكه ن به تيزه بزهيهكى خوئاسايى، دواهمه مينيان لهسهر لىوي زهردى ژنه دهكاتهوه و، به ئويينيك كه پرسه داران به گازهرای پشتدا دهخا، به مست و مسته كوله دهكويهته گيان ميشه كه. نه تاوا! پاشان خوئينه چورهى كيرديك كه سيته مينيان به سى زهرهت دهكوژى، هه لده پوژى و خوئه ميشى هم وه جاخه سارد دهكاتهوه؟ نا، نه هم توله شياوى نه و تاوانه يه و، نه دهشكرى هم نه درتته پال جه وه هرى مروژف، كه له هه موو قه تل و جه نايه تيكدا هاوخه ميبى پياوكوژ دهكات. بهلام نايه بيده ننگه توله لاي پوليس، له راستيدا داني مؤلته به تازه چه قوكيشيك نيبه كه دوو كهسى تريس بكوژى؟ دهپرسى كامه بيده ننگى؟ بوچى به پوليس نه گوت كه لهسهر نووسراوهى هم نه لحه ده، هم رهقه مى سيبه چيبه كه له دهفته رى ته لاقد ا به هه بيه تى خهت و نيشان وشك بووه؟ مه گهر دهرنه كه وتن و خوشاردنه وهت له كاتى په بجوورى پوليس، بو نه وه نه بوو كه به كاروباره كهت دهزاني و، دهتراني هم، له دوا سيته مين قه تلى واز له تو ديتى و شوين كارو بارى خوئى دهكهوى؟ كامه قازانج؟ ته ناهت فالگرى كى تازه كارى گيژ و وپش ده توانى به بينينى هم فنجانه پى به قازانج و داهاتت به رى. بو موونه نه گهر عاشقى سيته ميبش وهك عاشقه خوالي خو شبووه كان - رضوان الله عليهم اجمعين - پيشمه رگه يهك بى كه ده بى له خوئى خويده بگه وژى تا له يله ده نيهك كه «ئيشا گاردنير» ي له بيره، بى ترس و سلكر دنه وه لهو كهسه واكوته كهى ناوه ته سه دهستى، له تاجر يك ماره بكرى كه تاقه تى پياوكوژ و مياوكوژى نيبه، به راي تو، دوست و ماشوقه و هها پياويك چى پى ده برى و له پيناويدا چهنده پاره سهرف دهكرى؟ له گه ل نه وه دا كه هه ميشه نيه ته كانمان گه ليك شهرم هيننه ترن له كرده كانمان، بهلام هيج حهز ناكمه كاتيك له چاوى بهرامبه ركه مدا كه خيبره ي فيل و ته له كهى نيبه، نم و ته رايى ده بينم، له بهر راست و رهوان بيژيم داواى ليبوردينى لى بكه م. بهلام ده توانم بو راگرتنى دلى مشته رى، مؤلته تى پشودانيك بده مى تا له و پيريزنه خه والوه كه له «تاليك» پاماره و، به زويى وه خر و پف دهكهوى، داواى قاوه يه كى تر بكهى.

نه وه راستى بى هم دوعا گوته قاوه ي پيريزناني خال و به له كى پى خوشه، چونكه نه وه له كه له قاوه ي نه وان هه لدهستى - نه گهر زمان له گيرانه وهى بوئدا نه ده ما - ده مگوت بوئى يه خدانى پاكيزه يه كى به ريز ده دات كه پشتى له په نجه رى كو شكيكى

سه رده مى باروك كردووه و، له دهوامه ي نه و ريگايه وردبوته وه كه هاوته ريبى چوميك له مرذا ون ده بى. جيبهك كه سيمای ونى نه و كه سهى واكوته كهى ناوه ته سه رده ستى، ورده ورده ده رده كهوى تا به رله وهى له سه ر كورسى ويستگه ي پاسه كهى به رامبه ر دابنيشى، پشتينى توند بكا و، پيموايى منيش به قه دهر تو ره ننگم ده په رى نه گهر بگه ريبته وه و بلينى نه وه هه مان لات و جه ربه زه مؤنه كه يه كه له سه رانسهرى فاله كه دا، به ختى ستونى ته ختى تو به و، نه گهر سواری هيج پاسيكي ويستگه كه نابى، په ره به م دلله پراوكه ده دا: ده ننگى سازى كام نه فسوونكار هم ماره گه رمينيه ي به ره و ئيره راكيشاوه؟

خوشبه ختانه فهرقى ته مهنى من و تو شتيك نيبه كه ته ناهت له چاوى خوئبارى مه جنونيكى چه قوكيشيش بشاردتته وه و، هم دوعا گوته ببته نه و سيته م كه سه كه ده بى له گيژاوى شه رى له پيناو دلداريدا، به سى زهره تى كيرديك لوزكوژ بكرى. توش كه پيچه وانى نه وهى چاوه روانى دهكرى، به بينينى ده بيه ليمويه كى رهنگ نه كراو، چاك دهزاني قه له ره شه كان چاوى به كتر هه لئاكوئن، كه چى نازانى كه س ناتوانى له بهر سيته رى خوئى هه لى. مه خابن ته نيا شه يتان ناگاداره: نايه نه و پياوهى كه ئيستا دى تا له پيناوى بى تاوانيدا تياچى، خوئى به شايسته ي كيردى نه وهى واكوته كهى ناوه ته سه رده ستى، دهزاني يان نا؟ له هه ر حالدا زووتر ته داره كى قوربانى بوونى گيراوه. تا نه و ده مهنى كه كيردى دهسك كاوچو به رز ده بيه ته وه تاكو كوئى دايكيك بخا، كامه شايهت مه حكه مه په سندتره له عازه بيكي لاژلاژى قاوه خانان كه به پيى به لگه ي دوسيه كه، خه لكى ته فرشه و، مه عازه لا، نه گهر تا ئيستا له بهر مالى دنيا په ناي بو فيرقه ي زالله ي فالگره وه نه برديى، نانى ته قاعودى ديوانى مه حاسيبات دهخوا. كه واكونيكى ناوله پروو كه نه گه رچى نان و مه سه رفى مندالان نه وى كردوته پشيله و دايكى توله كانيشى سه گ، تا پيى ده گاته وه مالى، له ترسى نه وانى كه له بن دره خته كه دا چنگى نيشان ده دن و لىنى ده وهرن خوئى له سه ر لقى هه نجيره كه ده بينيته وه و له ترسان هه لده له رزى. بهلام هم له ژن ترسانه ي به ماناي نه وه نيبه له مه حكه مه، له شوئى شايه ته كاندا، زمانى له زاردا نه گه رى و، به پيى داواى مشته ريه كهى شايه تى پى نه درى. سوودى هم لىو ليگه ستنه بوغزاويه چيبه؟ مروژ دهمرى چما مردن شايسته ي تاوانبارانه. بهلام تا نه و ده مهنى فرمانى پياوكوشتن له ريزماندا گهردان دهكرى و من و تو و نه و ده توانين بى دادخوآزى ماسى قولئالا پراوكه ين، ئيمه و ئيوه و نه وان يه كتر ده كوژين و، هه ر كوژراويك بكوژيكه كه نه مجاره برىك درهنگ جوولا وه ته وه.

وهی وهی پروانه چ دلّیک به تالان دهبات ئەو ناپیاوه که به ناز و غمزە تا ویستگهی پاسە که دەلهنجی و له پال شاعۆلامتاندا دانیشت و دانه نیشتوو، جگه ره ی کړی یان بلیتی پاس؟ نهمگوت؟ پروانه چۆن - تیر و تهواو - وهک مریشکه به کړ ئەم جیباوچی دهکات. پروانه ...! له ژباندایه شه ته کولکنه کانیش - پیموای - ئەوهنده دلّه کوته یان توش بیی ئەوهدهمه ی که بزانی بۆچ که سانیک ناز و نووز دهکن و، به مهرگی موفاجا بمرن. چ رووداویکی ترسناک! راست سی دهقیقه ی ماوه بۆ سی و، هاوکات له گه لّ زایه له ی سه مفوئیای «دوعا بۆ به خشیینی رۆحی مردووان» له قاوه خانه، ههرسیکمان پیکه وه سهیری سه عاته کامان کرد. به لام ئەوهی که ههستا مپرده که ی پیشووت بوو که به رۆکی خه ساوی گرتوو و به زلله دهی دهکات. بهو ترس و خوڤه وه که کاتیکی وا بۆ چه چه ق کردن نه ماوه و، ههر ئەم دهستاو ئەوهدهست کردنیک ماتل بوونی به فیرویه. چونکه ئەهه چی موسیبه هه میسه ترسناکتر له وهیه که دنوین، به لام نایشارمه وه هه میسه هزم لهو دوا ساتانه بووه که نه بوونی کات، پیتی ئەسلای بابه ته که ی کیشابینه مهیدانه وه. که واته تا ئەم دوعاگۆیه ته بهو چه رخه به کیک له جگه ره کانت داده گیرسینی و، هاوری له گه لّ دوعاگۆیانی موتزات، له ناسری له خاچدراو دهخوای ئۆقره یی هه تاهه تای به رۆحی مردوو هکان ببه خشی، بزانه ئەم پۆرتیته ئەوهنده لهو بی میشکه دهچی دلّیات بکات، به پیتی شایه تیدانی که سیکی عاقل و بالغ بۆ قاتل بوونی خاوه نی ئەم نیگاره، شاعۆلام دهسگیر دهکړی؟ ئەلبهت بی ئەوهی ویژدانی بیروه ری هاوبه شتان به راگه یاندنی ناو و شوینی ژبانی هاوسه ری رابوردووت له مه زیاتر یوسف فرۆشی بکات. دیاره ئەمه ش به مه رجیکه که به بی چی و چهند و چۆنیک، ئەو ملوانکه له ملت بکه یته وه و له بن ئەم رۆژنامه ی دانیی و، بهر له گه یشتنی گه نجیکی سپۆرت که جاکه تی سه وزی له دهوری ملی ئالاندوو و لهو بهر شه قامه که خه ریکه له ویستگه و گورگی زه به لّاح نزیک ده بیته وه، له ده رکه ی ئەولاوه که به رهو ئەسه له لسافلین ده کړیته وه، گۆرت ون که یه و، باقی کاره کان به بی ره بیباویکی پیس و په لّوخ بسپیتری.

تایا کاتیکی له سزای ئەم هاودهستی و هاوکاریه، به کیردیکی دهسک کائوچویی له کونه لووته کامدا فری ده دیرمه دۆزه وه، شتیکی ئەوهنده قه به و دیانگرم لی ئەستاندوی که له بری ئەوه قفلی ملوانکه که بکه یته وه، به رقه وه زنجیره که ی ده پسینی. ژهنگی هیناوه؟

تۆله

رهزا جهولایی

دیسان روومه تی به درزی دیواره روخوا وه که وه نووساند، کهس له پانتا و که که نه بوو، با خهوشی رامالی و بردی. لقی درهختی ناوه راست پانتا و که که له بهر قورسای پی ته که ده نه ویه وه و، راست ده بووه. سه ری نا به دیواره که وه و عاره قی ناوچاوانی سړی، هیشتا دلّی لپی ده دا. له گیرفانیدا له شتیکی گه را که نه یه زانی چیه، دهیزانی هیشتا هه راسان و سه راسیمه یه... به خۆی گوت ده بی دلّیا بیم.

ههستا، پیتی ده له رزی، ترسی مردن هیشتا وازی لی نه هینا بوو. پیتی به سه ر ورده دار و قورقوشمدا هه لّینا یه وه. دهنگه دهنگیک له بن پییه وه بهرز بۆه. له ژیر چوارچیوه رماوه کانه وه به حاسته م له ده ره وه ی روانی.

کزه ی سه رما ده هات. به پلیکانیکی لاروخوا ودا هه لگه را، له سه ر عه ماره ته که کۆمه کۆم به ره و پیش چوو، چوار قورنه ی پانتا و که که ی به سیله ی چاو پشکنی. جگه له چهند عه ماره تی روخوا و مژیک که تا ناوقه دی کیوه سی پی پۆشه کانی گرتبوو، هیچی تری نه دی.

ته رمه که به ده م باوه ده شکایه وه، له دووره وه له و کابرایه نه ده چوو. لهو ده مه وه که دهنگی ته پل بهرز بوو بۆه ته رمه که له کابرا نه چوو بوو...

کابرا ده پارایه وه، دهست و پلی ده کوتا، راکیش راکیش هینا یانه بن په تی قه ناره که. فه رمانده یه ک حوکه که ی خوینده وه. شم شیره که ی هه لّیری. ئیستا ئیتر کابرای دیل جنیوی

دهدا و له بنکی قورگیه وه هاواری دهکرد، بهلام ناوی ئهوی نهبرد. نهیدهزانی تیک چووبوو، یان به نهغهست گیانی ئهوی بزگار کردبوو. شمشیره که هاته خوار.

چاوهکانی لیکنا، دهیوست بگری بهلام نهیده توانی. لیتیو خوی گهست و کاتیک چاوی هه لیتنا، جمه ی تهرمه که جیتی خوی به له رینه وهی نارامی په ته که دابوو. سالداته کان هه لیتنا کوتابوو سه ر پشتی ئه سپه کانیا و گاری قورخانه یان لیخوری. چهند سات دواتر پانتاوه که چۆل بوو، نه عله تی له بی غیره تی خوی کرد و، پاشان دلخوشی خوی دایه وه که چاریکی تری نه بووه. جگه له وهی بیده نگ سهیری له داردرانی هاوړیکه ی بکات.

له بهر خویه وه گوتی: له بیرم ده چیتته وه. وهک زور که سی تر که جیتی خویان به خه لکی تر سپارد، هه ر که فهوجه که ی خۆمان بدۆزمه وه، هاوړیپه کی تر ده گرم. هاوړیپه کی که پیم بلنی خه لکی کوپیه و چهند مندالی هه یه و چکاره بووه... و، رهنکه ئه مجاره ش نۆره ی من بی که له بیر بجمه وه.

به پیلکانه کانداداگه را. عه ماره ته که ی، که سه رده مانیک مالی خانه دان بووه، پشکنی. گه چ بره پروخواه کان، ئاویته کاربه ورد و خاش بووه کان، شانشینه که ی که پر بوو له دار و کوته ره ی نیوه سووتاو و خۆل و جله ش. به بی سوودی چاوه پروانیه که ی زانی. نانی لی نه بوو. ترسی مردن ورده ورده جیتی بو هه ستیکی ئاشاتر چۆل ده کرد. برسایه تی.

به وشیاریه وه له پلیکانه ی عه ماره ته که تیپه ری و پیتی نایه پانتاوه که وه، له ملاولای پروانی. به ره و تهرمه که هه لات. بو ساتیک له پرومه تی ورد بووه، که ره ش و شین هه لگه را بوو. بو پاروویه ک نان گیرفانی تهرمه که ی پشکنی و پاشان هه ولیدا یه غله ویه که ی له پشتین بکاته وه، گرپکان نه ده کرانه وه. خه نجه ره که ی ده ره ینا و گری و به شتیک له پشتینی تهرمه که ی بری، هه ستی ده کرد که سیک سهیری ده کا. به دهم برینه وه چاوی به ملاولادا گپرا، که س نه بوو. گورجیک به ره و عه ماره ته که هه لات و خوی گه یانده ته لاره پروخواه که ی. له پشت ته باری پشت په نجه ره کان حه شاری گرت. سه ری یه غله ویه که ی هه لپچری، پاروویه ک نانی کۆن و توژیک هه لوی وشکی تیدا بوو.

بو ساتیک له سووکایه تی خواردنه که و، خه می مه رگی هاوړیکه ی و، دامای خۆیدا مایه وه... کوتیک له نانه که ی به ره و ده می برد و له گه ل بوغزی گریاندا قووتی دا. هه روا که

سه ری داخستبوو، هه ستی به هه لاتنی سیبه ریک کرد، سه ری هه لبری. هه چی نه دی. رهنکه ده عبایه ک بووی یان به خه یالیدا هاتی.

نانه که ی ته واو کرد، تازه برسایه تی هتیشی بو دینا. سه ری به دیواره که وه نووساندو که په نه که که ی به سه ر و رووی خۆیدا کیتشا. بی ری کرده وه؛ ده بی به پیچه وانه ی ره وتی قشونوی رووسه کان برۆم. رهنکه نیوه پرۆژیک له فهوجه که ی خۆمان دوور که وتبیتمه وه. چاوی لیکنا...

... با به فری به روومه تدا ده پزاندن. هاوړیکه ی ده یگوت: «فهوجه که مان ناچار بووه بو دووه بگه ریتته وه. له م کرپه ودا به ئیمه نادۆزیتته وه.» پاشان ژووریکه ی نیوه تاریک بوو، ئه و تا مل له ژیر کورسیه که دا بوو، به لام سه رما هه لیده له رزاند. به یانیه کی شتیدار بوو، ئه و له خه زینه یه کی ساردا بوو، ئاوی نیوه سارد له شی ده گه ست.

- بمانگر له دارمان ده دن. سه ر هه لته بری...

- له م کرپه ودا گورگیش خزانته کولانه کانیا، مه ترسه ...

لووره یه کی بیست. له ناوه راستی تاقیه کانی بازاریکه تاریکدا بوو. دهنگی ده هۆل ده هات.

بو ساتیک چاوی هه لیتنا. لووره که به راست بوو؟ سه ری له بن که په نه که که ده ره ینا. پانتاوه ک چۆل و کولووه سه رگه ردانه کانی به فر له بهر بادا ده نیشتنه وه. چاوی لیکنا و بی ری که وته وه، رهنکه تهرمه که ی به په ته که وه نه دیبی، ئه مه ی به حسابی وه می ماندوو بوونی دانا و، خه وته وه.

هاواری کرد: «ون بووین» دهنگی له بادا ون ده بوو. رووسه کانی دی که له ناو به فره که دا شالوویان هیناوه و هاوړیکه ی ده سگیر بوو بوو.

له خه و راپه ری، تاپۆبه ک له تاریکی ئه ملاولای تهرمه که دا ده خولایه وه. ده ستی به چاویدا هینا، سه ری برده پیش و به سیله ی چاوه ماشای کرد. خه ون نه بوو، هه ستا و هتواش هاته ده ر، که به پلیکانه کاندادا ده گه را پیتی له شتیک هه لته نگوت، تاپۆکه لای لیکرده وه. ئه وی دی و هه لات: ئه و خه نجه ره که ی ده ره ینا و شوینی که وت، له پیشان به سلته وه و، پاشان به دلنیا یه کی زیاتره وه توند قیژاندی: «مه ترسه ... راهه سته.» به لام تاپۆکه به ناو کاوله که دا هه لته هات. جاروبار پیتی شل ده کرد تا رتیه ک بدۆزیتته وه دووباره

هه‌ی پیتی ده‌کرد. له کۆتایی کاوله‌یه‌کی داخراودا تاپۆ راوه‌ستا. پیتی پاش و پیتی برابوو، ئەو لیتی چوو پیتیش. دی کورپیکێ رووته‌له‌ی سه‌رووو چلکهنه، چاوه‌ ده‌رپه‌ربه‌وه‌کانی نیشانه‌ی ترسیان لێ دیار نه‌بوو.

ئهوگوتی: «مه‌ترسه. کارم به‌ تۆ نیه‌یه.»

له‌ چاوانی کورپه‌که‌دا شوین بزه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ ده‌رکه‌وت. ورد هاته‌ پیتیش: «به‌لام من کارم به‌ تۆیه» کاتیک له‌ مانای قسه‌ی کورپه‌که‌ گه‌یشت که‌ شوینی نیگای تا پشت خۆیه‌وه‌ هه‌لگرت. کۆمه‌لیک کورپێ ورد و درستی رووته‌له‌، به‌ قژی درێژ و روومه‌تی شه‌رخیه‌وه‌ له‌ پشتیه‌وه‌ راوه‌ستابوون. خه‌نجهر و سه‌ره‌نیزه‌ و ته‌نانه‌ت شمخالێ کۆنیشیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو.

به‌ زاراوه‌یه‌کی سه‌یر که‌ نه‌ رووسی بوو، نه‌ فارسی ده‌وان. یه‌کیکیان لیتی هاته‌ پیتیش: «قهرابینه‌که‌ت له‌ کۆتیه‌؟»

- ونم کردوو.

خه‌نجهر و ده‌فهری بارووته‌که‌ی له‌ پشتینی کرده‌وه‌ و، گوتی: «رێ که‌وه.» له‌ گوتنیدا رقیک بوو که‌ له‌ ته‌مه‌نی نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌.

تیرێ سه‌ره‌نیزه‌یه‌ک له‌ پشتی رۆ چوو، گه‌بشته‌ عه‌ماره‌تیکێ ساغتر له‌وانیتر. له‌ سووچی ژووریک چهند تیر و ته‌خته‌بان ئەملاولا کرد. ده‌لاقه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت، کردیانه‌وه‌ و فانوس به‌ده‌ست، به‌ چهند پلێکانه‌دا داگه‌ران. سه‌رداوێکی گه‌وره‌بوو. به‌ دیواره‌کانیه‌وه‌ چهند پیسۆزی بچووک ده‌تایسا. بۆنیکی ناخۆشی به‌ر لووت که‌وت. له‌ سووچیک جێ و بانی کۆن، به‌لام ریک و پیک له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لچنرابوون. کورپیکێ به‌ته‌مه‌نتر له‌وانیتر له‌ پشت میزیک دانیشتیوو. له‌ پشتیه‌وه‌ ده‌رکه‌یه‌ک بوو. ئەویان به‌ره‌وپیتیش، به‌ره‌و میزه‌که‌ برد. یه‌کیکیان به‌زمانیکێ سه‌یر شتیکی گوت.

کورپه‌ به‌ ده‌نگیکێ بۆر پرسى: «رووسه‌کان چی؟ ئەوان قولاغیان نه‌بوو؟»

به‌زمانیکێ بیگانه‌وه‌ وه‌لامیان دايه‌وه‌.

کورپه‌ رووی له‌ ئەو کرد: «سه‌ر به‌ کامه‌ فه‌وجی؟»

وه‌لامی دايه‌وه‌.

«که‌سه‌کانی تر له‌ کۆین؟» گوتی کورپه‌که‌ ئارام بوو. دوژمنایه‌تی لێ دیار نه‌بوو. پرسى: «ئیه‌و لیره‌ چی ده‌که‌ن؟»

کورپه‌ سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌رله‌وه‌ وه‌لامی بداته‌وه‌، ماوه‌یه‌ک لیتی راماسا. ئەوسا گوتی: «ژبان.»

- باوک و دایکتان له‌ کۆین؟

کورپه‌ هه‌مدیس بیده‌نگ بوو. به‌سیله‌ی چاوه‌ وه‌وانه‌ی روانی که‌ له‌سه‌رداوه‌که‌دا بوون: «نه‌ماون. له‌ ژیر ناگری تۆپخانه‌ کۆژراون.»

بیده‌نگی زال بوو. ئەو به‌زه‌یی پیدا هاتنه‌وه‌. له‌ سه‌رخۆ گوتی: «چی ده‌خۆن... له‌ناو ئەم ویرانانه‌دا چی ده‌خۆن؟»

کورپه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ گوتی: «راو ده‌که‌ین. گورگ، که‌متیار، هه‌ر نه‌بوو هه‌یرش بۆ فه‌وجه‌کانی دوژمن ده‌به‌ین. چهند جاریش ناچار بووین گۆشتی بنیادم بخۆین. تامی ناخۆش نه‌بوو. وانیه‌یه‌؟»

منداله‌کان پیکه‌نین و سه‌ریان بۆ له‌قاند، بی‌ری کرده‌وه‌ پیتی راده‌بۆین. له‌ پیکه‌نینه‌که‌یاندا شتیکی ناخۆش بوو.

- من له‌فه‌وجه‌که‌م داپراوم. ئەگه‌ر یارمه‌تیم بدەن...

«حه‌تمه‌ن، دلنیا به‌. ئیمه‌ یارمه‌تی هه‌موو ئەوانه‌ ده‌ده‌ین که‌ ون بوون، ئیمشه‌و لیره‌ ره‌حه‌ت بخه‌وه‌. به‌یانی ریکه‌ت پێ نیشان ده‌ده‌ین. به‌لام خه‌نجهر و بارووته‌که‌تمان ده‌وی... بۆ راو...» ئەوسا به‌ده‌ست به‌ری به‌قسه‌کردنی گرت. «به‌ فه‌رمانده‌که‌ت بلێ ونت کردوون. حه‌تمه‌ن برسیته‌؟»

به‌ خۆشیه‌وه‌ سه‌ری له‌قاند، ئیتر نه‌ده‌ترسا. پاروویه‌ک نان و کوتیک گۆشتیان له‌به‌ر ده‌م دانا. به‌ گومان بوو.

«مه‌ترسه‌. گۆشتی راوه‌.» منداله‌کان پیکه‌نین. ئەویش به‌ده‌میانه‌وه‌ پیکه‌نی و ده‌ستی به‌ خواردن کرد، منداله‌کان لیتی رامابوون، پیتی ناخۆش بوو. پاروویه‌ک نانی قووتدا و، گوتی:

«منیش کورپیکێ وه‌ک تۆم هه‌یه‌.»

کورپه لیتی ورد بۆوه. «بهراستته؟ وهک من؟... بهلام بۆئوهی وهک من بۆ دهبی له بهر چاویدا دایک و باوکیان سهر بریبی و به تاوانی دزی دهستیان قرتاندبی»

تازه سهرنجی به بهتالی یهکیک له قۆله کراسهکهی دا.

گوتی: «سالداتهکانی ږوس زۆر بی بهزهیین»

کورپه تیزه بزهیهکی کرد و، ههستا، قاچیکیشی دهشلی. ئه و نهیوترا له بارهی قاچیهوه هیچی لی بپرسی. دیسان ههستی بهو بۆگه نه ناخۆشه کردهوه، بۆنیککی جگه له بهرماوه و پیسایی.

کورپه پرسی: «ناخۆی؟»

سهری لهقاند.

- ماندووی؟

- ئهری.

ئوسا ئیشارهتیککی کرد. له سووچیککی تالارهکه جییان بۆ راخست و مهنگه لیهک ئاگریان له پال دانا.

کورپکی چکۆله لیتی هاته پیش: «ئهگر پتویستت بهشتیک ههبوو به من بلتی»

دلی پییان سووتا، به مهره بانی کاتی ئاوارهیی و مهینه تیان، له سههۆلبه ندانی شهوان و برسیه تی ږزگاری بوو بوو. بهرله وهی خهوی لی بکهوی ههستی به حهسانه وه دهکرد.

نیوه شهو به دهنگه دهنگیک له خه و راپه ری، سهرداوه که تاریک بوو، به لام له پشت میزی کورپه که دا ده رکه یه کی نیوه کراوه بوو، ږوونا کاییه کی کز له ویتوه به ره و سهرداوه که هاتبوو. بۆگه نه په ره ی سه ندبوو. ههستا و به ره و ده رکه که چوو. دهنگیک داوای لی کرد بگه رپته وه، دیسان چاوی لیکنایه وه. له خه و و خه یالی ناخۆش و ماندوویه تیدا خهوی لیکه و ته وه.

به یانی له خه و هه لیان سه ند، هه موو کورپه کان به ژوو سهریه وه کۆ بیو نه وه، وه لامی پرسیاریان نه دایه وه. داوایان لی کرد ههستی، هه لئس و که وتیان دۆستانه نه بوو. ده رکه یان کرده وه و به ره و سهرداوکیکی تر پالیان پتوه نا، به چه ند پلیکانه دا داگه را.

له بهرام بهر ږیزی چه ند ته رمدا تیپه ری، که به میچه که وه به ربیو نه وه. هه ندیک له ته رمه کان جلی فه رمانده کانی ږووسیان له به ردابوو، هه ندیککی تریان جلی فه و جه کانی تر.

کورپه یه کدهسته که له کۆتایی سهرداوه که راوه ستابوو، شمخالی به دهسته وه بوو. گوتی:

«ده توانی وه سیهت بکه ی. چیت هه یه به ئیمه ی ببخشه و، داوای لیبوردن له خودا بکه.»

له پشت سهریه وه په تی سیداره ئاو تیزان بوو.

دەرکەى لەسەر خەلک کراوه بووه.

مروارید دەیگوت: وەلا جارێ وا بووه جووتی کەوشی پیاوانەشم لەبەر دەرکەى ژوورەکەیاندا دیوه.

ئامینە، دراوسیتی دیوار بە دیواربشیان دەیگوت: منیش جاروبار گویم لە دەنگی مونس خانمە کە خەریکە لەگەڵ کەسیک دەدوێ .

تەنانەت جارێک کە تەهمینە چوو بووه مالى ئامینە، ئامینە دەستی بە دیوارەکەدا هینابوو و، گوتبووی: گوێ بگرە بزانه دەیبیستی؟

تەهمینە گوێی بە دیوارەکەوه نووساندبوو. دەنگی پیریژنی بیست و، بیستی کە مونس گوتی: «شیرەکەت سارد بۆوه؛ نایخۆیتەوه؟»

مروارید گوتبووی: دەى لەوه دوا تەهمینە گیان، دەنگی ئەسفەندیاریشت بیست؟ تەهمینە منەمنیکی کردبوو و، گوتبووی: ئەرى... پینمابێ ئەسفەندیاریش کۆکی. هەر ئەوهنده.

ئامینە دەیگوت: تەهمینە راست دەکا. منیش گویم لە کۆکە کۆکەکەى بووه. رەحمان دوکانداری گەرکە گوتبووی: ئەها، ئیستا بیرم کەوتەوه. رۆژێک مونس هات و گوتی، ئەسفەندیار سەرماى بووه، دوو مسقال دەواى گیایی لى وەرگرتم و، رۆبى. ئیستا ئیتر هەموو قسە و باسیک ئەمە بوو.

محەمەد ئاغای ئوتووکەشى گەرکە دەیگوت: براى خۆت بۆت بلێ، ئەو هەولانە یەک دووجار کۆت و شەلوارى ئەسفەندیاری هینا بۆ ئوتووکەشى. ئاخرجار پینمگوت: «مونس خانم ئەم کۆت و شەلوارە خۆ پاک و ئوتووکراوه، وا دیارە لەوهتى لیت وەرگرتوومهوه ئەسفەندیار لە بەرى نەکردووه تەوه.» کۆت و شەلوارەکەى لى وەرگرتەوه و رۆبى، ئیتر نەهاتەوه بۆ ئیتر.

مونس تەنانەت پیتی کورەکەى عەبدولباقى خستبووه بەر دەرکەکە و گوتبووی: نا، ئیستا نا، خۆ تێدەگەى، خەوتوو.

ژنی عەبدولباقى بە دراوسێکانى گوتبوو: ئەمە چییە، ئاخر هیچ نەبێ ئەم دووانە

مونس، دایکی ئەسفەندیار

ئەمیر حەسەنى چلتن

تەهمینە کچی عەبدولباقى حەوت هەنگاوی روو بە قبیله هەلدهینایهوه و دەیگوت: بەم قبیلهى حاجاتە خۆم دیومه، بەم چاوانەى خۆم، لاروومه تیم دی، هاتە لای پەنجەرەکە. پینمابێ لەسەر دەرکەکە شتیکی هەلگرت، یان رەنگە شتیکی دانا. مونس دەتگوت ناغافل تاي پەنجەرەکەى کراوه هیشتیبۆوه .

ژنەکان دەیانگوت: دەى بلێ بزانی چی لى هاتووه؟ زۆر گۆراوه؟ قژە سەرى چی، نەزراوه یان سپی نەبووه؟

تەهمینە دەیگوت: ئاخر خۆ لاچاوێک زیاتر نەمدی. هەروا وەک سببەرێک هات و، لەبەر چاومهوه تیبەرێ.

مروارید دەیگوت: وەلا بلیم چی، نازانم بۆ هەمووتان لەمن دەپرسن. راستە کە پەنجەرەکەمان رووهو حەساری مالى ئەوانە. جا خۆ من هەمیشە لە ناو پەنجەرەدا نەکەوتووم. بەهەر حال من تا ئیستا نەمدیوه، جگە لەوهى کە لەو کاتەوه تا ئیستا، چەند رۆژ جارێ پانتۆل و کراسی پیاوانە بە سەر تەنافی حەسارەکەیانەوه دەبینم .

ژنی موبارەک دەیگوت: دەى هەر ئەمە خوشکی. بەلام هەموومان سەرمان لەوه سوورماوه کە بۆ ئەم کورە بەکەس نیشان نادا.

خوجهستە خانم دەیگوت : حەتمەن عەیب و ئیرادى، عیللەتێ، شتیکی پەیا کردووه. ئەگینا هەر مالى کە کورێ گەنجی گەراوه تەوه تا حەوتووبەک، تۆ بلێ تا مانگیکیش،

هاورپتی دیرینی به کترن .

مونس به دراوسیکانی دهگوت: نامهوی دهوری قهرهبالغ بی. ئیستا پیوستی به
حهسانهوهی زیاتره. ئینشالا بۆ زه ماوهندهکهی له هه مووتان دهگپرمهوه، تیر ته ماشای کهن.

مونس بۆخوی ههوالهکهی به مالهکاندا بلاو کردبۆوه. شهو له دهکهی مالهکانی دابوو،
گوتبوی: گوتستان له رادوی بووه؟ بهر دهبن. هه موویان بهر دهبن. ته نانهت شوینه
ونهکانیش، ئیستا ئیتر دلّم رۆشنی رۆشنه. ئەسفهندیاریش دیتتهوه دهزان. مونس له
پریکدا گیانیککی تری به بهردا کرا و، گهنج بووهوه. ئیتر ته نانهت نهش دهشلی. وادیار
بوو هه موو چرچ و لۆچی روومه تیشی سڤدرا بووه. ته نانهت قژی، قژیشی رهنگ کردبوو؟

بۆ خۆی قاقا پیددهکهنی و دهیگوت: توخوا دهستم له سه ره لگرن. من چی و ئەم کارانه
چی؟

دیسان مالی هه لپه رداوت. باوهش باوهش شهی ده پرشته ناوه راستی هه ساره که و
دهیشت. رۆژیک په رده کهان. رۆژیک مه لافه کهان. رۆژیک جله کهانی ئەسفهن دیار.
دهسته کهانی به ئاو و سابوون سپیبه نکه یان هه لیتابوو.

ره حمان گوتبوی: به لا دووره، ئەوه بۆ دهست به شاندا دههینی؟

مونس گوتبوی: ئیتر له شان و قۆل کهوتووم. ئیمرۆ کۆلینگ شه رم شتوه. ئەسفهن دیار
حه زده کات هه موو شتیپک پاک و خاوین بی.

له پاش راگه یاندنی به کهم ریزی ناوه کهان له رادوی، سه ماوه ری ماله کهی ئیتر
نه کووژایه وه. سه عات به سه عات ئاو سه ماوه ره کهی ده گۆری و چاکه ی تازه ده کردوه.
پیهاله کهان له سه ره خاوی سه ره که شه فه که داندرا بوون و، مونس نه گوتی له رادوی که
هه لده گرت و نه چاوی له سه عاته که. ناوه کهانی له سنگیدا راده گرت و، ته نانهت ته گهر
ناویشانیکی دووری که سبکیشی له بیر بوایه به هه ره شیوه یه ک بوایه خۆی ده گه یاندی و،
هه واله کهی پێ راده گه یاند.

ئیتتر دیله کهان کهم و زۆر گه رابوونه وه، ته نانهت هه ندیک له شوینه ونه کانیش. به لام
مونس دهیگوت: دیتته وه، ئەسفهن دیاری منیش دیتته وه، دلّم رۆشنی رۆشنه.

تا ئەوهی که به یانیه ک کاتی خه لکی گه ره ک له خه وه هه ستان، بینیان مونس له سه ره

دهر کهی ماله کهی دوو ریز گلۆپی رهنگی، وه ک دوو ریز مرواری ملوانکه یه کی قه لپی
هه لواسیوه. به رده رکهی ماله کهشی ئاو پرژین کردبوو و، له ناو ده رکه که دا دانیشته بوو
سه یری رینگه کهی ده کرد. هه رکه سه ده رده کهوت هه لده ستا، چارشیوه کهی ده ته کاند و له بری
هه ر چاک و خۆشیه ک قاقا پیدده کهنی و، دهیگوت: رادوی دویشه و ناوی برد، ئیتر
دیتته وه.

ئه لبهت دراوسیکانیش گوتیان له رادوی ده گرت، بۆیه به ناباوه ریه وه لیتیان ده روانی و
ده یانگوت: دلّیای مونس خانم؟

مونس دهیگوت: ئەوه چ قسه یه که، بۆ ئیوه گوتیان لینه بووه؟ به م گوتیانیه ی خۆم گوتیم
لیتوو.

دراوسیکان هه روا بی باوه ر سه ریان ده له قاند و ده یانگوت: ده ی پیرۆزه. پیرۆزه مونس
خانم. بلّی بزنام کهی سفره مان بۆ ده رازیتیتته وه؟

مونس دیسان قاقا پیدده کهنی و دهیگوت: به چاوان، جاریکه با کوره کهم بیتته وه.

ئه وه عه بدولباقی بوو که گه رایه وه و گوتی: له ئیسته وه له و ناو ده رکه بۆ دانیشته وری
مونس خانم؟ به قسه ی خۆت دویشه و ناویان له رادویدا خویندۆته وه.

مونس سه یریکی رینگه کهی کرد، نمی چاوی به لاچکی چارشیوه کهی سه ری و گوتی: بۆ ئەم
دلّه ساحه ب مردووه تاقهت ده گری؟ هه شت سال، هه شت ساله تاقانه کوره کهم نه دیوه.
عه بدولباقی تۆ بۆخۆت ئە ولادت هه به و له قسه ی من ده گه ی.

عه بدولباقی سه ری له قاندو به ئارامی گوتی: ده زانم مونس خانم، ده زانم. به لام ئاخه
ئه وان یه ک دوو رۆژ له قهره نتینه دان. تازه تا له سه ره سنوره وه بیانه یینه وه زۆری پیدده چی،
تیدده گه ی؟

مونس هه روا چاو له ری گوتی: نا، تیناگه م. ئیتتر له هیه چ ناگه م. ئەو تینگه بشتنی منی
له گه ل خۆی بردووه و، هه ره ئه ویش ده توانی بۆم بگه ریتیتته وه.

دراوسیکان تا شه و هاتن و چوون. هه ر کامه تۆزیک لای مونس دانیشتن و، مونس
هه والی کچی لی پرسین. کچیکی نه جیب و میترد خۆشه و یست، مال و جیازی نه ده و یست.

ژن ده بوو ژنیبه تی بی.

دراوسیتکان یه که یه که ماندوو بوون و رۆشتن و به یانی، که کچی عه بدولباقی هاته بهر په نجه ره که مونس هیشتا له ژیر دوو ریز گلۆبی په نگی، له ناو دهر که که دا دانیشتبوو .

به یانی رۆژی دوایی دراوسیتکان دهر که ی مالی مونسیان به به ستر اوای دی. له بهر خو یانه وه ده یانگوت، دویشسه و ئه و پیریژنه له خووه تا به یانی له و ناو دهر که دانیشت. ئیستا په نکه چاوی لیکنا بچ و خه وتبی.

ئیتتر نیوه رۆ بوو که که سیک و پیرای و، دهر که ی مالی مونس کوتا. مونس وه که ئه وه ی هه روا له پشت دهر که دانیشتب، چا و ترووکانیک دهر که ی کرده وه و، قامک له سه ر لووت گوتی: سست، کور که م خه وتوو .

کچی عه بدولباقی له پشت دهر که بوو. روومه تی مونس ماچباران کرد، مونس به دهم هه لله رزینه وه گوتی: بوو که که م، بوو که جوانه که م.

ئه وسا هه ردوکیان باوه شیان به یه کتر دا کرد و، مونس له باوه شی ته هه مینه دا گریا. وه ها به دل گریا که کچی عه بدولباقی تو قا.

قاو بلاویوه، له م ماله وه بو ئه و مال. به لام خه لک ده یانگوت: که ی هاته وه که که س ناگای لی نه بوو؟

پاشان ده یانگوت: ده ی خوا شوکر، پیریژن له م هه شت ساله دا که می مه یه نت دیوه؟

ئیه واره بوو که موباره ک پاکه تیک شیرینی کری و چوو بو مالی مونس. مونس دهر که ی لی نه کرده وه و له پشت دهر که وه گوتی: کور که م خه وتوه، بو به یانی... به یانی خو م خه به رتان ده که م.

موباره ک به پاکه تی شیرینه وه گه راپه وه، له بهر دووکانه که ی ره حمان، به دراوسیتکانی گوت: که س تا ئیستا نه دیدیوه میوان له پشت دهر که رابگرن.

هه رکه س شتیکی گوت، به لام زۆر به یان بیریان له حال و رۆژی پیریژن کرده وه و، گوتیان: بیلن با کلۆله ئاسووده بی. بو ئه م هه شت ساله که می کیشاوه؟

ته نیا ژنی موباره ک په نجا بوو، گوتی: ئیتتر پی نانیمه مالی مونس، نا هیل موباره کیش بچی.

ئیتتر که س پیله ی نه گرت، دوو سی رۆژ دوایی مونس دووباره له گه ره کدا دهر که وته وه.

بو که لویه ل کرین چوو ده دوکانه که ی ره حمان. دووباره بهر دهر که ی ماله که ی یه ک دوو رۆژ جار ی گه سک لی ده دا و، ته نانه ت کو ت و شه لواره که ی ئه سفه ندیاریشی برده ئوتوو که شی. به ره حمانی ده گوت: شیر ی تازهم ده وی کاک ره حمان، شیر ی تازه. دل ی کور که م لاواز بووه.

محهمه د ئاغا ئوتوو که شی گه ره ک پرسیبوو ی: ده ی مونس خانم ئه سفه ندیار له و لایانه چی ده گیری ته وه؟

مونس چنگی کرد بوو به کو ته که ی ئه سفه ندیار دا که له سه ر پیشخانی دووکانه که بوو، تاویک چاوی لیکنا بوو، وه ها که خه ونیکی تال بتارینی و، ئه وسا گوتبووی: چی بلیم کاک محهمه د؟ تو خودا ئیتتر بیرم مه هینه ره وه. چی بلیم؟

قسه کان له پرانه وه نه بوون. کور که ی عه بدولباقی که دیسان هه موو رۆژنامه کانی ئه و رۆژانه ی ژیر و روو کرد بوو، به خه لکی گه ره کی ده گوت: ئه گه ر ئیه دیوتانه رۆژنامه، ناوی «ئه سفه ندیاری جیهان په نایی» بردبی، منیش دیومه.

مروارید ده یگوت: جا پیریژن بو ده بی درۆ بکات؟

ژنی عه بدولباقی ده یگوت: ده ی دایه گیان دیسان سه یریان بکه ره وه.

رۆژنامه کان له م ماله وه بو ئه و مال ده چوون. ئیتتر هه موو ناوه کانیان له بهر بوو، بو ئه وه ی ئه م رۆژنامه گرانبا یانه له به ین نه چن ته هه مینه کاغه ز و مه قه با ی له ده وریان گرت و، ته نانه ت برا که شی بردنی بو وینه گری و چهند بهرگ فتو کو بی له ناوه کان گرت وه. ره حمان ده یگوت: برازا که ی هاوسیتی خوشکیشم وه ها بوو. نه رادوی ناوه که ی خوینده وه و، نه رۆژنامه کان نووسیان، به لام ئاخری له گه ل ئه وانی تر به ریان دا بوون.

ژنی عه بدولباقی ده یگوت: وه لا نازانم بو ئه و کور که به که س نیشان نادا.

خوجه سته خانم ده یگوت: قسه له هاته وه ویدا نییه، بو نابین ئه م به یه مونس چهنده به ده ماخ و که یف خو شه؟

ئه و رۆژه که مونس چوو بوو بو دوکانه که ی ره حمان، ره حمان گه راپه وه و گوتی: ماشه لا له وه تی کور که کت گه راپه وه ته وه گه نج بووی ته وه.

مونس وه ک کچی چوارده ساله چاوی خومار کرد و، گوتی: گه نج؟ من گه نجییه تیم بو

چیبیه؟ ئەوەندە بژیم تا ئەم کورپە دادەمەزێنم بەسمە.

ئەوسا دەستی کرد بە پرس و جۆ و، ئاخری رۆژتیک سەری لە مرواریدیش دا: لەبیرتە مروارید خانم، مەزنە پار بوو ڕەنگە پێراریش، کە لە میوه فرۆشییەکی کاک جەمال تۆم دی. کچیکت لە گەڵ بوو، گوتت برازای ئەحمەد ئاغا یە؟ ها؟

مروارید لچی کۆ کردەوه. دەستی نایە ژێر چەناگە و سەری داخست، ئەوسا مات لە بەردی حەسارەکی ڕوانی و، گوتی: وەلا مونس خانم... پێم گوتی برازای ئەحمەد ئاغا یە؟ مونس دایکانە دەستی خستە سەر شانی مروارید و، گوتی: ئەری... ئەری دایکەم. خۆ هۆش و هەواسی وام نەماوه، ڕەنگە گوتییشت خوشکەزای.

مروارید دەمی کۆ کردەوه و، گوتی: وەلا ئەحمەد ئاغا هەر برازای نییە. چەند سالیکیە خوشکەزاکەشیان داوه بە شوو و، بردوویانە بۆ دەماوەند.

مونس گوتی: کچیکتی بالابەرزێ ڕەزا سووکە بوو.

ئەوسا دەستی برد بۆ پشتی و، گوتی: کە چارشییەکی لادا، دیم قژی تا پشتینییەتی.

پاشان دەستی لوولە کرد و گوتی: ئەمەندەش ئەستور! چ قژی!

مروارید گوتی: وەلا لەبیرم نییە. جا ئەگەر لە بووک دەگەڕێ، ئەوێ زۆرە کچی چاکە.

مونس گوتی: راستە. بەلام دەمەوی ناسیاو بێ. تۆش توخودا ئەگەر کەسیکت لە شکە، نیشانم بدە.

رەحمان گوتبووی: دوو هەنگاو هەڵینیتهوه دەگەیتە مائی عەبدولباقی. بۆ خۆت ماندوو دەکە؟ هەم ناسیاوه و هەم بەچاوی خوشکایەتی جوانیشە.

مونس گوتبووی: چی بلێم بە خودا کاک رەحمان! گەنجەکان ئیستا بە هەموو شتیکی ڕازی نابن.

جارجار مونسیان بە چارشییوی ڕەشەوه دیوو کە لە مأل دەچیتە دەر، یان بەرەو مأل دەگەڕیتەوه. هاوسێکان دەیانگوت: پیرۆزە ئینشالا، مونس خانم.

مونس لە وەلامی هەموویاندا چاوی دەبەست و بە حەسرەتیکی شیرینەوه دەیگوت:

بەخودا ئیتر ماندوو بووم، بۆ خوازیینی چون عەمری نووخی دەوی و جووتی پیتاوی ئاسنی. ئەویش بە داوای ئەم گەنجانە!

ئیسنا ئیتر هەموو قسەکان لە دەوری خوازیینی چوونی مونس دەخولانەوه.

ژنی موبارەک دەیگوت: وەلا چەندجار بە خۆشمی گوتوو. بەلام خۆ بۆ خۆتان دەزانم ئەم کارانە قسەیان لێدەبیتەوه. موبارەک دەلی ئیمە کارمان نەبێ چاکترە. چاک بێ دەلێن خۆمان کردمان، خراب بێ دیزە و گۆزە بەسەر ئیمەدا دەشکێ. جارێکە خۆ تاقە وشەیهک لە کورپەکی نادۆی. ئاخ خانم گیان بلێ بزایم کورپەکت چ کارهیه؟ چەندە پەیدا دەکا؟ تەنانەت نیشانیشمان نادا.

لە قسەیی ژن خواستنی ئەسفەندیاردا تەنیا جارێک کچی عەبدولباقی سەری بەرز کردەوه و، گوتی: بەلام من دیومە سولتان خانم. ماشەلا قەد و بالایی!

مروارید گوتبووی: تۆخودا تۆ دیوتە؟ ئەی بۆ بەکەس نالیتی؟ بلێ بزایم داوای ئەم هەموو سالە چۆنی لێ هاتوو؟

تەهمینه گوتبووی: تەنیا جارێک دیومە. چ قەلافەتیک، زۆرابی پالەوان، بەلام نەمتوانی سەیری کەم. چاوه‌کانی... چاوه‌کانی وەها دەبریسکانەوه... تازە...

ژنی عەبدولباقی دەستی نابوو پشتی، نوچرقیکی لە کچەکی گرتبوو، تەهمینه قسەکی خواردبۆوه.

تەهمینه جارێکی تریش شتیکی گوت، شتیکی گوت کە ئاخری عەبدولباقی توورەکرد. ئەویش ئەوجارە کە مروارید گوتبووی: نەریسیاوه و نەپیتسیاوه، هەموو رۆژی دەچی بۆ خوازیینی.

تەهمینه کە لە پال دایکیدا ڕاوهستابوو، زەمبیلی باینجانەکی بۆ ماله‌وه دەبردەوه، گوتبووی: هەم ڕیسیاوه و هەم پیتسیاوه. تەنانەت سپاردوویە کۆت و شەلۆاری زاوایە تیشی بۆ بدرۆون.

ژنی عەبدولباقی بە بێ باوەڕییەوه لە کچەکی ڕوانیبوو. بە توورەییەوه زەمبیلەکی لێ وەرگرتبوو، هەردوو بەرەو مأل بووبوونەوه، شەو عەبدولباقی لە هەموویان توورە بوو. دیار بوو کچە جاروبار بێ ئەوێ سەر لە مائی مونس دەدا، عەبدولباقی دەیگوت:

چۆن دەبێ کچ ئەملاوئەولا، سەر بەمالێکدا بکا که پیاوی عازەبی لیبیە؟
ئەوسا ئەمری کرد، تەھمینه ئیتر لە مالێ نەچیتە دەر.

حەسەن ئاغا، خەیاتی سەر چواررێپیانە که گوتبووی: ئیستا که ئیو دەیلین، منیش دەیلیم. بە گیانی سی مندالەکم پیتان وانەبێ بۆ چوار قران حەقدەستی ئەو جلانەیه! لەوہ زیاتر خەمی ئەو ژنەمە، دوو مانگە جلەکانی ئەسفەندیار ئامادەیه کهچی نایەت بیانبات!

مویارەک گوتبووی: کەواتە تۆ ئەسفەندیارت دیوہ؟

حەسەن ئاغا گوتبووی: نەوہلآ خۆیم نەدیوہ، واتە مونس خانم ھەر ئەو ھەوہلانە قاتییک و، دەسمالێ نوقلی ھینا بۆ دوکان و گوتی: «حەسەن ئاغا دەمت شیرین کە. کۆت و شەلۆاری زاواپتە ئەسفەندیارم ھیناوە.» ھەر ئەو کاتە لەبەر چاوی خودی پیرێژنەکەدا مەقەستم لێدا، مونس دەیوبست دەستم ماچ کا، وەک مندال قووہ قووہ دەرگیا. دەردی سەرتان نەدەم، ئەسفەندیار نەھات جلەکانی پێ بگر، مونسیش ھەر ئەمرۆ بە بیانی دەکرد. دەیگوت کورەکم بەیانی زوو دەرواتە دەر، شەو دەگەریتەوہ، دەمگوت دەی مونس خانم، جومعانە... جومعیەک دوکان دەکەمەوہ، بلتی بێ. ھەر نەھات. تا ئەوہی کہ مونس دەستییک کۆت و شەلۆاری ھینا و، منیش لەبەر ئەوانەوہ درووم.

جاریکیان تەنانەت پەحمان گوتبووی: ئەو دەمانە قسەبەکیشی لیکرابوو. لەوہ ناچێ ئەسفەندیاریش بۆ تەھمینه بێ مەیل بێ، مونس بە شلەژاویبەوہ گوتبووی: قسەی چی؟

پاشان دەستی بردبوو کوتیک لە نان قەندی دوکانەکە پەحیمی لێ کردبووہ و، گوتبووی: بەم بەرەکەتە من تەھمینهم وەک ئەولادی خۆم خۆش دەوی، ئەو دەمانەش ھیچ قسەبەک لە ئارادا نەبوو. کاتییک ئەسفەندیار چوو بۆ بەرەی شەر، تەھمینه بستیک مندال بوو.

چەند مانگی رابورد کہ عەبدولباقی رۆژتیک لە ریزی نانەواخانە بە مونس گوت: ئەو کورە لە مالەوہ دلێ سەرنەھات؟ لەو زیندانە ھاتەدەر و، تووشی زیندانێکی تر بوو؟

مونس گوتی: ھەمیشەش لە مالێ نیبە. ھەندێ جار ھاوڕێکانی دێن لە دووی و دەیبەنە دەر.

راستی دەگوت، ئیوارە ی جومعی پیتوو، یان جومعی پیتووتری، یان رەنگە... کچی عەبدولباقی بە دەنگی ئوتومبیل ھاتبووہ بەر پەنجەرەکە، ئوتومبیلیک لەبەر مالی مونسوہ ری کەوتبوو، ھەر ئەو کاتەش رەنگە دەرکە ی مالی مونس لیکدرا بوو.

عەبدولباقی گوتبووی: من لە گەل فیتەرەکە ی سەر مەیدانەکە قسەم کردووہ. ئەسفەندیاریشی، بلتی و نەلێی، دەناسی.

ئەمەش دوای ئەوہ بوو کہ مونس گوتبووی: کورەکم نە باوکی ھەبە و نە برا. خۆتان لە حەقیدا برابەتی بکەن و کاریکی بۆ بدۆزنەوہ.

ھاوسیکان گوتبوویان: بەسەر چا و مونس خانم، بەسەر چا و.

مێردەکە ی خوجەستە خانم گوتبووی: بانکەکە ی ئیمەش نیگابان وەر دەگری، نیگابانی خوتنەوار. موچەکەشی خراپ نیبە، بە تەمام ئەسفەندیار دامەزرتیم.

مونس گوتبووی: کورەکم نۆ سال دەرسی خوتنووہ بێ بە دەرکەوان؟

مێردەکە ی خوجەستە خانم گوتبووی: دەرکەوان نا؛ مونس خانم. دەرکەوان نا؛ نیگابان! نیگابانەکان زۆریش وەزعیان باشە، ئەوان ئیزنیان لەسەر نەبێ ناھیلن سەرۆکی بانکیش بچیتە ژوو.

ھەر پیاوہکان کاریان دیبۆوہ و، ھەر مونس منگەمنگی کردبوو. تا لە ئەنجامدا مویارەک ھەلیدابووہ و، گوتبووی: سەرۆک وەزیری چۆنە مونس خانم؟

مونس لیبی ھاتبووہ پیتش، چاوی لێ بز کردبووہ و، بەرامبەری گوتبووی: ھیچی لە کەس کەمتر نیبە، لە کەس. کورێ منە، مونس!

مویارەک ترسابوو. ھەموو دەیانگوت، ئەم دەنگە لە کوتی پیرێژنەوہ ھاتۆتە دەر!

تەھمینه ھاتبووہ پیتش و مونس، کە مات بوو دەلەرز، بۆ مالەوہ بردبووہ.

مروارید پرسیبوو: لە مالەوہ ی چ خەبەر بوو؟ ھیچت نەدی؟

تەھمینه بێدەنگ ببوو.

مروارید دیسان گوتبووی: ھیچت چنگ نەکەوت، ھا؟

تەھمینه گوتبووی: با، جگەرە و تەپلەک لە سەر تاقچەکە بوو.

مرواريد گوتبووی: خو ئەسفەندیار جگەرەكیش نەبوو.

تەھمىنە سەرى لەقاندبوو گوتبووی: چووزانى، لە ئۆردوگا فيرە جگەرە بوو.

مرواريد گوتبووی: چى دىكە؟

تەھمىنە گوتبووی: لەپر لەسەر پليكانەکان دەنگى پى ھات. دەتگوت خەرىكە دادەگەپرئ. چارشىتووەكەم بەسەرم دادا و، ھاتمە دەر.

مرواريد گوتبووی: كەواتە نەتدى!

تەھمىنە گوتبووی: با، لەبەر دەرکەى مائەكەدا ئاورپيكم داپەو. سىبەرەكەيم دى كە چووە ژووڕەكەى مونس.

مرواريد گوتبووی: مونس چى دەگوت؟

تەھمىنە گوتبووی: كە مونس گەياندە ژووڕەكەى، لە ھۆش خۆى چو، دەتگوت كىوى ھەلكەندوو. ھەر بەمنىشى دەگوت، «پرۆ، زوو پرۆ. تا ئەسفەندیار نەھاتتووە پرۆ.» ئەو كاتە بوو كە ديم ديسان چەندە پير و كەنەفت بوۋتەو.

تەھمىنە راستى دەگوت، مونس ديسان وەك جارەن ماندوو و كەنەفت ديار بوو. زۆر كەمتر لە جارەن لەگەل خەلكى گەرەك ھەلیدەكرد، لەو دەچوو پيرترىش بوو. ديسان ھەمان چرچ و لۆچى روومەت و، شەلەشەلى پى.

كچى عەبدولباقى گوتبووی: داىكە مونس بو ديسان ئاوا لە دل و دەماخ كەوتوو؟ ئەم ھەفتە پىكەو دەچىنە ھەمام، دەمەوى خۆم قزت بو لە خەنە بگرم.

مونس گوتبووی: خەنەم بوچىيە؟ ئىنشالا لە گەل مردوو شور دەچمە ھەمام. ئەگەر خودا بىھەوى.

تەھمىنە گوتبووی: واز لەم قسانە بىنە داىكە مونس. تا ئەسفەندیار دەپىتتە زاوا خۆت گەنج و سەرحال بىلتىتەو.

مونس سەيرى خۆلەكەى كردبو و، بەرلەوھى چاوى پىتتە كول، گوتبووی: بلتتى من ئەو پۆژە بىنم؟

كچى عەبدولباقى گوتبووی: بو نا! بو نا، داىكە مونس!

مونس گوتبووی: خودا لە دەمت بىستى، كچم.

مونس و تەھمىنە پىكەو چوون بو ھەمام. بەلام مونس نەبەپىشت تەھمىنە سەرى بو لە خەنە بگرئ. تەنيا لە ھەمامەكەدا لەپر گوتبووی: ئا لاو كە بزەم!

تەھمىنە لاى كردبوو. مونس قزەسەرى مشت كردبوو و گوتبووی: ئىتر كورتیان نەكەيتەو. تۆزىك رۆنى ماریشيان لى بدە. با بگاتە پشپىنت.

تەھمىنە چاوى بەستبو و، ورد و ئارام لەبەر خۆبەو گوتبووی: بەچاوان مونس خانم، بەچاوان.

خەلكى گەرەك وازيان نەدەھىنا. زۆريان بو پيرترن ھىنابوو. نەدەبوو بىبين و ھەوالى ئەسفەندیارى لى نەپرسن. يان لانى كەم نەلین «دویشەو گوت لە رادوى نەگرت مونس خانم؟ بەتەمان پىشە بە ئازادەكان بدن.» مونس گوتبووی: پىشە لە سەريان كوترى. پىشەمان بو چىيە؟

بەلام مرواريد گوتبووی: ئاخى ئەم زاوا زىرپنەت نىشان ئىمە نەدا!

گوتنى مرواريد پيرترنى ترساندبوو. گوتبووی: چىتان لە گيانى من دەوى؟ چەند مانگە زۆرتان بو ھىناوين، خودا بكا من و ئەسفەندیار بمرين با گەرەكەك لە دەستمان بەسپتەو.

لەوھتى ئەم گەرەكە بو پيرترن ئازارى بە مېروولەش نەگەبىبوو. ژنى عەبدولباقى گوتبووی: گوئى مەدەرى مونس خانم، قسەى گەنجەكان لە دل مەگرە، مرواريد مەبەستى خراپى نەبوو.

مونس گوتبووی: خو ھەر ئەم نىيە. ھىچتان وازمان لى ناھىتن، ھىچتان.

ئىتر كەس لە ئەسفەندیارى نەپرسى، مونسىش بەكەمى دەردەكەوت. بەكەمى بو شت كرىن دەھاتە دەر و، ئەگەرىش دەھات، دوانىوھروان دەھات كە كۆلان چۆل بوو. لە پال دىوارەكەو ھەت دەبوو، سووكتەر دەپۆشت و مرواريد دەدى شەلینى پى پيرترن زياتر بوو. وھا كە بەزۆر خۆى بەرەو دوكانەكەى رەحمان رادەكیشى.

رەحمان دەىگوت: ئىتر ھىچ نالى. دەستىشى دەلەرزى. دوتنى بو خۆم تا بەردەرەكەى مائەو زەمبىلەكەم بو ھەلگرت.

ئىتر كەس پىرىژنى نەدى، ژنى عەبدولباقى نىگەرانى حالى مونس چو بۆ دوكانى رەحمان، رەحمان گوتى: وەلا حەفتە يەك دەبى نەھاتۆتە ئەم دوكانە. ئاخىر جار كە ھات گوتى ئەسفەندىيار چۆتە سەر كار. گوتى بەيانىيان زۆر زوو دەپروا و، شەویش درەنگ دەگەرپتەوہ. تەنانت ھەمدىسان گوتىيەوہ زۆر حەز دەكا بەر لەمردنى ئەو كورپەى داہمەزىنى.

ژنى عەبدولباقى سەرى ئوتووكە شىيەكەى محەمەد ئاغاشى دا. محەمەد ئاغا گوتى: دەمىكە بۆ ئىترە نەھاتوہ. كۆت و شەلوارى پاك و خاوينى بۆ دەھىتام كە ئوتووى بكەم. منىش دواجار لىم وەر نەگرت.

ژنى عەبدولباقى ناچار چوہ بەر دەرکەى مالى مونس، سەرەتا زەنگى لىدا، چەند جار. پاشان بەمست دەرکەى كوتا. خەرىك بوو دەكەوت كە پىرىژن دەرکەى كورەوہ. ژنى عەبدولباقى گوتى: نىوہ گىانت كردىن مونس خانم، ئاخىر تۆ لە كۆبى؟ بۆ دوورمان لى دەكەى؟ تۆ حەقت بەسەر ھەموومانەوہ يە.

مونس پالى بە دەرکەكەوہدا و، گوتى: حالىم باش نىيە، جىھان خانم. ھەموو گىانم ئىشى، ئەم دلە بەزىاد نەبوہش...

ژنى عەبدولباقى گوتى: ئاخىر دوكتورى، دەوايى، شتى، ئەگەر لەم مالىدا بشمى كەس نىيە قومى ئاو بە دەمتەوہ بكات.

مونس تەكانىكى لە خۆى دا، پشتى كۆم بۆوہى بىرىك راست كورەوہ، خوتنىكى گەرم زاىە دەمارەكانى و، گوتى: كەس نىيە؟ كورم ھەيە بالاي عەرەپ، ناھىلى لە جىتى خۆم بىزووم، پارووم بە دەمەوہ دەكا. پەرژىنتان لى قايم بى كۆلم دەكا و، دەمباتە مەبال. ئەوہ چ قسەيەكە دەيكەى جىھان خانم؟

ژنى عەبدولباقى گوتى: ئەوہ راستە، بەلام ھەرچى نەبى ئەو پىاوہ، بەيانى دەپروا و شەو دپتەوہ.

مونس گوتى: حەفتە يەكە كورپەكەم نەچۆتە سەر كارەكەى. لە مالىوہ، لەبەر من ماوہتەوہ.

ژنى عەبدولباقى گوتى: باشە زۆر كار لە دەست پىاو نايەت. بىلە با من بىمە ژوور لانىكەم پىالۆكە يەك چىشتت بۆ لى بنىم.

مونس بە دەست بەرى دەرکەى لىگرت: نا، نا، جىھان خانم، رازى بە زەحمەتى تۆ نىم، ئەسفەندىيار ھەموو كارىكى لى دەوہشپتەوہ.

ژنى عەبدولباقى چاوى بەرەو پەنجەرەكانى ئەوپەرى حەسارەكە تەنگ كورەوہ و، پىتى وابو سىبەرىك لە بەرامبەر پەنجەرەكە تىپەرى.

پىرىژن لەبىر دەچۆوہ ئەگەر ئامىنە نەيگوتايە كە ھىشتا جاروبار دەرگى دەبىستى كە دەكۆكى، يان ئەسفەندىيار بانگ دەكات. بانگ كردنەكەى نابىتە دووان، كورپەكەى لە ھەر كورى بى دەستبەجى خۆى دەگەيەنىتى.

تا ئەوہى ئىوارەيەك ئامىنە دەرکەى مالى عەبدولباقى كوتا و، گوتى: لە بەيانىيەوہ تا ئىستا بۆنىك لە حەسارەكە پىچراوہ، دەلىتى لە مالى مونسەوہ يە.

ژنى عەبدولباقى گوتى: چ بۆنىك خوشكى؟

ئامىنە گوتى: چى بلىم بەخودا، بۆنى پىس، بۆگەن، ھەرچىشى پىدەچى زىاتر دەبى.

ژنى عەبدولباقى گوتى: دەى بۆ سەرىكت لىنەدا؟

ئامىنە گوتى: ئىمرو تا ئىستا دووجار دەرکەيم كوتاوہ، نايكا تەوہ.

ژنى عەبدولباقى رۆشتە بەردەرکەى مالى مونس، لە پىشدا لە درزى دەرکەوہ بۆنى كرد. تەنانت گوتى، خىالاتى بووى و، دىسان دەرکەى كوتايەوہ. مرواريد گەيشت و، گوتى: وەلا چەند رۆژىشە شەوان چرا ھەلناكات.

كچى عەبدولباقى گوتى: نەكا بەلایەكى بەسەر ھاتى!

پىاوہكان ئاگادار كران.

بوو بە ژاوەژا، ھەرکەس شتىكى دەگوت، پەيزەيان ھىتا. كورپى عەبدولباقى چوہ سەر دىوارەكەوہ و، گوتى: لە حەسار ھىچ خەبەرپىك نىيە، بەلام بەراست منىش بۆن دەكەم.

پەيزەكەيان ھەلدا. كورپى عەبدولباقى پەيزەى وەرگرت و، لەو بەر دىوارەكە داينا. ژنى عەبدولباقى گوتى: داىە گىان لە پىشدا ھەرا لە مونس خانم بكە، نەكا لە پىر بچىتە خوار و ژنە بتوقى و بىوورپتەوہ.

كورپى عەبدولباقى يەك دوو جار ھەراى لە مونس كرد، پاشان بە پەيزەكەدا داگەرا و،

تۆزۈك دواتر دەرکەي مالهەكەي له هاوسپكان كردهوه.

له ژووری ئەوپەری حەسار، لەبەر رۆشنایی چرایەك كه به گران کلیله که یان دیبۆوه، مونسیان دی که له سەر زوی له پال جی و بانیک به مەلافەي پاک و دەست بۆ نەبراو هوه دانیشتبوو، هەنیهی به دۆشه که یهوه نووساندبوو. له سەر جی و بانەکه کراسیکی ئوتوو کراو و، دەرپییهک و، ژێرکراسیکی خاوتن، به سه لیه له پال یه کدا داندرا بوون. سەری مونسیان که له سەر دۆشه که که هه لگرت، دییان په له خوتنییک به قەدەر به ره دەستیك مه لافه سپییه که ی سوور کردوه.

ته فریقی خاک

ئەبووتوراب خوسرەوی

مامۆستا هەموو رۆژتیک هەوائی نەبوونی شتییک راده گە یه نی. هەمیشە دیه وی بزانی دواي ئەوهی هەندیك شت ونبوون، چ شتییک دەمینه وه. دەستییک بۆ چاویلکه که ی سەر لووتیه وه دەبا و دەپرسی: ئیستا چەند دانه؟ من شتییک دەلیم و له په نجه ره که وه له ریزی داریه پروه کان دەروانم، که هاوتەریبی دیواری قوتابخانه به ره و ئاسمان هه لچوون. مامۆستا هه روا پرسیاره بیپران هه کانی دهکا. دەپرسی: ئیستا به قەدەر ژماره ی قامکه کان بنیادهم، به پرو و، چۆله که و ئەسپم نیشان بده که له وی، له حەسار یان له ئاسمان یان له پشت دیواره که وه دهیانبینی و، من ئەوهی دهیبینم نیشانی دهدهم. به بوون و نەبوونی ئەو شتانه یه که من دهبی رێ و په سمی حساب کردن فیتر بیم. مامۆستا دهلی: تۆ خاوه نی کۆشکی میهرۆی، دهبی حسابی سیایی سامانی کۆشکت له دهستای، به لام من له شوپنییک له مابه ینی بوون و نەبوونه کاندای سەر سوور میوم. رهنکه چونکا ئەوه نده بچووک دهبم که پیم ناگاته زوی. مامۆستا دهلی: پروانه که س کلاوی له سه ردا نییه، مه نزه ری کچه مامم به دهسته بچووکە کانی کلاوه سووره که ی سه رم هه لده گرئ و پیده که نی. من ئەم پیکه نینه دناسم، هەمیشە وهک گول سووره، به تاییهت ئەو کاته ی به سه ر لیوی مه نزه ره وه بی که ژنیکی بالغ دهبی. من ئەگەر فیتری حساب کردن بیم، ئەوسایه که سه رسوورمینی مابه ینی بوون و نەبوونی شته کان دهست پیده کا. باوکم هه موو جارێک دهلی ئیمرۆ دهبی سه ر له فالانه گاران بدهی، هۆشت بیی په عیه ته کان فریوت نه دهن و من دهبی حسابی دارێکی براو و به رخۆله یه کی ونبووشم له دهستای، باوکم دهلی دهبی که سیکی وهک من

دەرزبەلە یەکی کۆشک لە خەرمانیکی سووتاودا بدۆزیتەووە. شوتین پیتی رەعیەتیکی ھەڵاتوو لەسەر ئاویش ھەلبگرئ، دەبێت حسابی مردن و لەدایک بوونی رەعیەت و میگەلەکانیشی ببێت و ھەرگیزیش دەرناکەوێت کێ لەسەر ھەقە. باوکم یان رەعیەتەکان کە لە حاستمدا بەچۆکدا دین و دەیانەوێت قاچم ماچ بکەن؟ سووتند دەخۆن کە تەنانەت دەنکە ھەرزنیکیشیان لە سامانی کۆشک نەدزیووە. نەکا بە باوکم بلتیم بەرخۆلە یەک لە لەوەرگە ماوەتەووە، من ھەرگیز بە باوکم نالتیم ئەوان شتیکیان کەمە. من تەنیا سیایی دەگرم و سیاییەکان بێ ئەژمارن. سیایی دارەکان، سیایی قەلەرەشەکان، سیایی قووھەکان، سووتسکەکان، سیایی بەرخۆلە و میگەل و سیایی ژنە ئاوسەکان. کۆزپە ی رەعیەتیکی کە دیتە دنیا، رەنگە ھەروا خۆتیاوی پەرۆیەکی تێوھە پێچرئ و بفرۆشرئ. حەقەن دەلین نەماوە، تەنانەت ناوئیشانی گۆرپەکی بچووکیش دەدەن و من دەبێت شوتینی کۆزپە مردووە کە تا گۆرپەکی بچووک ھەلبگرم، ئەگەرچی ھەرگیز ناتوانم گۆرپە کۆزپە یەک کە مردووە یان نەمردووە ھەلبەدەمەووە. ناکرئ سیاییەکان بێ کەسر بنوسرئین. جارجارە کە ھەتاو لە ئاوابوون دەبێت و گاگەل، بۆمۆنە، لە دەشتەووەی دئ. ناکرئ حەقەن لە ئاوابوونی ھەتاو نەروانم، ھەرۆیە بەرخۆلە یەک لە تاریک و روونی ئیوارەدا ناچیتە ناو سیاییەکەووە، باوکم زینگی زەنگۆلە ی ئەو بەرخە ونبوو لە ناو سیایی دەنگی زەنگۆلەکاندا نایستئ. رەنگە قەلەرەشپیک لە ناو دەستە ی قەلەرەشە شۆفارەکاندا ھەوالتی ونبوونی ئەو بەرخە ی بۆ دەبا، ھەوالتی تریشی پێدەگا. ھەوالتی وەک شینی ژنان و لەرە ی شانی رەعیەتەکان، ئەو دەمە ی کە تەوالبیان لە عەرز دەسوون کە گواپە تاوانیان نەبوو. ئەمە ئەو شتانەن راستی سیاییەکان بەتال دەکەنەووە. بۆئەمانە یە کە باوکم دەنەرپنئ و چەکەکانی بەزەویدا دەکووتئ: دەزانم ھەر کە سەرم نایەووە کۆشک بەبا داو. لەبەر ئەم رووداوانە یە کە (تەنخوا) ی کۆشکە کە دەدزم و ھەلدیم. گزنگ نابێت بۆ کوئ ھەلدیم.

ئەوسا باوکم ھەمدیس چاوەرپتی گەرانیووەم دەبێت، من نامەوئ ھەرگیز بگەرپمەووە. باوکم پەیمانپەرەکانی دەنیرئ، و، من لە ھەر شەکل و قەلافەتیکدا بن دەیاناسمەووە. ھەموویان دەلین باوکت راپسپاردووە لە تاوانەکانت خۆش بووم، ئەو ی لە کۆشک دزیووە لە شیری بەری دایکت پیت حەلالترپئ. بگەرپتووە ئەگەر نەگەرپیتتەووە رەعیەتەکان وەک کوللە دەکەوونە جووینی سامانی کۆشک و ھیچت بۆ ناھیلنەووە. کەواتە ئەگەر بەپیتی خۆت بەرەو کۆشک نەبیتتەووە، بە نۆکەرەن دەسپیرم لە ھەر کوئ بی بتگرن و وەک یەخسیر بۆ ئیرەت بینن. باوکم تەنانەت تێدەگا کە من لە کلاو و خەلق و پیتلاوی ھەوالتپەرەکانیش

بیتارم. ھەوالتپەرەکانی وەخت و ناوخت وەک گیاکەلە لەبەر پتیم دەروپن و بە ھەمان زاراو ی کۆشکی پتیمدەلین: باوکت دوای گەیانندی و گوتی ئەگەر نەبیتتەووە بەرد بەسەر بەردەووە بەند نابێت. بە پەلە بگەرپتووە و دەست بە چاکسازی کاروبارەکان بکە. کات و شوتینی ھاتنی ھەوالتپەرەکانی دیار نییە. جاری وایە لەبەر روشنایی چرای کۆلان رادەوستن و جاری واشە لە تاریکی ژووورە کەدا کیشک دەگرن. دیار نابێت کە چۆن وەک سیتبەر بەشپوویەک خۆ بەژووورە کەمدا دەکەن کە ھیچ کەس، تەنانەت دراوسێکانیش نایانبینن. ھەرکە بە پلیکانەکاندا ھەلدەگەرپم و دەمەوئ کلیلی ژووورە کە لە گیرفانم دەربیتم ھەست بە بۆگەنی تووتنە کە یان دەکەم. ئەو بیبەر کە ئەوان بە کلاوی مەسخەرە و شپ و پیتلاوی چەرمەووە ھاتوون تا بدموین و وادار بەگەرپانەووەم بکەن، توورەم دەکا. ھەرکە دەیانبینم لە ژووورە کەمدا دانیشتوون و لەو تاریکیەدا قەننە دەکیشن توورە دەبم. لەبەر ئەو یە بەسەریاندا دەنەرپنم و دەریان دەکەم. دواتر حەقەن باوکم کەسانتیکی تاییەت بەکرئ دەگرئ. کەسانتیکی کە جلی جوان لەبەر بکەن و بۆنی خۆش لەخۆ بدەن. کەسانتیکی کە بۆنباخی گرانبایان ببێت و بریقە ی پیتلاوہکانیان ئاوی چاوم ببا. ئەوان بەو شان و شکۆبەووە دەبنە نۆکەری باوکە دیتھاتیەکە ی من، تا بێن بدموین و بگەرپننەووە، من ئەو سیاییە بێ برانەوانە بنووسم. فەرقتی چیبە، فەرقتی چیبە، ئەوان بەو شان و شکۆبەووە تەنیا فەرقتیان ئەو بە بێ کە من گوئ لە قسەکانیان بگرم و ئەوانیش لە ھەندیک شتی وەک ئۆبالی باوک لە ئەستۆی مندال و، سزای ئەم دنیا و ئەو دنیا لە تۆلە ی بێ ئەمری کردنی کور بۆ باوکی دەدوین و، لە ئەنجامدا ئامۆژگاری ئەو دەکەن کە ئەرکی سەرشافە بگەرپمەووە بۆ کۆشک، دەست بە چاکسازی کاروبارەکان بکەم و، منیش حەقەن شتیکی دەلیم کە پیتشتر گوتوووە، و، رایدەگە یەنم کە من ئیتیر کور ی ئەو کارانە نیم، و، ھەرگیزیش ناگەرپمەووە.

نەگەرپانەووەم حەقەن بۆئەو دەبێت کە سەرپەست بێم، تا مەسەلەن سوار شاسی جیبە لەندویریک بێم و سەفەر بکەم. سەفەری دوور نا، سەفەر بۆ ھەندیک شوتینی نزیکی وەک «سیوئەند» یان «روونیز». کەسی وەک من سەفەری دووری پیتاکرئ. ھەرکە چەند رۆژ لە ژووورە کەم دابیرپم ھەست بە ماندوویی دەکەم و باوکیشم حەقەن بە عادیەتەکانم دەزانئ، و، پیاوہکانی شوتین پتیم ھەلدەگرن. ئەو ی کە من بۆ شوتینیکی وەک «روونیز» بچم، دەلیم «روونیز» چونکا دوور نییە و ناشئ لە سئ چوار سەعات زیاترم بێ بچئ، دوو سئ جگەرە بکیشم دەیکەمئ، تەنانەت ئەگەر ھەوا بە پەلە تاریکیش ببێت. «روونیز»

ناوچه‌یه‌کی کویتستانیه و زۆر زوو شه و دادی و هیچ نابیندری.

رینگه‌که‌ی گله، به‌لام به دلنیا بییه‌وه خه‌ریکن چاکی ده‌کن، ئەمەش له زبیره‌کیه‌کانی باو‌کم ده‌بێ. کرێکاره‌کانی رینگاوبان لی‌ره و له‌وێی رینگه‌که ناگریان کردۆته‌وه، بۆیه نا‌کرێ به‌گورجی لی‌خو‌رم. که له ویستگه‌ی به‌رووه‌وه تی‌په‌رم، به لی‌ژی رینگه‌که‌دا شو‌ر ده‌به‌وه. ره‌شایی به‌که‌ده‌ستی دار به‌رووه‌کان له‌م‌لاولای رینگه‌که‌وه دیاره. هیلای سپی روونا‌کایی ئاسۆ ئەوان له ئاسمان جیا ده‌کاته‌وه. بێر له باو‌کم ده‌که‌مه‌وه که هه‌میشه چاو‌ه‌روانه، ته‌نانه‌ت ئیستاش که من له دایک نه‌بووم. حه‌مه‌ن ده‌زانی من جه‌ربه‌زه و سه‌ره‌رۆم. ته‌نانه‌ت ئیستاش که نوتفه‌م نه‌گورواوه، باو‌کم چاو‌ه‌روانیم ده‌کا و من خو‌ه‌رگیز پیم نه‌ناوه‌ته کو‌شکه‌وه. رۆژیک باو‌کم به‌سواری ئەسه‌په‌که‌ی له کپه‌وه‌وه ده‌هات، له شو‌ینتیکی روونا‌که‌وه، مه‌سه‌له‌ن به‌هیلتیکی سپی بزنه‌ ریتی داوینتی کپه‌که‌دا داده‌گه‌را، که گه‌یشه‌ته که‌هه‌ررستانه‌که‌ی^(۱) پشت ده‌روازه‌ی کو‌شکه‌که‌ منی بینی، که شو‌وله‌پیاو‌یک بووم. نه‌یناسیمه‌وه. نه‌ده‌بوو بمنا‌سپه‌ته‌وه، خو‌ من هه‌رگیز له دایک نه‌بووم. شو‌ولکه‌پیاو هاواری کرد و گوتی: هۆی خان! گویم لی‌ بگره، من کوری تۆم، به‌لام ئیستا هه‌زار هه‌زار فرسه‌خ له‌تۆ دوورم. که‌چی تو‌ لی‌ره، له‌م کو‌شکه‌ ته‌ریکه، چاو‌ه‌روانی. باو‌کم لی‌ی پرسیم: تو کبیت؟ گوتم: غه‌ربه‌ نیم، کوری خو‌تم. باو‌ک سه‌ری خسته‌ سه‌ر زینی ئەسه‌په‌که‌ی و هۆر‌هۆر گریا و گوتی من له چاو‌ه‌روانی تۆدا خه‌ریکه پیر ده‌بم و تو‌ له‌دایک نابی. شو‌ولکه‌پیاو گوتی له‌شی من ئیستا له‌ سببه‌ره و نابی ئەسه‌په‌ری خاک ببی. باو‌کم گوتی تو ئەسه‌په‌ری خاک نابی و، ئەوسا گوتی ئەگه‌ر له‌دایک نه‌بم به‌هه‌والنیه‌ره‌کانی ده‌لی‌ رازیم بکه‌ن بگه‌ریمه‌وه بۆ کو‌شک. ئەلی‌ ئەگه‌ر نه‌یه‌یت کو‌شک به‌با ده‌چی و ره‌عه‌به‌ته‌کان وه‌ک کولله هه‌موو سامانه‌که‌ی ده‌جون، من ده‌ره‌قه‌تی کاروباره‌کان نایه‌م و تو‌ ده‌بێ بکیت و ده‌ست به‌ چاکسازی کاروباره‌کان بکه‌ی. شو‌ولکه‌پیاویش گوتی ئەمەش له‌وقسه‌ سه‌یرانه‌یه. من ئەگه‌ر بپیم ئەسه‌په‌ری خاک ده‌بم و له شو‌ینتیکی له‌ ما‌به‌ینی که‌هه‌ر و به‌رووه‌کان له‌به‌ر نیگای هه‌لاتم. له‌ لابه‌لای به‌رووه‌کان و که‌هه‌ره‌کانه‌وه تی‌ده‌په‌ریم تا گه‌یشه‌تمه «گران». گران قه‌ره‌چیک جیوانه که ره‌عه‌به‌ته‌ عازبه‌کانی ئەو که‌هه‌ررستانه‌ تارام ده‌کاته‌وه. هه‌ر رۆژه و به‌ره‌و لایه‌ک ده‌چی و به‌تایه‌ت له‌ کاتی خه‌رماندا، له‌ گارانیک ده‌مینیته‌وه. ره‌عه‌به‌ته‌کان که‌په‌ر سازه‌که‌ن و ئەو له‌وێ ده‌مینیته‌وه. هه‌موو رۆژیک له‌ خو‌رکه‌وتنی به‌یانیه‌وه تا ئیواره به‌کاروباری ره‌عه‌به‌ته‌کاندا راده‌گا، که‌یفیان خو‌ش ده‌کا، سه‌مایان بۆ ده‌کا و، ره‌عه‌به‌ته‌کانیش باخه‌ گه‌می بۆ ده‌به‌ن تا بۆخوی خه‌رمانیکی بچووک به‌ریا بکات.

گران له که‌هه‌ره‌کان شو‌وله‌پیاوی دی. پتی وابوو منیش ره‌عه‌به‌تیکی عازبه‌م و خه‌ریکم لی‌ده‌گه‌ریم. گوتی هۆی کوره‌که ئەوه له چی ده‌گه‌ریتی. گوتم من ئیستا ته‌نانه‌ت کو‌رپه‌ی ناو ره‌حمیکیش نیم، چ بگاته ئەوه‌ی ره‌عه‌به‌تیکی بالغ بم. من سببه‌ری پیاو‌یکی له‌دایک نه‌بووم که له‌م خا‌که‌دا ده‌خولیمه‌وه، به‌لام ده‌بێ ببه‌م کوری ماه‌ خان.

زۆرجار گویم له‌ ده‌نگی ماه‌ خانه که ده‌گری و ده‌لی‌؛ زووکه وه‌ره. من هاتومه‌ته سه‌ر رینگه‌که‌ی بزانه‌م چۆن بنیاده‌میکه، چی ده‌وێ و چی ده‌لی‌. که دیم گوتی؛ خه‌ریکه پیر ده‌بم، ته‌نیا‌بالم، کو‌شک خه‌ریکه تی‌اده‌چی و که‌س نییه‌ چاکسازی کاروباره‌کان بکات. منیش خو‌ به‌م زووانه به‌ته‌مانیم خو‌م ئەسه‌په‌ری شو‌ینتیکی ناوا بکه‌م. ئیستا بۆ هه‌ر شو‌ینتیکی پیم خو‌ش بی‌ ده‌رۆم و دیم و که‌س نییه‌ حساب و کتابی لیم بو‌ی. جگه له‌وه‌ش من بچمه له‌شی کامه‌ ژنه‌وه که‌ سزای نه‌بێ. ره‌نگه‌ من پیم لی‌ ون ببی و بخزیمه‌وه ناو له‌شی به‌کیت له‌و ژنانه‌وه که هاتو‌چووی ژووری خان ده‌که‌ن و له‌وان بپم. به‌لام من زۆر چاک به‌ ری و ریبازه‌کانی ئەم ده‌رووبه‌ره ده‌زانم و هه‌روا ئاسان نا‌که‌ومه داوایانه‌وه.

کرێکاره‌کانی رینگه‌وبان رینگه‌که‌یان به‌ستووه، به‌رمیلی به‌تالی قیریان له‌سه‌ر داناوه، چه‌وته ریبه‌که‌ش نابینم. راده‌وه‌ستم. سیان له‌ کرێکاره‌کان راوه‌ستان. په‌لاسیان به‌سه‌ر خو‌یاندا داوه، به‌کیان به‌ره‌و لای چه‌پ دی، ته‌نیا چاو‌ه‌کانیان وه‌ک چاو‌ه‌ پشیلله له‌ تاریکیدا ده‌بریسکیته‌وه. به‌کیان ده‌پرسی: حه‌مه‌ن ده‌چیته «روونین»، ده‌لیم به‌لی‌ وایه. ده‌لی‌: خه‌ریکی چاک کردنی رینگه‌که‌ین، ده‌بێ له‌م چه‌وته رینگه‌وه به‌رۆی. بریک دوورو درێژتره، تو‌زیکیش به‌رده‌لانه، به‌لام چا‌که تو‌ جیپت پبیه و، جیپیش به‌رزه. ئەوسا ده‌ستی راده‌ته‌کین و منیش ده‌چمه سه‌ر رینگه به‌رده‌لانه‌که. هه‌روا ده‌رۆم و بێر له‌ گران ده‌که‌مه‌وه که به‌و شو‌وله‌پیاو‌ی گوت وه‌ره تو‌زیک له‌لای من دانیشه، کاریکی گرنم پینته، من چووم له‌سه‌ر تاشه به‌ردیک دانیشتم. گران گوتی: کوره‌که تو‌ ره‌نگه‌ ئاکار و ره‌فتارت له‌ باو‌کت نه‌چی که‌ گوئ به‌ژنیکی وه‌ک من نادا. گوتم: من حه‌زم له‌ ده‌نگی سازی قه‌ره‌چانه، ئەگه‌رچی پیموایه ژن هه‌موویان ده‌بێ سه‌ر و بنی کلاشیک بن.

گران گوتی: ئاخه‌به‌که‌ی چی؟ ئاخه‌به‌که‌ی تۆده‌بێ له‌دایک ببی! من گوتم: ره‌نگیشه هه‌رگیز له‌دایک نه‌بم، با‌بزانه‌م چۆن ده‌بێ. گران گوتی: بریا به‌لاته‌وه گرنگ نه‌بوایه بخزیته له‌شی کپه‌وه. ئەری به‌راست فه‌رقی چبیه من له‌ کێ بپم؟ گران گوتی: هه‌موو ژنانه‌ی کو‌شک به‌ختی خو‌یان تاقی ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو به‌ختیان یاریی و تو‌ له‌وان ببی. خو‌زگه منیش

گوت: له بېرت بې هەر که دهنګی پټی کورکه مت له له شی خوټدا بیست ناګادارم بکه، گرانیش چاوه پروان ما. هەر که دهنګی پټم له له شیا بیسترا گوتی: هوئی خان، کورکه مت ده بې له لم نزیکانه بې. باوکیشم هه لاته ژووره که و هاواری کرد؛ با لوتیه کان هەر لیره، له م هه یوانه، دانیشن و گوټه ند بگپرن. گرانیش هه موو جاریک که دهنګی هه نګاوه کانی منی له له شی خوټدا ده بیست، وها که رتیه که بپټوم، مزگټنی به باوکم ددها که کورکه مت له لم نزیکانه یه. دهیگوت: موسافیریکه چنه دهنګا و له و دیو ده روازه کانی کوشکه وه، ئیستا نا ئیستا ده گاتې. هه موو جاریک که له پشت پیستی شیری رهنګی له شیه وه سیبه ری منی به باوکم نیشان ددها، بوټه وهی سیبه ری له شم بینی که چوڼ هه نیهم ناو ته سه ر نه ژنوئی بچکوله م و نه مشانه وشانم کردووه و پیستی شیریی له شیم له رزان دووه و نه و ونده به ملا ولادا و هرسو وراوم تا روتیک گران به باوکمی گوت کورکه مت خه ریکه دیتته دنیا. باوکیشم به دست و پیوه نده کانی گوت کوشک چراخان کهن. کوشک پر بوو له روشنایی و دهنګی ده هوټل و زورنای لوتیه کان. من له خوئی روشنایی چراکان و ده هوټل و زورنای لوتیه کان ها تمه دنیا و، باوکم به دهسته گه وره کانی خوئی، له شی شین و خوتناوییی له له شی گران و هرگرت. ته ویتلی خوتناوییی ماچ کرد و گوتی: به خیر بیی کورکه م.

ئیتتر شو دادی و ته نانه ت نه و هیله سپیه پروناکه ی ئاسوش که له و دووره ده ستانه دهنیشیتته سه ر دار به پروه کان ون ده بې. رتیه که تازه سازه. من تاقه موسافیری نه م رتیه که م که ده بې له لیتیشدا بې به نه زیندا بنیم. ده بې خاله پروناک و په رته وازه کانیش له و دوور ده ستانه بیری سکتینه وه. نازانم نه وسا له کوټم. رهنګه ته نیا مالی ته پیوی دیهاتیه کان له ملاولای رتیه که دابن. رهنګه له کونه په رته وازه کانه وه روشنایی نارنجی ده رکه وئی. به لام ده بې تاریکی له کوټایی رتیه که هه موو شتیک بشاریتته وه. ئوتومبیله که به په له به ره و پیش ده خزی و له پر رتیه کوټایی دی. ده ستیک له نا کا و هه موو چراکانی کوشک هه لده کا. ده رکه گه وره کانی کوشک دپنه سه ریشته. نه گهر به وئی ده وری پانتا وکه که بده مه وه سیبه ری نه و پیاوانه ده بینم که به تفه نګه کانیا نه وه راوه ستاون، حه تمه ن نه و رتیه که ته نیا بو گه یشتنی من به کوشک سازکراوه. له پشت شیشه ی جیهه که وه روومه تی تفه نګه جیهه کان ده بینم که ده وری ئوتومبیله که بیان گرتووه. یه کیان به زاراوه ی کوشکی ده لئی: به خیر بیی کیا.

ده رکه ی جیهه که ده که نه وه و پینج که س سوار ده بن. جیب خوئی به باخی کوشکدا ده کات. تفه نګه جیهه کانی تر به شوټن جیهه که دا هه لدین. جیب به شه قامی ناوه راستی

باخه که دا تیده په ری. ده گاته سه نګچنی بهر هه یوانه که و راوه وستی. رهنګاله ی توئی روونکی چراکان روومه تی ده شارنه وه. من به ناشکراییی ناییبیم. به لام گوټم له دهنګی ده بې که وه ک دوو که ل به ناو ستوونه به رديه کاندا ده روا و ده لئی: کیا تو ناتوانی بچیتته هیچ کوټیه ک، چنه د جار ده بې لیت راسپټرم که نه گهر به پیی خوټ نه یه ی ده لیم به رتیه که دا بته پټن، نه وسا پاش کورته بیده نګیه ک ده لئی: ئیستا بره بخه وه، حه تمه ن ماندووی، گوتوومه ژووره که مت بو ناماده بکه ن، نه کا بیر له گه رانه وه بکه بته وه.

من ته نانه ت نه و کاته ش که له جتیه و بانه که مدا راکشاوم خه م لینا که وئی، له و دوورانه وه دهنګی باوکم ده بیستم که وه ک گپته لوتیه که ی دوو که ل هه لده چئی و ده لئی: کیا تو هه رگیز ناتوانی بو هیچ کوټیه ک برئی.

باوکم ده لئی: خووی هه لاتنی لی بوټه نه خو شیه کی ترسناک که ده بې چاری بکری، ده بې لیبی جیا ببنه وه تا ته نانه ت نه گهر بیه وئی هه لئی نه گاته هیچ شوټنیک.

که پیتلوه کانم بکرتنه وه گران له پالمدان دهنیشته ووه، ده لئی: له بېرت بې له مه وودوا له سه رپټی راستت نه وه ستی، چونکا لیت جیا بوټه وه و له گه لته نه ماوه. به تاییه ت دوا خه وتن، نه کا له بېرت بچئی و پالی پیوه بده ی که وه ک مردوویه کی لیها توه، من ده پرسم یه کیان دیار نییه، گران ده لئی ئیره توټیک گهرمه، گوتیان ده یخه نه سه ر بورجه که تا به م شپوه لانیکه م تا به یانی زیندوو بې. به لام من هه لده ستیم و شه له شهل به پلیکانه ی بورجه که دا هه لده گه رټم، ده یگه می. که سیک به دهنګی به رز دوعا ده کا، گران ده لئی: به دهنګی به رز دوعا بکه ن، ده بې هه موو ناګادار بن و خوئی بزانی که مردووه و له ژباندا نییه. من له بیری نا که م که به شتیک له له شم مردووه و نابی له سه ری راوه ستیم.

گران ده لئی هه ر له ئیستا وه له بیر خوئی ببه ره وه، هه ر بیر له وه بکه ره وه که نه و به شتیک له له شی تو نه بووه و من تو م له گه ل نه و نه هیتا و ته سه ر نه م دنیا یه. ده بې بیللی به خاکی بسپټرن. ده بې بزانی نه و کاته ی که که سیک ده مرئ، ته نانه ت نه گهر به شتیک له له شی بنیاده میس بې، ده بې به خاکی بسپټری. به لام من ده یناسم، ده زانم که نایه وئی به خاکی بسپټرن، که ئیتتر هه رگیز ناییبیم، به لام نرکه و ناله ی ده بیستم. گران ده لئی گوئی له ناله نالی مه گره، ده ست به گوټته وه بگره و هه لئی، بو مردوو خاک چاکترین ماله. ده بې وازی لی بینی تا له گه ل خاکدا ری بکه وئی، خووی بې بگری، زه رات زه راتی له شی له خاکدا بتوتته وه، کاتی که سیک ده مرئ ده بې به نامیزی خاکی بسپټری و به خاک بلئی توند له

باوهشی بگره و وازی لی مههینه، تا دهمی پر بیی له خاک و سویری خاک بچیژی. نهکا همموو رۆژی بچیته سهر گۆرهکهی و نهو بهشه مردووهی لهشت بهئاگا بکهپتهوه. نهگهر بچیته پرسهی رهنگه دنه بدری و بیهوی سهر له خاک دهربینی، نهوسا چی له بۆنی لهشی مندا رهوهبووی دهکهی.

که بهخاکی بسپیین ههست به بچووکتتر بوون دهکهه. گرانیس له همموو کوئی له لام رادههوستی. دهست دهنیمه سهرشانی و به شهلهشهله بهگۆرستانه کهدا دهگهریم. له گران دهپرسم نهو کۆمهله خهلهکه له کوئی بوون که ئیستا بهرهو ئیره ههلاتوون. گران دهلی: همموویان دهبنه رهعهیه تی تو و من دهمهوی به خاکسپاردنی نهو ببینم. بۆیه دهمهوی بهسهر تهباره کهدا ههلهگهریم. کهسیک لهسهرخۆ دوعا دهکا.

خواوهندا، نهندامی تاوانباری لهشیک بهخاک سپێردراوه و غهریقی رهحمه تی که. خودایه، نهندامی سهرحل و نافهرمانی لهشیک له خاکدا سهرگردانه و مهلایکهتان بۆ رینوینی کردنی بنیره.

رهبهنا، دهرکهکانی دۆزهخی لی داخه و دهرکهی بهههشتی لی بکهروهه.

خودایه، نهمر به خاک بکه باوهشی بۆ میههربان بی.

له بۆشی پیتم ورد دههوه و پاشان له پیکهی ترم دهروانم و پیی دهلیم لهمه و دوا تو دهبی باری قورسی لهشم راگری. راینهگری دهبی همموو عومرم بهسهر عهزدا بخزیم.

گران ههردوو دهستی دهکاتهوه و من له باوهشیدا ون دهیم. دهلیم بمشارهوه و له بیتر نهچی هههرگیز منت نههیناوهته سهر دنیا. نهوسا نهوهنده بچووک دههوه که بتوانم له تاریکی پزدانیدا دابنیشم. دههۆل و زورنای لۆتیهکان و چراخانیی کۆشک دهکوژیتتهوه. من سهر دهخمه سهر نهژنۆم و ههروا نهمشانه و نهوشان دهکهه و پیستی لهشی گران دهلهرزینم و له قسولایی تاریکی پزدانیدا ون دهیم و ئیتر گران تهنا تههست به زایهلهی دوا شهلینهکانیشم ناکات و باوکم ههروا چاوهروان دهمیپیتتهوه. نهه باره گرانه دۆراوی نهو شهرت و مهرحه دهبی. تهنیا منم که بهشیک له لهشم بهخاک سپاردووه و گهراومه تهوه تا ههر وهک پیشوو لهشم له سیبهر بی، نهوهک له خاکی داوینگر.

۱ - کهههر: رهنگی سووری نامال مۆر. نهسپیک بهم رهنگه.

کهشتی شکاوهکان

منیرۆ رهوانی پوور

بیری کردهوه بنووسی: «ژن له سارداوخانه که دانیشتبوو.» بهلام هههرگیز سارداوخانه^(۱) بهکی نهدیوو. دهبوو بنووسی له دالان یان جییهکی شۆره لیدراوی شیدار، به کزهی سهرمای دوورگه و بای رهزیهر مانگ، پاشان بیری کهوتهوه رهزیهری دوورگه زۆر سارد نییه و، له سهرهتای بهفرانبارهوهیه کهش و ههوا پشوویهک دهدا و، له گهرما و شی پرگاری دهبی. دهبوو بینوسیایه مانگی بهفرانبار و چوار موومی رۆشن لهو کۆلیت یان ژیرخانه که دهبی حهقهن تهربین، چونکا لهههر شونیتیکی دوورگه بی و بستیک زهوش ههلهکۆلی، ناو سهردهکهوی. دایه گهوره که ههر لهم گۆرستانه قهدییه نیژراوه، ههمیشه دهیگوت: «لیره ههموو شتیک روو له ناوه، ههموو شتیک، ئیمه تهنیا دلما بهوه خوش کردووه که له سه زهوی دهژین.» دایه گهوره راستی دهگوت، دوورگه زهوی وشکی نییه و که ژیرخانیش بی نهوه ئیتر ههر هیچ. حهقهن ناو فرهشهکی ته ره و میچهکهی قهلهشیوه و دیوارهکانی شۆرهی گرتووه.

دهیتوانی بنووسی ژنه تهنیا بوو و، به قهروهیلتهیهکی چیتی ته ره و پهتویهک که له کهسیکهوه پیچرابوو. پهتوه که تازه بوو، تازه و نوئی، چوارخانه و سپی و پهمهیی. نهه کاتانه زۆر جار باشترین شتهکان دهبن و، پهتووی سپی و پهمهیی، پاشان قواری دهبی. گل و خۆلی پیوه دهلکن، پهلهی خوین وهک قرژال که چنگهکانی بۆ پارانهوه به ههموو لایه کهدا درپژ کردین، نارام نارام له سهری نهخش دههستی. قرژال، قرژالی که بیهوی ههلی، له ههموو لایه کهوه ههلی. قرژالیک که عهقلی دۆراندین، چنگی به ههموو

لايه كدا راده كيشي و له شوپنيك ده مي نيته وه. شوپنيك، له سهر په توويه كي چوارخانه و ته نيا چنگي دريژ ده بي و ده گاته ليواري په تووه په مه يسه كه، په توويه ك كه نه گهر «گولستاني» به شوپنيكه وه نه به سترابيته وه، مه سه له ن به دره ختيكه وه، حه تمه ن قوراوي ده بي، يان قوراوي و خويناوي. چونكا گولستاني حه تمه ن كه وتووه، سه رتا له سه ر نه ژنوي نه ويوه ته وه، پاشان ويستويوه خوي به سه ر پتوه راگري و، ريژنه ي دوايي ههر وهك توفان كه دره ختيك به لادا بخا، درويته ي كردوه، نه وسا وهك واشه، جووله جوولي داناوه و، پاشان ده ستيك كردويه تيه وه و گولستاني هه روا كه نه ويوه ته وه، به سه روه خزاوله سه ر عه رز و نه و دوو ده سته ههر دوو پتي گرتوه و سراندوييه تي. سراندوييه تي و بردوييه تيه سووچي ك، تا كه سي دوايي به دره خته كه وه به ستيته وه. دره ختي كه نيتر بوئي بارووتي ليها توه، له ده مي كه وه بوئي بارووتي ليها توه. به لام چ دره ختيك، چ دره ختيكي ته موئه ستور له به ندردا هه يه كه بتواني ده وام بيني؟ دار خورماكه حه تمه ن ناتواني، به يه كه م كه س و يه كه م ريژنه حسابي پاكه و، داري گوله هاو ريشميش هه رگيز ناهي لي خسي پتوه به ستنه وه و رايكيشن. دا يه گه و ره ده ريژ به رله وه ي بوي به چاوي خوي ديوي كه داره گوله هاو ريشمه كه ي مه يدانه كه، وهك ژنيكي پرسه دار خوي له ره گ و ريشه وه هه لكه ندبوو و، به ره و دريا چووبو تا خوي بخنكي تي.

نه زانرا كي مه له دريا ييه كه ي پيكا بوو، به لام مه لي دريايي له كه وانه ي پرسه داري خوي، له سه ر داري گوله هاو ريشمه وه فرېبوو. دا يه گه و ره ده يگوت حه تمه ن دلويه خو پنيك له وسه ره وه به سه ر دره خته كه دا تكا وه.

هه ستا، نه يده ويست بير له دا يه گه و ره بكا ته وه، نه و بيره و دريا نه ي كه هه رگيز به ريان نه ددها. ده بوو چيروكه كه بنوسي، چيروكي سارداو خانه و، بير له هيج نه كاته وه. نه له دا يه گه و ره و نه له داري گوله هاو ريشم و نه دار خورماكاني دوورگه كه نيتر هي زيان نه ما وه. به لام حه تمه ن نه ويان به دار خورماكه وه نه به ستووه ته وه، دار خورما دره ره قه ت نه ها توه. ته نانه ت نه گهر يه كه مجاريشي بووي، نا، ريگه ي تريش هه يه، مه سه له ن ده يان تواني سه رتا به سه ريا بكونن، بي هوشي بكن و پاشان ههر دوو ده ستي له پشته وه به ستنه وه و رووه ناسمان رايكيشن و، له سه ر دلې بدن. نه گهر له سه ر دلېان دايي تيري خه لاسي پتويست نه بووه. حه تمه ن پتويست نه بووه...

خانمي گولستاني هيجي نه گوت، هيج، كړ و مات بوو. قسه بره بره كاني خانمي

گولستاني به كه لكي «درياري» نه ده هات. به لام وهك ريژي رووناك دياره كه كه سيكي وهك گولستاني ناهي لي به ره حه تي ده ست و پتي به ستنه وه و، رايكيشن. حه تمه ن هه ولي خوي دا وه ته قه لاي كردوه و له خوله كه دا گه وزيوه و پاشان به سه رياندا كيشا وه و، نه مه ش نيشان نه دا كه په تووه كه حه تمه ن ده بي قوراوي بي.

جگه ره يه كي هه لگرت. له وديو په نجهره كه ناسمان ره ش بوو، با به ناو دار خورماكاندا تيده په ري. با لوورده يه كي سه يري بو و، دوور بوو نزيك. شتيك، شتيك له بهر چاوي لولي ده خوارد. وهك نه وكاته ي سه روه له ميناري حه ريري دا يه گه و ره ده كه وت، له ميناري سه وزي دا يه گه و ره، جگه ره كه ليك هه لوه شابوو. ورده تووتن له بهر چاوي ده ريژا. له په نجهره كه نزيك بووه. خسه خش ده نگه كاني بيست، ده تگوت چه ند كه سي شاراوه و هه راسان تابووته كانيان خالي ده كرده وه. ده تگوت چه ند كه س له و تاريخه دا، به بي لي گلېان به سه ر قه بره كاندا ده كرد. ده تگوت هي شتا هه موو شتيك ده وانه ي بوو، هه موو نه و شتانه ي كه شه ش مانگ به رله مردني دا يه گه و ره ده ستي بي كرد. دا يه گه و ره گوتبووي: «شه واني جومعه وه ره، به دريژايي هه وتوو مردووه كان ده چنه دريا، فاتيحا خويندن له سه ر قه بري خالي دروست نييه.»

به ترسه وه سه يري ريژ ژمي تري سه ر مي زه كه ي كرد، ناسووده بوو، شه وي سي شه مه بوو. نيستا هه موو مردووه كاني قه برستان، ته نانه ت نه وانه ش كه دواي ناغاي گولستاني، شه وانه نيژرابوون، له دريا بوون. نيستا هيج مردوويه ك له سه ر جيي خوي نه بوو، مردووه كان ته نيا شه واني جومعه له قه بره كاتي خو باندا ده خه وتن و، به دريژايي هه وته له دريا بوون، له قولا يي ناوه سه وزه كاندا. جييه ك كه ده يان تواني بي ترس و خوف بدوين، قسه بكن و تا پييان خوش بي هاوار بكن. نيستا دوورگه بي قه ره بوو، تاريخي ترسي نه بوو، نه و ده ي تواني به خه يالي ناسووده چيروكه كه ي بنوسي. بي نه وه ي بترسي، له ناغاي گولستاني و، له ده سته باريك و دريژه كاني كه له پر له ناو تاريخه كه وه ليواري په نجهره كه بگري و، هه لگه ري و، سه يري كاغه زه كان بكا و، بلتي: «چه تيو نه م قسه هيج و پوچانه هي نيستا نييه.» نه و يش بيته جواب: «ناغاي گولستاني خو نابي هه موو كه س وهك نيوه بير بكا ته وه...»

نيستا شه وي سي شه مه بوو و، قه برستان ترسي نه بوو. نه وه ي كه ريژنيك يان شه ويكيش دريا پر بي له مردوو، دوورگه ش ژياني تيا نه مي ني و، له نه نجامدا

مردووهکان دیسان بگه پنهوه سهر مال و حالی خویمان هی ئیستا نه بوو. هیشتا دوورگه پر بوو له بنیادهمی زیندوو، ئەو دەیتوانی به ئاسوودهی بنووسی و کاریکی به خورافاتهکانی دایه گه وره نه دای. ده بئ ئیستا ته نیا به چیرۆکه که یه وه بنووسی و، ئەو کاغه زه ی که هیشتا به سپیه تی ماوه ته وه رهش بکاته وه.

چاکه، ژن له سارداو خانه دانیشتبوو... ژن له م کاته دا ده بی له چ دۆخیکدا بو بی؟ شهوی پیشوو له میوانی ده گه رانه وه، ژنه گوتبووی: «خه ریک بووم له کیفه که مدا له کیله که ده گه رام که دوو کهس له تاریکیه که هاتنه در و گوتیان: ئاغای گولستانی بی زه حمهت پرسیاریکی ساده مان هه یه و، بردیان.»

شه و درهنگانییک، شهوی بهرله رووداوه که، کاتییک چوو بووه مالی گولستانی، ئەمه ی له خانمی گولستانی بیست. ئیتر نه ده کرا له چوند و چونی ئەو دوو گه نجه هیچ پسر سرن، واته خانمی گولستانی هه ر قیافه کانیشی فه رامۆش کردبوو. به لام به هه ر حال ده کرا کاریک بکرن، مه سه له ن ئەوان له تاریکیدا، ده ست له ناو گیرفان، به به روکی هه لکشاووه له بهر کزه ی سه رمای به فرانبار، پال به دیوار و چاوه روان، نیشان بدرین.

هه وئی دابوو خانمی گولستانی به چاوی باز و پر عه جایبایه تی و لیوی باریک و پیکه وه نووساوه وه بیته قسه، به لام بی سوود بوو.

خانمی گولستانی بو دوا روژدا، وهک یه که م جار که گولستانیان له ناکا و برد، چهند کیلۆ میوه و دوو ده ست جل و په توویه ک، په توویه کی چوار خانه ی سپی و په مه یی ده کړی و، ده روات. حه قه ن به هیوا بووه و هه راسان. ئەو کاته ش که پیی ده ئین، خانمی گولستانی دهستی له حه وادا ده میننه وه، به پاکه تییک میوه و جله وه. وهک په یکه ریکی وشکبوو، روو له و پیواوه گه نجه ی که ئەو رسته ی گوتوووه. خانمی گولستانی حه قه ن که سی نه دیوه و گه نجه که ش ئەگه ر خووی پی نه گرتبایه، حه قه ن ده بوو هه له اتبایه، یان رهنگه له وئی ماوه به تیزه بزیه که وه بو دهسته وشک بووه کانی خانمی گولستانی و ئەو پرته قالانه ی که یه که یه که ده که وتن و گلۆر ده بووه وه بو سه ر عه رز... ئاغای گولستانی حه زی له سیو نه بوو، ئەگینا گه نجه توانیویه یه کییک له و سیوانه وا گلۆر بوته وه هه لگرن و گازی لی بگرن و پاشان که سیک ده قیرتی، ژنییک که نازانی له کوئییه و کییه و چی ده کا و، پاشان تاکسی باره که یه و، ئاغای گولستانی که سه ری له سه ر پیی ژنه جوو لاوه ته وه و، ریگه یه کی بهر ده لان و ناساف که پیده چن به نه قه ست ورده بهر دیان به سه ردا رشتی تا

نه گه نه خوژه پۆت... تا تاکسی باره که ئەونده هه لته کی که خانمی گولستانی ناچار بی باوه ش به گولستانی پیچراو له په توودا بکات، تا نه که وئی، له تاکسی باره که بهر نه بیته خوار.

له وه دواش ئیواره بووه و هه موو شوتییک داخراوه...

خانمی گولستانی ده یگوت: ئەگه ر کراوه ش بوایه نه مه برد، ده مویست بزائم راسته، ده مویست لایه کی په تووه که هه لده مه وه هه لسیستم، تا بی و په رده کان که به نیوه ته وای مابونه وه هه لواسی. هیشتا چه کوش و چیوپه رده کان له ناو تاق و سه ر عه رزه که دا مابون و گولستانی... گولستانی...

بی ری گریانی خانمی گولستانی نازاری ده دا، خراب ده گریا. گریانییک که چاری نه بوو، وهک برنیکی به نازار دهیتوانی فه زای خه ماری سارداو خانه که بشیوتی.

له سیمای ژنییک که لای په توویه ک دانیشتی، په توویه ک که له گولستانییه وه پیچرابی و، چوار مۆم که له سارداو خانه که دا تاریکی و روونی ساز ده کهن، ده بی ته نیا ترس و سه رسوورمان بی، نه ئەو گریانه ی که پیوا نه توانی وشه یه کی بو بیته ته وه. ئەم وشانه ده لیتی گه مه به پیوا ده کهن. وهک ئاغای گولستانی که هه میشه گه مه ی ده کرد: «چییه دیسان ده فته رییکت به دهسته وه گرتوووه و یاداشت هه لده گرن، کچه که م تو ده بی بییه میژوونووس، له ناو چاوانتدا بی ههستی و بی غیره تی میژوونووسه کان دیاره.»

به لام به هه ر حال ئاغای گولستانی هه رچی گوتوووه، گوتیتی. نووسه ر ده بی شوتن هه موو شتییک بکه وئی، هه موو شتییک له سه ره تاوه، کاتییک که سیک دی و ده لی: بی زه حمهت ته نیا پرسیاریکی ساده...

ئیستاش ده ریا پر بوو له و مردووانه که هه ر به م پرسیاره ساده وه روشتن و ئیتر سه ریان به وشکاییدا نه کرده وه.

با توندتر هه لیکردبوو. خشه خشی دارخورماکان، خشت و خوئییک که به حه وادا بلاو بیووه و زه نا زه نایه ک که له فه زادا بلاو بیووه. زه نا زه نایه کی غه رب و نامه فهووم. پچه پچی عه سه بی و ترساو.

به رامبه ر به ئەو په نجه ره که له تاریکیدا ده کرایه وه. بۆنی سویری ده ریا ده ر ژایه ژوو ره که، هه موو شتییک شیدار و چه سه پهنه بوو. په نجه ره ی مالی گولستانی روشتن بوو.

رۆشنايييه کي تازيه بار و بوغز کردوو، رۆشنايييه کي زهرد که ده تگوت سالانتيک له وه بهر مرد بوو، تا ليواري په نجه ره که ده کشا.

جگه ره يه کي تری داگيرساند و، له ره شايی دارخورماکان که گوړستانه کهي داپوشيبوو، ورد بووه.

ته نيا سى ژن بوون. سى ژن و، نه وانيتتر که دووراو دوور راوه ستابوون و به بيانووييه ک، نه نگوست له سهر بهردى گوړه کان سه يريان ده کرد، خانى گولستانى له لای ههمان په تووى چوارخانه که له گولستانيه وه پيچرابوو دانيشتبوو، سه رلج شيواو له ناسمان و زهوى ده روانى. دنياى پي تنگ بوو، نهنگى تنگ. نه ويش، ده فته رچه ياداشت له كيفه که يدا، چارشيتو به سهر، نه نگوست له سهر قه بريکى نه ناسياو دانيشتبوو، ده پروانى. گوړه لکن که هات پالى به بيله که يه وه دا و به نه نگوستى توژ لى نيشتووى نه و سى پارچه کاغزه و خانى گولستانى نيشانى دابوو هلدايه وه و سه رى له قاندا. گوړه تاماده، بوو نه و ته نيا ده بوو ناغاي گولستانى بخزاندايه بو ناو گوړه که و گلى به سه ردا کردايه، نيزنى مه حکه مه شى بوو. به لام گوړه لکن گوتى: خو ناکرى هه روا هه که س له رتوه هات بينيزين و، پاشان سه يري پيلاوه ناديداسه کانى ناغاي گولستانى کردبوو، ناخى هه لکيشابوو.

نه و له ويوه دى گوړه هه لکن پينج سه د تمه نيه کهي له ده ست يه کى له و ژنانه ي که له گه ل خانى گولستانى بوو وه رگرت و، پاشان له خوار قاچى گولستانيه وه دانيشت و هه وليدا پيلاوه کانى ده ريئى. نه وسا نه ويه وه و به ددان گرتي قه يتانى که وشه کانى کرده وه. پيى گولستانى له ئيختياري خوژدا نه بوو، وهک دوو چله دارى وشک که وتبوون و ناخر به کهي گوړه هه لکن هه ستا، دوو جووت پيلاوى ناديداس به ده ستيه وه، گوړه حازر و تاماده بوو...

گوړى تاماده، پيلاوى ناديداس، هه وليدا نه و وشانه له سووچيکى لای ژوو رووى رۆژ ژميره که، له ژوو دووشه موه بنووسى. لاپه رهي کاغزه که ته ر بوو، قه له مه که ناحه ز و ره گه دار ده بنووسى، وه ها که سالانتيک کارى پي نه کرابى.

سه رى هاته ئيش، ناو ده مى تال و پا که تى جگه ره که له سهر ميژه که بوو. نه و جگه رانه ي و با سه سوو که ئيشاره تيک ليک هه لده وه شان، ناغاي گولستانى جگه ره کيش بوو. هه موو نه و مردوانه ي که ئيستا له ژير ناوى ده ريا له ده وري يه ک کو بوونه ته وه و قسه ده کهن، يان

له سووچيک به ته نيا دانيشتوون و هه ول نه دهن به گيا ده ربايييه کان يان که لاکى سه ده فته مردوو هکان جى برينى گولله کان چاک بکه نه وه، جگه ره کيش بوون.

قه له مه کهي هه لگرت که بنووسى و نووسى: «بو نم، بو رزين و بلتيسه ي چوار مؤم که ده که وتنه سهر ديوارى شوژه ليدراوى سارداو خانه و نه و سيته رانه ي و ساز ده بوون. ژن له سهر چرپاکه دانيشتبوو، نانيشکى دابوو سهر ليوارى چرپاکه و ليوى ده له ريه وه، په تووه که له سهر روومه تى لا درابوو. ناغاي گولستانى سپى و بي خوئين راکشابوو، ده مى کراوه و نيوه کراوه، ريزى دانه کانى ديار، وه ها که ده تگوت هه روا که ويستوويه تى قاقا بکيشى، پيکه نينه کهي خواردۆته وه و، خانى گولستانى تا پۆبه کي تاريک و بي رهنگ بووه.»

سه يري لاپه ره کاغزه که ي کرد. دى ته نيا جيتى به قوولدا چوونى نووکى قه له مه که يه و، کاغزه ته ر و شيدار هه روا سپى ماوه ته وه. سه رسوورميو هه ستا. چاک بوو ناغاي گولستانى نه بوو تا به چاوه ره شه کانى و، نه و بريسه که واکاتيک ده يگه يشتى له چاويدا ده دره وشايه وه، نه نگوستى باريک و دريژى راته کيتنى و بلت: «خوت فريو ده ده ي، وا ده نوئينى که ده ته وي بنووسى و له روويه روو بوونه وه هه لديتى، ته نيا، نووسين بو چى؟ ميژوو کاتيک ده توانى مه حکه مه بکات که ئيتر مه حکووم، يان نييه يان هيتى نه ماوه...»

ده تگوت که سيک له سه ري دا ده هول ده کوتى، هه ناسه ي ده ر نه ده هات. به رامبه ر په نجه ره که راوه ستابوو. هيچ کوئ رووناک نه بوو. سه يري سه عاته کهي کرد که ميله کانى ژهنگيان هيتابوو. به نينوکه دريژ و ناسکه کانى هه وليدا توژيک ژهنگه که يان پاک بکاته وه. سه فحه ي سه عاته که زهردباو ببوو، ميله کان له سه ر دوو له کار که وتبوون. وهک سه عاتى ناغاي گولستانى که له سه ر سى ماپۆوه و رۆژ ژميرى سه عاته که سى شه ميه پينجى به فرانبارى نيشان دابوو. خانى گولستانى گوتى: سه عات سى ليبيان داوه، سيتى نيوه شه و، سه عاته کان راست نه و ساته که ليده دهن له کار ده که ون.

ئيستاش سه عات دووى شه و بوو، ته نيا ترووسکاييه ک به ولاوه تر، له ويوه ده هات، له و مال هوه، مالى گولستانى... نا، نه و رۆشنايييه له سارداو خانه وه نه بوو. په نجه ره يه ک بوو ده تگوت که سيک تايه کى به نه نقه ست کردووه ته وه تا نه و بتوانى شوئين هيتيکى راست بکه وي و، هه ر واکه له پشت په نجه ره، روو له تاريکى راوه ستابوو گوړه کان بژميرى، نه و

گۆرانهی وا له پزیکدا بوون، بچووک و گهوره و تا بئ کۆتا.

ئهگهر ئاغای گولستانی زیندوو بوايه ئیستا لهوی له هه مان ژوور، له پشت په نجهره داده نیشته و کتیبی ده خوینده وه. کتیبی ده خوینده وه و تایه کی په نجهره کهی ده کرده وه، به لام ئاغای گولستانی مردبوو. حه قه نه کهی وهک هه میسه له پشت په نجهره دانیشته وه و دهگری. ئه و گریانیه که به ههچ شیهه که ناکرئ بیهینه ناو چیرۆکی «سارداوخانه».

با له پزیکدا دوو تای په نجهره کهی پیکدا، ترسا. لهو زهنا زهنایه و، لهو دهنگانهی که دهتگوت که سانیک، کۆمه له گه نچیک به دهستی له کار کهوتوو له قوولایی ئاوی سهوزدا، ئاوه که لاده دن تا له سوو چیکه وه بۆ سوو چیکه تر برۆن. ترسا. له شوین دهنگی دایه گه وهی گهرا. دهنگه که دوور و کۆن بوو: مردوو هکان ته نیا شهوانی جومعه له شوینی خویمان نارام دهگرن، شهوانی تر له ده ریا دان. پاشان دهنگیکی نزیک، نزیکتر و ناشناتر، دهنگی دایکی که دلئ ده دایه وه تا له ههچ نه ترسی. «زۆری ماوه دوورگه چۆل بئی، چۆل و هۆل، ئه وسا مردوو هکان دینه وه سه ر ماڵ و زینده گیبه که یان و لیره نیشته جی ده بن...»

بۆ بترسی؟ حه قه نه دوو شه مه بووه و ئه وان له ده ریا، له قوولایی ئاوه سه وزه کهی ئه ویدا سفهری دلیمان بلاو ده کرده وه. له سه ر ئاوه که کهس دهنگی ئه وانی نه ده بیست، هه ر چیمان دهگوت، هه ر چیمان ده نووسی، به لام دوو شه مه... دوو شه مه ی چ سالتی بوو؟ له تاریکیه که راما و گوئی هه لختست. دهتگوت که سیک هه ولی ده دا به په نجهره که دا هه لگه ری. سهیری کرد، دوو دهستی باریک و درێژ و ماسیو له بهر سه له های ساڵ مانه وه له و ژیر ئاوه و، پاشان ئاغای گولستانی دی که سه ری له قاپی په نجهره که دا ده رکه وت:

«هیشتا له بییری سارداوخانه که دای.»

به داخه وه سهیری کرد و، تیگهیی که دیسان ئاغای گولستانی هاتوو تا ئه و له مه رگی خۆی وشیار بکاته وه و، بلتی:

«تۆ لیره ی له قوولایی ئاوی سهوزدا، وهک هه موو ئیمه... زۆر ده میتکه لیره ی، ده بی پروا بکه ی.»

۱ - سارداوخانه: ژیرخانیک که له کۆندا ئاوی خواردنه وه یان لیره ده گرت. عه ماراو.

نووسراوه یهک

فریشته ساری

۱

پاسه که چه ندسه د مه ترکی ما بوو بۆ ترمیناڵ که په نچه ر بوو. باره که م کۆله پشتیه که، چاوه روانی په نچه ر گرتنه که نامینم و به پێ سه ر ری ده که وم.

هه ر لیره شه وه بینای خۆله میشی ترمیناڵ، له پاڵ کاروانسه رایه کی چۆلدا دیاره. بریک ری پیتوان، ئه ویش پاش دوانزه سه عات دانیشتنی ناو پاس، ماندوویی پیم ده رده کا. هه وا وشک و نه رم و تاوساوه.

نه رمه نه رمه به قیره تاوه که دا به ره و باریکه رییه کی خۆلرێژ ده رۆم. واچاکه له بری ئه وه ی به بینای تازه سازی ترمیناڵدا تیپه رم، له کاروانسه را چۆله که وه به ره و شار برۆم. هه م فاله و هه م ته ماشا. (۱)

شینیه پیرۆزه یی سه ر ستوونی ده روازه که، لیره و له وپوه ده بیندری و نابیندری. رووکاری ده ره وه ی کاروانسه را له قوپی ئوخرایه و تاق و ستوونه کانی له کاشی و، ئیستا یاری تاریک و روونیه له گه ل لاجه وه رد و ئوخرا.

که له ده روازه که وه ده رۆمه ژوور چاوم به سوپای میرووه سووره کان ده که وی که له سه ر گلی ئالتوونی له هاتن و چووندان. له سه ر یه کییک له سه کۆکان داده نیشتم و پاکه تی

جگه ره کهم له کۆله پشتیه کهم دهر دینم. له کاتی مژلیدانیدا ده لاقه کانی چاوه دیری قه لاکه ده ژمیتم، به لّام هه موو جارێک که چاوه لیکه دینم و دهیکه مه وه، ژماره ی ده لاقه کان ده گۆرێ. نه هاشی با کاروانسه را کاوله که ی داگیر کردوه و نه تا پۆکان له پشت ده لاقه ی چاوه دیری به کانه وه ده خولینه وه. نه چاوه پیتی شتیکی چاوه پروانی نه کراوم و نه تاقت و هه وسه له ی چاوه پروانی هه یه.

ئه م جگه ره یه ده کیشم و پاشان تاکسیه ک ده گرم و به ره وه هوتیل ده چم. سه ره تا سه عاتییک ده خه وم و نه وسا ئاوێک به خۆمدا ده که م و ده رۆمه دهر. رێبکه وه ی پیاسه یه ک ده که م و تیر له ملالولا ده پروانم، هه یچ په له ی گه رانه وه م نییه. خووم به وه گرتوه کاتی دوو که له ی جگه ره ده ده مه دهر چاوه کانم به سه تم. له شویتیک خوتیندومه ته وه که دوو که له ی جگه ره، ورده ورده، سپه نه ی چاوه خراپ ده کات. چاوه ده که مه وه، کچیکی بالابه رزه به جلی ئوخراییی و، ده سمالیکی پیروزه یی سه یرم ده کا. چاکه، با نه وه نده م سه یر بکا تا هیلاک ده بی، خۆ ئه م کاروانسه رایه میراتی باو کم نییه. پیم له ژیر خۆم دهر ده کیشم و به ربان ده ده مه وه، نه ک نه وه نده که بگه نه ریزی میرووه کان. له جیدیه تی میرووه کان له هاتن و چوونی ناو گل و خۆله که پیکه نینم لیده پژی. کچه که ده له ی:

«پیمه که نه، وه لّام نه ده یته وه نه بو پیتش و نه بو دوا، ریتی دهر بازبونت نییه.»

۲

ئه لّبه ت ئیره ئیرانی کۆنه، به لّام یۆنانی کۆن نییه. تازه، نه بوله ه و لیش پیاو بوو نه ک کچیکی گه نج. منیش له کاروباری خۆمدا تیا ماوم، چ بگا به وه ی بو ئه وه بتوانم بچمه ناو شار و نه کوژیم، وه لّامی مه ته لان بده مه وه.

به چاوی کراوه وه دوو که له ی جگه ره که فوو ده که م و ده لّیم: «خانی به رتیز ئیستا تاقت و هه وسه له ی گالته و گه پم نییه.»

کچه ده سمالی پیروزه یی له خه رمانی قژی رهش و بلندی لاده دا و له هه وادا هه لیده سوور پیتی. پاشان ده له ی: «ناتوانی وه لّام بده یته وه. ده زانم.»

ئه وسا ئوین دهنوتی.

ده لّیم: «زۆر سوپاسی میوانداریت ده که م، به لّام من له وه لّامدانه وه به خۆشم تیا ماوم. نه وه ک که ره که له قوردا ما بی، به لّکو وه ک که ری بوریدان.»

گریه ک ده که ویتنه مابه ینی برۆ په یوه سه ته کانی، له وه ده چێ بیه وی بیرسی: «بوریدان چیه؟» به لّام دان به خۆیدا ده گری و هه مدیس ئوینان دهنوتی. رهنگه له په یوه ندی له گه ل مه سه له ی رێژه گه ری نه نشتاین بووی، له شویتیک نمونه ی که ری بوریدانم دیبی و له بیرم چه قیبی.

له ملالو له ولای که ریک به مه ودای چونیه ک ئاو و ئالفیان داناوه، که ره ی کلۆل نازانی به ره وه چه پ بچی یان به ره وه راست و، له نیوان ئه م دوو هه لّبژارده دا، توونی و برسی ده مینیتته وه. کچه نیگای تیژی له من بریوه، به لّام به گومانم که ده مینتی یان نا، به هه رحال من نه وه ده بینم.

له ناکاو دوو ژنی ره شپۆش له وه پهری کاروانسه راکه وه به ره وه ئیمه هه لاتن. با له پاشلی دامینه رهش و فه ریحه کانیان ده دا و، به ره وه دواوه یان ده کیشی. له هه ر دوو لاوه ده سستی کچه که ده گرن، رایدیه کیشن و له گه ل خویان ده یبه ن. کچه، له مابه ینی نه وه دوو ژنه، له گه ل هه ر هه نگاوێک که بو پیتشه وه ی ده بن، ئاو ده داته وه و تیژ لیم ده پروانی. له سه کۆکه ده په رمه خوار. کۆله که م به شاندا ده ده م و سه ر ری ده که وم. دیاره توژییک ره نجاو م. نه حله ت له شه یتان. هه رسیکیان به سه ر گۆره بی ناو نیشانه کانه وه تیده په رن. کچه هه نگاو به هه نگاو ئاو ده داته وه و تیژ و بره ک سه یرم ده کا. ده توانم گورجتر هه نگاو هه لّینمه وه و پیتشیان که وم، به لّام هه روا به دوا یاندا له کاروانسه راکه وه ره ت ده بم. ده لّی نیگای تیژی کچه که یه رامده کیشی و ده مبا، هه روا که نه وه ژنه ره شپۆشانه خۆی راده کیشن و ده یبه ن.

۳

له دهره وه ی کاروانسه را وانیتیک^(۲) چاوه ری راوه ستاوه. ژنه کان قالیچه و، شیشه ی به تالی گولا و کچه که ده خه نه پشت وانیتته که و ده رکه ی هه لّده دنه وه. هه ردوو کیان له پیتشه وه، لای پیه رمیرده شو فییه که داده نیشن. ئه مه هه مان ساته وه ختی په له و گورجیه، ده ستم له لیواری ده رکه که گیر ده که م و خۆ هه لّده ده م. ماسولکه کانی پی و ناوشانم

دانیشتنی پشت میز، وزه و چالاکى لەش دەتوینیتەوه. چ نییە، هەر که گەیشتمە هوتیل خۆم بە ئاوی گەرم دەشۆم. وانیتەکه بەچەپ و راستدا دەلەنگی. خۆی بەشاردا دەکا. حەز دەکەم چاک لەملاولا ورد بېمەوه و هەست بە نەبزی شار بکەم، بەلام سەیری هیچ کوی ناکەم. تەنیا بێر لەوه دەکەمەوه که چۆن پرسیارەکەم لەو کچە بکەم و دەرهپەرمە دەر.

رەنگە بەئیشارەى کچە، لە ئاسمان دەروانم. رەنگەکان تیکەلاو و سەبیال لیک ئالاون، کال دەبنەوه و پەستا پەستا تابلۆی تازە، بێ ئەوهی قاپ یان بەردەوامییەک بخوازی، لەسەر سنگی ئاسمان دەردەکەوی و ون دەبی.

تابلۆکان بەشیوەیەکی تەجربیدی لە تیکەل بوونی رەنگەکاندا دەردەکەون و ون دەبن. قەلەرەشەکان لە دواھەم تابلۆ دەبنەدر، بە ژوور وانیتەکەوه دەفرن و، زەمینیەى رەنگەکان یەکدەست رەش دەبی. ئیستە ئیتر کاتی ئەوهیە لەم کچە پیرسەم بۆ بەدوای خۆیدا رابەردەکەم. کچە لە چاوترووکانیکیدا لە وانیتەکە دەپەرتیە دەر. لە ئاسۆ، چنگیک هەوری پیرۆزییە لە جەغزیکى ئوخرایدا کال دەبنەوه.

وانیت لە کۆلانیکی کورت و تەنگەبەر، لە بەر مالتیکی کۆن رادەوهستى. ژنەکان گورجوگۆل دادەبەزن، دەرکەى پشت وانیتەکە دەکەنەوه و قالیچە و شیشەى بەتالی گولاو و من دینەدەر. هیتستا چاوم لە کالبونەوهی پیرۆزییە لەسەر ئوخراى گەرمی ئاسۆبە. جەغزەکە سەرەتا دەبیتە هیتلیکی تۆری و پاشان خالیک. دواى داخستنی دەرکەى مالتەکە، دەستم بەردەدەن. هەموو لایەک وەک ئاسمان تاریکە. لەجیتی خۆم نابزۆیم. وردە وردە چاوم بەتاریکیە که رادى و دەتوانم هەبیتە شتەکان و جوولەى دوو ژنە رەشپۆشەکەى ناو ژوورەکە لە یەکتەر هەلاوتی. دەست بەدیوارەکە دەگرم و کوپەرە کوپەر دەروم، پریز و کللی بەرقەکە دەبینمەوه. هیوام بە پروناکی نامیتى، ژنەکان بە پەلە لە ئاشپەزخانە خەریکی ئامادە کردنی خواردن. لەبەر تیشکی ناگر و بلیسەى ژیر مەنخەلەکان جوولەیان دەبینم. کاسەیهک هەلەدەگر و گۆزەیهک دادەنێن، چالاک و بێ نیازی رۆشنایی، لەپەر نووریک لە زەینمدا هەلەدەبی و تیدەگەم که ئەوان کوپرن. نا، ئەوه راست نییە. دەچمە ناو دەرکەى ئاشپەزخانە و هەولەدەم پیتیان بلیم من ئەو کچە نیم. هیچ ناکەن، دیارە کەرن. لە دەرکەوه دەچمە ژوور، قۆلیان دەگرم و داویان لیدەکەم سەرنج بەدەنى. مۆر دەبنەوه،

قۆلیان رادەکیشتن و دیسان خۆ بە ئامادەکردنی خواردنەوه خەریک دەکەن. هیچ وەلامیتکیان لى نابیستم و تیدەگەم لالیشتن. کەواتە من شیتەم نەوهک ئەو کچە. من لیرەم، ئەى ئەو لە کوپیه؟ ئیستا خەریکە چى دەکا؟ راستە که توانیویە تا ئیترە من لەجیتی خۆی دانى، بەلام دلنیام ناتوانی بەردەوام بی. لەپەر دلەم وە تەپ و کوت دەکەوی.

ع

پاکەتى جگەرە لە کۆلەکەم دەردینم. چەرخەکەم هەلەدەکەم و، لەبەر تیشکی رۆشنایدا لە تەپلەکیک دەگەریم، نایدۆزمەوه. ژنەکان سەرقالی شتەنەوهی سەوزەن، چ بۆن و بەرامەیهک! رەنگە سەوزەى کویتستان بی. بەرامەى تەرخون و گشنیز و گولپەرى تازە و، عەترى ریتواس و کەنگریش جارویار ئارامتر تیکەل دەبن. سەمفۆنیای عەترەکان لە موومانى کورت و توندەوه دەگاتە بەشى ئارام و لەسەر خۆی. بەر لە دووبارە هەلچوون و کرژبوونەوهی، مژگی قوول لە جگەرەکەم دەدەم. دووکەلى جگەرە وەک سازگی لەکۆک دەرچو و، شووخال لە سەمفۆنیای بۆنەکان دەگرى. پیتوانییە هەستى بۆنکردنی ژنەکان کوپر بی، لەوێش ناچى ئەو کچە جگەرەکیشت بووبى، ئەى بۆ پەى بە هەلەى خۆیان نابەن؟ بۆ پارازیتی دووکەل لە ئۆرکیسترای بۆنەکاندا نابیستن؟

دەورییەکی میناکاری کراو لە بزمارى سنگى دیوارەکە دەکەمەوه و، خۆلەمیشى جگەرەکەمى تیدەکەم. لەحنەت لە شەیتان. پیکەنینم بەوه دى لەم مالتەدا زیندانى بکریم، بە دیانی بەستراوهوه پیدەکەنم. راستە که ژنە رەشپۆشەکان دەرکەى مالتەکان قفل کردووه و کلیلەکەشى بەملى ئەوهیانەوهیە که بەحاستەم بالابەررتەر. بەلام نە ئەم مالتە کۆشکیکی توناووتوونە که سارداو و نیگابانى بی، نە من لە سەدهى هەژدەدا دەژیم. ئیترە مالتیکی بچووکه و تەنیا دوو ژنى کوپر و کەر و لالی لیتیە. موچرکەم بە دلدا دى. بەره دەستم دەخەمە سەردلەم و، ئەنگوستم لە موایلەکەم دەدرى که بە مەمەوه هەلمواسیوه. نا، نابى نیگەرەن بى، ئەوپەرى تەلەفوون بۆ پۆلیس دەکەم. ئۆقرە دەگرم. واکە تا بەیانی لیرە مینمەوه، لە سووچیکى ئەم مالتە تاریکەدا سەردەنیمەوه و دەخەوم. ئەوهندە ماندووم وادەمرم، دەتوانم لە پروناکی سبەینیدا مالتەکە ببینم و، دریتەر بە سەفەرەکەم بەدەم. ناکرى مالتەکەم نەدیبنی لیرە بروم. دیسان چەرخەکەم دادەگیرسینم و لەبەر تیشکی بلتیسە

بچوکه که پیدا، کوپره کوپره به ره و ناخر ژووری ماله که، سنی پلیکانه به ره و خوارتر لیره که لیتی راوه ستاوم، دهرۆم. پینده چی نه وی به شیوه به ک تالاری ماله که ش بی...

کۆله پشتیه کهم دهنیمه ژیر سهرم و به لایه کدا راده کشیم. نه ژنۆم کۆ ده که مه وه، دستم لیک گری ددهم و له مابهینی رانه کانم دایانده نیم. که نه ژنۆم له سکم دهری هیتور ده به وه. هیتور.

5

پیتوست ناکا بیر له وه بکه مه وه که کیم و له کویم. له خه و نیشمدا ههر لیره بووم. نوچر قیک له پیم گیرا و له خه و راپه ریم. هه موو لایه ک تاریکه. نه گهر له روشنایی لیمویی رهنگی چراکه دا خه و تپام و له قهره ویله ناشناکهی خۆمدا به ناگا بیوومایه وه، وهک هه میشه پیتوستم به سووکه ئیستیک بوو تا خۆم بناسمه وه، له پیکوچر که به ک به خۆمدا بچمه وه. کیم؟ له چ سالی کدا؟ له کویم؟ ... راست وهک کامپیوتیره کهم که دوی هه موو جار هه لکران، سه ره تا خوی دهناسیتته وه، به بوون و یاده و ره به کانیدا ده چیتته وه و پاشان نامادهی کارکردن ده بی.

چه رخه کهم له گیرفانی پانتۆله کهم دهر دینم و روشناییه کهی به ملاولای خۆمدا ده گپیم. پیالۆکه به ک شورباویان له سه ره که شه فه به کی وه رشه و له پالدا دانام، بۆن خۆش و گهرم. نه وندهی پیتوست بی پال به که شه فه که وه دهنیم. دیسان سهرم دهنیمه وه سه ره کۆله کهم و پیم له سه ره دلم کۆده که مه وه. سارده، باوهش به خۆمدا ده کهم.

6

خه ربکم خۆم شناسایی و چه ک ده کهم. له سه ره خۆ، به رنامه سه ره که به کان هه لئاستنه وه. له بیرم چۆته وه کیم. روشناییه کی دلمردوو له گه مارۆی داوم. نه ناسیاوه، هه موو ده و روبه رم غه ربیه. به رنامه ی شناسایی خۆم قفل بووه. به ره و ره شایی خاموشی ده گه ریمه وه، له خه ویشدا خه ونم نه دیوه. به ردیک بووم له بنکی چالیکدا، له بنکی نه م چاله خه وه دا،

به رد ده میتنه وه. ده لیتی زه نیم تووشی هه لئه ی به رتیه برن بووه. که ورده ورده و به هیتوری به رنامه کانی شوناس سازیم دینه روو، نه وسا دیر به دیر وه بیرم دیتته وه کیم و له کویم. ده مه وی بزانه بۆ لیره م؟ ده بی پرۆم داوی لایه نه لاهه که کانی زه نیم بکه م. له شکلی که شه فه وه رشه وه که دهر وانه م، پورشه یه ک ده کرتته وه و راده پریم، ملم ئیشی. ویستومه له روشنایی به یانیدا نه م ماله بیینم، پاشان برۆمه دهر و درتیه به سه فه ره کهم بده م. به لام نه م روشناییه بۆ بیینی ژووره که به س نییه. پیموانه بووه ژووره که به نه ره ی نه بی و تیشکی کزی هه تاو له ده لاقه ی بچووک و تۆری میچه که وه دیتته ژوور.

خه ربکه ده بووریمه وه، له و روونا کاییه دلمردوو هه شدا پاک و خاوینی ژووره که دیاره. برسیمه. ده چه ناشپه زخانه. ژووره که ی من سنی پلیکانه له خوار تالاره که وه به و ناشپه زخانه ش هه و ت پلیکانه به رزتر. دهر که ی ماله که له حاستی تالاره که به و، دالانیتی باریکش چوار پلیکانه به ره و خوارتر له تاریکیدا رۆچووه. له ده لاقه به کی تۆری و بچووی تر به میچه که ی تالاره وه، روشناییه کی چلکه سوو باقی ماله که ی دلته نگ کردوو. ژووری ژنه کان و، ره نگه ده ستشۆرک و هه مامه که ش له ناخری نه و دالانه دایه و، نازانم له واندا چ باسه. سه ره تا ده بی شتیک بخۆم. مه نه لیک مس له سه ره سه کۆبه کی به رزه، په نه یه ک نانی لی دهر دینم. ناشپه زخانه پره له سه کۆی به رز و نه وی. له سه ره نیمچه سه کۆبه ک جامولکه به کی پیرۆزه یی ده بینم که قالبه په نیرتکی تازه ی تیدایه. پینده چی ههر ئیمشه و په نیره که یان کردی، به سه ره پتیه نان و په نیره کهم ده خۆم. له کۆله پشتیه کهمدا نسکافه دهر دینم و به ناوی سه ماوهره زه رده که که ئیستا کول هاتوو، دوو پیاله نسکافه ناماده ده کهم و به شوین به کتردا هه لئانده قورپیم، ده گه ریمه وه بۆ ژووره چاله کهم. ده وره مینا کرایه که له سه ره تاقه که هه لده گرم، پال به به سه ته که نوینه که وه ده ده م و جگه ره به ک داده گیرسیم. مزی لیده ده م و له پر هه ست ده کهم حه زنا کهم له م ماله پرۆم و نه م هه سه ته ده متوقیتی.

7

ژنه کان له خه و هه ستان، به نۆره هه مامیان کردوو. هه مان کراسی رهش و فه ریحیان له به ردایه و ئیستا خه ربکن دهرۆنه دهر. به رله روشتن دینه ژووره که ی من، به چرنووی ورد

و درشت باسک و بهره دهسته کانم کۆله وار ده کهن. ئەم چرنووکانه جۆره مۆرسیکن، بەلام من تییان ناگەم. ژماردم دەرکە یان سە قفلە کرد و رۆشتن. دەنگی خویندی کەلەشیر دێ، لەسەر دەلاقە ی ژوورە کە ی من نیشستوو و پەر و بال دەکوئێ و، سەرخۆش و بەکە یف وەها کە شتیک روویدابێ، دەخوئێ. پالم بەبەستە کە نوئینە کەووە داو و، خەو بردوو میەو. مەلم ئیشی، لە ئیشی مەلم جاروبار لە خەو نووچکە و وردە وەنەوزان پادەبم. بایەکی مەزن گل و خۆل بە دەلاقە ی میچی ژوورە کە مەدا دەپەلۆسی. ئەم ماله نه حەوشە و حەساری هەیه، نه پەنجەرە و نه رتیبەک بۆ سەریان. ماله کەش کەم کوئیر نییه.

سەریچە بێ گلوپ و بەتالەکان وەک زاری کراو بۆ هاوار، هاواریکی کۆن و نەببستراو، بەسیمی بن میچەکانەو بەرپوونەتەو.

۸

شەو، ژنەکان نەگەر اوونەتەو. سەعاتە کەم لە دەست دانە کە ندوو. لەسەر سەفحە نوورانیه کە ی بەرواری سبێ ئوکتۆبەر دەبینم. لە زەینمدا دەیکە مە بەرواری کۆچی هەتاوی، پیموایی بەهەلە چوویم. لە خیری گۆرینی دەگوزە ریم و هەمان سبێ ئوکتۆبەر بەزەینم دەسپیرم، ژنەکان نەها توونەتەو. نیگەرانی، مۆبایله کەم هەلده گرم، کاتی ئەو هاتوو تەلەفوون بۆ پۆلیس بکەم. بەلام ناو نیشانی کوئیان بەمێ؟ خۆ من ناو نیشانی ئەم ماله نازانم. بەلام لە شوئینیک خویندبوومەو کە بەهۆی مۆبایله وە هەموو کەس لە هەموو کاتییک لە ژێر چاوە دیریدان و، هەموو ساتیک ئاگاداری جیگۆرە کە یانن. ئە ی بە چیدا دیارە پۆلیس پروام پێدەکا؟ یان ئەرکی شوئین پێ هەلگرتنم وەئەستۆ دەگرێ؟ تاقیکردنەو ی زەرەری نییه.

شەحنی تەلەفوونە کەم تەواو بوو. سیمی شەحنە کە ی لە گیرفانی کۆلە پشتیه کەم دەردینم، ژوورە کە بەرقی نییه. مۆبایله کەم بە دەستە وەیه، بە ژوورە کە دا دەگەریم. حاشا لە دلۆپیک بەرق. مۆبایله کە حەقەن بەرلە تەواو بوونی شەحنە کە ی چەندجار رایگە یاندوو. ئاگام لە خۆم نەبوو؟ لە خۆم توورم. گری چەرخە کە قامک دەسووتینێ. دەیکوژینمەو و دەگەریمەو بۆ ژوورە کەم. زوو فیر بووم لە تاریکیدا رتی خۆم بدۆزمەو، بەلام مەچەکی

دەستم توند بەستوونی تالارە کە دا دەدری و دەنگی شکانی سەعاتە کەم دەببستم. پال بە بەستە کە نوئینە کەووە دەدەمەو. تاقەتی جگەرە کیشانیشم نییه. ئیمرو چەند کەرەت لە کاتی جگەرە کیشاندا، ئیشتیای جگەرەم کرد، ئەوسا تینگە یشتم ئاگام لەو کارە نییه کە خەریکە دەیکەم. ناوئمی و بێ مەیل بووم، چ فەرق دەکا کاتییک کە تەنانەت ئاگام لی نییه خەریکی چیم؟ ژوورە کە قوول و تاریک و بیدەنگە. بەچاوی کراو ش دەتوانم بخەوم. پێ پادە کیشم، دەستم لە مۆبایله کە دەدری، لای دەبەم. مۆبایل بە بێ شەحن تەنانەت بۆ یاری پیکردنیش نابێ.

۹

سەیره، چەند شەو توشی بیخەوی بووم، رۆژانی سەرەتای هاتنم بۆ ئەم ماله، چەندە خۆشی و قوول خەوم لیدە کەوت. ئیستا تا حەییکی لۆرازا م، کە لە زێریش بەلامەو بەبایە خترە، نەخۆم خەوم لێناکەوێ.

سێ حەب زیاترم پێ نەماو. بەهەر سیانیان شەش میلیگرام. بۆ هەر یەکیان سێ میلیگرام رەنگە بەس بێ. بەس نەبێ دەبێ بیکیشم. هەر چۆنیکە دەبێ ئیمشەو بێ حەب بخەوم. تەنانەت ئەگەر بوو چەند سەعات، سبە ی شەو، هەر یە کەو حەب و نیویک دەکە مە جامۆکە چیشته کە یانەو. نابێ هەموو حەبەکان بەدەم بە یەکیکیان. راستە کە هەر شەو ی یەکیکیان کلیدارن. بەلام لە بیبەختی من، رەنگە ئیمشەو و سبە ی شەو ئەو بەشکردنە یان تیکدا بێ. بە حسابی من ئیمشەو کلیلە کە بە ملی ئەو ژنەو دەبێ کە کەمییک بالای بەرزتره. دوینێ کە ژنەکان لێرە نەبوون تا توانیم پێسالە یەکی زەدم بە دەرکە کە دا کوتا. یان کەس لەم کۆلانە نییه، یان هەموو دانیشتووانی کەرن.

چاک بوو ئەو کچە شیتە لەم ماله رۆی. دەبوست چیم لی بپرسێ؟ خۆی دەیزانی؟ بۆ منی بە شوئین خویدا پادە کیشا؟ نیگای بۆ ئەو نەندە تیژ بوو؟ ئە ی منی شیت چۆن و بۆچی شوئینی کەوتم؟ هیشتا تینە گە یشتووم ئەم ژنانە کین و بۆکوێ دەچن؟ چۆن بێ چاو و گوێ و زمان ئەو نە تازا و چالاکن؟ ئە ی بۆ بەزە ییان بەو کچە شیتە دا نایەت؟ چۆن دلێان دێ ئەو هەموو سەعاتە لاله بەتەنیا جیتی بیلن؟ رەنگە ئەوان پێناسە یەکی تریان لە بەزە یی

بیٚی؟ رهنگه پاساویان بۆ کردهویان بیٚی؟

لهم هه موو نه زانینه گیتژ بووم و، له وهی که ده بیٚی هه روا به نه زانی له م ماله برۆم گیتژ تر و، له مانه وه له م ماله ش...

۱۰

ئیمیرۆ ده بیٚی یه کیتک له رۆژه کانی پشوودان بیٚی. ژنه کان له ماله وه ماون، له به یانیه وه خه ریکی چیتشت لینیانن. به هه لئس وکه وتیاندا دیاره میوانیان ده بیٚی. بلٚیی کٚی بیتته میوانییان؟

له کونجکۆلی خۆم خه ریکه گرم تیبه رده بیٚی. بلٚیی میوانه کان به بینه نی من له بری ئه و کچه رۆشتوه، سه ریان سوورنه مٚینی؟ ئیمیرۆ چاکترین ده رفه تم بۆ قسه کردن له گه ل خه لکدا بۆ ده ره خسی. نه کا تو مه تی فریودانی ئه م کو ترانه م بده نه پال؟ به لام ئاخه ئه م ماله کو تره چ سوود پیک به من ده گه به نی؟ ژنه کان دوانزه په رداخی به رز به نه خشی بالنده و فرین و، دوانزه ده وری وه رشاویان به نه خشی گه لا و گو له وه له سه ر سه کو به کی به رز چنیوه. جگه له شۆریا وه هه میسه بیه که چه ند جو ره قولیچه شبان دروست کردوه. هه ردووکیان چونیه ک کراسی ره شی ها وریشمیان به که نیزه ی پیروژه بیه وه (بیراق دوزی فیروزه ای) له به ر کردوه.

له پر ده ترسم نه کا میوانه کان له پشت ده رکه مٚینه وه و بگه پینه وه. خو ئه م ژنانه ده رکه کوتانه که نابیستن. نا، نابٚی نیگه ران بم. حه قه ن له به ینی خو یاندا ره مز و نیشانه به کیان هه یه. رهنگه ئه و کچه ش یارمه تی دا بیتن. ده بیٚی هه ر له م ده وریه ی تاشپه زخانه بم. به لام واچاکه پیشتەر کۆله پشتیه که م هه لپه ردیوم و، مانتو و شه روا له که م له به رکه م و ناما ده بم. تیپه پرین به ناو میوانه کاندایا و چونه ده ر له ده رکه که کاریکی ئاسان نییه. کۆله پشتیه که م ده به ستم و له پشت ده رکه، برٚیک به ولاره تر بۆ ئه وه ی پیٚی که سی لی نه درٚی، نزیک پلیکانه ی دالانه که دا یده نیتم. دوا هه م قویچه ی مانتو که م ده به ستم. به لام به م شیوه میوانیه که م له کیس ده چی و بۆ هه میسه له ه یچ ناگه م. کاتی رۆشتنی میوانه کانیش فرسه تی چاکه، نابٚی ئه م میوانیه یه له کیس خۆم بده م.

تازه رهنگه میوانه کان بتوانن له م دوو ژنه بگه به نن که من ئه و کچه نیم. به ده وری

تالاره که دا به پرٚی پشتییان داناوه و، له پالیشیاندا دوو لۆ په توویان راخستوه. نه خش و نیگاری پشتیه کان گو له به رۆژه ی درشت و، نه خش و نیگاری په تووکانیش ئاسکه. ژنه کان ئیستا خه ریکن ده فری قولیچه کان ده به ن بۆ تالار. قولیچه یه ک له ده فری ژنی کلیل له م هه لده گرم. تورت و به تامه. تامی دارچین ددها. ده بیٚی قفلٚیکی قایمتر له قفلٚی ده رکه ی ئه م ماله له سیلاوی ئه و بیهرکیشه کیانه بده م که له تامی ئه م قولیچه وه سه ره له ده دن. ده بیٚی هه موو هۆشم بۆ حالو رۆژی ئه م ماله ته رخان بکه م، نه ک بۆ هیچی تر.

۱۱

له وسه ری دالانه که شه وه ده توانم بزانه میوانه کان ها توون یان نا. کفری ده بم. ئه مه که ی کاتی چون بۆ مه بال بو؟ له به یانیه وه ئه وه نده م شه ره تی بیدمشک خوار دووه. قه ت ئه وه نده توونی نه بووم. هه ر له وسه ری دالانه که وه پیلاوه جووتکراوه کانی میوانه کان ده ژمیرم. هه موویان پیلاوی ژنانه ن. به دوو کوخه قورگم ساف ده که م (بلٚیی ده نگیشم لی بیتته ده ر؟) له سه ر پلیکانه کان راده وه ستم. ژنه کان په رداخی شه ره تی بیدمشک به میوانه کان ده دن. له ناو چوار گو شه ی په تووه راخراوه کاندایا ده خولینه وه و به قولیچه و شه ره ت میوانداریان ده که ن. له ئاسانه ی تالاره که راده وه ستم. سه بر ده که م زرینگه زرینگی تیکه ل کردنی شه ره ته کان دوا یی بی و که وچکه بچو وکه کان ئارام بگرن. هه ر له و پوه دیسان ده نگم ساف ده که م و سلاو ده که م. په رداخه کان به ره و ده مه کان ده چن. په رداخه کان له سه ر ده وریه کان داده نرین و ئیستا ده نگه ده نگی نیشتنی بالنده کان له سه ر گو له کانه. ژنه کان، به رامبه ر به یه کتر له دوو ریزی هاوته ریب، له لای میوانه کان یان داده نیشن. ئیستا به چوار ده وری تالاره که دا، له سه ر هه ر په توویه ک سی که س دانیشستون. یه کیتک له میوانه کان به ره ده سستی ژنه کلیل له مله که راده مووسی. ئه م هیما یه به ده وریا ده گه ری و سه ره له نوی، هیما یه کی تر ده ست پیده کا.

هاوار ده که م «ئوی» (ئیستا هاواره که م ده نگ ده داته وه) هه موو ئه م ژنانه وه ک یه کن و من نابین و ده نگم نابیستن. ده گه رٚیمه وه ژووره که م و پال به به سه ته که نوینه که وه ده ده م. مۆبایله که له گیرفانی مانتو که م ده ر دینم و له سه فحه کووژاوه که ی ورد ده به وه. قامک به

دووگمه کهر و لاله کانیدا دهنیم. سه فحه تاریکه که ی وهک کویر سه یرم دهکا. ههول ددهم نوقرچیتکی لی بگرم. لهشی رهق و ساردی فرسه تم پی نادا. نهگه ر نه مویایله نه بوایه رهنگه پیموایه هه همیشه لیره بووم. نایا نه م ژنانهش هه کامه یان، رۆژیک له جیگه ی من بوون؟

۱۲

میوانی کۆتایی هاتوو. ژنه کان هه ستاون و یه که یه که له دهرکه وه دهرۆنه دهر. دوو ژنی بالابهرز ده سمالی رهشیان به سه ر داداوه و، یه کیان قالیچه یه که له بن بال و شیشه یه که گولای پییه. دوا هه میوان که دهر واکلیل له مله که توند قۆلم ده گری. بو دیتنه وه ی من له ماله که دا توشی زه حمت نابی. وه ها که بیه وی دهستی خوی بیینیته وه. کاتی چونه دهر له دهرکه ی مال، تۆزیک دهنه و یمه وه و کۆله پشتیه که م له پال دهرکه که هه لده گرم. له کۆلان، هه مان پیره پییا و له لای وانیتته که ی راوه ستاوه و جگه ره ده پیچیتته وه. میوانه کان له کۆلانه که دهر یاز بوون. ژنه کان من و قالیچه که ده خه نه پشت وانیتته که و دهرکه ی هه لده دهنه وه. دهمه وی هاوار بکه م. له پیره پییا وه که پیرسم نه م ژنانه کین؟ نه و کچه کتی بوو؟ وانیتته که سه ر پی ده که وی. کاتم ماوه، نابی نیگه ران بم. به ره و کاروانسه را دهرۆن.

له ناو پی، کاتیک وانیتته که له سه رخۆ دهر و، ده توانم باز هه لده مه خوار. نا، کاری واکه م. خۆمن چل رۆژ سه برم کردوو، با نه م چهند سه عاتشی له سه ربی، فرسه ت زۆره. ده توانم بچمه سه ر گۆره که ی (گۆری کتی؟ نازانم) به لکو نه و کچه له وی بیینم. پاشان ده توانم له کاروانسه راکه وه به ره و بیناکه ی په نای، بینای تازه سازی ترمیناله که برۆم و بگه ریمه وه بو شاری خۆم، بو مالی خۆم. رهنگه جار پکی تر بو نه م شاره سه فه ر بکه مه وه، ژنه کان قالیچه که راده خه ن و له سه ری داده نیشن. گولای شیشه که به سه ر به ردی گۆره که دا ده که ن. سوودی نییه. ناتوانم نوو سراوه ی سه ر گۆره که بخوینمه وه، له خه تی بزما ری ده چی، یان خه تی کووفی یان رهنگه هه ندیک نیشانه بی. سه یره له م فه زا کراوه دا لیم گه راون. رهنگه له وزه ی قفلکی نه بینراو دلنیا بن.

پیره پییا، دوورتر، له دهره وه ی کاروانسه را پالی به وانیتته که یه وه داوه، خه ریکه

جگه ره یه که ده پیچیتته وه. له سه ر قالیچه که هه لده ستم و ورده ورده به ره و دهرکه ی دهر یاز بوون له کاروانسه را سه ر پی ده که وم. سوپای میرووه سووره کان ده بینم که له ریزی ناریکو پیکی مار و دوو، به جیدیه ته وه به ملا ولادا دهرۆن.

به ره و سه کۆیه که که له سه ری دانیشته بووم راده کیشیریم. نایا ده توانم برۆم بی نه وه که سیکی تر له بری خۆم بنیرم؟ نایا به قه دهر پیویست نیگام قوول و برره که؟

۱- په ندیکه وهک: «هه م زیاره ته و هه م ته جارته.»

۲- پیکاب

که سیتیک له لاره به پیره میتردی گوت: «ریتیهک نییه باوکه. له رۆژ هه لانه وه بۆ رۆژاوا، ته نانهت باریکه یهک، باریکتر له لاسقه گیایهک زهوی نییه تا رچهی میرووله یهک بیت.»

پیره میترد هه مدیس گوتی: «نا. ئەو راست نه بێ، نایلیتی.» رووی له ئەو کرد: «خۆت بیللی که تا ئیستا جگه له نیشاندانی رینگه چ کارت به ئیمه نه بووه، ریمان له دیوار بۆ هه لاوتره!»

ئەو بێ ئەوهی سهری داخا، هاته گوتن: «رینگه هه ر ئەم دیواره یه.»

پیره میترد چاوی له سهیران وشک هه لات، بۆ ساتیتیک له ئەوی نواری و پاشان سهری به رهو ئەو بێ که ناره وهر سووړاند. هه روا ماوه، وه ها که ستوونیتیکي به رد بێ و له ئەزه له وه بهو شیوه داندرابێ. ئەوسا که سانی خیل، ئەوانه ی هیشتا تین و گوریتکیان تیامابوو، خۆبان به رهو ریزی پیتشو تاو ددها، تا ئەو شته ببینن که له گه ل هه ر پیتچ و خولیتیکي ترسی کوترانی سه د قامچی پێ بوو. که نارام ده بووه وه و دهنیشت، قیژهی له زارۆکی شیره خۆره هه لده ستاند، که شه پۆلانیشی ددها، هه لات هه لات و حیهلی هه زار ئەسپ و زرمه و گرمه ی شیر و سوپه ر و فه لاخونی وه بیره ده هیتاوه. به وحاله ش له لایه کی تره وه وه ک مه ری گورگ دیتوو ده یतालاند و وه ک دایکی جه رگ سووتا و شینی ده کرد، وه ک ته پللی تیکه للی چه ند خیل ناساز و ترسناک ده کوترا.

له گه وه پیاوه کانی خیل. یه کیان به ریشی دریتژ و میزه ره ی سه ربه وه رینگه ی خۆی بۆ ریزی پیتشه وه کرده وه و رووانی، روانیتیکي به تال له ئیمان و پروا، بۆ ئەو شته ی پیتنه ده چوو ده ستی مرۆقی بگاتێ، نه ک هه ر ئیستا له سه ره تاي ئەفراندنی زه وینه وه. ئەوسا رووی کرده خیل و، به چاوی پر له رق و میچکوت له پرسیاره وه خیللی دی به تال له هه موو زانیی و پرواداریه ک. پاشان سه ری به رهو ئەو هه لبري: «قه شمه ری به خیلت ده که ی؟ ئایا هه لبراردی خیلتیک که حه وت شه و و رۆژ ده ست و هه ردیان بریبی جگه له قه شمه ری پتکردن شایسته ی هیچی تر نه بوون؟»

ئەو نارام دهنگی هه لبري و زایه له ی دهنگی ته نییه وه: «سویند به باران و سویند به با، که له هه موو ئەم دنیا یه، خیللی خۆم له گه وره یی و رزگاری نزیکتر خستۆته وه. من قه شمه ریم به دوژمانیشم نه کردوه، نه خوازه به براکانم.»

ئەو مه زنه هه مدیسان گوتی: «ئە ی کوا رزگاری؟ کوانتی رینگه؟»

رینگه

حوسین سه ناپوور

ته پ و کوتیک له دلپاندا بوو ئەوی کاتی که پێ ماسیوی پیتلاو و ماندووی ده شتی کاکي به کاکي گه یشتنه جییه ک که ئەوی لی راوه ستابوو، له سه ر خرکه به ردیکي مه زن. باسکی له هه ردوو لاره کراوه، قژ په ریشان و کراس شه کاوه ی ده م با، پشت له خه لک و ده شت و روو له وه ی که هه لده چوو، ده رژا و هه زار زاری ده کرده وه و ده یگۆراند و که فی به که ناردا ده رشت و هه ر لایه کی رهنگی ده گۆری به ساتی. ده میتیک به ریلوو و بالای له ئاستی زهوی، ده میتیک وه ک کیو هه لده کشا، ته نووه ی ده کیتشا و پاشان هه ره سی دینا و به سه ر زه ویدا ده رما و هه مدیس تا نیوه ی رینگه ی مانگ به رز ده بووه و بالای ده کشا. زایه له ی دهنگی ئەو، هاوسانی ئەو گرمه یه بوو، هه روا که قه لافه تی سه خت و بێ جووله ی له گه ل ئەو مه زنه بێ شکل و قه واره دا به رامبه ر.

گوتی: «ئهمه ش ئاخیرین ری! دواهم دیوار!»

له م گوتنه دللی هیجیان له ته پ و کوت نه که وت. هیشتا خیل له ده شتی نیوه رووناکي مانگه شه و پۆشه وه ده هات. بریندار و هیلایکی باری گران و، قورگ ئاخراو له ته پ و تۆز، ده ست له ده ستی که سیتیکي بچوو کتر یان زه لامتر. هه موویان سه بر و قه راریان لی پرابوو. گوته که ی ئەو شه پۆل ئاسا له م زار بۆ ئەو زار گه را و دوورکه وته وه، تا دواهم که سه کان که ملکه چی قه ده ر هاتبوون و خۆبان به زه وینی چۆل و سه ختی هیشتا گه رم سپاردبوو. پیره میتردیک له یه که م ریزه وه چاوی بێ حه جمینی تیبیری و زاری کرده وه: «چاوه پیره کانم ری و دیوار لیک ناکه نه وه، نیشانم بده.»

ئەو گوتى: «ئەوئى.» ئەوسا دەستى بۆ بەرامبەرى ھەلبېرى. مەزنى خىل، گرژ و مۆن سەرى بۆچەپ و راست بادا و لەوپەرى ناسەرخۆبى قسەبەكى لە دەم دەرچوو: «نا، مردن يان عەبدايەتى، ئەممە عادلانەتر بوو.»

ژىتېك كە فرمىسكى لە چاودا وشك بووبوو، بوخچە بەدەست و دەست لەسەر سەر، خۆى لە ئەو نىزىك خستەو و لىوى وشك و ھەلاھەلاى پشكوت: «ژاكاوبى كۆرپەى يەكسالەم سزای دەشت و ھەرد بوو بۆ من. ئەو بەس نەبوو كە ئىستا لەبەر دەمى ئاوتىكى بى چە و بوارد راتوستاندووم؟» خەلك چاويان لە دابەزىنى دەستى ژنەكە بوو، نەياندەدى كە چى پىيە. بەلام دەياندى چاوانى ئەو لەسەر ئەو گاشەبەردە، بەبى پىللو ترووكانىك، بەبى ھىچ جمە و ژيانىك لە دەستى ژنە راماو و، رامابوو تا ژنە خۆى لى دزىو.

خەلك بەناو خۆباندا لە ھاتن و چووندا بوون و ناسىاوەكان لە يەكتر دەگەرەن. لە ھاوخەمى و پشتىوانى لەبەرەمبەر رەشايى ئەو شەپۆلانە كە رۆشتايى مانگەشەو بە روخسارىانەو دەشكا و، لەبەر چاويان و ھەا قورس و رەق و پىداگرېو دەتگوت بوونى ئەزەلبە و ئەبەدیشە و، ئەوان نەو ك لە كەنار و لە پاليدا، بەلكو لەناويدا بوون. ئەوان كە ھەلا تېوون و ھەوت شەو و رۆژ خۆبان بە باوھى چۆلى دەشت و ھەردىك سپاردبوو كە لە بەرامبەرىدا ھىچ بوو.

لە بنەمالەكەى خۆى پىرىكى لەسەرخۆ، لە خوار پىلاوى بەن چنى ئەو راوھستابوو، ھەراى لىكرد: «ئەى ناموزا، كە لە مندالىيەو تا ئىستا لە ساىيەى راستىا بوويت و راستىش لە پەناتدا بوو، ئەو دەمەى روت كرده خىل و پەيامى ئاشتىت بۆ ھىنانى، پروامان پى كردى. پروا بە گوتە و كردهوت، ھەرلە ناوھەلا كەردنى دەرکەو دەروازەكانى شار، پساندنى زنجىرى خواوھندەكان بە دەستى خۆبان لە ملمان، تا ھىنانى رسق و رۆزى، ھەمووى بوونە سەلمىنەرى گوتە و كەلامت. كەواتە ھەروا كە وىستت وازمان لە كۆبلەتى و كۆلبەتى ئەربابەكائمان ھىنا و، بى ئەو چشتىكى زباده لەگەل خۆماندا ھەلبگرىن، پى دەشت و ھەردمان گرتەبەر. گشت ئەمانەمان بەدل كەرد تا بگەينە شوپىنىك ئاشتى و سەوزى و داسەكئانى لىبى. ئىستاش كە بى ھىز و گوپ بووين، وشەبەك يان ئىشارەتى ئەنگوستىك بەسە بۆمان تا ديسان گىئانمان ھەلبگرىن و چەندان دەشت و ھەردى دىكەش تىپەرىن. بەلام تەكايە لەبەر دەمى ئەم ھەزار زارەى مەرگدا دوورمان بخەو.»

ئەو بىستى بەلام چى نەگوت. جگە لەوھى بە ئارامى ھەمدىسان دەستى وەرسووراند و راست لە بەرامبەر ئەو ھەزار زارەدا رايگرت. پىرەمىرد نالاندى: «لەسەر ئەم زەويە ھەزار نەخشە، ھىچ رىگەبەكى تر نىيە كە بتوانىن بەبى خۆف و ترسى مردن پى رۆشتى پى بسپىرىن؟»

ئەو ھەر بەوشىتو مایەو. بى ھىچ پەرسف و وھلامىك.

كەسىك ھاوارى لى ھەستا: «بۆخۆت پىشتەر لەم چۆلگە تارىكەو تىپەرىوى تا ھەوالى ئەملاو ئەولايان بەدەيتى؟»

زايەلەى دەنگى زولالى ئەو بەگوتى دوورتىن كەسى خىلش گەشت: «من جگە لە دل ھىچم بەئىو نەداو، ئەم بى رۆخ و بى كەنارەش ھەرچى مەزن و ھەرچى تارىك، لە بەرامبەر ئەو ترس و خۆفە من دىومە و من دەبىنم، مەينەتەكى مندالانەى و ھىچى تر. ترستان چەندە لە دلدا بى، ياخود نەبى، رۆشتن و نەمانەو ناچارى و، ئەو رىگە و پىئاوتانە لە گەرانەو نەھاتوو. گەرانەو و پىراى ھەموو سووكايەتەك مەرگىشى لەگەلداىە. بەخۆتاندا بچنەو و بىر بگەنەو لەو شارە و لە خەلكەكەى كە پىيان بەسەر سەرتاندا ھەلدىناو.»

ژىتېك گوتى: «پىمان و ابوو تۆ لە بەلا، جا ھەرچى بى، دەمانپارىزى و لەگەل تۆدا ھىچ داخووزى و خەونىكى وەدى نەھاتوومان نابى!»

ئەو گوتى: «من بۆ ئىو تەنيا دەليل و نىشانەم.»

پىاوتىك لە ئاپۆرەى خەلكەكە ھاتەدەر و ھەراى لىكرد: «ئەم خىلە ئەو نەبوو كە تۆ گوتت. من خۆم فىرە نووسىن بىووم و ھىچى وای نەدەخاياند كە دەچوومە ناو رىزى كاتبانەو و تۆ...» ئەوسا رووى لە پىاوتىكى زلەى قەلەو كەرد كە سەرى بە كۆشيدا شور كەردبوو. گوتى: «... مەگەر ئەوان ئاتاجيان بەو گۆشتە نەبوو كە دەتفرۆشت؟ مەگەر ئەوان رووخۆش نەبوون ئەودەمەى كە دەھاتنە بەر دووكانت؟» گۆشت فرۆش سەرى ھەلبپراوى لەقاند و ھەمدىس شورى كەردەو. كابر سەرى بەرەو ئەو ھەلبپرەو: «بىستت؟ ئىمە گشتمان، ساغ يان نەخۆش، بەيانىان بۆ كارىك ھەلدەستايان كە دەمانزانى و، مى رىگەبەكمان دەگرت كە دەمانناسى. ئەرۆشتىن و تارىكان دل پر لە ھىوا بۆ مەنلىك دەگەرپەنەو كە ئاشناى بووين. بەلام ھەموو ئەمانەمان لە بارمتەى كەلام و گوتتدا دانا و

ئىستان جگه له پهستی مردن چيترمان پېنابري . ئىستا، كه لهسهر زاركى چاله قووتىكى رەش و بى بن داين كه له مەوه بهر تەنيا له خەونى ئالۆز و كابووسە كاماندا دەماندى. « ئەوسا سەرى دانەواند و لەبەر خۆبەوه پرتاندى: «رەنگە بۆ نەزانى وەك ئىمە ئەمە ئەوپەرى عەدل و داد بى.»

ژنىك له ناخى ماندووى دليەوه هاوارى كرد: «خۆزگە به سىحر و ئەفسوونت هەلنەخەلە تاباين و به كۆبەلەتى لەوئى ماباين، تا لانيكەم لەبەر درۆ و دەلهسەى تۆ گيانمان بە دەم نازارەوه نەكيشرابا.» ئەوسا ئەوئەندە خۆى پنى و گريا تاكو بوورايەوه.

ئەو بېدەنگ بوو، چى نەدەگوت. له گشت لاو له گشت مەحالى ئەو دەر و بيابانەش هەزار هەرا و نالە و شەپۆر دەبيسترا، وەها كه كهس نەيدەزانى خەلكەكەيه هاوار دەكات يان دەربايە دەنالينى. ئەو هەر وەها وەك لەوه پيش راوئەستابوو و، چاوى له ئاسمان پرېسوو. له مانگ، كه نارام و پر تريفه له مابەينى ئەستيرانەوه رادەبوورد و بەرەو پيش دەهات و دەخزى. ئەوسا ئەو زارى هەلپچرى و هاتەگوتن: «ئەو دەمەى مانگ بانى سەرم بەجى بيلى، لەو ديوارەوه رادەبرم، لەگەل ئىوه، كه ميان زۆرتان. ئامادە بن مەرگ له دوامانەوه به پەله دى.»

دەتگوت گەلۆلە ئاگرىك كەوتۆتە ئەوناوهوه. كه هەرا هەرا و دەنگە دەنگ بالای هەلچوو و، خيل وەك ماری له خەو رابوو كەپكە كراوه، وەجمين و جوولە كەوت. مەزنە گۆرېنى خيل خۆى له چنگى پر له نزا و پارانەوهى خەلك راپسكاند. بەرەو پيش چوو، لەبەر دەمى ئەودا وەستا: «ئەگەر زياتر مېنينەوه ئەم ديوارى ئاوه هەرەس ناهينى و له زەوى رۆناچى تا دەرەفە تىك بۆ دەر بازبوونمان پرەخسى؟»

«دەرەفە نىيە ئەى مەزن زاده. تياچوون مەجالمان نادا. ناوختە و تياچوون له بۆسە ماندايه.»

«ئاخر پيمان بەزەوينى سەخت و ئەمرى چاومان راها تووه. له شويتىك كه نەبينين لەسەر چى راوئەستوين و هەنگاو بەكويدا هەلدينين، هەزار خەيال و ختوورەمان بەدلدا دى. چ بکەين كه هەميشه خەيال له گەلماندا بووه و بەرله ئىمەش بووه و، ئەمەش تەنيا بۆ يەك يان چەند كەسمان نىيە.»

«بۆ پرېنى رېگەى غەريب و نەناسياو نابى پشت به ئەزموون و زانيارىه كانتان

بەستن.»

«ئەى دەبى پشت بەچى بەستين؟»

«بەوهى كه خۆى پشت پى بەستن و متمانه يه.»

مەزنى خيل ميزەرى لەسەر خۆى دامالى و له بېدەنگيدا كز دانىشت.

ئەوهى كه وازى له كاتى هينابوو و، هەراى كرد: «له برى گوتهى غەريب و سەير و سەمەرە، قسەيهكى ئاشنا بكه بەلكو چارهى كارمان بكات.»

«دل.»

«شتىك بلئى بۆ تېپەرين لەم چاله قووته بى بنه.»

«گوتم.»

«بەلئيمان بەرئى بەسەلامەت تېدەپەرين. هەر ئەو بەلئيمان بەسە تا بەدواتدا سەر رى كهوين.»

«ناتوانم.»

«بۆ؟»

«نازانم هەركام له ئىمە لهو رەتبوون و تېپەرينەدا چيمان بەسەردى. تەنيا ئەوئەندە دەزانم كه وەك پيشەنگ و پيشمەرگە له گەلتاندا دەبم.»

«ئەمە بەس نىيە بۆ ئەوهى خۆم باوئىزمە چالى مردن.»

«ئەو نازانى لەويدا چيمان بەسەردى و دان به نەزانينى خۆشيدا دەنى.»

«ئەرى، هېچ لەو رېگە نازانم كه سەختە و دژواره و، سەيريش نىيە ئەگەر بۆ هەر بەكمان بەچەشتىك بى جياتر لەوى ديكەمان. بەلام بەشتىك دەزانم، دەزانم ئەوهى تېپەرى بى رۆحى ئاسووده و گيانى نازاد دەبى. نە بنيا دەم و نە پەرى و نە جنۆكە زەفەرى پېنابا و، خۆى سولتانى خۆى دەبى.»

«لەو ناوچى؟ هېچ لەمپەرىك له مابەينى ئىمە و مردندا هەيه؟»

«رەنگە دل بى.»

به‌رله‌وه هه‌مديسان هه‌رای پرسيار به‌رز بېته‌وه، كه‌سيكي تۆقاو قيژاندني: «هاتن!»
ئه‌وسا له‌ دوور به‌ ئيشاره‌تي قامكي، رۆشنايييه‌كي نيشان دان كه‌ ده‌بوو تۆز و خۆلي پيئي
ئه‌وان بي .

زه‌نا زه‌نا به‌رز بۆوه و ئان و سات وه‌ك شه‌پۆل ته‌نييه‌وه. زۆربه‌يان گوټيان به‌ زه‌ويه‌وه
نووساند و كه‌ سه‌ريان هه‌لبه‌يه‌وه هاواريان كرد: «سواره!سواره!» ئه‌وسا بي ئه‌وه‌ي بزنان
به‌ره‌و كوئ هه‌لټين، هه‌لاتن و خيټيان ئارووژاند. كه‌سانتيك ده‌يانقيژاند و كه‌سانتيك له‌به‌ر
خۆبانه‌وه، وه‌ها كه‌ ئه‌ويش ببيستى ده‌يانبۆلاند. ئه‌و هاواري كرد:

«ده‌ف ژهن! ده‌ف ژهن له‌ كوټيه‌؟»

گوته‌كه‌ي زار به‌زار رۆيي و زار به‌ زاريش گه‌رايه‌وه: «ده‌ف ژهن به‌رله‌وه‌ي بگاته ئييره،
له‌و دهر و بياپانه‌ گيان و ده‌في به‌جيه‌هيشت و چوه‌و ريزي چووانه‌وه. به‌لام ژنه‌كه‌ي لييره‌يه و
ده‌فيسي پييه.» ژنه‌ هات، رهنگ له‌روو تۆراو و له‌ش خۆلاوي و گيان ماته‌مبار. ئه‌و
گوټي: «ده‌فه‌كه‌ بده‌ به‌كه‌سيك كه‌ بتوانى بيژه‌نى. ئيستى ده‌نگي ده‌ف له‌ ده‌نگي من
پيويستتره.»

ژنه‌ گوټي: «كئى له‌خۆم چاكتر ده‌توانى ناله‌ له‌م ده‌فه‌ هه‌ستيني؟»

ئه‌سا ده‌فه‌ي به‌ ده‌ستتيكي به‌رز كرده‌وه، له‌رانديه‌وه و دري به‌ ئاپۆره‌ي خه‌لكه‌كه‌دا، تا له
ناوياندا ون بوو. خۆي ون، ده‌نگي ده‌فه‌كه‌ي ديار و ئاشكرا هه‌موو ده‌شت و دهره‌ي گرته‌وه.
ورده‌ ورده‌ خيټ وه‌جمه‌ و جووله‌ كه‌وت، وه‌ها كه‌ ده‌تگوت ده‌ست ساجه‌ و خيټ برتيشكه‌.
هه‌لده‌چوون و داده‌چوون و، نرکه و ناله و هه‌راي سه‌ير و سه‌مه‌ره‌يان له‌گه‌ل خۆشي مه‌رگ و
خه‌مي ژيان تيكه‌ل ده‌بوو. هه‌راي ترس و رق و عه‌شق كه‌ مرۆڤ ده‌يتوانى بيلټى يان ئازهل
ده‌يتوانى بيكا و، به‌رله‌وه‌ بيسترايو يان نه‌بيسترايو.

ئه‌م هه‌راهه‌رايه هه‌ر بوو تا ئه‌وده‌مه‌ي كه‌ مانگ راست له‌سه‌ر سه‌ري ئه‌و له‌نگه‌ري گرت.
ئه‌وسا ئه‌و مه‌زنه‌ بي شكّل و بي قه‌واره‌ش كه‌وته هه‌لچوون و جوّش و خرۆش، وه‌ها كه‌
زاري ده‌كرده‌وه ده‌تگوت چالتيكي بي بنه‌ ده‌رده‌كه‌وي و داوييني هه‌ر شه‌پۆليكي ده‌تگوت
بينايه‌كي بلنده‌ هه‌ره‌س ديئي. ئه‌وده‌مه‌ بوو كه‌ ئه‌و له‌سه‌ر خپكه‌ به‌رده‌كه‌ هاته‌خوار، پيټلاوي
به‌ن چنى له‌پي داكه‌ندو به‌ره‌و ئه‌و شه‌پۆلانه‌ چوو. خه‌لك هه‌روا له‌ جه‌زه‌يه‌و هه‌راو هوريادا
و، هه‌نديكيان شوپني كه‌وتن. ئه‌و پيئي نايه‌ ئاوه‌كه‌وه و ئه‌وسا وه‌ستا. خيټ وه‌ك

ده‌عبايه‌كي زه‌به‌لاح كه‌ وه‌رچه‌رخي، كه‌وته جمه‌ و ئه‌ملا و ئه‌ولايان له‌ ئه‌و گرت. ئازاوه
كه‌وتبووه ناو خيټ. ئه‌وه‌ي ويستباي له‌گه‌ل ئه‌ودا ري بكه‌وي كه‌س و كاري نه‌يانده‌هيشت.
ئه‌و گوټي: «له‌گه‌ل مندا سه‌ر ري كه‌ون تا ئه‌م دنيا تان نيشان ده‌م و خۆتان به‌ خۆتان
بنوټنم.»

هه‌مديس هه‌را و ئازاوه بوو. ته‌پ و تۆزي سواره هه‌روا نزيك ده‌بۆوه و، ئاوري خيټ
ساتييك له‌ دوا و، ساتييك له‌پيشي ده‌رواني. ئه‌و به‌سه‌ر و قشري ته‌ر و ئاوداميني
تليسه‌وه له‌و ناوه‌دا راوه‌ستا بوو، چاوه‌روان بوو.

عهبدولباقی و عه‌باس زۆر دانیشتن، به‌لام ئه‌وه‌ی که بۆنی تووتنه‌که‌ی به دارستانی خورماکه‌دا بلاو بووبۆوه نه‌گه‌یشته که‌پره‌هه‌سیریه‌که. کاتیکیش گۆرانی خویندنی ئه‌و پیاوه‌هه‌ک هه‌را و نه‌په‌ی لی هات، ئه‌و دووانه‌هه‌راسیمه‌به‌ره‌و ماله‌کانیان هه‌لاتن، تا ئه‌و پۆلیسه‌که‌ له‌ نیوان عه‌شق و ئه‌رکه‌که‌یدا مابوو، وه‌زه‌ندیان پێ نه‌هێنی.

ژنان له‌ پیاوی شه‌یدا و عاشق ناترسن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پۆلیسی سیاسیش بێ. ژنانه‌ی دوورگه‌ «بی بی» ان نارد تا کابرای عاشق له‌ دوورگه‌ ده‌رکات. «بی بی» رۆشت و له‌و مژه‌ و نه‌دا کابرای دیه‌وه، که‌ روو له‌ ده‌ریای نادیار راوه‌ستابوو، له‌ گه‌ل ده‌نگی هه‌ر شه‌پۆلیتکدا، ده‌مانچه‌که‌ی به‌نیشانه‌ی هه‌ره‌شه‌ له‌ قاپووره‌که‌ی ده‌رده‌کیشا.

«بی بی» گوتی: به‌و پیاوه‌ی گوتووه‌که‌ لیتره، له‌م نیمچه‌ دوورگه‌، هه‌یج عه‌شقییک به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یشتوو. گوتی: کابرا پیتی گوتووه‌ ئاماده‌یه‌ له‌ سزای ئه‌و عه‌شقه‌دا سه‌رۆکی پۆلیسی ناوچه‌که‌ش بکوژێ، یان ته‌نانه‌ت بیرورای تاقمه‌ خراپکاره‌کانیش وه‌رگری.

«بی بی» دلێ پیتی سووتابوو. گوتی: «دلێم پیتی سووتا. چ گه‌نجیک! قزێ ره‌ش و برسیکه‌دار و، روومه‌تی وه‌ک گه‌لای باران لی‌دراوی په‌رپینه‌ کیتی. گوتم کورم برۆ. برۆ و ئاگر له‌ دلته‌ به‌رمه‌ده»

«بی بی» گوتبووی کابرا دوو سه‌ه‌نگاو لیتی دوور که‌وته‌وه. شتیکی فری‌دا‌بووه‌ ده‌ریاکه‌وه. ره‌نگه‌ بتلی خالی عاره‌قی ولات بووبی. «بی بی» پیتی وابوو بوو کابرا چه‌که‌که‌ی خستبووه‌ ئاوه‌که‌وه. گوتبووی: «ده‌ته‌وی کاریک بکه‌ی به‌ ناچاری لیتره‌ بمینیته‌وه؟ به‌قسه‌م بکه‌ کورم.»

پاشان مه‌له‌ ده‌ریایه‌کان، تۆقاو له‌ مژه‌که‌هاتبوونه‌ ده‌ر و کوکوختیه‌که‌ که‌ ده‌یخویند، بێدنه‌نگ بووبوو، ته‌رمی کابرا له‌وی له‌سه‌ر گژوگیای ته‌ری رۆخه‌ مژ گرتووه‌که‌ که‌وتبوو.

«بی بی» گوتبووی: «ویستم پیتی بلیم هه‌یج پیاویک لیتره‌ له‌ گه‌ل کچیک که‌ عاشقی بووه‌ زه‌ماوه‌ندی نه‌کردوو که‌ تو‌بیکه‌ی.»

کابرای عاشق گولله‌که‌ی به‌چاوی راستی خو‌یه‌وه‌ نابوو. له‌وه‌دوا به‌داخه‌وه‌ هه‌یج پۆلیسیکی تر خو‌ی نه‌کوشت تا سپری چاوی راستی پۆلیسیک ئاشکرا بێ.

ژنانه‌ی دوورگه‌ ئه‌و پیاوه‌یان خو‌ش ده‌وی که‌ له‌ ریتی عه‌شقه‌دا بمری، بۆیه‌ له‌ پرسه‌ی ئه‌و عاشقه‌دا تازیه‌به‌کی پر له‌ راز و په‌مزیان گرت: هه‌یچیان نه‌گوت.

که‌پریک له‌ هه‌سیر

ئه‌سغه‌ر عه‌بدو‌لاهی

عه‌بدولباقی گوتبووی: «تووشی دلته‌کوته‌ بووم. ده‌زانم به‌م زووانه‌ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دی.»

گوتبووی شه‌وانه‌ خه‌وی لی ناکه‌وی. له‌ ژنه‌که‌ی ده‌ترسی. له‌ چاوی ژنه‌که‌یدا بالایی پیاویک ده‌بینی که‌ ده‌بیته‌ دلته‌ فرمی‌سکیک.

گوتبووی: «بروانه، ئه‌مانه‌ چین له‌ بادا؟»

خۆله‌میشی ئاگردانیکی کووژاوه‌ بوو له‌ بادا که‌ به‌ دارستانی خورماکه‌دا بلاو بووبۆوه‌ و به‌ره‌و که‌پره‌هه‌سیریه‌که‌ ده‌هات.

عه‌باس گوتبووی: «وه‌ک ژنانه‌ت لی هاتوو، ته‌واو ئیده‌ئالیست. خو‌ پیاو تووشی دلته‌کوته‌ نابێ.»

عه‌بدولباقی گوتبووی: «ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ هاو‌ریکان له‌ خه‌ونیدا ژنه‌که‌ی بخنکینی چی ده‌بێ؟»

بۆنی توتن له‌ جگه‌ره‌یه‌کی پێچراوه‌وه‌ ده‌هات که‌ خراپ ده‌سووتا. که‌سیک نزیک ده‌بووه‌ و پیاویک له‌ مژێ ونی گوی چۆمه‌که‌ گۆرانی «عاره‌قی ولات که‌ر و کوپری کردووم» ی به‌ده‌نگیکی گر ده‌خویند. قاو بلاو بووبۆوه‌ که‌ ئه‌م پیاوه‌ له‌ به‌شی پۆلیسی سیاسیه‌وه‌ بۆ دوورگه‌ هاتوو، تا له‌ بیرورای خه‌لکه‌که‌ بکوژیته‌وه. به‌لام هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ شه‌یدای کچیک بووه‌ که‌ باوکی بیرو بۆچوونی فراماسیونیری^(۱) بووه‌.

پیاوان له ماله کانیاندا خوږیان شاردهوه، پوښیس بیانوی دهست کهوت تا خوږی دوورگه به تووره که بیژئی. «بی بی» هره شهی له کچانی دوورگه کرد له ماله کانیان نه په نه دهر، نه کا جاریکي تریش پوښیسیک له مژي وندا میښیتته وه...

چیغان گوتی: «ناپیاوانه چ زووش به ملی ئیمه یدا ده سوون. سهد جارمان گوتوه ئیمه دژی تیرور و ره شه کوژین، که چی تا یه کیتک خوږی ده کوژئی ده لئین نازانم چی.»

کهس هیچی نه گوت. چونکا هاوین بوو تازه دوو رور بوو قاوی ته قینه وهی نه سستیره ی مه ریخ به درو درچو بوو، نه وه هینده کلوله که رادویی چاک ده کرده وه خوږی کوشتبوو، عه بدولباقیش ون بوو بوو، نه ده زانرا قسه ی ژنان راسته یان نا.

عه بدولخوسین گوتی: «نه گهر ژنان نه مجاره راستیان گوتی چی؟»

چیغان چهند تال له سمیلې به ددان پاکیشا تا چاوی پر بوو له ناو.

مسته فا گوتی: «نه وه تو چی ده که ی چیغان؟»

چیغان گوتی: «گوئی له مه بگره. دوو ساله نه ندایمی حیزبه. به ده جور کتیبمان بو خوتندو ته وه که چی... ده لیبی یاسینمان به گوتی که ردا خوتندو وه.»

عه بدولخوسین گوتی: «ده ی له کوټن. ها. له کوټیه؟»

مسته فا گوتی: «هاوړپیان. هاوړپیان.»

له که پره حه سیریه که ی حیزیدا که له ناوه راستی دارستانه خورماکه هه لدرابوو، هه موو بیدنه نگ بوون. نه ندایم کانی حیزب گوتیان له دهنگی کوکوختییه ک گرتبوو که به رز و شه یدا ده یخوتند. پیره پیاویک له و دوورانه خوږه نیرینه ی خورمای بلاو ده کرده وه، تا ناسوی ژوان خوږشبه رانه بی و، سیگنالی پاپوړتیکي نه وتکتیش بارخانه که ی داگیر کردبوو.

پینجی گه لاویژی سالی هه زار و سځ سهد و سی و یه ک بوو، گوماننتان نه بی نه وه پیره پیاوه رورزی پیکه گیشتنی دارخورماکانی لئ هه له بوو بوو. گهر چی ناسوی ژوان خوږشبه رانه ده بوو به لام...

ژنانی نیمچه دوورگه هه کامه هیلکه یه کیان به بن میچی کاگلی ژووره کاندای کوتا و، هیلکه ی شکاو له گه رانه وه دای به ناو ژووره که دای بلاو بووه و، هه زهر دینه یه ک شکل و شیوه یه کی وهرگرت.

چیغان ژنه که ی کوتا. ژنه له ناوه راستی ژووره که دای نه خشه ی ئیرانی پان کردبووه و، زهر دینه هیلکه له سهر نه خشه، که سامانی حیزب بوو، بلاو بوو بووه.

چیغان گوتی: «نه وه تو چی ده که ی؟»

ملووک گوتی: «حه قه ن ته عبیرتیکي لئ ده کری.»

ملووک به سهر نه خشه که دای نه ویبووه و له ده له مه ی زهر دینه که، له ته عبیرتیک ده گه را. چیغان شه قیکي به که له که یدا دای. ملووک توند و چابوک هه سستا، خولتیکي دای و له ژووره که ده رپه رپه دهر.

چیغان له قامچییه که گه را. تا قامچی له مجرییه جیازییه که ی ملووک بیتته دهر درهنگ بوو بوو. چیغان له ناوه راستی دارستانه که له بهر رق و تووړه یی خوږی هه لده له رزی. ملووک له شوپنیک خوږی شارده وه. چیغان هیشتا بیلرسووتی شه ریکه ی له به ردا بوو، کلاو کاسکیتته که ش به سه رییه وه قورس بوو. کاتیک چاوی له و خاله دوور و نادیاره هه لپری، چهند پیاویکی تری دی که وه ک خوږی به جلویه رگی کاری شه ریکه وه، قامچی به ده ست راوه ستابوون و، له خالیکي نادیار وردیوونه وه. هه موویان بوون. هه موو نه ندایمانی حیزب، دوو که سی سهر به به رده ی نه ته وه یی، کرپکاریکي لایه نگری عرووییه ت و فه لایه ک که گومانی هاوکاری پوښیس لئ ده کرا و گه نجیکي تازه زاوا که ده یانگوت به ته مایه به پاپوړتیکي ئینگلیزی له ئیران هه لئ. مژ چر و کو، هیور ده هاته پیش و پیاوان له و هه وره شیریه رهنه گه دای، که هه لیکوتابووه سهر زهوی نیمچه دوورگه، ون ده بوون. کوکوختییه ک له ناسوی خوږشبه رانه ی پیکه گیشتن ده یخوتند. خوتند نیک که له باری ده نگناسییه وه په یوه ندی به هه موو قوناغه کانی میژووه وه بوو.

چیغان هیواش له بهر خوږیه وه گوتی: «نه حله تی خوا له دلې ره شی شه یتان.»

نه وسا پیاویک که له و مژده دای کاسه ی سه بری له ناویکی نه ناسراو لیوړیژ بوو بوو، هه رای کرد:

«من وازم هیناوه چیغان. توش وازم لئ بیته.»

پیاویک که نه م هه رایه ی بو گوتی نامه حره مان به به رز و بلند ده زانی، له بهر خوږیه وه گوتی:

«خاین.»

چیغان پینکه نینی نه تهوه خوازه کانی له مژده که دا بیست و ، پاشان هموو لایهک بیدهنگ بوون. ته نیا سیگنالی نهوت بهر تیک ده بیسترا که له بارخانه دوور ده بووه.

له سی و دوو هیلکه ی شکا و ، یانزه ی بی ته عبیر مابووه. سی هیلکه ئیشاره تی بو داهاتوویه کی نادیار کردبوو، یه کیتک شکلی سوار تیکی وه گرتبوو که له ناوی ئاودرگه که روده چوو. له پینج هیلکه دا شیتالییک خوتن بیندرا بوو، له حهوتیان ته عبیری بارانی زیر له داهاتوودا کرابوو. یه کیان له شیوهی قرژال بوو، یه کیان نه ههنگ و دووانیش وهک ژنه قژ زهرده که ی مسته بر اون بوو، که مانگی رابوردوو ره سمه که یان به رووبه رگی گو قاری سه نعه تی نهوته وه دیبوو. سی و دوو هه مین هیلکه ش به بن میچی مالی عه بدولبا قیدا کوترا بوو، که کس هیچی دهر باره ی شکل و ته نانه ت ته عبیره که شی نه بیست.

دوو کچی عازبه ی ده و یازده ساله ژیر بالی «بی بی» یان گرت و تا دهر که ی مالی عه بدولبا قیبیان هینا، «بی بی» به و گوچانه که ده یانگوت باو و با پیرانی له مه سقه ته وه هیناویانه، سی جار دهر که ی کوتا.

کچه کان هه رایان کرد: «زیره زمزم، بی بی له پشت دهر که یه.»

«بی بی» بۆلاندی: «تا من مابم هیچ ژنیتک زیره نییه.»

کچه کان ورته یان نه کرد و «بی بی» دهر که ی کوتا یه وه، به لام وه لامیتکی نه بیست. ته نانه ت چۆله که کانیش که هه همیشه له مالی زیره زمزم کو دهبوونه وه، نه یانجیکاند. یه که م جار بوو «بی بی» له پشت دهر که ی داخراو ده مایه وه. ئه وه له هه موو کوئی جیتی ده بووه. ته نانه ت له بن سیبه ری که پره حه سیر به که ی حیزب و ، له ناو تا قمی نه ته وه خوازه کانیشدا.

«بی بی» ش ئالای خوی هه بوو. سیان ره ش و یه کیتک که سک. ئالاکانی له سه ر دهر که ی هه ر مالییک هه لیدایه ، ژنان له وی کو دهبوونه وه و دوو که لئی داری بن مه نجه له کان به دوورگه دا بلاو دهبووه وه. «بی بی» ریزی بوو. چما کچ و پاکیزه مابوو، تا ئاگاداری ئه و ئالایانه بی که با نه یده شکاننده وه. زمزم وه لامی ته قه ی گوچانه که ی «بی بی» نه دایه وه. کچانی عازبه له ترسی دو عای شه ری «بی بی» هه لده له رزین.

سی رۆژ دواتر، که وهک هه موو عه سرانی جومعه بای ده هات و بۆنی گل به هه موو لایه کدا بلاو بوو بووه، هه موو له ژیر سیبه ری که پره حه سیر به که ی حیزیدا چاوه روانی هاوری هاراتوون ئاوانسیان بوون. کس غایب نه بوو. خاوه نی ئه و دهنگه ش که له مژده که دا له

حیزب هه لبرابوو له وی بوو. شاعیر تیکی عیراقیش که له ولاته که ی هه لاتبوو خوی به موریدی کافکا ده زانی و حه زی له که بابی مریشک و دۆ بوو، له وی بوو.

چیغان گوتی: «به سه لاهی نازانم دهر باره ی ئه و رۆژه مژاویه و ، هه روه ها دهر باره ی که بابی مریشک خواردنی ئه و هاوری شاعیره ، هیچ به هاوری هاراتوون بلیم.»

دهنگی له رینه وه ی سه ره کتری سه ر چاله ئاگره که قسه ی به چیغان بری. مسته فا له گۆی چاله ئاگره که دانیشته. سه ره کتریه که ی هه لگرت و تووره که شه که ره که ی رشته ناو ئاوه کو ل هاتووه که وه.

شامراد بۆلاندی: «ئه وه تو چی ده که ی؟»

مسته فا گوتی: «بوچی؟ ده ی شه کرم تی کرد.»

چیغان گوتی: «راست ده کا. خو هاوری هاراتوون چای شیرین ناخواته وه.»

مسته فا ور مابوو. خوی به وه گرتبوو شه کر بکاته ئاوه کو له که وه و پاشان چای لی بدات. له هه موو دانیشته کانی پیشوودا و ، له هه موو ئه و سالانه که له ترومپاخانه ی ژهماره سی چای ساز کردبوو...

«ده ی له پیشدا شه کری تیده که ن و پاشان...»

هاوری هاراتوون له باریکه رتی پر له توژ و خوئی دارستانه که وه به ره و ئه وان ده هات. دوو مندال که تازه خه تینه کرابوون و هیشتا دهر پیبیان خوتناوی بوو، له ملالو لایه وه ده هاتن.

هاوری هاراتوون له گه ل هه موویان تو قه ی کرد و پیاله قه دباریکه لیو زه ره که ی له مسته فا وه رگرت. چاوه روان بوو قه ندی بده نی.

چیغان گوتی: «ببووره. هه روا به سه ر به وه بنی. به بی قه ند و که وچک.»

هاراتوون قومیک لییدا. مسته فا نیگه ران له روومه ته سوور و سپی و گوشتنه که ی ورد بوو بووه. چیغان بو ئه وه ی مسته فا له و نیگه رانی و رامانه بینیته ده ر، به رز و بلند گوتی:

«ده ی به لئی. به خیر بیی.»

ئه وسا هه موویان له سه ر حه سیر تیک دانیشتن. هاراتوون و شاعیره که ساتیک رامان.

مسته‌فا دیسان له هاراتوون وردبۆوه. هاراتوون پانتۆله‌که‌ی هه‌لکیشا و، دانیشته. به‌لام شاعیره‌که ده‌ستی کرد به‌ پیاسه‌کردن.

هاراتوون پرسى: «ده‌ی چیخان چى روویداوه؟»

چیخان ئەگەر ئەسمەر نه‌بوایه، حه‌قمن ره‌نگ په‌رینی لى دهرده‌که‌وت، شله‌ژا.

شامراد گوتى: «ئهم عه‌بدولباقیه ون بووه. حه‌فته‌یه‌که. ئیستا ئیمه‌ چى بکه‌ین هاوړئ؟»

شامراد تیگه‌یى خو‌شى شله‌ژاوه و به‌سەر ئە‌عساب و زمانیدا سوار نییە.

هاراتوون گوتى: «چۆن؟»

که‌س هه‌چى نه‌گوت. هه‌موویان ساتنیک له‌ هاراتوون رامان و، پاشان سه‌ریان داخست.

هاراتوون به‌سیله‌ی چاو لى ده‌روانین. کاتنیک چاوى بو‌ مسته‌فا گه‌را، ریک ئەو کاته بوو که‌ مسته‌فاش سه‌رى هه‌لبرى. وىستى دیسان سه‌ردانه‌وینیته‌وه، به‌لام تازه‌ دره‌نگ بووبوو.

هاراتوون پرسى: «تۆ شتینیک بل‌ى مسته‌فا.»

مسته‌فا گوتى: «من هه‌یچم نه‌دیوه‌ مسیۆ... مسته‌ر... ئاغا...»

ئەوسا چونکا وشه‌ی ونبووى هاوړتیی نه‌دۆزیه‌وه، له‌به‌ر خو‌به‌وه‌ گوتى: «کاکه.»

هاراتوون گوتى: «چیت نه‌دیوه‌ هاوړئ؟»

مسته‌فا گوتى: «نه‌مدى عه‌بدولباقى، هاوړئ عه‌بدولباقى چى لى هات. ئە‌لبه‌ت بیستم...»

هاراتوون پرسى: «له‌ ژنه‌که‌ی؟»

چیخان گوتى: «خودا ژنه‌که‌ی به‌نه‌حله‌ت کا. ئەو هه‌ر قسه‌مان له‌گه‌ل ناکات. دهرکه‌شمان لى ناکاته‌وه.»

هاراتوون پرسى: «بو‌؟»

ئەوسا تکای لیکردن که‌ راست و په‌وان پى بل‌ین چى روویداوه. ئەو کاته بوو

ئەندامه‌کان، سه‌ره‌تا یه‌که‌یه‌که‌ و، پاشان هه‌موویان پیکه‌وه، که‌وتنه‌ وریته‌ وریته‌یک که‌ له‌ وریته‌ی زکری باو و باپیرانیان له‌ کۆبوونه‌وه‌ نه‌ینیه‌کاندا ده‌چوو. له‌ شه‌وى مانگه‌شه‌و دوان. له‌ مانگی پرى ناسمانى ساو. له‌ بوونى نه‌هه‌نگه‌کانى ناوډرکه‌ و، هاژه‌ی شه‌پۆله‌کان و ده‌نگى کوکوختیه‌یک که‌ له‌ دوورى جووته‌که‌ی ده‌یخویند و، له‌ ناسۆی پیکه‌گه‌یشتن له‌ خورما کولانى گه‌لاوین مانگی دارستان و، له‌ عه‌زبه‌ت و نازارى نه‌ته‌وه‌خوازه‌کان دوان. له‌ به‌یداخه‌کانى «بى بى» دوان. له‌ بى مه‌بالاتى ژنان به‌ بنه‌ماى نوئ و، رووداوه‌کانى جیهان و، گوتیان لیره‌ ژنان چاو له‌ ناسمان ده‌پرن. چاوه‌پوانى دوو ئەستیره‌ ده‌بن که‌ له‌ رۆژ هه‌لات و رۆژاواوه‌ دین و، پیک ده‌گه‌ن. ئەگه‌ر ده‌نگى کوکوختى بپه‌رئ و، با هه‌لنه‌کات به‌ر له‌وه‌ی نه‌هه‌نگ سه‌ر له‌ ناوى خه‌لیج ده‌رینى و، ئەگه‌ر کچیتكى عازهبى بى خوازینیکه‌ر له‌ ناسمان ورد بیه‌ته‌وه، ئەوه‌ کاتیکه‌ که‌ ده‌ست له‌ هه‌رچى به‌دى ده‌یه‌ته‌ زپه‌ر. ژنان ته‌نانه‌ت به‌ عه‌پارى ئەو زپه‌ره‌ش ده‌زانن.

هاراتوون هه‌پواش گوتى: «ستۆپ.»

به‌لام مسته‌فا هه‌روا له‌و چاوانه‌ ده‌دوا که‌ له‌ ناسمانیان ده‌پوانى و، له‌ گه‌رمای زۆر و بوونى خاک و...

هاراتوون نه‌راندی: «ستۆپ کاکه. ستۆپ ئیتر.»

مسته‌فا ئارشه‌که‌ی له‌سه‌ر سیمى قیه‌لۆنه‌که‌ هه‌لگرت و، ئەو سه‌مفۆنیا خه‌مباره‌ خامۆش بوو. هه‌موویان سه‌ریان داخست. هاراتوون له‌ عه‌باس ورد بووه‌ که‌ به‌ ده‌مى کراوه‌وه‌ له‌ دوورى ده‌پوانى. هاراتوون دیسوى که‌ عه‌باس جیا له‌وانیتر له‌ تاپۆیه‌ک له‌ پال دار خورمايه‌کى بلند ورد بوته‌وه. پرسى: «ده‌ی عه‌باس، عه‌بدولباقى له‌ کوئیه‌؟»

عه‌باس گوتى: «له‌وى بوو. گوتى تووتنت پتیه‌. گوتم سوویکه‌م^(۲) پتیه‌. ده‌یجووى؟ ئەوسا قامیکى هه‌لگرت و ژپه‌ر زمانى دا. پاشان رۆبى. تفى نه‌ده‌کرده‌وه. هه‌رگیز تفى نه‌ده‌کرده‌وه.»

«تف بو‌؟»

«سوویکه‌ی قووت ده‌دا. ده‌مگوت چۆن ده‌توانى قووتى به‌دى؟ تاله‌، وه‌ک ژارى مار. به‌لام ئەو قووتى ده‌دا. له‌بیرى ده‌چوو تف بکاته‌وه. ده‌یگوت له‌بیرم ده‌چى سوویکه‌م له‌بن زماندايه‌. ئەوه‌نده‌ی خه‌يال ده‌کرده‌وه، ده‌مگوت «زار»^(۳) دپته‌ گیانت. نه‌ده‌ترسا. ده‌یگوت

زاری چی؟»

هاراتوون پرسى: «پاشان چی؟»

عهباس له باریکه ریکه دهروانى. عهبدولباقى خهريک بوو دهروشت. عهباس نهړاندبووى: «تف بکهروهه بى دین.»

عهبدلباقى سهري راوهشانديوو، يهعنى قووتم دا. پاشان گوتبووى بهياني بهرهو بارخانهى ژماره ههوت دهچم.

«ها، دهمزاني شهر دهنيتتهوه. نهوه عادهتى بوو. تا بريندار نهکرايه له بارهکه نهدههاته دهر.»

دهيگوت خوښيهکهى نهويه که پياو پاشان بهروک بهکهسيک بگرئ. سيموون هيچى پى نهدهگوت. دهيگوت به توون، با يهکيتک گوو بکاته هم کافوه. دوستى سيموون بوو. کاتيک پزليس له کافه دا بوايه سيموون دهبيرده پاشاخانهکه. ئيشارهى بو منيش کرد که بچم. گوتم عهبد من دهبي ئيمشهو زوو بکهريمهوه. توش وهره. گوتى نا، چونکا دوايى دهمهوى توژيک بگريم. ههر ليبرهش دهخهوم، پاشاخانهکه شيدار بوو. گوتم دلته لهچى ئيشاوه پياو؟ نهوساکه بوو که نهو ئاغايه هاته ناو دهکهى پاشاخان. گوتى: بهتهنيا خوښتانه، ها؟ سيموون له پشت کابراکهوه راوهستابوو، ئاماژهى بو کرد و گوتى خوښهتى. عهبد گوتى توش فهرموو خوښت بى. گوتم عهبد ههسته پرؤين. گوتى تو برو من لهگهله هم ئاغايه خوښ دهيم. سيموون رهنگى پهريبوو. گوتى بو نهتهينايه دهر، گوتم نههات. من ههر لهوى له گهله سيموون له پشت بارهکه راوهستام. رهنگه زياتر له سهعاتيک. نهوان سهرهتا پچهپچيان دهکرد و پييدهکهنين، بهلام پاشان دهستيان کرد به گوراني خوښندن. دواتر بيستم به پوليسهکهى دهگوت بهم زوانه بهلايهکم بهسهردى. پيى دهگوت ههر بهياني پروا ژنهکهى تهلاق بدا.»

هاراتوون پرسى: «ئيستاههبدولباقى له کوښيه؟»

چيغان گوتى: «نهمه تا بهياني بدوى، هيچ بهدهستهوه نادا. با من بيليم.»

نهوسا چيغان باسى نهو شهوى کرد که عهبدولباقى له مال ههلاتبوو، چونکا چاوى نهيديبوو، کهوتبووه شيوتکهوه و، دهينهړاند.

«بوچى؟»

«له ترسى نهو دوو نهستيره که رهنگه ئيمشهو، يهعنى نهو شهوه پيک دهگهيشتن.»

ديسان وربته وربته وريتى پياوهکان تيک ئالا و، ههر کهس لهو شهوه و له وهزعى عهبدولباقى شتيكى دهگوت. له ژنهکهى دهترسا. شهوان له بيانويهک دهگهرا نهچيتهوه بو مال. قاو بوو که دهچى لهو مژه ونهى گوئ چومهکه له عارهقى ولانى نهو پياوه عاشقه دهخواتهوه. له خهودا وهها دهينهړاند که ههمو خهلهكى دوورگه بهئاگا دهبوونهوه. ژنهکهى دهيگوت له خووه دهترسى، نهو بهختهوهرى عهبدولباقى دهخوازي. عهبدولباقى دوو دداني زيترى بوو، که فروشتبووى تا مهقنهعهيهكى گهوهرى بهحرينى بو ژنهکهى بکړى، بهلام ژنه پاردهکهى لى وهرنهدهگرت.

هاراتوون ئاونسيان لهو روومهته نهسمهر و ئيسکن و شهلالى عارهقانه ورد بووېوه و، ئيتر هيچى نهدهبيست. بهلام نهيدهزاني که هيچ ناييستى و ههروا گوتى دهگرت و، بيى کهوتهوه دهبي سبهينى عهسر سهمفونىاي پينج و نوى بتهوژن بو ليليان بباته باشگاي گولف.

پاشماوهى چا پر له تهپ و توژهکهى ههلقورانده نهيزانى سارد بوتهوه. ههستاو، نارام بهرهو باربکه رتيهکه چوو که ئيستاستا مژگرتبووى. بهلام بهرلهوهى له مژهکهدا ون بيى، راوهستا. ههموويان له ژير کهپره حهسيريکهدا راوهستابون و له نهويان دهروانى.

هاراتوون پرسى: «بو دهبي بروا به قسهکانتان بکهم؟»

مستهفا گوتى: «ژنى عهبدولباقى گوتبووى؛ ئيمسال نهوهنده دادهنيشى تا نهو دوو نهستيره لهيهک نزيک بينهوه.»

هاراتوون پرسى: «دهى نهمه به عهبدولباقى چى؟»

چيغان گوتى: «نهگهر زمزم به ههله دهستى له عهبدولباقى وهشانديى، دهى خو...»

هاراتوون ههى پيى کرد و، روښته ناو مژهکهوه. لهويوه قيژاندى:

«برؤن بو جهههنهم. وا خهتم بهدوورى ههموتاندا کيشا.»

هيشتا مژهکه نهونده نزيک نهبووېوه که ههلهکوتيته سهر کهپره حهسيريکه و، پيال ه قهد باربکهکان پر ببوون له تهپ و توژ و، ههموويان چا سارد و پر له تهپ و توژهکهيان ههلقورانده. چيغان گوتى:

«بریا دهمانزانی هیلکه که ی مائی عهبدلباقی کاتیک به ناوهراستی ژووره که دا بلاو بۆوه
چ شکلیکی وهرگرت؟ یان پهیکه ره ی عهبدولباقی...»
مسته فا گوتی: «که پره که کۆیکه ی نه وه؟»

۱ - فراماسیونیر

۲ - سوویکه

۳ - زار

مائی رووناکان

هۆشهنگ گۆشیری

بهو ئیسته ی له سووران ی کلپه که دا کرا، زانیمان خۆیه تی. له وه دوا جی کلپلی و دهر که
زۆرجار نه وه یان پی گوتوین. هه میسه سه ره تا کلپه که ده خاته جی کلپه که وه، ماوه یه ک
ده وه ستی، وه ها که له بیری کرد پی ویستویه چی بکا، پاشان کلپه که ده سوپی پی. دهرنگان
بوو، تاریک بووین ئیمه. باریکه نوو ریک داوین پی په رده که ی رۆشن کرد بوو، نه مان دیبوو
ئیمه. په رده که ته نانه ت نه گهر هیچ نوو ریک له چراکانه وه نه رژی و دهر وه ش تاریکی
تاریک بی، نه مه مان پی ده لئی. له و تاریکیه دا ئیمه نازانین دهر وه که ی رۆشن بووه و که ی
تاریک. تاریک بووه هه تمه ن. وه ک ئیمه که بی ده نگ و تاریک له سه ر جی خۆمان بووین
و ته نانه ت چه شمان نه ده کرد. تاریک بی قسه مان بو یه کتر پی نییه ئیمه. ئاو پی نه
له پی شدا بینویه که تاریک بووه و له ناو دهر که که دا وه ستاوه، کیفیک به مده ستی و
تاریکی شتیکی تر به وده ستی. له به ر رۆشنایی پاره وه که رووناک لیتی پاماره و چاره پروان
وه ستاوه تا که ی کلپلی به رقه که لی بدا و گفتوگۆی خامۆش و به رده وامی له گه ل سپییه تی
دیواری به رامبه ر و، تابه کی دهر که که و چه ند پلیکانه ده ست پی بکا. ده لئی: له به ر
رووناکی من روومه تی روون بۆوه. سیبه ر که وته مابه ینی دوو لۆچی ته ویلی. لیتی
دهر وانییم، یان ره نگه ته ماشای خۆی ده کرد.

ده لئی: کیفه که ی له پی شدا دانا.

قورس بووه. پاکه ته که شی له سه ر فه رشه که داناوه و، هه م دیسان له ئاو پی نه ی پروانیوه.
پوخساری ئیستا لیتره نییه که بیلی سه یری خۆی کردووه یا خود نا. له ئاو پی نه دا ده ستی

ههلبړيوه. مست بووه. ناوینه ترساوه. دهلی: ههگیز نه مدیویو رووه من مستی بهرز کاتهوه.

دهنگی خوئی له پيشدا بیستووه و دیتوویه ئیستا که دهړژئی. ده رکه ی پیوه داوه و دووباره تاریک بوونه توه. ناوینه ترساوه، رهنکه ئیستا به شق تیبی سره وینئ. تیبی نه سره واند. له و تاریکیه دا هه لگه را. پییه کی قورس بووه، ودها که نه و پییکه ی تری ژان بکا. دهستی به دیواری راره وده که گرتووه و هه لگه راره. ده مانزانی له و پییه. گویمان له دهنگیه تی. ههستی پیده که یین ئیمه. ههست به حه جمی هه ناسه کانی، که دین به روه دوا له سنگمان ده درین، نه گهر سنگمان بیئ. خوئی دابووه سهر پییه کی و دهستی نابووه سهر نه رده که و راره ستا بوو. برقه که ی هه لگه رایه چه پیی خاموشمان دهست پیده کرد. نه یکرد و ئیمه ش پیده نگ ماین. نا، پیده نگ نا، تاریک و شاراهه ماین. سه عات که ی میله ی بچووک و شه و فمای هه لده سوورا و، پالی به ساته کانی هه دنا. نه و نازانی که ناتوانی هیچمان لی بکا، هه یین ئیمه. روخسارمان گرنگ نییه، نه ویان به روخساره وه به ستوتوه. نه وه نه گهر هه ناسه ی حه جمی نه مینی ئیتر نییه. رهنکه زانیبیتی، تازه خه ریک بوو دهستی پیده کرد که تاریک بوو، دهستی که له سهر له شی نه نرده که دهلی، ساردم هه میسه. هه مدیس چاوه روان مابوینه وه که ئیمه شه و دیه وئی چی بکا. هوشمان نه ماوه ئیمه. له دووباره بوونه ودها شته کافان بیر دیتوه. بیرمان دیتوه و هه مدیس له بیرمان ده چیتوه، تا شتیکی تر ده رکه وئی و ها وره گه زه که ی خوئی وده بهر بیبیتوه. هیچمان وه بیر نه هاته وه. ته نانهت بوئیشی بویمان غه ریب بوو. پاشانیش که هه ر هات و چوو، له م کورسیه وه بو ژووری خه وتن، خوئی دابووه سهر نه و پییه کی که قورستر بوو. دیسان بوئی هیچ بوئیکه له ئیمه دا نه ده ژیانده وه، نه له تان و پیوی پرده که و نه له رووکه شی کورسیه ره حه تیه که دا. تاخریه که ی ماندووده بن، کورسی و چرپایان بوئم ماندوویه تیبیه ساز کردووه مرؤفه کان. بوئی مهستی نه گهر ببوایه ده که وته سهر چرپاکه و، به یانی له درزی نیوان دوو پرده وه ده هاته ژوور و، له سهر تاچه ی په نجه رکه داده نیشست و، به ناگای ده بووه. زهبت و شریته کان ده لئین چاوه روان بووین. بوئی بنیاده میان گرتوه نه مانه ش. جگه ره ش بوئی بنیاده می لیدئ. قونچکه جگه ره که له ته پله کدا پیروئ نه وسا وه ک ئیمه ی لیدئ. کومید و چرپا و ته نانهت جلویه رگیشی نه وه ند پرین له بوئی قورس و به رده و امی تاریکی و روونی بنیاده مان که نامان بینین. خوئی مان لی نه بان ده که ن. به گوئی به کدا ناچریتین. نازانین چ باسه ئیمه. ده چوو، ده هات. سه عات که ش که زیراندی نه وه هه روا ده هات و ده چوو.

ده بیست ماندوویی نه ناسئ. کورسی و ته پله کی به رامبه ر ته له فزویین چاوه روان بوون. کورسیه کان ده لئین به سووکی و قورسی که سه کاندایه تیده گهن چه نده تاریکن. گوتوویانه که ها تووه و دانیش تووه گرژ و تال بووه. به جیره ی فه نره کاندایه زانیویانه. گرژ و تال نابین ئیمه. به و دهسته که له سهر ده سکی کورسیه کان داده نری له تالی بنیاده م ده گه یین و به تالیه کانی رابوردو و هلامی ده دینه وه و تالتری ده که یین. نه ودها پر بووه له تالی، تالیه کانی رابوردووی لی ده رژا. وه ک هه ور که ده لئین کاتیک پر بی له ناو سهر ریژ ده کا. که شه مچه ی هه لکرد ده لاقه ی بلتسه رۆشن بو و، سهرمان کیشا تا بزاین له بو به رمانه وه چی هه یه، نه مان بینین. خویمان شارده وه و له نووکی سووری جگه ره مان روانی. په نجه ره نییه کونی سووری تال، نه گهر بشی له و دیوه وه دلی مرؤف ده بیندري که تال و سوور لی ده دا. هه ستمان به بوئیشی ده کرد له گه ل حه جمی هه ناسه دا لیمان ده ردا. که په رده کان دادرابیتنه وه و چراکان کوو ژابیتنه وه، چاوی سووری جگه ره تاریکمان ده کا، ده توقین، بو نه و دوورانه راومان ده نی، بو نه و سووچ و سی قورنانه که سنووری زولمه تی بی مرؤفین، که دنیا یان تیا رۆچووه. مرؤف ته له فوون و گوتن و بیژنتیان له بو نه مه ساز کردووه و داهیناوه، تا له نیوان نه م رۆچنه سوور و تاریکه و، له نیوان نه م گشته بوونه، به چه چه تاریکیان لی به کیتی. ته له فوونی به رز کرده وه. گویمان له هیچ دهنگیک نه بوو. میز ده لی له سهر من داینا. خه و و نیوه خه و، له و رۆچنه سووره وه بوئی شتی کمان نه کرد که نه هات و له قورسایمی مست له سهر سنگی ناوینه ش قورستر بوو. ئیمه زورچار تالی ره وه دهست پی ده که یین، نه م گوئی بو نه و گوئی، یان چاکتر له م سللولو وه بو نه و سللولو، به شکم نه و نووره ره شانه که له بنیاده مده هیه کاریک بکن. ده بی کاریک بکه یین، کردمان. له دهستی هه وه ده ستمان پی کرد. دوو نه نگوستی گه وری نه گهر جگه ره ش بکوژیننه وه، دهست پیده کرا. نه و پیده نگ بوو، ئیمه تاریکتر ماینه وه. قورس و نه رم، مؤیل ده لی، دوو دهستی خستبووه سهر ده سکه کانم. نه گهر نه م جو ره بنیاده مانه هاواریک بکن، یان تان و پومان به هه نیسکیا فانگ بدن، ده زانین ئیمه که نووریک هیشتا له شوئیک هه یه، نه گینا نووره ره شه کان تاریک دادین، وه ک نه و تاریکیه که بووه. پرده ده لی باریکه ی نوور ئیتر نه بوو. ناخ نه گهر قورگمان ببوایه چیمان ده کرد. چه ند دلۆپ له و هه وه حه تمه ن له سهر جامی شیشه بووه، یان دوو ته قه له سهر ده رکه. ئیمه له به ندی مرؤفدا و مرؤف له به ندانی مه دا. ئیمه ریمان بو نه و دیوی حه سار نییه. نه لبه ت ده کری به خه یال وینای بکه یین. کردمان. له دلی ره شی دوو که لیک گه زاره ی سووری ناگرممان ده رکیشا.

داره وشکیتکی گر گرتوی ددهی ئەگەر دەستی لەبەر گەزارەى سوور و لەرزۆکی ناگرەکه راگرتایە. بە ساقی پێ و پل زبوی غەزەلەمان گوت نەوێک بەناز، بەقەرەوێ غەمزی بۆیکا. سەری هەلنەپری که دیمان ساقی رەنجاو خۆی خستە باوەشی قاپی رەسمەکەى و جامی هەلگرت. جامان پێ نواند، نیرگس و دوو سێ بنە پۆنگە لە گۆی رووباریکی جارى و زولال. کوێرە رێبە کمان لەنیو جەنگەلدا پێدا بەلکو هەستى و دەلاقەى چرایەک بکاتەو. نەیدەدى. دەماندى که نایبینى. تەنانەت «با»ش لەسەر جۆلانەى سوورە گولتیک بەدى ناکات. بەردى نەدى کردبوومانە سەوانى کلاوى نەرمى قارچکێک. شەکەت نابین ئیمە. رەش دەبین کاتیک دەبینین که سێک دوو دەستى قورسى خۆى نایبته سەر دەسکى مۆیل و، دەرکەى لەسەر غەیر و نەیار داخستى. ئیمەین غەیرین. گوتمان بیلین بەلکو خەیاڵتیک بانگ بیلێ. بۆنى کافوور بوو. بەرلەوێ بۆمان کردبوو، بەلام بۆ دوورترین کونى ئەم ئالقه پراومان نابوو. لەترسى ئەو کونى «نەکا» یە که هەمیشە هاوسىبەتى. دیمان خەریکە لەبەر پیتی رادەخرى یان خود ئەوێ که بوو، بۆنى قورسى خاکی تەر بوو ئەو کافوورە که لەسەر موورەغەى پشتمان - ئەگەر پشتمان بى ئیمە - عارەقى ساردى دەنیشاندا. لاسقى ناسکى گىایە کمان چەماوێ لەبەر قورسایى دوو دلۆپ شەونم، لە گۆی ئەو تاریکە رواندا. نەیدى. ئاوازىکی ئاویزانى مابەینى دوو بێدەنگیمان بۆ مالى خەیاڵى راگوترا. کونى دوو هەمى پر نەکردهو. ماندوو نابین ئیمە. تاریک، گوتمان دەمینینەوێ سا بەلکو خۆى مالىکە روون بکاتەو. تەلەفوونە کەمان گوتى ئەم کاتانە بوو که داينام. هەستا. پاکەتە کەى هەلگرت و بەرەو ئاشپەزخانە بردى. هەروا تال بوو. ئەو کونەى کردبوو نسیبى جوت پیتی. برقه کەشى که هەلکرد تاریکترى کردین. سەعاتە که چەند جار کوترا. شتیکى خوارد. شتیکى تالیشى تەنانەت خواردەو. بەلام ئیمە کات خۆش نەبووین. فریو ناخوین ئیمە. جەژنى ئیمە یە ئەو دەمە که بنیادەم بەشوین هەر پاروویەتیکدا قومیتى تالیش هەلدا. تەرمیتیک بوو لەسەر مێزە کە. سەریتیک بوو، قژى ئاوى لى دەچۆرا. لەسەر تاریکترین تەپلە کە کانی ئیمە بوو. راست وەک ئەو رەسمە کە دەلێ، ئەو رۆژتیک لە رۆژان من بوو. ماوێ هیشتا. دەستى کۆلە کەى چەناگەو قژەسەرى شانە نەکرا و، نووکی سمیلی دەگەزى. تەلەفوونە کە زیراندى. نەمانگوتبوو ئیمە که ئەو بزیرپینى. دەتوانین، بە حوکمی خەیاڵ دەتوانین. هێرێ دابوو سەری پیتی راستى، هات و نەویەو و تەلەفوونە کەى هەلگرت. گوتى: بەلێ؟

- بۆ نەهاتى؟

لە ئیمەدا بوو ئەو. نوور بارانى دەکردین کاتى که بوو. هاومالى بۆنى پۆنگەى قەرەغ جۆبارى دەکردین.

گوتى: ماندوووم.

- زۆر قەرەبالغ بوو؟

- زۆر؟ ئەرى باش بوو. بەلام بەئامانەتى داينانا تا ببەنە شویتىکی تر.

- بۆکۆی؟

- نەمپرسى. زوو هاتمەو.

- باشە، ئیستا بۆ وا تالى؟

- تالم، ئەرى، چونکا دەترسم ئەم بەلایە بەسەر منبیش بى.

هاومالى دەنگى بلوور پێدەکەنى نیرگس. که ئەو نەبى، دلتهنگ دەبین ئیمەش. گوتى:

خۆ تۆ دەتگوت تا ئەو کارە سەرەکیبەم نەنووسم نارۆم؟

- هاكا ئیمشەو نووسیم.

- چاکە، چاکە، واهاقمەو. ئیمە لیتمان نایەت بچینە باکور.

- نا، تکایە، من زۆر چاکم. ئەو پەرى حەببیک دەخۆم و دەخەوم.

بۆنى کافوورى لیدی درۆ جار جار. بەتایبەت کاتیک گوتنیک هاومالى خاکی قورس و

چەور بى.

نەمانبىست نیرگس رەش بى. یان بلێ لەژێر ئەم «دەخەوم» دەت سببەرى شتیکى هەیه.

ماندوو بوو رەنگە. ئیستا ئیمە لە بەندانداين. رەسمى ئەویان بەسنگى دیوارەو

هەلئاسیوێ لە قاپیکدا. رەش و تیکەل بەچەورى خاک، پارچە یەکیان راستەوچەپ بەسەر

شاندا داوێ. لە مندالەکانیشى پرسى، خەوتبوون. لەگەل نیرگسدا دین و، خونچە لە

سەر ئەم مۆیلە دادەنیشى. راماوێ لە دەرکە. دەلێ: باوکم لیرەیه. دلنایم. بۆنى دەکەم.

بۆنى ئەو لە ئیمە داوێ. هاومالى بۆنى شیلەى کاجمان کردوو. بارام دەلێ: خۆى

نووسىوێ من جگە لەم نووسینانە چىترم نییە. ئەمانەش بۆ ئەو کەسە یە که بتوانى

وہیانخوینى.

دەینووسی ئەو. لەو ژوورە بچووکە لە پشت میزەکە ی دادەنیشت و دەینووسی. ماشینی تاییبەکە دەلی: بێ دەنگ ماوم.

نیرگس جاروبار بە تەنیا دیتە ئیترە و لە گەڵ ئەودا دەدوێ. دەیبیسین ئیمە. دیتێکی سەر لا پەرەیهک دەخوینیتەو: ئیمەش روشتین. تەرمی خۆمانمان بەشان دادا و بردمان.

سەرەتا چی کاری نیوەتەواوی بوو کۆی کردنەو و لە کیسە نایلۆنیکی خستە و بردنیەخوار. بە ئیمە ی گوت کە دەیانبا. باسی مەرگی خاوەنی رەسمەکەشی کرد. هەمووی نووسی و بەدەنگی بەرز خویندیەو. لە تان و پۆ و کون و کە لە بەرەکانی ئیمە دایە ئەو ی کە ئەو نووسیویەتی. ناتوانین بیانلێین کاتیکی خۆی نە یووستوو بەناهیلتیەو. دراندوونی. سوتاندوونی. نیرگس خۆلە میسە کە یانی لە تەپلە کە دەدا بینی. گوتی: لێرە بوومایە نەمدەهیشت.

هەموویانی دراند. لە ئیمەدان، لە گەڵ ئەودا دەمیننەو. بانگی خاوەن رەسمەکە ی کرد. شتیکی بۆ خویندەو کە هاوسیتی بەیان و ئیوارە دلتنەنگەکان بوو. بڕگە بڕگە دەبخویندەو. گوتی: نامەوێ وەک تۆ مەسلەتم پێ بکردی.

- منیش نەمدەویست، بەلام بێخەبەر دێ، هەمیشە.

- تۆ شاعیری، یان بووی، بەنیو بەیتیک دەبوو بیلێتی.

- گوتبووم، زۆرجار. بەلام ئەگەر خویندبیتیانەو یان تەنانەت لە بەریشیان کردبێ، بەشتیکی تر تیبی گەیشتون. رەنگە عەیبی شێعر ئەمە بێ، ناکرێ باسی شتیکی بەوشیو بەکەیت کە هەیه.

بەرامبەر بە یەکتەر لە پشت ئەو میزە دانیشتبوون، شاعیر لەولاو دراوسێکە ی ئیمەش لەملا. خەیاڵ بوو شاعیر، سێبەرەکە ی بوو کە رۆژی بوو بوو. بۆلە و بناشتی رابوردوویان لە گەڵ یەکتەر دەگۆرپەو. قژی درێژی شاعیر تەریبوو، هاومالی بۆنی کافور بوو. قژی بەهۆی خەیاڵ هاتوو، فرمیتسک برێژی دەلێن تەرە. کەکرە بوو قسەکانی، دەیگوت: بۆ ئەو ی لە رەسمەکاندا دەرکەون دەچونە ژێر تابوتەکە.

لێو ی تامی تالی «ئومولخەبائیسیان» لێ دەهات. شاعیر دەیگوت: پارچە پارچەم دەکەن ئیستا، وەک وشتی قوربانی کە هەر کوتیک لە گۆشتەکە ی بەرەو مالی کە سێک دەبەن. ئەگەر دەمزانی...

- خۆکوشتن خراپترە. بەلاسی کردنەو ی لە قەلەم دەدەن.

- ئیتر بە نامانەت بنیادەم دانائین، تا دواتر ببەن و بە پیتی یاسا بینین و ئەوسا مەدحکەرەکان پارچە پارچە ی لەشم لە بەرۆکیان بدەن. وەک پارچە پارچە ی لەشی بێژەری شیعری ناسری کە ئیمانداران لە بازاری شاری بەلخ بەسەر سووژنەکانیانەو بە تەبەر و وک دەیانگێرا.

لەلایە و تویی دوورماندان، چوو کۆنەکان. ئەگەر بانگی بکەن، بینوسنەو بەوشیو کە شیواو، نەوێک تاپۆی، بەلکو خۆی حازر و ئامادە دێ و دەر دەکەوێ. وەک چۆن بوو و ئیستاش هەیه. کاتب تەنانەت قەلە میشی هەلنەگرت. گوتی: کە لەسەر سەکو، لاشان ریا نکیشتایت، چەندە ئارام بوو رومەتت. بە سەر و رووی تەر و چاوی بەستراو، دەتگوت دەم بەزەردەخەنە خەوتووی. دوو لۆچی ئەملاولای لیتوت قولتر لە ئیستابوون و، تارماییان کەوتبوو. لێو ی خوارووت خونچە کردبوو، وەها کە ویستبیتت وشەیهک بێژی و لەبیرت چووبیتەو.

سێبەر نەیدەبیست. قامکیک لەسەر گۆنا و چوار قامک ئەستوونی چەناگە سەیری دەکرد. سەیری کاتب نا، لە رەسمی خۆی ورد دەبوو. گوتی: دەبینی؟ ئەمەش من نیم. ئەلبەتە بووم. ئەوسا ئەوان بۆ بەلگە وشەکانی من دیننەو. نا، نەبوو، نابێ. وشەکان سێبەریان هەیه، هاوئشین دەیشاریتەو. دەبنە شتیکی لە دەرەو ی ئیختیاری من. رەشتالەیهکی بەرزەبالام خۆش دەویست، بەلام ئەگەر باسی ئەوم بکرایە دەبوو شتیکی کە ئەو نەبوو. زاری نیو کراویم دیتەو بێر و، پەنجەکانی کە ئەدیکیان لە مست گرتبوو. بەلام من باسی بلوور و تراشی باسکم کردوو.

کاتب گوتی: دەرەنجن. لێمان خۆش نابن ئەگەر بزائن تۆش ئەو حەوانەت دیو، لە وەسفیکدا ئەو دوو دەستە و چنگۆلە کراوەت بانگ کردوو. دەیدرینم من، دراندم. لەبەر پیتی تۆدا دراندم.

- کەواتە تۆش دەترسی؟

بۆنی ترسمان کردبوو ئیمەش، هاوسیتی لەرزینی دوو دەستە هەندی جار. بۆ ئەو ی شاعیر نەیبینێ، کاتب دوو دەستی بەلێواری میزەکە گرتبوو. میزەکە لە ناتارامی پیتی کاتبیش داو. ئیمە زۆرجار باسی نازاری پیتی راست و کزانەو ی بەرپیتیمان بۆ خونچە

کردووه. خونچه له زمانمان تی دهگات و دهلی: بونی باو کم دهکم. لهم نریکه یه.

نییه نیستا. له لایه کانی نیسه دایه. به یارمه تی نهوه نیسه له ده لاقه ی وشه کانه وه ده بیینن. ناوچور نیسه قژی. سهر و دهست و پی نیه. یان عیزامی په میم یان ههرشتیک که نه م جوړه بنیاده مانه دهبن، به خاکی نه گهر بسپیرن یاخود نه گهر به نه مانه ت قولتر له و ژیر خاکی رۆکن. هاوسپی زولمهت و تاریکیه کاتب. بونی کاغزی نه نووسراو یان قه له می نه تاشراوی لیدی کاتب. له تابووتی نه گوتراوه کاندایه.

گوتی: بیتگومان ده ترسم.

شاعیر له مژدا دهروشت و له مژ ده دوا. دهستی له نیو دهستی به رزه بالا که یدا بوو. بالا به رزتیکی قژ رهش، قژ تا سهر شان. گوتی: لیکدا لیکدا قسه مان ده کرد و دهروشتین. باریکه ریبهک بوو له گوی دۆلنیک، میچکوت له مژ. نه ملاش شاخ و تاشه به رد بوو، جارو باریش لقه داریک که سهری له مژ ده هیتابوو، ده سرگه مان بوو. شان به شانی په کتر دهچووین. ناوی مانگ بانو بوو، من به مانگ قاوم لیده کرد. تا نیواره کول به پشته وه گه رابووین. شتی کمان خواردبو و، له شوینیکیش دانیشتبووین و سهرخه ویکمان شکاندهوو. دهست و دهستبازیه کیش، جوانم له بیره. شه ریشمان بوو. به ردیکی هه لگرت و فری دایه نیو مژی سووکی بنکی دۆله که وه. «عه له م دی» هیشتاکه دیاربوو. ده بوو بگه ریبه وه بو نه وی و، له ویشه وه مانگ دهروشته وه شار. قهرار و ابوو له وه دوا نیتر نه بیینم.

له نیسه دا نیسه مژه که. مانگ بانووش له نیسه دا نیسه. له گرژی هه وای کویتان، یان له کون و که له بهری له شی به رده کاندایه ماوه. ناتوانن بانگی بکه یین. وشه کانی شاعیر قایی چول بوون، ده بوو به جووله ی دهست یان له رهی دهنگیک پر بکرتن. شاعیر هاومالی خه یال بوو. کاتب نه گهر بی نووسیایه، وهک چو ن نووسی، نیستا که بوو. کاتب گوتی: چو ن؟

- منیش ده موبست له مه بگه م. گوتم: «با پرۆینه شوینیکی دوور. هه ردو و کمان. دوو سی رۆژیک پیکه وه بین و پاشان بریار بده یین.» خزی نه دئییه پیشنیاز کرد. ژوو ری کمان له مالیک به کری گرت. له پی او ویک که پی موای ناوی که رهم بوو. به له دی که ژوانه کان بوو. پی و ابوو نیسه هه که ژوانین. پاشان که زانی به ته ماین تا نه و نریکانه بچین، رۆشت و شوین کاری خزی که وت. شیو و نیوه رۆژهی بو ده هیتانین و دهچوو. زورچار له بهر نه و

چایخانه راده وهستا، که نیسه هه له وی دیوومان.

بیقه رار بوو کاتب. به نه نگوستی دهستی چه پی سمیلی دهگرت و بای ده دا. ده یکرده سه یوان و سیبه ری لیوی خوارووی. گوتی: نه مانه ده زانم. خو بند وومه ته وه. جارو بار باسی مژیشت کردووه. باسی مانگیس که بانووه و دی، له پشت هه وریکه وه سهره تاتکه دهکا و، لقییک رۆشن دهکا یان داوینی کیوه که، شاخ و به ردیک، به لام تو نابینن که بو نه وه ی داوای هاتنی بکه ی له وه سفیدا که لیک هونراوه ت داناوه.

- به به رزه بالا ناو بردن هیچ که ست پی بانگ نا کری. قژ په ریشانی من له مژه که وه ده هات.

قاقا پی که نی شاعیر. هاومالی قووره قووری کردبوو. کاتب ههستا. هیزی دابووه سه ری پی راستی و دهستی نابووه سهر نیسی پشتی، هاتوچوو، له په نجه رهی تاریکه وه تا نه م موبله که نیستا نیتر خوی به بونی دانیشتنی نیرگس گرتووه، نه و کاته ی دی و چوار مه شقی داده نیسی و دهلی: رهنگه خونچه راست بکا، جارچار منیش بونی دهکم.

له نیسه دایه بونه که ی. دهنگه که شی. ده یگوت: له وشه کاندایه نیسه، له مابه ینی نیسه و وهرگر دا تیا ماوه نه وه ی تو گوتو ته. من مژه که م دیوه، نه و کویره ریبه هه که مانگی پیدا ریوی و، ته نانته نیستاش ده بیینم.

شاعیر گوتبووی: کویره ریبه که نه بوو. دانیشتن و به پی عه رزه که ی دۆزی و هه روا دانیشته هه ل خزی. خزی و ریوی. منیش دانیشتم، به لام نه رۆشتم. گویم هه ل خستبوو، چاوه پروان بووم و هه راسان، که که ی دهنگی هه رهس و رزانی دهست پی ده کا. بریا رۆشتبام یان شتی کم گوتبایه. کاتییک رۆشتم که مژه که نه مابوو. که رهم گوتی: «چوو.»

دیسانه وه گوتی: ریوی.

دهستی به ژیر قژه ته ره که یدا هیتا شاعیر. تال بوو، به دیان لیوی خوارووی خوی ده گه ست. گوتی: برین تیمار ده کری، به لام شوینی هه ر ده میتن.

هه روا ده هات و دهچوو کاتب. شاعیر له په نجه ره ده دوا. رووه و کولان کراوه بوو. تاریک دانیشتبوو، جگه رهی به لپوه وه بوو. ده یگوت: تا به یانی دانیشتم، ده مزانی ناگه ریته وه، به لام نه خه وتم تا نه گهر هات و گه رایه وه یه که م که س بم که ده بیینم. چرا که م کوژاند بووه تا نه زانی نه خه وتووم. هه وا تاریک و هه وری بو و، ته نیا چرای دار تیله که بوو ده نایسا.

له دهنګه دوور و نزيکه کانيش ددهوا: که له شيرټک که ناوخت دهیخویند و لقيک که په نجهی له سهر دیواری باخیک دهسو. له ټيمه دا نييه، گوتی نه ده گرت کاتب. شاعیری نه ده دی، ټيتر نه بوو، به دوو چاوی کراوه وه له سهر سه کوبهک خه وتبوو. دوو خه تی ټم لاولای سمیلتی ته ری، سیبه ریان خستبوو. کاتب دهات و ده چوو. چاوه پروان بووین ټيمه. په رږبه که له سهر کوش و دوو دهست له سهر سنگ خه وتبوو شاعیر. شه له شه ل کاتب، هیزی دابوه سهر پتی راستی و دهات و ده چوو زاری بو شتیکی نه گوتوو کربووه. له جوولهی بیده نگی لیوه کان ده گین ټيمه، ده رفه تی گوتنمان نييه. دل ناسکه بنیادم. دل ناسکترین بوو کاتب ټو کاته ی بوو. نييه ټيستا. له خانه خانه کاغدايه. هاومالی بهرد و چيمه ننون ټو کاته ی که دهنه وشه. شاعیر خه یال بوو، هات و چوو، کاتبی تالترکرد. ټویش نه یوانیوو، ته نانه ت ټو دهمه ش که ویستبووی نه یوانیوو. هاتبوو، ده رکه ی کربووه و نه یکرده بووه بوئی بوونی ټوی کربوو. کلیلی پیبو و مریه م. دیتوو مانه. به هیزی خه یالی کاتب دهات زور جار. نیرگس به حکمه تی دل بوئی ده کرد. بو ټوه ی بیتارینی شتیکی ده شکاند. کاتب دهیگوت: «مبوروه.» به لام هیشتا بوو، سهری به هممو شونیکدا ده کرد: په رده ی دادایه وه و له بهر ماوه ی خواردنیک پاروویه کی گرت. بو ژووری خه وتنیش چوو. له بهر خو یه وه شتیکی گوت. بیستوو مانه ټيمه. به کاتیمان نه گوتوه. هاومالی فیراقه ټوه ی مریه م گوتی. شونینی جهسته ی ټيتر له سهر چرپاکه نييه. بو نیمان کردو ته هاومالی پونگی کتوی. کاتب تالی قژی له سهر سه رینه که دی و لوجیکی به ټه نگوست ساف کرد. روومه تی له سهرین چه قاند و خهوت کاتب. هیشتا کاتب نه بوو کاتب. پر مه خابن ټو دهمه ټه ژنو به ټه ژنوی دانیش، بوو به کاتب. گوتی: چاکه، ټيستا ټيتر منداله کان گه وره ن و نیرگسیش به جوړیک ه لده کا. درهنگ یان زووش...

هه لره زین ټيمه. به زمانی ټيمه ی ده زانی کاتب. گوتی: ټه گهر له نا کاو ون بیم و له هیچ شونیک نه بم، پیان وایه له شونیکم. شونیک له دم دور و مه حاله.

جاری وایه بنیادم بو هیچ کهس ده دوی. ټه گهر مروث شان به شانی هیچ پروات و زمانی بخاته ټیختیاری تاریکی دل، تاریک ده بین ټيمه. بو ټوه ی دللی له «نه کا» به هه لکه نین به خه یال تیغمان دایه دهستی. حه مامی ټوی گهرمان بو کرده هاوستی تیغه که. گوتی: نا، ټه میان تا قیکرده ووه. بهم شیوه شتیکم له دوا جیده مینتی که ټیختیاری به خوم نييه.

چیمان له دهست دهات ټيمه؟ مه بهستی ټو راکشاوه ی سهر سه کوبه بوو که له پاشی به جیده ما، یان له تابووتیکدا دهیانا یه سهرشانیان و دهیان برد. خو ی له مالی خه یال دهیدی. بو ټوه ی تالیه کان له خو ی بتارینی رژیسته ژووری موتالا. له وی دهینوسی کاتب. ده رکه ی داده خست، نه ک له ټيمه که له هممو جیبه ک بووین، به لکوو له خه یالی نابه وخت که سیبه ری خه یالی بانگ کراون. ده نگی تایبه که ی تاریکی نیوانمان پر ده کاته وه. جاده یه ک بوو له داوینی ته پو لکه یه ک. کاتب بهو جاده دا ده روست. عاره ق له سهر و رووی ده تکا و داریکی به دهسته وه بوو. له بهرد یان له بنه درکیتی ده سره وانده. ده زانین. مروث بو ټوه ی بیجگه له بهر پتی خو ی نه بین، به نوکه پی یان به چله داریک له بهرد ده کوتی. سیبه ری درتی کاتبیشمان بین. به رهو کویمان ده با کاتب؟ باریکه رتیبه ک بوو جاده ی داوینی ته پو لکه که. له قولایی ټيمه دا بوو. نه مانده ویست بانگی بکه بین. ټيمه ده بوو شار اوه بین. لیمان ده رنجه کاتب. ټيتر ناووسی. ته قه ته قی تایبه که ی سرودی ټيمه یه. نیلوو په ربه شینه کان سپین له سهر سنگی ټوی ټيمه. ټه گهر باسی سیبه ری ټو و کوتاییه بکه بین که له بن چه تری شو ربه یه کاند ا شاردراو هیه، وه ک دلیشه ی رووشانی شیشه به به رده. دلیرینداری کردین ټو دهنګه. بالی ده کوتا و سیبه ری به سهر زه ویدا راده کیشا. که رگه ز بوو، قورس تیده په ری. ټاسمان شین نه بوو. خو له میش بوو ټه مسه راوسه ری ټاسمانی داپوشیبوو. دیواره ی ره شی قه لایه کیشمان بین. قه لا نه بوو. بورج بو و، بورجی خاموشی. ټه گهرچی رهش، به لام له بهر خه رمانه ی ټیواره یه کی نه دیو روشن بوون ټو سیسارکانه که له سهر تاقی بورجه که ه لیشتبون.

بیده نگی که رگه زیکه و له سهر تاقی بورجیک ه لیشتبوه. ناترسین ټيمه، وه ک بو شایی نیوان دلرینینی قیژه یه ک و ته په ته پی قورس و هیوری دوو بال، چو ل ټه مینینه وه. نه یده نووسی ټيتر. زه ل بوو کاتبی کاتب. بو ټوه ی ههستی، یان له ټاوه مه ند و بی شه پوله که وه دهست ه لبر، نیلوو په ری ټوی سپیمان به هانا یه وه برد. نه یده دی کاتب. جگه ربه کی نابوه مابه بینی دوو ټه نگوستی و دانیشتبوو. نه یده خوینده وه. چاوی لیکنابوو. داخراو و به تال ماینه وه ټيمه ش. بهردیکی رهش بووین له بنکی ټویکی بیجمه دا. زهینی کاتب بووین ټيمه. باله کوته ی بالی ماسیه کی بچووک سوچه دووره کانیسی ده پتوا. له مه دا بوو. روشتبوو کاتب. جار جاریک نووسیوی، به لام ناته و او وازی هینابوو. خواستمان. به نسپی بورجه که دا تیده په ری. نه یده نووسی. ده نگی قورسی باله کان دهات و دلرینه ی قیژه یه کیش جار جار له پشت دیواره وه. باریکه رتیبه ک بوو له

دهوری ستوونی بورجه که دهگه را. هه تاو له رۆخی خۆله میشی ئاسماندا لهنگه ری گرتبو و ، تا ئاسۆش تهختایی زهوی بوو بهی خالی زمرودینی درهختیک یان پهلهی مهزرایهک. دیوارهی بلند سهرتاپا له خشتی کال بوو. راوهستا بوو کاتب. رینگه ئیستا پلیکانه به پلیکانه به بهردا تیده په ری. دهوری شاخیکی تاشراوی ده دایه وه و دهگه ییه ده رکه یه کی بهردین. سه ری له قاند کاتب. هاو مالی لقیک دهستی بیه کینتی و میوه به کی گه ییوی لی بکه ویتته خوار.

له لایه و توی دووره کاماندا کال بوو هیشتا کاتب. هاو مالی مه خابن نه بوو. دهیدی به دست بلاویه وه مامله به هاو ریپیه تی ده کهن و عه شقیش - نووسی بووی - بیانوی بوونه. وهک درهخت رهگی رزبوو، نه وه مگه وشهش نووسی بووی ته نانهت نه بوو بوونه پلیکانه یه ک تاکو به قاچی بسپی ری و بگاته نه وه ده رکه بهردینه که بوئی قورس و چهوری گوشتی مرۆف له که لینه کانیه وه ده هات.

چاوی هه لئنا و کاغزی له دهزگای تایپه که ده رکیشا. خویندراوه و نه خویندراوه شه مچهی لئنا، ناگری دا و فرییدایه ته پله که وه. له ئیمه دان. ده مینه وه. کاتبیش نه وسا مابوو. نه ماوه ئیستا.

به جگه ره که یه وه خۆی به ناشپه زخانه دا کرد. ناگری له ژیر کتیه که کرده وه. رۆشن بووین ئیمه ش. تاریکین ئیستا، جگه له و کاته که خونچه دی و له سه ر کورسیه که ی کاتب، له پشت میزه که ی، داده نیشی. ده لئ: من دلنیام باو کم له م نزیکانه یه.

نیرگس ده لئ: واز بینه کچم.

- نه ی له کو تیه ؟

- رۆشتوووه. رۆشتوووه بو شوینیک، شوینیک دوور و ته ریک، ماله دۆست یان ناسیاویک، بو نه وه ی بنووسی.

- چی بنووسی؟

- دوا چیرۆکه که ی.

خونچه ده لئ: خو ت فریو مه ده دایه. دیت که جله کانی لیره بوون. بلئی به پروتی رۆشتی؟

هاو مالی درهخت بوو کاتب، نه و کاته ی قومی له چاکه ی ده دا و بهرگ و باری خۆی ده ته کاند. له یانه ی خه یالیدا شتیکی داده هینا یا خود که سیک: ده ستی که به نووکی نه نگوست قژی ره شیی شان ده کرد. پیاوی که له به ریه وه تیده په ری. روویه کی سافی داهینا که شینی زریباریک بوو له کو تایی دالانیکی که سکدا. بالای داری قهوزه گرتوی قه راغ چۆمیک. قژیکی رهش و په ریشان له دهوری روومه تیکی به نه رمه بزه ی ون پشکووتوو. ناگری کراوه له سدار و بنه دار. زاریکی تال که بزه ی شیرینی دینایه سه ر زاری کاتب. پاییزان بوو دلئ کاتب. هه ر گه لایه کی به بایه ک ده ته کاند. نه وه نه بوو که نیرگس و خونچه ی داهینا، ئیمه دامانه تیان. سه ری له قاند و له شتیکی تره وه گلا. بارامی هینایه یانه ی خه یال. گو تی: به ته ما بووین لاپه ریه کی تر هه لده یه وه، به لام نه کرا کورم. نه وه مان پیکرا که ده بیینی. راسته که ئیمه به رپرسی شته کانین، به لام نه وه گرنگ بوو که ده مانویست. نه ویست ره نگه برا وه بی، به لام دۆران و ئیلترامی ئیمه ش لانیکه می نه و کاره یه که نیشانه ی بوونمانه.

هه نگاهی هه لدینایه وه و قامکی شاده ی لی را ده وه شان: ره نگه ده بی بنیاده مان به تایه ری دۆرانه کانیان هه لسه نگینین.

ئیترا نیه ت بارام. کاتب نووسی بووی: هه ندیک که س تا نه دۆرین گه مه ناکه ن.

ئیسستا ته نیا ئیمه لیره یین. بی هیچ بو نیک. رۆژیکی ته واو نیرگس هه موو شتیکی خاوتین کرده وه. له بهر په نجه ره ی کراوه دا دانیششت تا ئیواره رهنگی گو ری و شه و له ناو مۆیله که یدا هه لیکوتایه سه ری. دیت جاروبار. له ناوماندا داده نیشی. له ناو نووری تاریکاندا له گه ل کاتبین ئیستا. له ئیمه دایه نه و و ئیمه له ودا. بارام ده یگوت: من ده زانم. حه تمه ن باو کم هه لاتوووه و ئیسستا له شوینیک له م ده ور و نزیکانه یه. پی ده چی رۆشتبیتته گوندیک و له وی بژی. ئیترا مه جبوور نییه هه موو رۆژیک بنووسی.

کاتب ده یگوت: گه ر بگه مه نه و خاله تاریکه که منم، نه و منه پروت و عوریانه که خالی له رزۆکی شه رمه له سه ر ته ویل، نه وسا ده توانم دانیشم و به گیانی سه بر نه وه نده ی بتاشم تا کو...

هاو مالی شه رم نییه ئیترا کاتب. یه ک به یه ک، گشتیانی نووسی. نه یده خواستن، نه کا بیانبینین ئیمه. ده ینووسی و ده یدراند. جاروبار به بو نیدا هه ستمان به تاریکی شه و ده کرد

و، به تامی ئەو دڵۆپە ئارەقانه که نیشتبونە سەرشانی ئیسکن و لەرزۆکی کچیتکی هاومالی خەون و خۆف، لە بۆنی لەشی دەگەشتین. قەڵەمەکی دەتاشی و هەمدیسان دەینوسی و دەیدراند. جاروبار بەگرمی کاغەز جگەرهی دادەگیرساند. گوتی: ئەگەر هەر ئەمیان بۆ میراتگران جێ بێنم، ئیتر هیچ پیاویک ناتوانی تیغ بە دەست، بە بێ ترس و خۆف لە ئاوتنەدا لە لەشی خۆی پروانی.

پێدەهەنی، رەنگە تیکچوو بێ کاتب. زایە لەی پیکەنینی زەری جامی درز بردو بوو، ئەو دەمە لە خەونی تاقچە بە ناگای دەکەنەو. هەستمان بە بۆنی خۆزکە و تەنی بە یانی کردبوو ئیمەش. هەستا و پەردەیی دادایەو. سووتووی نیو تەپڵە کە لە مەبەلە کە کرد. لەوێ روت بۆو کاتب.

خۆی شت، پێدەچوو و سل بکات. نیرگس لەوێ جەلەکانی دۆزبەو. گوتی: ئەمەش جەلەکانی. ئەگەر رۆشتوو ئەی چی لە بەر کردوو؟ تیناگەم.

بارام گوتی: رەنگە دەستتیک جلی تازە کربیی و لە شوتنیک شار دیتتیهو.

روت بوو کاتب. چوار مۆمی لە سەر چوار سووچیتکی لەشی ئیمە هەلکرد. لە ناو چوار سووچە کە دا دانیش. یانە خەیاڵی چۆل نەبوو. لە گەل بۆنی بە یاندا دەهاتە بە نەدر. بە یان بوو. سەنگفەرشیش لە بارانی شەوی بەرێ تەربوو. نزیک و دوور، پاپۆرەکان و هەستا بوون. هاوتەریبی رۆخە کە تێپەرین. سەری دەلەقاند کاتب. لیته و قورپاو خۆی بە دیواری رۆخە کە دا دەدا.

مریەم گوتی: بیرم کەوتەو، لێرەبوو.

پالتۆبەکی لە بەردا بوو، کلاو کە لە سەر کردبوو. کاتب گوتی: دەتگوت مژ بوو ئەو رۆژە.

– چۆینە قاوە خانە یەک. لەم دەوروبەرە بوو، ئیوارەبوو، لە بیرمە.

مریەم گوتی: لەو رووبەرە بوو.

تەنیا قاوە خانە یەک کرابوو. ژنیکی گەراو، باریک و بالا بەرز، روو پۆشیک سپی لە بەر دەکرد.

مریەم گوتی: ئێرە نەبوو، دلتیام.

ورد و سارد بوون دڵۆپەکانی باران. کاتب گوتی: لێی پرسە بزانه قاوەی هەیه یان نا. بە ئالمانی لێی پرسی. گوتی: دەبێ چەند دەقیقە یەک سەر بگرن.

پالتۆبەکی دا کەند. قژی بە کەژ بەستبوو. ئەو نا کە بە تیرپژی یادەو هەری بە ناگای دەکردهو.

گوتی: زۆر قەڵەو بووم، وانیه؟

کاتب نووسی: بەم شێو ناگەمە هیچ کوئیهک.

لە مۆمەکانیشی روانی و، لە یەکیکیان راما. بەلام بارانی دی. رێژنە بوو. مریەم گوتی: دەمیکە دەست بە خۆما ناهینم.

دەنگی مۆسیقا هات. کۆرس بوو. مریەم گوتی: شیرینی دەخۆی؟

بلووزی لە بەردا بوو. بەرۆکی کراسە کە بە سەردا دا بۆو. کاتب گوتی: من زۆرم برسبیه.

جگەرە یەکیکی داگیرساند. مریەم گوتی: دوو گیانی مانی بووم کە وازم لێ هینا. بەلام ئیستا جار جارە دەکیشم. مندالەکان پێ بزائن دەبۆلین.

قاوەی فەرانسەییان بە کیکەو دەخوارد. مریەم گوتی. لە یەکیکی لەم قاوە خانانەدا موحیبیم ناسی. زۆر جار دوا خۆپیشانان دەهاتینە ئێرە. پێیان دەگوت محەمەد کۆلن. بریار بوو خوتبە بدات، نەیان هیششت. پۆلیسی سوارە لە بەر هوتیلە کە ریزیان بەستبوو. کاتیک شا لە ئوتومبیلە کە دابەزی ئیمە هیرشمان برد. وەگ بمانەوئ لە ریزی پۆلیسەکان تێپەرین. زنجیرمان بەستبوو. باسکمان لە باسکی یەکتەر ئالاندبوو. من لە ناوەرستی ریزە کە دا قۆلێکم لە قۆلی محەمەددا بوو. نەیان دەهیششت لەو زیاتر بچینه پیش. بەلام لە دوای پالیان پتو دەناین.

ئەسپەکان لە سەر پاشوویان بەرز بووونەو و دەیان پیماندا. ئیمە دروشمان دەدا و دەچوبنە پیش. لە پر لە پشتەو پۆلیسە سوارەکانیان بەرد باران کرد. کلاو خودیان لە سەردا بوو، بەرامبەر بە ئیمە تیلکانیان رادەو شاندا. ئەرئ، ئیستا ئیتر لە بیرم نەماو دوا بچێ روویدا. بردبوو یانمە نەخۆشخانە و محەمەد هەموو رۆژتیک سەری لێدەدام. مەچەکی دەستم شکابوو. هیشتا دەستم لە گەچدا بوو کە زەماوەندمان کرد.

مۆمیکێ راست کردووە کاتب. قەڵەم بە دەست و کاغەزیش لە سەر ئەژنۆ، چاوی لێکنا.

مۆمدانه‌کانی دیوه نیرگس. چوارمۆمی نیوه سووتاویشی دیه‌وه. گوتی: من ناتوانم لیره بژیم.

له‌گه‌ل خونچه‌دا دئ. نیرگس گسک لیده‌دا و، خونچه به‌ره‌و ژووری موتالا ده‌چی و هه‌رجاره شتیکی ده‌خوینیتته‌وه. ده‌لئ: تۆ ته‌نیا له‌ژیر هه‌ندیکی رسته‌دا خه‌ت کیشاوه، دایکه.

-- ئەمانه هی ده‌میکن. باوکی به‌ریتزان نه‌یده‌هیشته. ده‌یگوت: کتیبه‌که زایه ده‌بئ. پیاو بۆ جاریکی تر ده‌ستی ناچیتته خویندنه‌وی.

ده‌وری ده‌دایه‌وه کاتب. ئیمه‌ش ده‌ور ده‌دینه‌وه. نازانین به‌ره‌و کوئ ده‌چین. کاتب تا - نه‌کا - یه‌ک له‌ شوینتیکیه‌وه ده‌رنه‌که‌وئ، هه‌رزکه هه‌لناکه‌نئ. مریه‌م دانیشتبوو ده‌دا. ناتوانین موحیبی دابه‌یتینه‌وه.

له‌ قزئی ساف و تۆقه‌سه‌ر و، چوزانین دوو چاوی درشت و لووتی شوژی ناتوانین هه‌یکه‌لی دابته‌شین. له‌ شوینتیکی هه‌ومالی خه‌مه موحیبی. مریه‌م ده‌یگوت: محمه‌د به‌ ته‌له‌فون و قسه و باسی دانیشتنه‌کان ده‌ژیا. ئەم چهند ساله‌ی دوایی من نه‌مده‌ناسیه‌وه. که به‌یانیان ده‌چومه‌ سه‌ر کار خه‌وتبوو، هه‌سرا‌نیش که ده‌هاته‌وه هه‌ر خه‌وتبوو. خۆم منداله‌کانم ده‌هیتا و ده‌برد. ئەو مانگانه‌ی وهرده‌گرت و منیش له‌ مه‌کته‌بی دیان پزشکیکی کارم ده‌کرد، کاری بیتیگاری و نیوه‌ی داهاته‌که‌م ده‌چوو هه‌سرا‌نی خاوه‌نی مه‌کته‌به‌که. به‌و حاله‌ش به‌رئ ده‌چووین. محمه‌د ئیواران ده‌چوو ده‌ر. سه‌ره‌تا پیمو‌ابوو کو‌بوونه‌وه‌یان هه‌یه. دواتر زانیم به‌ته‌نیا، یان له‌گه‌ل یه‌ک دوو‌که‌سی تر ده‌چنه‌ قاوه‌خانه‌یه‌ک. ئاره‌ق خۆر و ئەم شتانه نه‌بوو. دره‌نگ ده‌هاته‌وه، که ده‌هاتیشه‌وه رۆژنامه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌هیتایه‌ ناو جیگه و سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که. جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و جاروبار په‌ریه‌کی لئ هه‌لده‌دایه‌وه. هه‌زیشی ده‌کرد من گوئ بۆ ئەو بابته‌نه‌که به‌لایه‌وه خۆش بوون، شل که‌م. سه‌ره‌تا‌کان گویم بۆشل ده‌کرد و جاروبار شتیکیش ده‌گوت، ئەوسا ناچار ده‌بوو چهند سه‌عات گوئ له‌ لیک‌دانه‌وه‌کانی بگرم. ئەگه‌ر خۆم له‌ خه‌وتن بدایه‌ تووره‌ ده‌بوو. ئەم دواییانه‌ تاقه‌تی که‌سی نه‌ما‌بوو. بنیاده‌مه‌کان ناچارن بۆ به‌رئ چوونی خاوه‌ن‌زانیان کاریکی بکه‌ن. ئەگه‌ر بیستبای کۆنه‌ براده‌ریکی بووه به‌شۆفیری تاکسی تووره‌ ده‌بوو. ئیتر که‌س نه‌ده‌هاته‌ دیدنه‌ی. جار‌جاریش که‌ من منداله‌کانم ده‌برده‌ ده‌ر له‌گه‌ل‌مان نه‌ده‌هات. ده‌یگوت چاوه‌رپێ ته‌له‌فون یان هاتنی که‌سیکه.

ده‌زانی چیتری گوتبوو مریه‌م. ده‌نگ ئەگه‌ر بیته‌هه‌و په‌رده‌ی هه‌نیسک، ده‌بینه‌ ژه‌قنه‌ ئیمه‌ش. ناشنای بیده‌نگین ئیمه‌. قورسمان ده‌کات. مریه‌م به‌ره‌ ده‌ستی کردبووه ستوونی چه‌ناگه‌ی و به‌چاوی به‌سه‌راوه‌وه له‌و شه‌وانه‌ ده‌دا که له‌ ناشپه‌زخانه‌ چاوه‌رپێ ده‌ما که‌نگی ده‌نگی پیتی موحیبی له‌ پیل‌کانه‌کانه‌وه بیستت، تا هه‌مدیس هه‌ستت و بچت له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که پشت له‌ جیتی ئەو بکا و پاکشئ. نووسینی گشت ئەم قسانه، به‌پیتی واده و به‌لینی کۆنی پتیوست بوو. دل‌ه‌کوته‌ی بوو ئیستا کاتب. وشه‌کان گه‌ر بئ سببه‌ر بن قورسترن له‌ بیده‌نگی. رسته‌کان ئەگه‌ر چونیه‌ک بن له‌ ئیمه‌دا نامیننه‌وه. نازانین به‌کامه‌ چالیان بسپیرین. مریه‌م نینۆکی قامکی شاده‌ی له‌ مه‌چه‌کی رۆکردبوو. داوای قاوه‌یان کرده‌وه. هه‌روا ده‌یگوت. رسته‌ چونیه‌که‌کان به‌لای گوئی وهرگر‌دا ده‌رۆن. جار‌جار هه‌سران به‌بیانوی کاریکی تایبه‌ته‌وه ده‌رۆشته‌ ده‌ر. گوتی: به‌مانیم ده‌سپارد ئەگه‌ر باوکی پرواته‌ده‌ر ته‌له‌فونم بۆ بکا.

کچه‌کانیان به‌ تارا و رووناک ناونا‌بوو. تارا پینج سالان بوو. گوتی: رووناک تا شه‌و دره‌نگان نه‌ده‌نووت. که‌ ده‌رکه‌م ده‌کرده‌وه ده‌مدی له‌ هۆله‌که‌ دانیشتبوو و سه‌ر قالی خویندنه‌وه‌ی شتیکیه‌. پانزه سالان بوو که‌ زۆرجار له‌سه‌ر باوکی هه‌لده‌قرا.

کاتب گوتی: تیناگه‌م، ئەم قسانه‌ چ په‌یوه‌ندیه‌کیان به‌ بابته‌که‌وه هه‌یه‌؟

- بۆ نیانه‌؟ ئیستا هه‌ر تارام له‌ لاماوه. پینج ساله‌ رووناکم نه‌دیوه. جاروبار مانی دیت بۆلام و نیوسه‌عاتیک ده‌مینیتته‌وه. مانی له‌گه‌ل کچه‌که‌ی هاو‌پیتیدا ده‌ژی. هه‌ردووکیان کار ده‌که‌ن.

بۆ ده‌بئ بمینینه‌وه؟ که‌می‌ک گه‌وجیه‌تی و یه‌ک دوو شتی دل‌خۆش‌که‌ره‌ پامانده‌گرن، بوته‌وه‌ی بمینینه‌وه و شه‌و و رۆژه‌کامان پیکه‌وه‌ گری‌ بدین. ده‌بئ مندال‌ بی. نه‌زانانه‌ رایبوتیرین. بۆنی چیمه‌نی تازه‌ پ‌نراو و لیتوکی به‌بزه‌کراوه‌ ده‌بنه‌ پاساوی شه‌له‌شه‌ل هاتمان. به‌م‌ریه‌می نه‌گوتبوو. تالی نه‌گوتراوه‌کانه‌ ئیستا نیشته‌وته‌ سه‌ر‌لیوی. گوتبووی: ده‌ی، پاشان؟

- هه‌رچیم کرد به‌ئاگای بکه‌مه‌وه نه‌متوانی.

- چۆن؟

- هه‌ر به‌م کار و کرده‌وه‌ ژنانانه‌.

- مهسه لهن؟

- ئەو دەمانە، کاتیک تازە یەکتەرمان ناسیبو، عەسریک لە خۆو پیمگوت: «ئەم حەفتە سەرقالم، تەلەفونیشم بۆ مەکە، شەممەکە ی تر خۆم تەلەفونت بۆ دەکەم.» گوتی: «چ بوو؟» گوتم: «هیچ.» پروای نەکرد. بە درێژایی ئەو حەفتە یان لە دەرووبەری مالهەمان بوو یان لەبەر دەرکە ی نەخۆشخانە. لەو دەوا تەنیا گوتی، من حەز ناکەم تاقیم بکەنەو.

پێدەکەنی: لە پشت دەرختەکانی ئەو بەر شەقامەکە راووستابوو، لە پەنا کیوسکی تەلەفونیک. سەرەتاتکە ی دەکرد. رۆژنامە یەکیشی بە دەستەو بوو. کە لیبی نزیک بوومەو خۆی لە پشت رۆژنامەکە ی شاردهو.

کیفەکە ی خستبوو بەر دەستی و لە ناویدا بۆ شتیکی دەگەرا. نەیدەدیو. دەیزانی کاتب. سەری لەقاند مەریەم. ئیستا لە کوپیه؟ بنیادەمی کلۆل! ئیمە راکیش راکیش رایدەکیشین و ئەو حەقایەت دەگپیتەو. لە ئەو دابن ئیمە. رایدەکیشین تا ئەو شوپنە ی راکیشی. کە بگات دەکەوئ. کالە کە جاروبار زایەمان دەکات کال نەبوو کاتب. جیل لەدوا جیل شایەتن کاتبان. دەلیل بۆ رپگە ی پینوراو دادەنێن. لەو رازە ناگەین ئیمەش، بەلام دەبی راپانکیشین. رۆشتن خۆی جاروبار ئەنجامە و ئامانج. گومانی نیوان ئەم کلۆ گلە یان ئەو سەوزەلانی رەنگی قەدەر دەپێژئ. مۆمە نیو سوتاو کە ی بەسێلە ی چاو دەبینی. پاک نەدەبۆو مەریەم. بە دوو ئەنگوست پردی لووتی گرتبوو. گوتی: تا ئیستا لەو گەیشتووی کە خەونیش بۆنی هەبە؟

چاو مەریەکانی مەریەم بۆنی فرمیسکیان لیدەهات. هاومالی تامی تالی دوو چاوی نیرگس بوو ئەو کاتە ی عەسران دەهات و کاتبی غافلگیر دەکرد. گومانی نیوان ئەو کلۆیه بوو یان ئەو سەوزەلانی کە رامابوو؟ مەریەم گوتی: عەسر کە دەگەیشتمەو ماله، پیموابوو ماله کە بۆنی خەونی لیدئ. خەوتبوو یان لەسەر قەرەوێلە کە شتیکی دەخویندەو. گەسکم لیدەدا یان شتیکم دەشت بۆئەو ی مندالەکان کە گەرانەو تینەگەن. تەنانەت هەندیکجار شتیکم دەشکاند. بەئاگای نەدەبۆو. لەگەل مندالەکان دەپۆشتە دەر. کە دەگە راپینەو هینشتا لەسەر قەرەوێلە کە بوو. دەبگوت: «تائیسش پیموابوو دەکرئ شتیکی بگۆری. بۆئەو بوو بەئاگا دەبوومەو و هەلدەستام، زیندووبوم، بەلام ئیستا نازانم بۆ دەبی هەستم.»

دەرکی کیفەکە ی داخست، گوتی: دە ی بابڕۆین، هەر ئەمە بوو.

باران خۆشی کردبۆو. سەنگفەر شە کە تەر بوو. چەند دووکانی تریش کرابوونەو. گوتی: ئەو شەو هاتینە ئیره.

قارەخانە کە سەیانیکێ چوار خانە ی بوو، لەودیو پیتشخانە کە ش پیاویکی قەلەو راووستابوو. گوتی: ئیره ئەو دەمانە بنکە ی پیتشکەوتن خاوەکان بوو. ئیستا مەلەوانی غەریبە دین و جاروبار تیکیش ریبواریک. نازانم بۆ هاتینە ئیره. رەنگە ویستبیتمان لە شوپنیک بیبرینەو کە دەستمان پیکردبوو. ماقولانە دانیشتین و قسەمان کرد، یان من قسەم کرد. گوتم لەبەر مندالەکان دەبی بیبرینینەو. تەنیا گوتی، مانگیک مۆلەتی دەوی تا بروا. نەپۆشت. خراپتریش بوو. ئیتر تەنانەت نەدەچوو رۆژنامە کە ش بکری. ئەگەر ئارەقی بخواردایەو یان ماشوقە یەکی ببوایە خەم نەدەخوارد، لە بەیانیهو تا تاریکان، بەجلی خەوتنەو وەک رۆحیکێ سەرگەردان بەمالە کە دا دەسوورایەو، بەناو سەدمەتر جیدا.

دەوریان دایەو و کەوتنە ترافیکی قورسەو. یەکشەممە بوو، پرپار بوو بەشاردا بیگپری. تەلەفونی بۆ مەکتەبە کە ی کردبوو. خۆی ناساندبوو گوتبوو: «منم، تەنیا چەند رۆژ لیرەم.» مەریەم تەنیا یەکشەمووان بیکار بوو. لە بەیانیهو تائوارە. گوتی: «پیم بلێ لە کوپێ، خۆم دەتبینمەو. دەمەوئ هامبۆرگ نیشان بدەم.»

لە دوورەو کلیسیایەکی نیشان دەدا، یان بینایە ک کە شیروانیەکانی وەرەقە مسی ژەنگ گرتوو بوو. گوتی: من ئەم شارەم زۆر خۆش دەوئ.

دە سالیکی لەم شوپنە ژیاوو. گوتی: لیره چوومە لای دەروون شیکاریک. دەرکەوت هەموو ئەم بێ ئارامیه ئەنجامی خراپەکاری پوورزایەکی بەرێز بوو لەگەل کچیکێ پینج سالانە کە ترساو بەدایکی بلێ جەنابی پوورزا وەخت و بێ وەخت... گوئ مەدەرئ. چەند سال لەمەبەر هات بۆ ئیره. کابرای پیر بیری کردبۆو تاقمیک دانێ بەلاش دادەنئ و دەمە راباردنیکیش دەکات. منیش بۆم دانا. بەلام کاتیک دەمویست ددانه رزبوهکانی، یان رەگی ددانه پر کراوەکانی بۆ بکیشم، دەتگوت: «لەبیرتە دەتخستە سەر ئەژنۆت؟» بەچاو دەر تۆقیو کانیەو لە دەرزی، یان پەنس، یان کلبتینە کە ی دەروانی و ئارەقی دەپشت. دەرزی قەلیم لیدەدا و ددانه کانی دەکیشا. بۆسبە یینیدا، یان بۆ دووسبەیدا دەردەکەوتەو. کە دەرزیم لە بنکی ددانه ئاوساوە کە ی رۆدەکرد چاوەرئ دەما تا مهسه لهن دانی سربیی و من دەستم دەکرد بەگوتنی مهسه لهن: «لەبیرتە نیشانت دەدام و یەکە یەکە

قامکه کانت دهکردمهوه.» ئه‌ری، کابرای پیر تۆله‌ی زۆر کهسی لێ سه‌ندراپه‌وه.

پیکه‌نی: به‌خت هه‌یه، خو تۆ به‌ته‌ما نی ددان بکیشی.

دهستی راستی برد بۆ قژی و له پشته‌وه دهستوی کردن: دهشی زانیبیتیشی، به‌لام دیسان دههاته‌وه، تا من ددانیکه‌ی تری بۆ بکیشم.

گورج ده‌پۆشت. کاتب پرسیبوی: که‌واته‌ بۆیه‌ له‌ پیر و ن بوی؟

– و ن نه‌بووم، هه‌لاتم. به‌راست دلم له‌ و مندا له سمیلدارانه تیکه‌ل ده‌هات، که‌چی دیم ئیره‌ش هه‌ر وایه.

له‌ پشت چرا سووره‌که‌ راوه‌ستا بون. گوتی: نه‌مزانی ئەم ماوه‌م چۆن رابورد. ده‌رسم ده‌خویند و دواتریش له‌ کاروباری سیاسی ئەو سالانه‌وه‌ گلام.

له‌ قه‌راغ شه‌قامیکه‌ راوه‌ستا، گوتی: ژووره‌که‌ی من له‌وی بوو.

بینایه‌کی چەند نه‌پۆم بوو به‌ کۆمه‌لێک بالکۆنی به‌ک شکل و قه‌واره‌وه. گه‌بشته‌ شه‌قامه‌ چۆله‌کان. له‌ پشت دره‌خته‌کانه‌وه‌ هه‌ستی به‌ بۆنی ئاوو دره‌وشانه‌وه‌ی په‌نهانی شه‌پۆله‌کانی چۆم ده‌کرد. گوتی: له‌م مه‌حاله‌ ده‌مخویند.

له‌ گوی شه‌قامه‌که‌ رایگرت. گوتی: نه‌مزانی چۆن رابورد.

گه‌ره‌کی زانستگه‌ له‌مه‌حاله‌ بوو: به‌شی ددان پزیشکی ئیمه‌ ئەو بینایه‌ بوو.

دیسان ده‌وربان دایه‌وه. گوتی: پیم وانییه‌ مامۆستا کاتمان هیشتا زیندوو بن.

له‌ شه‌قامیکه‌ی چۆل رایگرت و گوتی: ئه‌ری، ئەمه‌ سه‌رجه‌می ژیا‌نی من بوو.

سه‌ری نایه‌ سه‌ر رۆلی ئوتومبیله‌که‌: ئیستاش تووشی شیره‌نجه‌ی مه‌مک بووم. مندا له‌ کانم نازان. له‌ دوسلدرۆف عه‌مه‌لیاتم کرد. ئەلبه‌ت ئیستا باشم.

– ئە‌ی مه‌مه‌د؟

سه‌یری کرد. برۆی ویک هاتبوونه‌وه‌ و، به‌ دوو بیلبیله‌ی مه‌ریه‌وه‌ لێی روانی. گوتی: مه‌گه‌ر بۆم نه‌نوسیبوی؟

– نا.

سه‌ری له‌قاند. ده‌ستی به‌قژه‌ خورماییه‌که‌یدا هینا و گوتی: پیمابوو ده‌زانی. لیره‌ هه‌موویان ده‌زانن.

ئوتومبیله‌که‌ی هه‌لکرد و ریکه‌وت. خیرا ده‌پۆشت. گوتی: خو‌ی کوشت.

– خو‌ی کوشت؟

– ئه‌ری، خو‌ی کوشت. ئیمه‌ چوو بووینه‌ برۆکسیل. ئەلبه‌ت من ده‌مزانی به‌لایه‌ک به‌سه‌ر خو‌ی دینێ. من شه‌وان زۆر هه‌بم ده‌خوارد. هه‌میشه‌ وریا بووم له‌به‌ر ده‌ستیدا نه‌بی. راسته‌ که‌ خو‌ی ده‌یتوانی بیکری، به‌لام هه‌مه‌تی ئەوه‌ی نه‌بوو. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ به‌نیته‌ک بوو به‌تبع ریشی ده‌تاشی. ئەویش هه‌فته‌ی جارێک. ده‌کرا به‌ گزیش کۆتایی پێ بێنی، یان به‌ گه‌زیک گوریس و، چووزانم ده‌شکرا له‌ نه‌ومی شه‌شه‌میشه‌وه‌ خو‌ی هه‌لبداته‌ خوار. من بیرم له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ کردبووه‌. ته‌نانه‌ت راپۆرم به‌ دوکتۆریکی ده‌روونیش کردبوو. دوکتۆره‌که‌ ناسیاو بوو. شه‌ویک به‌خاوو خه‌زانه‌وه‌ لیم گیرابوو که‌ مه‌سه‌له‌ن بێ و ببینی. به‌لام مه‌مه‌د بۆ نان خواردنیش نه‌هاته‌ سه‌ر میزه‌که‌. بۆ به‌یانیدا گوتی: «من هه‌یچم نییه‌، ساغم.»

پێ که‌وته‌وه‌. ورد و به‌کاوه‌خۆ ده‌پۆشت. ده‌یگوت: من هاتمه‌ ئیره‌ که‌ ئیتر مه‌سه‌له‌ن گرفتاری ئەم منییه‌ته‌ قۆره‌ پیاوانه‌یه‌ نه‌بم...

ده‌نده‌ی ئوتومبیله‌که‌ی گۆری. روه‌ی له‌ کاتب کرد و گوتی: بمووره‌، مه‌به‌ستم تۆ نه‌بوو.

ته‌نیا کاتب بوو کاتب. منییه‌تی قۆری پیاوانه‌ی، به‌ ناشتوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل جیهان، سوابوو. نوسیبوی کاتب: «ئه‌گه‌ر مرۆف به‌ته‌مای گه‌یشتن بێ، پتویسته‌ به‌ له‌فافی فه‌رامۆشی تاریکی بشارتته‌وه‌.» له‌گه‌ل مریه‌م، ئەو کاته‌ی که‌ لاو بوو هه‌یشتیبوی هه‌موو له‌شی بیه‌ته‌ پانتای تاریکی. جگه‌له‌ تاریکی نه‌بوو کاتب. سه‌ره‌تا نیرگیش ملی دابوو. بۆ ئەوه‌ی به‌ نیرگس نه‌لێ مریه‌م، بۆشایی جیه‌که‌ی بۆ دوور راو نابوو. تالیی کردبووه‌ شه‌وه‌رانی ئیواران و قوم قوم هه‌لیقوراندبوو. به‌ شیرینی بوونی نیرگس شارده‌بوویه‌وه‌. ده‌یپۆراند جاروبار زوڵمه‌ت. بۆ ئەوه‌ ته‌له‌فونێ کردبوو. ده‌یویست دلنیا بێ. له‌مپه‌ری بوو لێوی به‌ بزه‌ پشکووتوی نیرگس. ئیستا ئیتر تاریکی مه‌هار کردبوو. ناوکیک بوو تاریکی له‌ ناخی بیره‌وه‌ریه‌ دووره‌کاندا. گوتی: من زۆرم خو‌ش ده‌ویستی.

– ده‌زانم.

- ئەم ھەموو سالھە نىگەرانت بووم.

- مەجبور نى قسەى ھەلىت و پەلىت بکەى.

- تەنيا بۆئەو تەلەفوونم کرد، لیت بپرسم.

- مەگەر نەتگوت ھەزەدەکەى بەناو شاردا بگەرپتې؟

- نەمدەزانى.

- چى؟

- كە چیت بەسەر ھاتووه.

پېكەنى: چاكە، پېويست ناکا لچ بەرىدەیتەو. كە بىرى لیدەكەمەو دەبىنم ناسوودە بوو. دەيگوت: «ئىمە ھەموومان تاوانبارىن. ئىمە كە پەردەمان لەسەر راستىيەكان ھەلدایەو، ئىمە كە لە ئوردووكاكان دواىن و چووزانم پېكخراوھى پېشكەوتن خوازمان ساز دەکرد، كە مەسەلەن رېيازى سېھەم يان چوارەم بنیاد بنیين.

وھكوگەلا كە داوهرى. كاتب دەيگوت. دەستى درېژ کرد و ھەر چوار مۆمەكەى بەسەر ئەنگوستى تەرى كوژاندهو. لە ئىمەدا بوون بلىسەكان. بەچاوى چەپ، ئەو ساقەتە رەش و كورتهى پاشماوھى بلىسەكانى بۆ يانەى خەيال بەرپى کرد. ھاومالى بۆنى مۆمى سووتاو ئىستا مریەم. بە وزەى خەيال ھەلیدەكەند كاتب. بەدەست كاشىيەكانى ھەلدەگرت و لەسەر يەك دەبچنن. يارمەتى لە بۆنى كافوور وەردەگرت، نەماندەويست ئىمە. لەبەر خويەو شتىك دەخوتنى. بەناو قاو لە ھاوسىكانى خاك دەكا، لە ھاوپىيانى رۆشتوو. لەسەر لىواری رەشايى دانىشتبوو. گوتى: ھىمەتېك بکەنە بەدرەقەى رېگەمان كە ئەمە كارىكى كارستانە.

بەژاوەژا و لەوپەرى زولمەتەو شەلەشەل و كۆمەكۆم دەركەوتن، بەبۆنى رۆنى سووتاو. دەست نەبوو دەستەكانيان، رەگ و رېشە بوو. برىنيان لە دلمان دەکرد و خاكى قورسيان بەقەرەغ چالەكەدا دەرپشت. نەماندەويست ئىمە. چالېك دەم دەكاتەو لە ئىمەدا. پىمان پېر ناکرېتەو. نەك بەمست، بەچنگۆل خاكىيان دەستاودەست دەکرد و بە ھېزى پى راياندرگرت. ھەلنەدەدراپەو خاك. دەرژا و دەگەرەپەو. چوار سووچ دانىشتبوو كاتب، دەست لەسەر سنگ و چاو نووقاو سەرى دەلەقاندو لەسەر پەرى ھەوا دەينووسى: «گۆر.»

گۆر نەبوو گۆر. پەردەبوو لە سېبەر. بۆنى گۆرگىاي تازە رنراوى لیدەھات خاك. يادى نىرگس بوو نەیدەھىشت گوايە. جىگەزامى ئەژنۆى بارام، ھەچەندە كۆن، ھاوسىي نۆك تۆكى بارانى سەر شېشەى دەکرد. گوتى، بلىند: ناکرى.

چاوى ھەلىنا. مۆمە سووتاوھەكانى بەقەلەمەكەى ھەلکەند و، بردیە ئاشپەزخانە. لەگەل باراندا ھات مریەم. گوتى: ناخرى خۆم ھەموو شتىك تەيار کرد. گوتى: «ئەگەر دلنيا بىم ئىمە ھىشتا لە سەرەتاي رېگەداىن، ھەمدىس دەبى سەر لەنۆى دەست پى بکەینەو، نامىنمەو.» گوتم: «بۆ گومانە ھەيە؟» گوتى: «ئەرى، ھىشتا ھەندىك شت ماو.»

لەسەر كورسىەك رۆو لە كلېسا دانىشتبوون. تاوساو بوو، بەلام ھەوا كزەى ماو. مریەم پالتۆكەى بەشاندا داو. كاتب لەبارەى خويەو داو. نەيگوت ھىشتا جى زامەكە ماو. باسى نووسراوھەكانىشى کرد. گوتى: وھ گەمەيە جارجار نووسىن. سەرەتا رېستەيەك دەنووسى، پاشان رېستەيەكى تر بۆ پاساوى ئەوھى يەكەم، شوتىنېك قەوارە وەردەگرى يان مرۆقتىك دەردەكەوئى كە دەبى بەرپیدا بەرى. ئەرى، بەم شىوہە كە توش دەبى و تا لادەكەیتەو دەبىنى خەرىكى پاساو بۆ بوونت دىنەو. سەرپەنايەك درووست دەكەى تا زولمەتى ئەوپەرى مەنزوومەى شەمسى يان بگرە كاكەشانی رېگەى شىرىش مەھار بکەى. يان لانى كەم زولمەتى دەروونى خۆت. پاشان دەروانى و دەبىنى ھىشتا كەلېنېك لە شوتىنېكدا ماو. بەم شىوہە كە دەبى پەستا پەستا بنووسى، قومارە ئەم كارى نووسىنە، قومارىكى بى بردنەو. بەو حالەش جگە لەم چنن و ھۆننەو ھېچ چارىكى ترمان نىبە.

مریەم گوتى: بۆ پىت وایە من چى دەكەم، يان ئەم خەلكە؟ ئىمرۆ دىانى شىرى مندالېك پەردەمەو تا مانگىكى تر بکەوئى. يان چەند مانگ كار لەسەر دىانى كەسېك دەكەم و رۆژىك دەبىستم كە دللى وەستاو و مردوو. ئەمەش كارى ئىمەيە. تىناگەم بۆ دەبى و ابكەين، ئەویش ئىستا كە خەونەكانى گەنجیەتيمان وھ بلقى سەر ئاو تۆقىون.

لە زارى دەرچووبوو كاتب. گوتبووى: رەنگە ھەمووشتەكانىش ھەرئەمانە بن.

لە كۆترەكانى ناوہراستى پانتاكە ورد بووئەو. دەبوو چى بلى؟ گوتبووى: بەو مانايە كە ھەموو شتەكان ئەوہبن كە ئىمە دەيانكەين، ئەوہ بن كە ئىمە دروستيان دەكەين. بەتالە

به لئی، به لّام جگه لهم شتانهش هیچی تر له ئارادا نییه. تاریکه، هه مان تاریکی که له دهره وهی ئەم هه ساره هه یه، یان خود له و په پری ئەم بوونه شمان.

بیهوود هین ئیمه. رهشین ئیمه. هه لئی خه له تاندین کاتب. له توونا و توونی رۆشتوو هکان و ماوه کاندان و ن بووین ئیمه. جار و بار دین خونچه و نیرگس. به رۆشنایی ئەودوو په رده و په نجه ره کان دلمان ده کرتته وه. به هه وای تازه که بۆنی بارانی پییه. به بۆنی گه لاکان که له شوتنییک هه لدرانه وه. شوپین چپه کان ده که وئی نیرگس، ده سره یه که به هیلاکیه کانداندا ده هینئیی خونچه. بۆنی کاتب قورس و کۆنه ده خزیتته سووچی کومیدیک، یان پشت کتیبیکی هیشتا نه خویندراوه. چاوه رهی ده بی که خونچه دهم هه لپچری: من دلنیام باو کم لهم نزیکانه یه.

یاداشته ناته واوه کان ده خوینیتته وه و ده لئی: لیره کانه.

نیرگس ده لئی: وه بی پیینه کچم. ههسته با ئیتر برۆین.

ده زانی نیرگس؟ کاغه زه کانم لئی وهرده گری، دیسان ده یان نوشتیتیتته وه و له سه ره میزه که ته پله که که یان له سه ره داده نیتته وه. ده زانین ئیمه. له بهر ده یان خوینیتته وه هه مدیس. وشه به وشه له بهر خو یه وه ده یان لیتته وه. سه پیری دیواری پشت میزه که ده کا. سپیه. له خو ف و ره جادین ئیمه. دوو باره یان ده کاته وه. له ئیسته کاندان ده مینیتته وه. له بۆشی و ره شی کوتایی رسته یه کی ناته واودا ماتل ده بی. سووک و ئاو یزان له جیبی وشه یه کی نه نووسراو داده نیشئ. دهستی چه پی به پروومه تیدا ده هینئ و، هه روا به چاوی به ستراوه وه، به دهستی راست شتیکی بی قه واره له هه وادا ده لایینیتته وه. له خو ف و ره جادین ئیمه. بۆنی خاکی ئاو پرۆین کراوی به ئاگای دینیتته وه هه مدیس. ده لئی: ههسته کچم، درهنگانه.

دهره ندان ده بیینه وه. دهست به چپه چپی جارمان ده که یه نه وه. مر به م داده هینینه وه، محمه مدیش، بۆنی روونی خه وی رۆژیش، تیغیش. مر به م ده یگوت: گوتم: «منداله کانیش ده به م، ئیتر بوخۆت ده زانی.» که لیکمدا یه وه ته نیا به شی ههوت هه شت رۆژ نان و پیخوری هه یه، منداله کانم برده برۆکسیل. روونا کیش بوو. لاموایی له دهره وه ته له فوونی کردبوو. ده یوبست بگه ریینه وه. رازی به مانه وه نه بوو. ده موبست هه رخۆم به قه تار بیم و بشگه ریته وه. گوتبووی: «تو هه ره حه فته یه که مۆله تم بده.» له ریدا بیرم ده کرده وه ره نگه دیسان به نه عل و جلی خه و تنه وه دهر که م لئی بکاته وه. له ویستگه ته له فوونم بو کرد، که س

ته له فوونه که ی هه لنه گرت. روونا ک گوتی: «گوتم له وئی نییه.» راستیه که ی خو شحال بووم، به لّام دلّه کوته م بوو. له کۆلانه که مان بووین که گوتی: «ئیه لیره، لهم قاوه خانه دانیشن.» روونا ک گوتی: «خۆت باش ده زانی که نایه ت.» له گه لیشم هات. له سه ره پلیکانه کانی نهۆمی سییه م پی ریتنه که ی دراوسیمانمان بینی. گوتی: «پۆلیس هاتوو و میترده که تی بردوو.» خو من نه مده ویست به م شپوه بی ریتته وه. کۆلیک حه بی خواردبوو، ئەوسا ده ماری خو شی بریبوو. هه ره ئەو یه که م رۆژه. هاوسپکان به بۆنی گازدا تینگه ییبوو. له پزیشکی قانونی بووین که روونا ک هه ستا و رۆیشت. ئەو ئیتر نایه وئی بمبینی. به که سیشی نه گوتوه بوچی، ته نیا گووتوو یه: «له دایکم بپرسن، خو ی ده زانی بو.»

هاومالی بۆنی به یانییه کاغه زی سپی. پاروویه کی نابوو ده می و خاوی حه مامی خستبووه سه ره شانی و قه له مه که ی ده تاشی. هه لیکه له تاندین کاتب. ته له فوونی کرد و گوتی: من چاکم ئازیزه که م. سبحه یینی که کارم ته واو بوو سه ری ده که وم. ته له فوونه که ش ده قرتیم، حه زنا که م ته له فوونم بو بکه ی.

پینج قه له می تاشی و به رامبه ره به خو ی داینان. شه مچه و جگه ره و ته پله که که شی لئی بوو. رووه دیوار به رووتی له پشت میزه که دانیشت. به بۆنی خاکی ئاو پرۆین کراوه و دهستی پیکرد. ئیمه به وزه ی خه یال چارشیوی گولدارمان کرده دوو هه م رسته ی. ئەو بوو گۆزه ی لئو په ربوی دا هینا. فینکایی دالانه که مان ئاماده کرد، بۆنی توندی گولاو و قاقای پیکه نینیک که هاوسپی پلئۆکی سه ره بلوور بوو. له باره ی چه می گه ردن و تنۆکی سویری ئاره قه ی بنا گوتشه وه نووسی. کاغه زه که ی گر دا کاتب. جاریکی تر له باره ی سیبه ره وه نووسی و له باره ی ریشالیک که له سنگی خاکه وه سه ری دهره ینا بوو. خه تی به سه ره سنگدا هینا. خاکی نه رمی به مست ده گووشی. هه رای شیوه ن کون کونمان ده کا. چه می گه ردن کونه کان پر ده کاته وه. ملی نه ده دا کاتب. درانندی و هه مدیس سوو تانندی. جگه ره یه کی داگیرساند. بۆنی ئیواره بوو. خه ماری ده کرد ئیواره. له زولمه تی هاومالی که غه زی سپی ورد بووه. قه له میکی تازه ی هه لگرت. ئیمه جاده مان بینی. سه ری له قاند، شاخ بوو. هه لگه را بوو به رامبه ره له شی سافی شاخه که دانیشتبوو. بۆنی شیله مان هاو بۆنی ئیواره کرد. بۆ جاریکی تر درانندی. نووسی: ئیمه ش رۆشتین. ته ره که شمان له گه ل خو برد. قه له م به ده ست به سه ره کاغه زدا نه ویه وه. نووسی. وشه یه که جار جار، هاومالی بوو، به لّام دارشتنی رسته گیژی ده کردین. خیرا و به په له ده ینووسی. ناتوانین وه یخوینین ئیمه.

ئەگەر شتتیک خۆ بە مائى زەپنماندا بکا، لە خەو رادەبن لەمەدا. رەش بوو کاسەى زەپنى کاتب. رەش و بۆش بوون خانە خانەکانى ئىمە. ههچى به ههچ نەدەشوبهاند. شەوى تەنانتەت وەک شەویش نەدەنووسى. شەوى لەبرى رۆژيش نەدەنووسى، يان لەبرى مەسەلەن ديوار. ئەگەر باسى رەگ و پيشالى سەردەرھيتاوى کردبا، ديوار يان خستە قەزاقىە کافمان دەدى ئىمە. بۆنى کافوورمان نەدەکرد. دار و چيلکەشى هەلنەچنى تا بلتین لەشى خۆى سووتاند. لە حەسار بوو خاک، ئەو کاتەى نووسىباى خاک، يان بەرد، يان گۆر. يادەورمان نەماوە. نووسىبە ديوارە حەتمەن، بەلام نەيگوتووە سافە، يان رەق وەک بەرد، يان خۆلاوى، تا ديسان داھيتننەوہ. جى بەجى دەيگوت. وەھا کە لەبرى دەرکە بنووسين کلۆن يان پاژنە. قورس بوو حەتمەن. ئەگەر سەدان سال دەرکە يان لەسەر چى غەيرە داخستى، بەتالايى پشتى سارد و رەش بوو، نا، نەکەرۆز و تاريک بوو. دەيتاشين، دەروونمانى وەک بەرد دەتاشى بەھەر وشەيەک کە دەينووسى. زامدار دەبووين ئىمە. کوناوکون دەکشايەوہ، هەر وەک خاک کە زەرەت زەرەت دەکشيتەوہ تا دەنکە گەنمىک بگوروى، يان پزدان تا کورپەى هيتشتا لەدايک نەبوو تلى تيا بدات. لەرزان بووين ئىمە، مەستان بووين، يان رەنگە نوورىکى رەش بووين بە زارى کراوہوہ تلمان دەخوارد، وینەى ئەژدېھايەک، ئەو کاتەى کە کاتب رووت و قووت بەرەو ديوارەکە هات و نووسراوہکانى بەدەستەوہ بوو. سارد و قورس لەسەر پاژنەى دەگەرە دەرکەيەکى قورس و نەکەرۆزى و، لەسەر خۆى دادەخرا.

لە ئىمە داھە کاتب يان رەنگە لە رەش و سپى ئەو کەلامە کە بەدەستىەوہ بوو. لەوى، لەسەر کاغەزە زەرەدەکانى سەرمىزەکە نووسراوہ: ئىمەش رۆشتين، تەرمەکەشمان لەگەل خۆ برد.

نەماندى کامە دەست تەپلەکى لەسەر کاغەزەکان دانا، ئەو کاتەى کە کاتب بەرەو ديوار دەهات، لىو بەبەزە و سەماکەر. وەھا کە بىژى انا الحق يان انا کلمة الحق. رووناکانين ئىمە.

مانگەشەوى زەلکاو

محەمەد محەمەد عەلى

... سەمەدم و برىا ئىستا و ئىستاش لە پشت ميژى ئيدارە خەرىكى پەرەندەيەک بوومايە و، ئاغای مەلەكى، کارناسى قەدىمى، پييدا بەھاتايەوہ. لەسەر کار بوومايە، حەتمەن بە ئاغای مەلەكىم دەگوت؛ دەرۆم لەگەل بەرپرسى رۆژنامەى «مانگەشەو» و تووژ دەکەم. وشەکان لەپال يە کدا دەچنم و پاشان پەيامى فەرھەنگى و کۆمەلایەتى دەدەم. دەمگوت ماوہيەکە زۆر کەس بەھۆى ئەم کارانەوہ نان بە سکى ژن و منداليانەوہ پينە دەکەن و بەدل و دەماخى ئىمە، کە سەردەمانىک بوومان، ماملە دەکەن... ئەوسا ئاغای مەلەكى لىوى دەگەست کە قسەى وا نەکەم. قسەى زياد نەکەم... عىفە تيش ئەوہى لى خواستووم، بەلام...

ئەویش لەگەل ئەو کەسانەدا کە بەرەو پاسەکە ھرووژم دەبەن، سوار دەبى. لەناو دەرکەى پاسەکەدايە و دەرکە بەگران دادەخرى. ئەگەر جىيان بۆ نەدەکردەوہ، يان شۆفیرەکە، چەندجار دەرکەى نەدەکردەوہ و داينەدەخستەوہ، پشتى کۆتەکەى ھەروا لەبەر دەرکەکەدا... ھەناسەى سوار دەبوو. دەکەوتە ناو ئەو زەلکاوہ بى ھەتاوہ. ههچى نەدەبىست جگە لەو دەنگە بوغزاوى و بەگلەيبە کە جاروبار لە گوپيدا دەلەريەوہ... «ئەى کوزراو ئەتۆ کيت کوشت، کە کوزرايتەوہ ئاوا زار...»

«چاوت کوپر کردم کاکە! لەگەل تۆمە کاکە. ئەو دەستە خاوەن مردووەت لەبەر چاوم لایە. ھەناسەم لى پرا. برۆپيش... کاکى شۆفیر! تو گيانى مندالت ئەو دەرکە بکەرەوہ و پىوہى بەرەوہ. کۆتەکەم... مەپرسە چىم تيا شاردۆتەوہ کە زستان و ھاوين دايناکەنم.

هه موو ئه وه م لئ ده پرسن. تۆ له پیاوی چاک ده چی. لیم مه پرسه. هیچ مه لئ. ته نیا ئه و
دهرکه بکه ره وه و دایخه ره وه.»

«ئهمه ش دهرکه. شلووقی مه که، خه لک گیرۆده ن.»

به پررسی وهرزه نامه ی مانگه شه و گوتبووی: «تۆزیک بی هۆش و هه واسی، به لام له بهر
گولئ رووی مهرعه لی جه وانمه رد، چوار شه مه وه ره بۆ لام. ئه گهر ده ستنووس و
یاداشتیکیشته هه یه... هیچ له و وشترمه ل و مشاره باریکه ناگه م... له قاپی ره سمه که ی
کورده کشت بی... هه مووی بلئ...»

بۆ ده ست پیتکردن و ا چاک بوو باسی ئه و رۆژه هه ور به ی خه زه لهر بکات. باسی ئه و
پاسه بچووکه به ده ماخه که له بهر دهرکه ی ئیداره دا چاره و روان بوو... باسی مالاوایی و
ئه ملاولا ماچ کردنه کان... دوعا و سلنه واته کان که به دره قه ی رینگه بوون. عیفته ده گریا و
فرمیسکی خوینی ده رشت. خه لکی تریش بوون که پیتکه نن و بگرین. عیفته کوره دوو
سالانه که ی خسته باوه شی سه مه ده وه و سه مه دیش ئه و خرپله زاخ و بۆره ی قه لاندۆش کرد.
سه رۆکی په یوه ندیه گشتیه کان ره سمی یادگاری له هه ر سیانیان گرت. مالاوا...

به پررسی وهرزه نامه ی مانگه شه و نامه ی وهرگرتنی له شکر... بنکه... پاسگه و... به لگه ی
بوونی له بهر ی باشوور و له ئه نجامدا به لگه ی موچه وهرگرتنه که ی بۆ سه مه د گه رانده وه.
گوتی پتوبستی به به لگه نییه. سه مه د له هه ر جیه که وه حه ز بکات ده ست به گوتن
بکات. پاشان ئه و خۆی سه ر و بنی باه ته که یه ک دینیتته وه... که واته ئه و ته نیا ده بوو
قسه بکات، هه رچی قسه ی ساته خه مبار و دلته نگه کانی ژبانی خۆشیی بی.

«بۆ گوردانیکه (۱) له شکر خۆراویان ناردم. به هه مان پاسیش هاوکاره کافمانیان نارد بۆ
شوینی تر. له ده سته ی فه رمانبه راندا، ئیمه هه شت که س بووین که تازه چوو بووین. له
شاره دوور و نزیکه کانه وه... من که سی چواره م بووم که هه رایان لئ کردم بۆ ژووری
سه رکار ئستوار (۲). جانتا به ده ست و خۆلای له به رامبه ر سه رکاردا راوه ستام. ئه وه ی وا
پیتشته بانگیان کردبوو، له پشت چاویلکه ره شه که یه وه، چاوی لئ نه ده ترووکاندم. ره نگه
له م چاوه می ده روانی.

ئستوار پرسى ناوت؟

گوتم سه مه د.

پرسی شۆره ت؟

گوتم سولتانی نه ژاد.

پرسی پیتشگری، پاشگری؟

گوتم سولتانی نه ژادی خورت و خالی.

کابرای چاویلکه له چاو، ئاوری له سه رکاری تاس و سپی دایه وه که ئیستا له لای
په نجه ره که راوه ستابوو.

گوتی گوايه ئه م کاک سه مه ده نازانی پیتشته عه مرى خودای کردوه؟

ئستوار گوتی خۆ تۆ زه عیف کوژ نه بووی. سه ر سوورمبوو لیبان ورد بوومه وه. ئستوار
ده مانچه که ی نایه سه ر میتزه که و به جیبی هیتته. به ده سته ی بهرز و سپی به ره و په نجه ره که ی
کیشام. ده وری کابرای چاویلکه له چاوی دایه وه و به قامک، ته پۆلکه که ی نیشان دام که
کیلز مه تریک به ولاوه تر بوو.

گوتی سالتیکه ناوی پاسگای بان ئه و ته پۆلکه بووه به سولتانی نه ژاد. پیاویک بوو
به قه ده ر دوو که سی وه ک تۆ، خوا لیبی خۆشیی...

کابرای چاویلکه له چاو پیتکه نی «خوا له هه موومان خۆشیی...» ئه وسا وه ها لیم ورد بۆوه
که ده تگوت رازیکه سه یری له لا درکاندووم... پاشان بی پیتشه کی گوتی هه ندیک که س
وه ک تا که وشى کۆن ته نیا به که لکی بیابان دین... له مه به سته که ی نه گه یشتتم. ته نانه ت
له وه ش نه گه یشتتم که بۆ کاتی ده دوا چاوی له کابرای چاویلکه له چاو نه ده ترووکاندم... دیار
بوو وه لامی پرسیاریکه ی به رقه وه ده داته وه...

تا چاو هه ته ری ده کرد، به رامبه رم، گل و خاکی هه لدراره و سه نگه ری په راگه نده بوو.
وه ک مرۆقه کوپره کان... کابرای چاویلکه له چاو زه رده خه نه یه کی کرد، که له ژیر ریشه
ماش و برنجیه نه زۆر درپژه که یه وه شاردرابۆوه.

گوتی: جه نابی سه رکار ئیزه دی! ئه گه ر ئه مه ش فیدای سه ر زیندووه کان بیی چ ده که ی؟

ئستوار شانى هه لته کاند. کابرای چاویلکه له چاو سنگی پانی هیتنايه پیتش. گوتی:
پیتشنيار ده که م ئه م بنکه شی به ناوه وه بکه یت و له تابلۆی بهر دهرکه که دا بنووسی بنکه ی
سولتانی نه ژادی ۲... هه ر دووکیان قاقایان بهرز بۆوه. به تابه ت قاقای پیتکه نیی ئه و

فەرمانبەرە چاویلکە لە چاوە کە قسە خۆشەکەى کردبوو. پاشان وەها کە لەبارەى منەو قسەیان نەکردبێ... بە زمانى زېرپىنگەرى دەستیان بەگوتن و گالته و گەپ کرد.

کە لە ژوورە کە هاگە دەر، بیستەم ئستوارە تاسەکە، ئەو فەرمانبەرە چاویلکە لەچاوەى بەناوى مەنسوورخانە پاچنارى بانگ کرد. لەشم لەپەر و لەرزىن کەوت. سەرەتای شۆرش لە گەل کەسێکى بەم ناووە بەم قەد و قەلافەتە تووش کیشە بووبووم. چاکم لێ دابوو. بەرەلایەکی چەقۆکیشى تىلا بەدەست بوو کە تا ماوێهەکی زۆر لێم دەگەرا...

لەبەر خۆمەووە گوتم زۆر خراپ بوو. پیاویکى بەد نیهادى رقاوى بوو، کە دیارنەبوو بە رێکەوت هاتبوو ئێرە یان بەتایبەت... چى بە ئستوارە تاسەکە گوت و چى لێ بیست کە عەسرى ئەو رۆژە بوو سەردەستە و بەلای گىانی من...

لە هەر کوێ دانیشت ئەو نەندە بەناوى سولتانی نەزادى ۲ بانگى کردم، تا دوا دوو رۆژ ئەو ناوهم بەسەردا بڕا. ئیستا ئیتر نە دەرەقەتە دەهاتم و، نە کەسێش گوێی بە رابوردووی دەدا... هەرچیان پێ بسپاردایە، سەر و گىان فیدا، بەرپەوى دەبرد...

رۆژى راپهێنانى گوللە خستەن بەرەو بیابان بەرپە بووین. زۆر بە پێ رۆشتین تا گەیشتینە شوپى دیاریکراو. بەتایبەت لێى نزیک بوومەو. لەسەر زەوى راکشاین.

گوتم: ئەگەر جارێکى تر گالتهم پێ بکەى گوللەیهکت تیا سەرف ئەکەم.

گوتى: ناپیاوى ئەگەر نەیکەى.

کەس نەیبست چیمان گوت. هەر دوو کمان ئامادەى تەقاندن بووین... لە بەرامبەرماندا شاخێک قوت بوو پۆو. هەستام و لە ژوور سەریهوه راوەستام تا کارى تەواو بکەم، لەپەر شالای هینا و چەکەکەى لێ وەرگرتەم. پاشان بە هەردوو چەکەکە تەقەى لە دوژمنێکى گریمانەبى کرد. راست ناوەرەستى سىبەلەکانى من و خۆى دەپێکا کە بە سنگى شاخەکەووە بوون...

کە فەرمانبەرەکان چەپلەیهکی چاکیان بۆ لێدا، وازی لە پالەوان بازیهکەى هینا.

گوتى: چ کارەى؟

گوتم: فەرمانبەرە...

گوتى: منیش فەرمانبەرەم. خەریکی چى؟

گوتم: ژن و مندالەم هەیه.

گوتى: پرسیم خەریکی چى؟

گوتم: چاویکم لە پیناوى شۆرشدا دانا. خۆم نەمویست هیچی لەبرى وەربرگم. بەلام ئیستا...

گوتى: بۆ پلە و پایە هاتووی؟

گوتم: دەیکەمە پینەى سکی ژن و مندالەکەم.

زەرەخەنەکەى خواردووە و. ئەو نەندە لە چاوە شووشەبیهکەمى روانى تا بوغزى گریان گرتى. کە گریام پێکەنى و چەکەکەى دامەو.

گوتى: تازە بیستبووم فەرمانبەرى و ناردوویانى بۆ ئێرە، بە دۆستەکانم سپارد تاقیبەت بکەن.

گوتم: ئیستا چى؟

گوتى: لەو کەلۆلتى دەرەقەتم بێی.

گوتم: بێ بارمته ئاگر بەس.

گوتى: ئاگر بەسى بێ بارمته.

ئێوارە گەیشتینەووە بۆ قەرارگە. ئستوار ئیزەدى هەموومانى رێز کرد. خۆلاوى و کر و ماندوو بووین. پێدەچوو لەسەرەو ئەمرى عەمەلیاتی نەهێنى شەوانە دەرکرا بێ... ئستوار یەکە یەکە بانگى دەکردین و... لە منى پرسى سولتانی نەزادى ۲ لە چیدا پسپۆرى؟ هەموویان پێکەنین. بەخۆمدا شکامەو. مەنسوورى پاچنارىم لەلا بوو. لەبەر خۆیهووە گوتى: بەروویدا هەلشاخ.

گوتم: تا مەبەست لە پسپۆرى چى بێ؟

گوتى: میکانیکى، شۆفیری بۆلدزیر (۳)، گریدەر ...

گوتم: من مردوو شۆرى ئیدارەى مردوو شۆرخانەى فەرمانبەرەنم. بەلام چونکا پسپۆرى چاکم تەنیا سەرۆکەکان دەشۆم.

دیسان هەموویان پێکەنینهووە. تەنانهت پاچنارىش کە ئیستا ئیتر لەبیرم نییه بۆچى لێی

توقابووم. هەر ئەوندە بوو. تەواو. هەموو زانیان مەنسوور پاچناری پشتیوانمە، ئیتر کەس نەبوو...

کە دەستی گەیشته میلەهای ناوەرست، بە جوولە و ستۆپی پاسەکه پیتی هەلخزا و، خەریک بوو بەسەر کەسیتکدا بکەوێ. پاشان پرواتە ناو زەلکاوای بێ هەتاوی ناوسەنگەرە... خۆی گەیانده گەنجیک کە کتیبیککی ئەستووری دەخویندەوه. قامکە باریک و درێژەکانی گەنجەکه بەسەر وشە و رستەکاندا دەفرین. لە مەودای نیوان قامکەکان، مندالیککی هەژار، بەسەر دایکیدا دەقیقێژاند، کە ئیتر ناچمەوه بۆ قوتابخانە. شتی وام فێر دەکەن نایزانم...

کە لاپەرە هەلدرایەوه، سەمەد ئیتر تاقەتی نەما، لەگەڵ پرسیارە بە پەلەکانی قامکە گەنجەکان، رستەیهکی تر بخوینیتەوه. بەسەر گەنجەکهدا نەویبۆوه و، گەنجەکه لە بێدەنگیدا سەیری دەکرد. ئەویش زەرەخەنەیی دەکرد. سەمەد گوتی؛ بۆ خۆی سەردەمیک کتیب خوینیککی لە زەر بووه و شانامەیی فێردەوسی خویندۆتەوه. تەنانەت شیعەرەکانی چیرۆکی زەحاک و فەرەیدوونی لەبەر بووه... ئیستاش دەچێ و بەشدارای چاوپتیکەوتنیککی رۆژنامەوانی گرنگ دەکا... گەنجە، کورسیهکەیی پیشکەش کرد. سەمەد دانیشت. گەنجە هیواش گوتی نووسەری کتیبەکه ژنیکە کە دەلێ سەرەتا ئەندێشە بووه، پاشان جوولە، لەوه دواش گوتە... سەمەد سەری بۆ لەقاند. وەها کە هەرگیز ئەم راستیه گرنگە لەبیر ناکات. یان هەر لە سەرەتاوه بەم حەقیقەتە گرنگەیی زانیوه... رستەیی ئەو پیاوه گەنجەیی نەبێستبوو. لە سەرەولێژی ریبهکی پێچ و پلووچی خۆلیدا، بە خیراییهکی سەیروسەمەرە بەرهو پێش دەچوو... لەرهی پاسەکه بوو یان حال و رۆژی خۆی... لەو سەرەوه، مەخزەنی تەقەمەنی، سەنگەرەکان، ناگرباری کاتیوژا و، تۆپە ئوتربیشیهکانی دەدی...

باران لە دوینیۆه دەباری. رۆژانی بارانی بەکەمی گروھانی^(٤) فەرمانبەرانیان دەبرده عەمەلیاتە سەرەکیهکان. ئەویش یان دەخەوت یان لە دەلاقەیی بچووکیی سەنگەرەکهوه چاوی لە کێو و دەشتە بێ دار و درەختەکه دەبری. بێینی کێو و دەشت لە پشت نایلۆنی نیوه روونەوه وای لێ دەکرد بێر لە زەمانە بکاتەوه. زەمانەیهک کە کوێرکوێرانە ئەرکی خۆی بە ئەنجام دەگەیاند...

« دوو سێ حەفتەیی خایاند تا خووم بە گرمەگرمی تەقەیی عێراقیهکان و خەونە پەرشەکانی خۆم گرت. کە خووم پینگرت لەگەڵ بێدەنگیدا خەوم لێ دەکەوت. رەنگە پروا

نەکەیی ناغای سەرنووسەر کە حەزم دەکرد لە سەنگەرەدا خەون بەدەوامەیی کەوتنەکەم بۆ ناو زەلکاوهکه بێینم...

زۆر جار و شترمەلیک، لە نازانم کوێوه، لە پەر بەرهو من هەلدهات و بەلە بچووکەکانی بە ژوور سەرمەوه دەکردهوه. بە پەلە دەتەکامەوه. بەلام و شترمەل لە هەمان یەکەم شالوادا، ئەم چاوه سارد و بێ گیانەیی لە قاپوورەکهیی دەردەهیتنا و دەیخستە چاوی خۆیهوه و چاوی خۆشی لە قاپووری بۆشی چاوی من رۆ دەکرد... لە بێرەخەونەکانی یەکەم رۆژەکاندا، لە ترسا شەلالی عارەق دەبووم و هەلدهلەرزیم.

پاشان دەتگوت لە خەودا بەهیوا دەبووم رۆژتیک و شترمەل بال و پەری کامڵ بێی و وەک سیمرغیککی گەوره و بە شکۆ هەلفری...

جارچار لە لیکدانەوهیی خەونەکاندا، جیبی و شترمەل و مەنسوورم دەگۆری. ئەو هاتبوو تۆلەیهکی قورسەم لێ بکاتەوه، بەلام تەنانەت پشتی لە کۆنە دۆستەکانیشی کردبوو...

ئەو کە پروای تەواوی بە هیچ نەبوو، لە من زیاتر بە کەلکی پشت بەرهی شەر دەهات. دەیتوانی بە دەنگی ماتۆری ئوتومبیلەکاندا لە مۆدیلەکهیان بگات. لەوه بگات کە ئایا تازە چاک کراونەتەوه یان رۆن دەسووتین؟ هەر و لە زۆر شتی تریش کە هەموو رۆژتیک تۆزیککی لێ دەردەخست...

نزیکی نیوهرۆ، وەها بەتانیەکەم لەخۆمەوه پێچابوو کە تەنیا لووت و چاوم بەدەرەوه بوو. هیشتا خەوم لێ نەکەوتبوو کە دەنگی ئوتومبیلە بێست. ئیتمە کە لە سەنگەرەکانی پێشەوه بووین لەوانی تر زووتر دەمانبێست و دەمانبێنی. مەنسوور پاچناری گوتی مەزدايه، بەلام بۆ ئەم کاتە؟ تا چاوم هەلێنا پێخاوس بە چەکەکهیهوه بۆ بەر دەرکەیی سەنگەرەکه هەلات. منیش چەکەکەم لە زامان خست...

مەزداکه لە پشت تەپۆلکەکانەوه بەرهو پێش دەهات. نەمدەبێنی هی کوێیه. هات و هات تا تايهیی دوايهی کەوتە ناو چالێ بەردەمی سەنگەرەکهیی ئیتمە و دەنگیککی لێوهات. کارتۆن و تیلیسەکانی ژیر بێزنتەکه بەلایەکدا کەوتنە باربەندەکهوه. پۆتینهکانی مەنسوور پاچناری لە هی من وشکتربوون. لەپێم کردن و پالتۆکەیی ئەویشم دایه دەستی. شۆفێرەکه ناویشانی بنکەیی سولتانی نەژادی دەرسی. مەنسوور پاچناری دەستی بۆ ژوور تەپۆلکەکه درێژ کردبوو...

شۆفیری مهزداكه هاته پيش.

گوتم: بنكهى سولتانی نهژادی ۲ ئیرهیه.

گوتی: تۆ فه رماندهی؟

گوتم: فه رمانده و سه ربازه كان به ره و هیلی پیشه وه رۆشتون.

گوتی: دوو ته لیس بسته، دو انزه کارتۆن میوهی قوتوو. دوو کوورهی عه لادین به ئیره ده سپیرم.

کاغه زیکى پیدام ئیمزای بکه م. پرسیم جگه ره ی هیئاوه؟ وای نواند که له بیبری چوه...

له بنکه من و مه نسوور پاچناری و دیلیکی عیراقی هه موو رۆژیک به شوتین جگه ره دا ده گه راین... مه نسوور هه لچوو که بۆ چی له سه ر هه یچ و پووچ درۆمان کردوه... شه و که ده سته ی سێ له راهیتان گه راپه وه، هه موومان به ریز بووین. ئستوار ئیزه دی دیسان خۆی هیئاوه پيش و گوتی؛ سه مه د خان کوپی فریو و ده له سه شی، درۆش ده که ی، ها؟ نه وسا پیکه نی. پاشان بۆ سیمی بۆ فه رمانده ی بنکه ی سه ر ته پۆلکه که کرد. به شی بنکه ی سه ر ته پۆلکه که ی نه دا به، راپۆرتیکى تیر و تۆخم لێ ده دا! چیتستیکم بۆ لیدنه نا بستیک رۆنی له سه ر بوايه...

له ئاخری ریکه که له پاسه که دا به زی. تازه ده دیدی به هه له سوار بووه و ده بی بگه رپته وه بۆ شوینی پیشووی... له به ر خۆیه وه گوتی چاکتر! من جگه له وه ی کاتی خۆنا ساندن به سه ر نوو سه ره که م گوت هه یچی ترم بۆ گوتن پێ نییه... جگه ره به کی داگیرساند. له به ر ریزه که وه راوه ستا تا به پاسیکى دوونهۆم بۆ به ر ئیداره که ی پیشووی بگه رپته وه. به لکو ئاغای مه له کی بیبینی و پیتی بلتی چه نده له مووچه خۆری بیتاره. مووچه خۆری تافی لاوی وه ک بیکاری به ر له کار په یدا کردنه... به راست ده یویست له ته سجیله که ی سه ر نوو سه ردا چی بلتی که تا ئیستا بۆ موسافیری پاسی ئه م ریکایانه ی نه گوتی؟ نه وان که خۆیان سه ریکیان بوو هه زار سه ودا و، جاروبار فرمی سکیان ده رشت پر به روومه ت و، نه یانده زانی ده بی له بری ئه م فرمی سکانه پووله ورده به ک بده ن یان نا...

«رۆژانی کۆتایی خزمه ته که م، هه و سارد و تۆف بوو. تۆپی ئوتریشی خه ریک بوو بته قبته وه که بنکه که که وه ته به ر ده سپرێژی خه مسه خه مسه ی دوژمن. مه نسوور پاچناری دیله عیراقیه که ی دا ته کاندبوو، ئیستا به ره و په ناگه پالێ پتیه ده نا، که له پر ده رهنگی

پانتۆله که ی له گه ل سه ری دیله عیراقیه که هه لفرین... سه ر که وته سووچیک و ده ره لنگ له چه وادا ده خولایه وه و وه ک هه لۆ، له و سه ره وه به ره و خوار که مانه ی کرد. که وته سه ره نه جی پیتی مه نسوور که غه لتانی خوتین بوو. په نه جه کان ده ره لنگیان له سه ر خۆیان لاده دا و، ناخه زی ده ماره قرتاوه کانیان نیشان ده دا...

ئه گه ر چاویکی تیژ بباويه، ده دیدی که من چۆن له زه لکاوی بۆ هه تاوی ناو سه نگره که رۆ ده چم و نه و وشترمه له، چۆن نه مجاره، به ده نووکی درێژی، کوتی باریکی ئاسنه واله ی له ژیر پیستی پیتی چه پی مه نسوور پاچناری ده ره ده یئا و له کاسه له ی سه ری مندا ده یچاند. ده تگوت ئه مر به و مشاره موویانه ده که ن که له شی خۆیان به په له له پیتی مه نسوور پاچناری ده ریکیشن و بیگه یه ننه ماده ی خزیلکی ناوکاسه له سه ری من... ئاغای سه ر نوو سه ر ئایا ئه م قسانه، نه و وردی بیئاوه، به راستی بۆ خوتینه رانی وه رزه نامه ی مانگه شه و گرنگن؟ بۆ نمونه ئه گه ر من بلیم ئه م پۆتینه که له پیمدا یه یادگاری مه نسوور پاچناریه، تاقه تتان سه ر ناچی؟

شۆفیری پاسه که گوتی: «کاکه، برادر، له به ر ئاوتینه که لاچۆ، برۆ سه ره وه، له سه ر کورسیه ک دانیشه. خه لکیش له خۆت کۆ مه که ره وه، تاقه تم نییه. ماشه لا، به م قه دو قامه ته وه بۆ شوین کاریک ناکه وی؟»

سه مه دگوتی: «دیوی سپی مازهنده ران! قه د و قامه ت هه یچ نییه. ماریفه ت شته. شتیک که تۆ هه ر نیته.»

پۆتینه کانی مه نسوور پاچناری به پیتی ته نگ بوون. په ته کانی شل کرده وه. لۆقه لۆق سه رکه وت، بۆ بنکی پاسه که... ده ربه یئان. په نه جه کۆ بووه کانی شتلا. مندالیک پیکه نی و هاته پيش. له پر گه راپه وه بۆ لای باوکی و، سه ره تاته که ی کرد. ره نگه بۆ گوتنی قسه یه ک، شانی باوکی راته کاند. «باوکه چاوی نه و کابرایه خیل بووه. بابه نه وچاوه ی...»

سه مه د پۆتینه که ی له پێ کرده وه. سه ری قورس و خه مباری نایه سه ر شیشه ی پاسه که تا گه رمای شیشه که بچیته ژیر پیستی لاجانگی. «ئیسنا عیفه ت پیتی وایه له لای به رپرسی وه رزه نامه که خه ریکى خواردنه وه ی چا و قاوهم. له ته سجیله که یدا... و حه قه ن زۆریش ده لیم.» منداله که قامه که سپی و جوانه کانی پیکه وه لکاندبوو، چه ناگه ی باوکی به رز ده کرده وه تا پرواتی. لیه که کانی شل و به ربۆوه... خه ریک بوو وه ک سه مه د لیکى

به ربیبته وه. باوکی چاوی لیکنا، به لکو هیچ نه بیستی و هیچ نه بیستی...

یان رهنگه چاکتر بیستی و چاکتر بیستی...

«بهم سه رمایه من لیتره چی ده کهم؟ راکشاو، که وتوو، له هه لیکوتته ریکدا که من و مه نسوور پاچناری بو لای خو مان ده باته وه. شاره که مان ده بی قه دری مه نسوور پاچناری چاک بزانی. من و ئەو به هیوای چی بووین؟ چ په یامیکمان پی بوو که هاوشاریه کانمان تاوا به شکووه ریزبان لیده گرتین؟...»

بو ده ریاچووانی دوورگی سینتر

عه باس مه عرووفی

کابرا چند جار به ره دهستی پیکدا کوتا و، گوئی له دهنگدانه وه که ی گرت. چاک بوو. پیکه نی. یهک دوو جار به دهوری خویدا خولا یه وه و، دیسان چه پله ی لیدا. له که پره کانی نه و به ره وه چند ژن و مندال هاتنه دهر و گرژ و مۆن لیتی وردبوونه وه. که له بابیک په ریبه سه ردیوار و بی نه وه ی گوئی به قهره بالغیه که بدا، له مسه ره وه بو نه وسه ری دیواره که چوو. پیره پیاویک به دووچه رخه له کۆلانی که وه دهر که وت و له هه مان سووچی مه یدانه که وه خوئی به کۆلانیکی تر دا کرد. کابرا دیسان چه پله ی لیدا. نه وانه ی له سه ره ته ختی به رچایخانه که دانیشتبوون وازبان له چا و قلیانه کانیا ن هیتا و، له نه و راما ن. دهنگی دهر باش له دووره وه ده هات.

له وه دوا «جومعه» ده یگوت نه و رۆژه وه ها هوشی په ریبه، کاتیک مژی له قلیانه که ی داوه زانیویه ناگره که ی ده میکه کووژاوه ته وه.

«دووشه نه» ی برای به ره دهستی به پشته ملیدا کوتا بوو، گوتبووی: «له چی راما بووی؟ له و ناپیاوه؟ قور به و...»

عه بدل قاسم به مراد عه لی چایچی گوتبوو که چاکه ی چا نه بووه، سارد بووه. نه ویش وه لایمی دا بووه، زووتر بتخوار دایه وه. به یانی رۆی نا که ن، شه و هه لیکوریتن!

سیا گوتی: «من هه روا که سه یرم ده کرد، چاکه شم ده خوارده وه. زوریش گهرم بوو.»

نه وهنده گهرم نه بوو پیاو هه لنه کا. ته نیا شه رجیه که ی وه رس که ربوو. میش وازبان

به ره له وه بیانه نه ژووری عه مه لیات کردن، عیفه ت به چند لق گولی سووره وه هات. شه وکه ت خانم ژنی مه نسووریش به پاکه تیک شیربینه وه. نه وان گول و شیربینه کانیا ن گۆریه وه، بی نه وه ی بزانی میترده کانیا ن دوا ی ساله ها دوژمنایه تی، خه م و شادییه کانیا ن گۆریه ته وه و نیستا گه یشتوونه ته نه و شوینه ی که له مه رگی یه کتریش بیزار بن...

هه ردووکیا ن به سه ر روومه ته کا ماندا نه ویبوونه وه... نیگیا ن له نیگای نه و ژنانه ده چوو که میترده کانیا ن به هه موو چاکه و خراپه یه که وه خوش ده وی و له خوشیا ده گرین. رهنگه دلنیا ش بووین که نامرین و ده میئینه وه تا له وه پری بی نیازیدا هه سه ره تی زۆر شت بخۆین.»

«شایانی تو نییه.»

«وه رینا گرم کاکه، سپاس.»

پاسه که را وه ستا. کۆتایی... منداله که په ریه باوه شی باوکیه وه. باوکی به نووکی نه نگوستی فرمیسی که قه تیسماوی چاوه کانی سړی. به پیلکانه کاندایا داگه را. سه مه دیش... وه بیبری نه ده هات وه بو سواری پاس بووه. له پال کورسی شو فیره که خه یالکی خراپی قیرسیچمه ی له خوئی ده تاراند. روومه ت و بالایی شو فیره که تا که وشیک کی کۆنی وه بیبر ده هیتا یه وه که له بیاباندا...

۱ - گوردان: دهسته یه کی گه وره ی سوپاییه

۲ - ئستوار: عه ریف. باش چاوه ش؟

۳ - بۆلدزیر: شو فل

۴ - گرووهان: دهسته یه کی سوپاییه بچوو کتر له گوردان

نەدەھیتنا. لەسەر روومەت ھەلدەفرین و لەسەر دەست دەنیشستەو. لەسەر دەست ھەلدەفرین و قامکی پتییان دەلستەو. بەلام کێ دلی لای مێشەکان بوو؟!

کابرا سوورپتکی بەدەوری خۆیدا دا و، گوتی: «ئەو لە کۆتین؟ بۆ نایەنە دەر؟»

گەنجەکان لەملاولاو دەرکەوتن و لە دەوری پانتاوەکە بە ئەو دەستی لەسەر بەردەکان دانیشن، بەری پتییەکیان بەدیوارەکەو نووساند و بۆ سەیرکردن راوەستان.

کابرا کەمیتک نەویەو و لە روومەتی پر چرچ و چۆلی یەکە یەکیان ورد بۆو: «منتان بێر نایەتەو؟»

ھەموو مات بوون. کابرا گوتی: «ئەو گشتە مرواریە! لە بێرتانە؟»

نەنکە خێرۆ، دەستی خستبوو پستی و، لە کۆلانی لای دووکانەکی جومعەو دەرکەوت و، بە داویدا سەر و ملی ورمزی کورپش پەیدا بوو. وەک دوانەبەک کە یەکیان ژن و ئەویتر پیاو، یان یەکیان پیر و ئەویدی گەنج بێ، ھاتنە بەرچاو. وەک دوانەبەک کە یەکیان لەویتریان بوو.

نەنکە خێرۆ نیو خولپکی بەلەشیدا و، باسکی ورمزی گرت و پێش خۆی دا: «دووچەرخی سازیش بوو بە کاسبی؟ ئاخر دوو دانە دووچەرخی ئەم گوندە ئیمەیان پێ بەختیو دەرکری؟»

ورمز چاوی لە زەوی بری. نەنکە خێرۆ پالی پتییەنا: «دە برۆ. برۆ بۆ راوھەمرواری. دە برۆ مردین لە برسان.»

ئێستا جگە لە کابرا، ورمزیش لە ناوەندی پانتاوەکەدا بوو. درێژ و مل باریک، روومەتی ئێسکن و لێوی ئەستووری کە دەرکرا بلی بەربوونەتەو.

جومعە دەیگوت: «لە ھەمووی خرابتر قژی بوو.»

لەو دەبۆو و بە ژوور تەپلە سەریو دەووستا، یان سیخ دەبوو بەتەپلە سەریو پێچ و خولپکی دەخوارد و گۆلۆ دەبوو. وھا کە دەتگوت چەپکی قژی ئالۆزاویان لە شوپتییکی ترەو ھیتاوە و بەسەری ئەویانەو چەسپاندوو.

کابرا لە بالای ورمز ورد بۆو و، لە بێدەنگیەکی سامناکدا کە ھەموو ئاویبەکە ی گرتبۆو، لە پر لە قاقای پتیکەنینی دا. رەنگە لەبەر قژەسەری، یان تف و لیکی کە

بەربووبۆو، یان رەنگە لەبەر ئەو جل و بەرگە تەنگەکی کە بە لەشیو چەسپابوو. پیاو پتیی و ابوو رووت و قووتە و پتییەکی لەشیان رەنگ کردوو. لە پشترین بەرەو خوار شین و خۆلە مێشی چوارخانە و، لە پشترین بەرەو ژووریش بنەوشیکی مردوو. توزپک کۆمیش دەھاتە بەرچاو. وەک دەعبایەک کە بیوئ بۆن بەشتیکەو بەکات. کابرا پتیکەنی. زۆر پتیکەنی، گوتی: «تۆ؟ خۆ تۆ ناتوانی بچیتە بنکی ئاوەکە. دەتوانی؟»

ورمز چەند جار سەری لەقاند و داکیکیشی چەند جار سەری لەقاند. کاتیکیش ورمز ئاوری لە نەنکە خێرۆ داہوو، ھەروا سەری دەلەقاند.

کابرا گوتی: «لەناو ئێوەگەنجەکاندا کەس ئامادە نییە دەست ھەلبێرێ؟ ناتانەوئ پراوی مرواری بکەن؟» ئەوسا دەستی بەقژە گەنم و جۆبەکەیدا ھیتا.

گەنجەکان بێدەنگ بوون. لەو دەو خوشکی زائیر عەباس گوتبووی کە بیکەن بۆخاتری خودا دەستی بەم گەنجانە بلین پیاو؟ نەجۆش خرۆشی، نەحەز و مەیلی، نەکاری دە گەنج شوپت سەگتیک دەکەون، ئازاری دەدەن و رۆژەکەیان بەسەر دەبەن. ئاخر ئەمەش بوو بەژیان؟ کابرا گوتی: «لەبیرتان چۆو؟ ئەو ھەموو مرواریە، ئەو ھەموو پارە، ئەو گشتە شادی و خۆشیە، لەبیرتان چۆتەو؟»

کەس ھیچی نەگوت.

کابرا گوتی: «ئەو دەمانە ھەر کە چەپتیکم دەتەقاند، چلتان لە دەورم کۆدەبوونەو و، لەسەر نۆرە پتیکەو شەرتان دەرکرد. ئەو دەمانە خۆش و شادبوون، ھەلدەپەڕین و دەھاتن بۆ دەریا. لە ئاوەکەتان دەدا و شوپت مرواری دەکەوتن. ئیواران کە دەگەراينەو ھەموومان بە دەستی پرەو دەگەراينەو. حەقدەستی ھەمووتانم دەدا. ئەی بۆ ئێستا ناتانەوئ بێن؟ مەگەر مرواریتان ناوئ؟ مەگەر پارەتان ناوئ؟ بۆ ناتانەوئ ژن بێن؟»

دەنگی پتیکەنینی چەند کچ لە دەنگ و ھاژە دەریادا و ن بوو. کابرا سوورپتیک بەدەوری خۆیدا خولایو و ھەمدیس بەرەدەستی پتیکادا: «ئەی، بوو بەچی؟ کەس نایەوئ لەگەڵ من بێ؟»

کەس نەیدەویست. تەنیا ورمز واقی ورمابوو. لەو دەو نەنکەمونیرو دەیگوت: «تێنەدەگەیشتم کەئ ئەم گەنجانە خەسابوون کە توانای ھیچ کاریکیان نەبوو!»

کابرا سەیری ورمزی کرد و گوتی: «وەرە پشتر.»

رۆژانی سهرتا که هاتبوو، دهیگوت برۆ دواتر، قسه مه که، ورتهت لی نهیته!
گه نجه گان شلووقیان ده کرد. شوتینی ده که وتن و هیته شاد و که یف خو ش بوون به باله
کوتهی مریشکی کیش پیکه نینیان لی ده پزا.

کابرا دهیگوت: «دهم لیک نی. پیمه که نه!» به لām ئەوان پیده که نین و ههر چیان ده کرد
نه یانده توانی دم لیک بنین.

کابرا له بهرا ری ده که وت و، ئەوان به سه ماوه شوتینی ده که وتن و، سیا له بری ته پل
پووتیکی ته نه که ی ده کوتا. که ده گه یشتنه قه راغ ده ریا، شبریش نه یده توانی به ریان پی
بگری. ده رزانه ناو ناو که و پاش ساتیک ته نیا شوتین پییان له سه ر له که، دوانیشانه ی
بوونیان بو. ئەوسا کابرا ده مایه وه و ده هات و ده چوو، تووی ده تروکاند، جاروباریش
داده نیشته، راده کشا، دیسان هه لده ستایه وه و ده هات و ده چوو، تا یه که یه که سه ریان له
ئاو که ده رده هینا و راوه که یان ته سلیم ده کرد.

«ئافهره، ئافهره، دووباره برۆ.»

دیسان ده هات و ده چوو وه و، له هه تاوی ده روانی.

دواتر کلاویکی حه سیری له سه ر ده کرد، چاویلکه ی ره شی له چاو ده کرد، نه علی له پی
ده کرد بو ئەوه ی قاچه کانی هه وابخون و، سه ری خو ی به مه له ده ریا ییه کانه وه قال ده کرد،
تایه کیکی تر له ئاو که بیته ده ر.

«چهند دانه؟»

«سیان.»

«ئافهره. ئەمه پاره ی نیوه رۆژه که ت. ئەمه ش پاره ی شه وت. خو ساردیش ده خۆیته وه؟
وه ره.» دیسان ده هات و ده چوو، چاوه روانی که سی دواپی ده ما.

دواتر کورسیه کی له ژیر سابات دادنا، ئاسوده لاقی ده خسته سه ر لاقی و په ستا په ستا
له سه عاته که ی ده روانی.

«ئافهره. ئیتر به سه. برۆوه مال.»

ئەوسا ئاوری له داووه ده دایه وه و که سیکی ده دی که کو م و ماندوو و، ته ر و تلیس
دوو ده بووه. هه ررای ده کرد: «سبحه ینی. سبحه ینی.» و بی هیچ سه رنجیک

ده ستیکیشی بو ده جو لاند.

ئوه ی زیاتر له هه موو شتییک گه نجه کان و پاشان خه لکی تریش تیی فکری بوون، ئەوه
بوو که شاد و سه ما که ره به ره و ده ریا ده چوون و، که به ره و مالیش ده گه رانه وه وه ها خه موک
و بیته نگ بوون خو شیان نه یانده زانی گه رانه ته وه.

دایکی عه بدولناسر گوته بو ی: «عه بدو سی رۆژ بوو هاتبوو وه و من نه مده زانی بو له گه ل
خو شی شه ریه تی.»

دایکی ئەمیرو گوته بو ی: «که واته با برۆمه وه بو مال وه بزانه و خوا خراپ بو کردوو ی
منیش هاتو ته وه.» و، دواتر گوته بو ی که ئەمیرو له ژیر گه لا پان و پۆره کانی باوه ئاده م
دیوه ته وه که خو ی به لاسقی گه لاکانه وه سه رقوال کردوو و، می ش له ده وری چاو و دم و
لیویه وه و رووکاون و، چاو و دم و لیوی ماسیوه.

ئەم رازه گه بو مه له وانه کان کاتخ له ده ریا ده گه رپته وه، ئیتر که س پیکه نین به لیویانه وه
نابین، ترووسکه ی چاویان نامین، کز و خه موک، پیر و که نه فت ده بن و له سووچیک
ده خزین، ماوه یه کی زور مایه وه و مایه وه. تا سه ره نجام عه بدولجه وادی خوالی خو شبوو که
حسابی باوه گه وره ی هه موو خه لکی دوورگه ی بو ده کرا، گوته ئەمانه کاتییک به ره و ده ریا
ده چن زار و با ده یانگری، به لām خو یان په ی پی نابن. ئاودرگه ی فارس له گه ل ده ریاکانی
تر جیاوازه. پر له راز و ره مز و سه ر و سه مه ره یه. ده لیتی چیرۆکی هابیل و قابیل لیتره
کو تایی پیدی. هه رچی قوربانیشی ده ده یته که میه تی. من ئەم قسانه م به گه نجه کان
گوته وه، گه لیک جار پی م گوته ون. به لām کت گو ی له قسه ی من ده گری! گوته: «ئهی بو من
وام لی نه هات؟ چونکا ئەم دریا به دناسی و چونکا کوری ده ریا نه بووم. سه د و چوار
سال م ته مه نه و هیشتا ساغ و به ده ماخم. له گه ل خو ر که وتندا له خه و راده په ر م. ده لیتی ئەوه
منم که له بری خو ر هه لدم. له گه ل ئاوابووندا. ده خزیمه نیو جیگه و بانه که مه وه، به لām
خه وم لی ناکه وی. بیر له چاره نووسی ئەم کورانه ده که مه وه.»

ئەو رۆژه ش هات که ده سته ی دواپی مه له وانه کان بو یه که م جار به ره و ده ریا ده چوون.
ئەویش راست ئەو رۆژه که عه بدولجه واد له ته مه نی سه د و حه وت سالاندا مر دبوو. چهند
ژن و پیاو یک ته رمه که یان له حه سیرتیکه وه پیچا بوو، به ده م گر یانه وه به ره و گو رستانیان
ده برد. به لām گه نجه کان شادو سه ره حال به ره و ده ریا ده چوون. ته نانه ت له پال خه لک و

تەرمەكەشەو تېپەرېن، بى ئەوئى بزائى كى مردوو و كىيان لە دەست داو. ئەوئى كە دەيگوت: «بەمەرگى نەحس؟»

ئەوان تېپەرېن بى ئەوئى لەبىريان بى. ھەر يەكە پووتىكى تەنەكەيان بن باخەل دابوو، وھا سەرخوش دەرۆشتن كە دەتگوت ھەنگاو بەسەر ئاگردا ھەلدىننەو. شوتىن پىيان لەدوا بەجى نەدەما.

كە گەيشتنە دەريا، لە دوورەو ھەلەكە تازىبەبارەكەيان دى و، دەنگى شىن و رۆرۆيان بىست كە جاروبار دەھات و جاروبار ون دەبوو.

كابرا گوتى: «پىتمەكەنن، ھەلمەپەرن، بۆ وادەكەن؟ بۆ نايىن عەبدولجوادى كۆلۆل مردوو؟» ئەوان گوتىيان پىتەدا. وھا پىيان كوتا و ھەلەلەيان كىشا كە دەنگى شىن و رۆرۆئى تازىبەبارەكانيان نەبىست.

كارا گوتى: «چاكە، تۆزىك سەربەكەن، بىلن با من لاواندەو كە بىستەم.»

ئەوان ھەروا پووتە تەنەكەكانيان دەكوتا و، ھەلەپەرىن و گۆرانىيان دەخوتىند.

كابرا سەبىرى سەعاتەكەى كرد و، گوتى: «چاكە، تا سى دەژمىرم، پۆنە ژىر ئاوكە. يەك... ھۆ جاشەكەر! ئەو پووتە بۆ دەبەيتە ژىر ئاوكە؟ دوو... نايى لەو ژىر ئاوكە گۆرانى بلىن و ھەلپەرن. سى... زەللىل مردو و، عەباس! تۆ بۆ راوہستاوى؟ من ھەموو ھىوام بە تۆبە.»

كەس لەكەنارى دەريا نەبوو. ئەو تەنانەت دەبتوانى دەنگى شىن و لاواندەوئى ھەلەكەكە لە كاتى ناشتنى عەبدولجوادى رەحمەتەش بىستى. لاواندەوئى پىاوتىك كە دەنگى ژنانە بوو، يان شرۆھخوتىكى ھەمبار كە ھوشى لى دەپرى و، ئەوئەندە سەبىر و غەرىب بوو كە رابووردووى وەبىر دىنايەو. ئەوئەمەى كە ئەسپەكان سەركىش بوون و كەس نەيدەتوانى مالىيان بكات. لە بازارىكەو تىدەپەرى كە تەرمى بنىادەمىيان دەفرۆشت و لە گۆرەكانەو دووكەل ھەلەدەستا. پىي نايە ناو دووكانىك بۆ ئەوئى بىرسى ئىرە كوتىبە و بۆ ئەمانە دەفرۆشن؟ كى لىيان دەكۆئى؟ دەنگەدەنگىكى لە گوتى دەھات: «كاكە نۆرەى منە، پۆ بەو لاو، نۆرەى منە.» دووكاندار چەقۆكەى ھەلگرت، كوتىك گۆشتى لە لەشى مردووئەك كەردو و، خستىبە ناودەمى ئەوئەو. بۆگەنىكى ناخوش ھەمووى راجلەكاند. لەوئى بوو تامى مندەرەو بووى ناسى. ژنىك لە ژوورىكى تارىك دلدارەكەى ئەشكەنجە دەكرد، بۆ ئەوئى ماناى عەشقى تى بگەيەنى. پاشان شەرىكى

قورس ھەلايسا. ئەسپەكان دەيانپىرماند و برقى شمشىرەكان بنىادەمىيان دەكوشت. چ شەرىك بوو؟ ئەو گشتە ھەلەكە لەپىناوى چىدا دەكۆژان؟ ئەمە ھەرگىز پروون نەبوو. دنيا بىدەنگ دەبوو.

دەنگى رۆرۆ و لاواندەوئەكە برا، شەپۆلەكانى دەريا سەر رى كەوتن و، ئەو ھەستى بەوئەكە گىراو. بە قۆلى كراسەكەى فرمىسكەكانى سىرى و لە دەريا رامان. چەندە تىپەرېبوو؟ لە سەعاتەكەى روانى. مىلەكانى بەلای چەپدا ھەلەدەسووران. گوتى: «سەبىرە! كابرانى گىل پاترى ساعەتەكەى سەر و بن داناو، پىچەوانە دەخولیتەو.»

ئەوسا بىستىبەو كە ژنىك بەدەنگىكى پىاوانە، مردوو دەلاوتىتەو. شىننامەيەكى ئەخوتىند كە ئەوئى بۆسالانىكى سەبىر و سەمەرى مېژوو دەبردەو. بۆ سالانىك كە پىاوتىكى كۆپر روبابى دەژەند و، شتىكى دەچرى كە ئەو تىي نەدەگەيى. ژنىكىيان بەدارىكەو بەستبۆو كە بارىكە خوتىنىك لەژىر پىتەو رىكەوتبوو، لەبن دار سەروىك رۆ دەچوو. نىوەرۆ پىاوتىك بەسواری ئەسپ دەھات، دەفرى خواردەكەى ھەلەدەگرت، بەلام سەرسوورماو لە كابران، دەفرەكەى لى دەكەوتە خوار و دەشكا. كابران دەرۆشت و دوور دەبوو و دەنگى چەنگ دەھات. تاقمىك ژن لە مابەينى ستونى گەورەى بەردىدا گۆرانىەكەيان دەخوتىند كە لە لايەلایەيەكى دايكانە دەچوو. كەى دايكى لايە لايەى بۆ كەردبوو؟ وەبىرى نەدەھاتەو. تەنبا وەبىرى دەھاتەو كە چەند كەس لە مەلەوانەكان لە دەريا نەگەرانەو.

بە خۆى گوت رەنگە خەويان ھاتبى و ھەرلەوئى خەوتبن. لە سەعاتەكەى روانى، كە وردە وردە بەرەو پاش دەگەرپاىو. گوتى: «سەبىرە!» ئەوسا بىنى عەباس سەر ئاوكەوت و، ھەموو ھەناسەى داوتىنى كراسەكەى كۆ كەردبۆو و، ویدەچوو شتىك وەك دەنگى تەسبىح لە سەر و گوتى و جلەكانىو بەرژىت.

گوتى: «زەللىل مردوو، عەباس! ئەم ھەموو مروارە! وەرەپىش، دەى، وەرەپىشترا!»

دەنگى لاواندەوئە نەدەبراپاىو. كابران لەسەر كورسىبەكە دانىشت و چاوى لىكنا و گوتى گرت.

دەريا ماندوو بوو. ياو گرتوو كەف چىرن. وھا كە تاقەتى لە ھەتاو نەمابى، يان نا، نەزانى بۆ چى ھەيە؟ ھەموو رۆژىك، ھەموو شتىك، شەپۆلەكان سواری مىلى يەكترىبن و

دوورگه‌ی شینتر شهرجی بکن، یان بینه هلم و نه‌زانی با به‌ره و کوئیان دها.

کابرا سه‌یری پیتلاوه که‌تانیه پاژنه خه‌وتووه‌کانی کرد، که پر بیوون له لم. ده‌سره‌که‌ی خسته ملی و که رایکی‌شایه‌وه ته‌ری عاره‌قه بوو.

ئهو سه‌یوانه که به ژوور میتله ژه‌نگرتووه‌کانه‌وه، له‌سه‌ر سه‌ری کابرا تیشکی خوره‌تاوه‌که‌ی ده‌شکاند، شهرجیه‌که‌ی پی نه‌ده‌شکا. سیبه‌ریکی گهرم بوو که ده‌خولایه‌وه. له به‌یانیه‌وه، له‌لای چه‌پوه ده‌ستی پی کردبوو. له‌پشت سه‌ریه‌وه نیوه خولیتیکی خواردبوو، ئیستا خه‌ریک بوو به‌ره لای راست ده‌چوو که ههر له‌وی بکشی و درتیر بی و پاشان ورده ورده ره‌شایی خوی به هم‌مو زه‌ویه‌که‌دا بلاو کاته‌وه و، خراپیه‌که‌ی ئه‌وه بوو که شوینتیکی سه‌یوانه‌که‌ی درابوو هیچی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرا. کوتیک هه‌تاو په‌له‌ی ده‌خسته سیبه‌ره‌که. ناخ، هه‌میشه کار له شوینتیکیه‌وه خراب ده‌بی. خراب ده‌بی؟ نابجی؟ گوتی: «نایپیاوانه!»

ده‌ستی خسته سه‌ر نه‌ملاولای کورسیه‌که و، به‌حاسته‌م هه‌ستا و هه‌مدیس دانیشته‌وه. هه‌موو گیانی عاره‌قی لی ده‌تکا و، کورسیه‌که هه‌روا ژه‌نگی دینا و ده‌پووا. ئه‌ری ئه‌م کورسیه له کوپوه هاتبوو؟ کی دابویه؟ ره‌نگه له شوینتیکی که‌وتبوو، ره‌نگه... وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه. به‌لام هه‌رچی بوو، ئیستا له‌سه‌ری دانیشتبوو. پشت له ناوایی و، له ده‌ریای ده‌روانی.

ناوچاوانی سه‌ر عاره‌ق نیشت و سه‌یری سه‌ه‌ته‌که‌ی ده‌ستی کرد. ناوازه بوو، عه‌نتیکه، له به‌نده‌ر له ده‌ستگتیرتیکی کریبوو، عه‌نتیکه بوو.

هه‌روا که دانیشتبوو ناوری له‌دواوه دایه‌وه. ناوایی له بی ده‌نگییه‌کی وه‌ره‌سکه‌ردا دوش دامابوو. بیده‌نگییه‌ک که بونی مه‌رگی لی ده‌هات. چه‌ند داری سه‌وز، هه‌رچی خویان راده‌وه‌شان‌د تا ئاوه‌دانی ناوایی به‌سه‌لین، بی سوود بوو.

کابرا چه‌پله‌یه‌کی کوتا و، گوتی: «بو راوه‌ستاوی؟ وه‌ره پیشتر.»

ورمز هه‌نگاویتیکی به‌ره و پیش هه‌لینا و دیسان راوه‌ستا.

«ناوت چیبیه؟»

«ورمز»

«نافه‌رم. ده‌ته‌وی بچیته بنکی ده‌ریا و راوی مرواری بکه‌ی؟ چه‌زده‌که‌ی مه‌له بکه‌ی؟»

ورمز سه‌ری له‌قاند. کابرا دیسان پیکه‌نینی لی پژا. پاشان له و تاقمه گه‌نجی روانی که ده‌ورنده‌وری پانتاوه‌که‌که له‌پال دیواره‌کان وه‌ستاون، به پروومه‌تی پر چرچ و لوج و، قژی سیی و، ده‌ستیان که له ده‌ستی بنیاده‌مه‌کان گه‌وره‌تر بوو.

گوتبووی: «هیچ نییه. له و ژیر ئاوه، ده‌ست و پیتی بنیاده‌م پیر ده‌بی. ده‌ماسی.»

سیا گوتبووی: «ئه‌مانه‌ی هیچ نییه. له‌وی پیاو قه‌رزاری خوی ده‌بی.»

گوتی: «که‌س نایه‌وی له‌گه‌ل من بی؟ ئیوه له‌بیرتان چۆته‌وه؟ له‌بیرتان نییه چه‌ند مرواریمان له‌م ده‌ریایه ده‌رکیتشاوه؟ ده‌ی چاکه، بو راوه‌ستاون و بزه‌یز له‌من ده‌روان؟ وه‌رن ئیتر، مه‌ترسن، چیتان په‌یدا کرد ده‌یکه‌ین به دوو کوته‌وه. نا، نایکه‌ین به دوو کوته‌وه، چیتان ده‌ست که‌وت بو خوتان و، ته‌نیا پاره‌ی نیوه‌رژژه و شیوی من بده‌ن و هیچی تر.»

که‌س گوتی پی نه‌ده‌دا. ده‌تگوت پیاویک به‌ویه‌ری جیدیه‌ته‌وه له تازیه‌یه‌که‌دا یاری ده‌کرد و، ده‌تگوت هه‌مسوان ده‌بی وها له بیده‌نگیدا سه‌یری بکن، تا ئه‌و بتوانی چاک یاریه‌که‌ی بکات.

دیسان ده‌سته‌کانی پیک‌دادایه‌وه و گوتی: «سیا، لانیکه‌م تو وه‌ره به‌و پوته ته‌نه‌که ئه‌مانه سه‌ر ری بخه.»

سیا گوتی: «خه‌ریکم چا ده‌خومه‌وه. ناتوانم بیم.»

کابرا گوتی: «وه‌ره بچینه راوی مرواری.»

سیا گوتی: «نا، نایه‌م بو راوی مرواری. ده‌مه‌وی سه‌یری خورکه‌وتنی ئیواره‌بکه‌م.»

خور به‌ژوور که‌پره‌کانه‌وه له ناوابوندا بوو.

فرۆکه وان گوتی:

- پيش پیتی تۆش شازاده يهك به سواری ئه سپی بالدار له بهرمانه وه تپه پری. ئه وسای قاقا پیکه نی. لیتوه سوور و مندالانه که میواندار ده له ربه وه. ترسا و گوتی:

- هه موویانم ژمار دووه. سی پیاو له ریزی دواوه ی فرۆکه که وه...

فرۆکه به ناو په له هه وره کانی سوپه کی به هاریدا تیده په پری. ده له مه ی مۆله قی هه لم و مژ له هه وای شیر ی رهنگدا وهک به شیتک له خه ونیتکی رووه و فه رامۆش بوون، له ساته کانی نیتوان خه ون و بیداریا. میواندار له ژووری فرۆکه وانه که هاته دهر. جار پیکه تر موسافیره کانی له هه ووه له وه بۆ ئاخ ژمار ده وه. کاتیک له ریزی دواوه نیگای له چا و سپی هه له نگوت، تیکه یی ده بیینی. به دل گوتی: «خوایه، نا... ئه مه دواهم فرینی منه.»

خوی له م بیره بی پيشه کیه سه ری سوورما. دوا ی ئه م فرینه شوی دکرد. له ماله وه داده نیشت چا وروانی کۆر په یه ک ده بوو. ئاوری دایه وه. هاوکاره که ی له ناوه راسستی فرۆکه که شکولاتی به موسافیره کاندای ده گیترا. ههستی کرد ئه و کاته ی بگاته ریزی دوا یی و، ئه و سی پیاو به بیینی، ئیتر دهر فه تی هیچی نابی. هاری ماتۆری فرۆکه و لوور هی هه وای تیژ تپه ر له گوپچه کیدا گه یشت بوونه راده ی ئازاردانی. به ره و پیاو ده کاندای دامووکایه وه. بونی هه نگوبن و لاسیقه کۆنی کرد. هه ره ئه و نه ده ی پیکرا لیتیان پرسی:

- هیچ ده خۆن؟

هه ره سی پیکه وه گوتیان:

- به لئ، چای.

فرۆکه شه پله لیتیدا. میواندار ده یوبست بچیتته ریزی پيشه وه و له پال دهستی ده زگیرانه که ی دانیشی و دهستی بگری. به لام نه ی توانی. له بهر ته کانیکی توند فریتداریه ته ختی فرۆکه که و، له لیکه وینه وه ی به ئازاری تیژ تپه رینی فرۆکه به ره بووه، بیر ی کرده وه: «له م ساته دا بیر له هیچ ناکریتته وه...»

ئه وسای سی پیا و، له چایخانه یه ک له بهر زترین شوینی کویستانیکی لیره وار، دانیشتبوون و چایان ده خوار ده وه. له په نجه ره کانی چایخانه وه، چارۆکه ی مژ له دۆلی پر له دار و دره ختدا ده بیندرا. ئاسمان، شینیکی بی سه رسوورمیتن و بی تۆله بوو. کابرای

مانگی نیوه روۆ

شه هریار مهنده نی پوور

«سويسنه كان و مه له نه ورۆزیه كان ده زانن سارا. له هه ر شوپنیکه ی دنیا بی، پروانه و ئاماره بۆ ته پۆلکه ی مه رمه ری له کۆتایی ئالفه جار که بکه سارا! جۆباره کان به ره نگدانه وه ی نیرگسه گانه وه ره ته نین، باکان و خسوفه کانیش. به لام دلی من خوینی رۆشتین نییه. دلی من ماندگاری ئه و رۆژه هه تاویه یه سارا. که به هار بوو، که به بیوونه کان ده دره و شان وه.»

که ده موسیست بلیم! سارا! و پیتی باوکان و دایکمان به زه بیان به گۆله گه نم و خالخالۆکه کاندای ده هات. ئه و په له هه وره سپیه ش وایی تریشقه له دووره وه ده هات، چا و پیتی یارمه تی لی نه ده کرا. پروانه پیتاوه کانیان سارا. خۆلاوی و هه تاویه به ده له مه ی که سک و من زاتی گوتنم نه بوو...»

سه عاتیکی له هه لفرینی فرۆکه تپه ریبوو که میوانداره که زانی موسافیره کان سی پیاویان بی زیاد بووه. هه ره سی پیاو که، له پال یه کدا، له ریزی دواوه دانیشتبوون و لیتوان به بزیه که وه، وهک تیزه بزیه ی دۆلفینه کان، وشک بوو بوو.

یه کیان چاوشین بوو. ئه ویتریان چا و ره ش و چاوی پیاوی سیهه میان تۆخ سپی بوو. میواندار واق ورما و چند هه نگاویک پاشه و پاش کشایه وه و دوا ی ئه وه ی رووی لی وهرگیترا، گورجا و گورج خۆی به ژووری فرۆکه وانه که دا کرد.

- سی موسافیرمان پیتزاد بووه.

چاوسپی گوتی:

له وکاته دا پیره میرد، که وتوو له سهر چرپاکه ی، ترسا و له گه شانوه ی له نا کاوی
رهنگه کان و، روون بوونه وه ی دوو باره ی دننگه کان، بیبری ده کرده وه: «... دنیا به قالونجه کان
ده بری سارا... کتول به بیبونه کان... تو خالخالوکه کانت خوش دوه ی و ته نووره ی چیندار و
پیتلاوی نهرم... کتول خالخالوکه کان و ته نووره و پیتلاوه هاوینیه کان... دلّم بو تو بوو سارا.
تو ده هاتی و ده چووی و بی نه وه ی پیبزیانی من به دزیه وه سه یرم ده کردی. ئیتر دلّم قهماغه ی
به ستووه و ناتوانم به ته پوکه کانداه لگه ریم. من گوتم...»

چاوسپی گوتی:

- هیشتا زوه. با پیره میرد بمینیتته وه بو دوایی. ئیستا ژنیک ده یه وی بجیتته نه و
شه قامه قهره بالغه. ژنیک ی جوان به پیستی رهش و چاوی ههنگوینیه وه. تیکه له یه ک که
رچه ی به خوینی نامرادی و ئیره یی و ره قیب کوزیدا تپیه ریوه. پیتان وانه بی نه م شه قامه
ته نها شوینی هات و چووی ساماندارانه. هه ر بنیاده میک، نه وه نده ی موحتاجی بیینی
گول و ناوه، جارو باریش هه زی له رهنگی ئالتوونه. ته نانه ت مندالیش... نه و ژنه
کتیبیکه ده ستنووسی له کیفه که دایه و قه راره سه عات چوار عه نتیکه فروشیک بیینی.
نه و کتیبه تاقه نوسخه ی نه فه و تاوی کتیبی «فیلیپینا» یه. «تیتو یومیوسی» یونانی
هه رگیز پیتی وانه بوو هه موو نوسخه کانی کتیبه که ی ون ده بی. له سه رده می «فیلیپ» و
«ئه سه که نده ری مه قدوونی» یه وه هه ر نه م تاقه نوسخه ماوه. نرخ ی له سه ر داناندری.
ته نانه ت نه گه ر چه ند سه ده ش دوای مه رگی نوو سه ره که ی ئیستنا سخ کرابیتته وه، هه ر میژوو
زانیک ئاواتی بو ده خوازی. چونکا نه وه ی راز و ئیینی ئیرانی کونه و نایزانن، له ویتدایه.
تاریکیه کانی میژوو... ئیستا نه م کتیبه به ر ده ستی ژنیک که وتوو نه وه نده ی ئاگاداری
نرخ ی کتیبه که یه، ده ربه ستی جوانی خوشیه تی. به لام به ره ه تاوی که نار ده ربای گران به ها
و، ته لاری به شکو و، شوین خه وی بوخ خوش و هاو ریشمینی ده وی. سه عات چوار، واته
نیو ده قیقه ی تر له م شه قامه بو مبییک له ئوتومیلیدکا ده ته قیتته وه. پارچه پارچه جوانی
ژنه که، لاپه ره کانی فیلیپینا، خه نجه ره ژار او یه کانی «هه شاشین» له علی خوینین و سه ر و
ده ست و ورگ و ریخوله ی ریبواره کان...

چاوپرهش گوتی:

- تو هه میشه به شوین ناحه زی له شه له ت و کوت بووه کان و، هیلنجه وه بوویت. چاو
سپی تالیک مووی دریزی له قامکی ئالاند و، گوتی:

- ماندووی کردین.

- چاوپرهش نه راندی:

- تو هه میشه وا ده لیتی و، خوشت...

- چاوشین پیاله که ی دانا و، گوتی:

- به لام من به راست تینه گه یشتم دوا هه م بیبری میواندار چی بوو.

چاوسپی، له و به رزاییه وه له سووردانی مه لیک ی رهش به بالی کراوه وه ورد بوویزه.
گوتی:

- منیش تینه گه یشتم. به لام پیاو به که وتنه زه وی تاسی تاو له ش نازانی چ ژماره یه ک
دیتته وه. چاوشین گوتی:

- چاکتر ابوو خو مان بگه یاندا یه ده سگیرانه که ی.

- سه یره؟! به لاتانه وه سه یر نه بوو به بیینی ئیمه هه ستی به شتیک کرد.

شه پو لی مژ، له به ر ده می گه ربانی با، تا جاده ی قه راغ چایخانه که هه لگه رابوو،
بلا وده بووه.

چاوسپی گوتی:

- شه قامیکه قهره بالغ هه یه، پر له عه نتیکه فروشی و زیرینگه ری. شمشیری شوالیه
گومناوه کان، په رداخی فه رمانه واکان، مووری وه زیره له دار دراوه کان و، له و به ریه وه
جامخانه ی ئالتوون فروشه کان... رازی ئالتوون له که م بوونیدا نییه، رازی ئالتوون له
تیکه لبوونی رهنگی زه ردی له گه ل پیستی ژن، یان له بریسکانه وه ی له چاوی ژندایه.
سه عات چواری نه م دو انیوه رویه...

چاوپرهش قسه که ی پری:

- پیره میرده که مان له کیس ده چی. با بچینه دیده نی...

- له ته مه نی نه ودا ته نیا ته وس یارمه تیمان ددا.

- نا، بئ وینه یه تیکه ل بوونی فیلیپینا له گه ل کهل و په لی هاو ته مه نی خوئی. له وهش گرنگر گه مزه یی گوړه له لکه نه کانه. نه وان نازانن له گه ل گوشتی له شی ژنه که دا چی له و ژیر خاکه روډه کهن. خوا فیز فیلیپینیا.

چاوشین گوتی:

- بیتاقه تی بارانم.

- نهرمه بارانیکي بیدهنگ.

- نهرمه بارانیکي بیدهنگ که ته نانه ت گه لای داره کانیش نه له رینیتته وه.

«سارای بی خه م و خه یال! چاوه کانت دوو کلو سه هول بوون، ده ترسام بلیم دهمه و بیت چونکا چاوه کانت دوو کلو سه هول بوون و دهشتی به ییوونه ش به هانامه وه نه ده هات. له و دورانه له ناوه راستی دهشته که ته پو لکه یه کی سه وز بوو، به رده کانی دهره وشانه وه...»

- باران سهر به گیا کانیش نانه وینیتته وه. گیا سه وزو بلنده کان.

- سه وز... سه وزیکي یه کده ست تا ئاسو. به لام گیا کان له بهر ئه و بایه و له به یانیه وه هه لیکر دوو، به حاستم، رووه و باکوور نه و یونه ته وه.

- سه ریا زیکیش...

- روومه تی برینداری به زهبری مست. دیلیکی به ربوو.

- حورمه تی پیاو ته یه که ی به کوتی دار، یان به لو له ی تفته نگه که ی...

- ههر دوو مه چه کیان له پشتته وه به سیمیکي دره ک به ستووه. له بهری دوزمنه وه به ره و سه نگره کانی خو یان ده چی. له بهر بی هیزی له تر ئه دا.

ههر یه که پاره ی چایه که ی خو یان له سهر میزه که دانا و، وه دهر که وتن. کابرای چاوشین نه و یه وه و، به تیف تیفه یه کی سه ده فی، ورده ورده که سک هه لئه چوو. وه ک ده می شمشیریک بوو. چاوشین گوتی:

- هه ندیک سه وزه گیا، نه وه نده له سه وزی خو یان دلنیا ن، شین دنوتین.

- له پی پی خاوس و بی پوتینی سه ریا زه که ده ئالین.

- که وه ته گریان. نه گهر راوه ستی، سه ریا زه کانی به ری داگیر که ره له دواوه، له پشت

ته پو لکه که وه ده سیریتی لی ده کهن. پیموانییه زیاتر له په نجا مه تریکی بو سه نگره کانی خو یان مابی. وانیه؟

- هه ر ئه ونده... سیمیک له ده وری که مه ری گری تراوه و سه ریکي خزاو ته ژیر کراسه خوینا و یه که ی.

چه ند به سته TNT یان به له شیوه به ستوته وه...

- بی که م و زیاد حهوت به سته ی نیو پا ون دی. سیان به سنگیه وه، دوان له بن بالی و، دوانیش له چالایی نیوان شان کانی. ههر ئه و تاقه چاشنیه وابه سه ریکي سیمه که وه یه هه مو یان ده ته قینیتته وه.

- حقه من له شوینیک ده وه ستی. چوره چوری باران له به رو کیه وه ده چنه ژوو ر.

- زور گیله نه گهر پی پی و ابی TNT به و چوره چوره نم ئه کیشی و له ته قینه وه ده که وی.

- بویه و به حاسته م دهر و ا.

- ده بی دوو دلش بی. به ره و پیش برو یان به ره و دوزمن بگه ریتته وه. نه و، هه رگیز له روشتن دوو دل نییه. نازانی سه ریا ز. بیچوه کیسه لی دهر یایی، بیچوه ماسی نازاد له روشتن دوو دل نین. یه کیک له نیمه ده بی پی پی بلتی بیر له گاه به رده کان مه که ره وه. بیر له قه بره کان مه که ره وه. بیر له یادگاریه هه لکه نراوه کان به جه سته ی دره خته کانه وه مه که ره وه. بیر له هه وریکی سپی له ئاسمانی به هاردا بکه ره وه.

- ئیستا با دهنگی ها وریکانی بییستی. نه وان له پشت ته باره که یانه وهن. بیخه به ری نه وان زیره کی کاره ساته که یه. گازی ده کهن خیراتر به ره و پرو یان بی. ده می بو نرکه یه ک کراوه یه و، دهنگ له قورگیه وه دهر نایه ت.

- راوه ستا.

- سیمه که له دوا یه وه به سهر زه ویدا کشاوه، له به ردیک یان له گل مورتیک گیراوه. پیویسته هه ی پی بکا. ناوات ده خوازی سیمه که بیسی. بو به ره و پیش چوون پال به هه مو قورسای له شیوه وه ده نی. نا، با سیمه که نه پیسی.

- نه وسا ته نها ده بی به وه چه کوژه کان پیبکه نین، با ها وریکانی هه روا هه رای لی بکه ن.

- وەرە!... وەرە!... سەر دانەوینە و گورج وەرە!

- ئاوا که کۆمەکۆم بەرەو پێش دەخوشتی و سیمەکه بەدوای خۆیدا ڕادەکیشتی، له «گەمیە کێشەکانی چۆمێ قوڵگا» دەچی. روخساری تیکچرژاوه. دیار نییە دلوپەکانی سەر گۆنای ئارەقە یان دلوپە یان باران.

- یان فرمیسک...

- با سیمەکه ئازاد بێ. برۆ... برۆ...

- ناروا.

- دەروا. ئیتر بێر له روشتن یان نەرۆشتن ناکاتەوه.

- چاوسپی گوتی:

- گیاکان هیچ یارمەتیەکیان لە دەست نایەت. بارانیش، ئەو میواندارە ئاشقەش که وتۆتە ناو ئاوی ئوقیانوسەکهوه...

- لیۆه منداڵانە کهشی ئیتر سووریککی ماتیککی نییە.

- ماسیەکانیش گاز له قژی دەگرن.

- سەربازەکه دەبێ بێر له وه بکاتەوه که له هەر حالدا دەکوژرێ. کهواتە بۆ چەند کەس له هاوڕێکانیشی له گەڵ خۆی به کوشت بدا؟

- ئیتر نایهوی بێر بکاتەوه. تازه، ههنگاوهکانیشی گورجتر بووه.

- به گرمۆله بوونی شانیدا له وه دهچی باوهشی بۆ هاوڕێکانی کردییتهوه. خۆتین له بهره دهستی دهتکێ. سیمەکه له گوشتی مهچهکی رۆچوو.

- ئیتر تهقه لا بۆ کردنهوهی دهستی نادا.

- وا دیاره خاکی شێداری سەنگەرەکه دهیهوی بەر به بهرهو پێش چوونی بگری. چۆکی پێدا. چەند بههێزه! ههستایهوه و به تهباری سەنگەرەکه دا ههنگه را.

- ناکرێ دهرفتهی سووکه گریانیککی ببێ؟

سەرباز به تهباره گلەکه دا شوڕبووه. هەر ئەو روخسارانە ی دەدی که له بازە ی تهسکی

نیگایدا بوون. سەری خەستە سەرشانی ئەو یه کهم که سهی وا به خوشتیهوه باوهشی بۆ کردبووه. سەربازی دوژمن له دووروه که ئاوا بوونی قره ئالتوونیه که ی له پشت ته تبارە که وه دی، دهستی ئاسنی دهزگایه کی به رهو خوار نووشتاندهوه. گه پرابی کاره با سیمه که ی پتوا و گه ییبه چاشنی ته قینه وه.

چاوپرەش گوتی:

- ڕازیککی گه وجانیه. خۆ دهیزانی ده کوژرێ. نه ده بوو له شه بۆمبای خۆی بۆ هاوڕێکانی ببردایه. ده بوو بگه راپایه وه بۆ لای دوژمن.

- ڕهنگه ساتیک و هدرهنگ که وتن، هیوایه کی تازه تری بۆی پێ بووبی.

- هەر دووکتان گیلن. ئەو بیری له هیچ نەدەکردهوه. بەلام بۆ مردن لە نیو ئەو گیا شینە به تەنیا بوو. لای ڕهگهز په رسته کانیش هەر تەنیا بوو. هەر بۆ ئەو ڕۆیشت که بتوانی سەر بختا ته سەرشانی هاوڕێکه ی. بگری و، به تەنیا نه مرێ.

«... سارا! ڕهنگه کان چەند تازه ده بنه وه کاتی مردن. بۆنه کانیش... هیشتا بۆنی به ییوونه دی... که سیک له گه لما دی، بچین بزانی تریشقه ی پشت ئەو ته پۆلکه چیبیه؟ هه تاو سه رمای زستان له خویتماندا گه رم ده کاته وه و، دوور ده که وینه وه چونکا ده نگت ڕهنگی هه یه سارا... ڕهنگی شینی ژوور له به هار (ماورا بهار)... ههروه ها مۆسیقای شاروه ی له جامی پلووردا هه یه و ده نگت ده شکێ ئە گه ر ده نگیککی تری لی بدری و من ده مه وی له وی گوتیم له دهنگی تو بێ، له بیدهنگی ئەو ته باره نوورانیه دا ڕهنگه تو له وه ی که من توانای گوتیم نییە، بگه یته...»

مژ له وه بهر ده شته که وه ئارام ئارام به رهو پێش ده هات. چاوپرەش گوتی:

- ده ترسم پیره میرد تیا بچی. بۆ دلێ چاک نییە، خه ریکه جگه ره ده کیشی.

چاوسپی گوتی:

- جیاوازی مژ و تووز و دووکه ل چیبیه؟

- چاوشین پیکه نی و گوتی:

- له خووه مه چۆره پێش. گوتیم له هاواره کانیا نه. ئەم دووپات بوونه وه وه ک دووپاته وه بوونی وەرزه کان، ئالوگۆرێکه به قه ده ر رووانی په لیککی تر به شاخی بز نه کیویه وه.

چاوسپی گوتی:

- دهکری له دووپاته و هبوندا شتیکی نوئی بدوژریتته وه. وهکو خه می ئهستی رهیه کی دووری گه وره که نابیندری.

- چاوشین دانه و به وه. له بهر پیی مشتیک بهرده وردهی هه لگرت. له له په دهستیدا رایگرتن و لیبیان ورد بووه. ئه و دووانه ی تر چاوه پیی سه لماندنی بوون.

- چاکه. ئه مه یان بو من.

بچوو کترین ورده زیخه که ی به دوو قامک هه لگرت و باقیه که ی هه لپشت. هه لپژارده که ی له بهر چاوی ئه و دووانه راگرت و له بهر خو به وه گوتی:

- دوو سالانه به و شیره خو ره. پیستی وهکو ده نکی خیار دهره و شپسته وه و، قژی بژی هه موو که س بو دست به سه ردا هینانیک دنه دها.

چاورهش گوتی:

- به لام به و ته مه نه که مه له هیچ ناگا. گریانه که شی غه ریزیه.

چاوشین بی ئه وه ی گوتی بداتی، گوتی:

- گریانی برسایه تیه. تم و دوو که لی ته قینه وه کان که ورده ورده دنیشن کاس و وربان کردووه و له و سندووقه که تیایدا شاردرابووه هاتوته دهر و، له مهیدانی ناواییه که سه رگردانه.

- قاو له دایکی دهکا.

- ده بی ته پوتوز هه ناسه ی لی بی ری. ده کوکی.

- ئه ری چوراوه ی لووتیشی له بهر دوو که ل ره شه. بو خراپه مندال به زمان ئوی لووتیان ده چیژن؟

- دایکی پی نابیندریتته وه. یارمه تی ده وی.

چاوشین دهستی کوره چکوله که ی گرت و گوتی:

- مه ترسه کوره. من ده تبه م بو لای دایکت.

چاورهش گوتی:

- تا دوینیکه ش له گه ل باوکیدایاری به ور به ورینه ی ده کرد. ئه و وهک به ور ده یلوورانند و، باوکی ده یواند که تر ساوه و له بهری هه لده هات.

منداله که ش خو ی له دست چاوشین راپسکاند. هه روا که پاش و پاش ده بووه وهک به ور لوورانندی. هه رس ی پیاوه که پیکه نین. منداله که دیسان لوورانده وه و چنگی نیشان دان. چاوشین قامکی به ره و کولیتیکی نیوه سووتاو هه لپری و، گوتی:

- دایکت له و پییه. برؤ!

پیی منداله که له تهر میک هه ل نه گوت. به سه ر سنگیدا که وت. هوقی له زاری مردووه که هاته دهر. چاوشین دهستی کوره که ی گرته وه و بر دیه لای ژنیک که به کراسی دراو و چاوی کراوه وه، لاشان که وت بووه زه وی. کوره له لای دایکی دانیشته.

چاوشین گوتی:

- له م کاته وه به هاواری دووپاته وه بوون ده خنکی. شیره که ت بخو.

هه رس ی، دوورتر، چوار میلکه یان دایه وه. کوره که له په نای دایکیدا راکشا و مه مکی خسته ناو ده می.

- پیتان وایه ئه و ژنه به شی چه ند ژم شیری پی مای؟

- ره نگه به شی ژه میک و دووان.

- ئه م منداله بوئه وه ی نه مر ی سبچه ی نیش مه مکی دایکی ده مر ی.

- به لام شیراویکی گه نیو ده تکیته ناو ده می.

چاوشین گوتی:

- ئیستا خه ریکه ورده ورده تیده گهن.

چاورهش گوتی:

- وهک حه قایه تی ئوی سویری دهریا و مه له وانه گه میه شکاوه که. بریک خووی زه ویش وه کو دهریا به. ماله کان گه میه کانن و، کورپه ش له دهریادا به قه دهر زه وی کورپه به. ماسیه کان و سه گه کان نازانن کورپه به.

چاوشین به سهرکه وتووییوه له کابرای چاوسپیی روانی. چاوهکانی چاوسپیی نیسکی تاریک بووبون، خۆله میشی. هه روا که ههولتی ددها خۆ له نیگای بهرامبه ره که ی وهشاری، گوتی:

- سووک و چرووکه.

کوچه یه کبین مژی له مه مکی دایکی ددها و جاروبار نووکه نووکیکی دادنا. دهله مه دووکه له به ملاولای کۆلیته دامر کاوه که وه ناویزان بوون. جارجار گه واله دووکه لیک له بهر خۆروه تیده په پری و، خۆر لیلائی دادها. سه گیک لمبۆزی له تهرمه کان هه لده سوو. که له شیریک ده نووکی له میشکه سهری دوو کوت ددها. چاوشین گوتی:

- که تیر بئ له لای دایکی نابزوی. رهنگه تیباگا دنیا دنیای دوینی نییه و له م دنیا به دا جیگهی نابیتته وه.

چاوه ش گوتی:

- پیره میتردمان له بیر چۆوه.

پیره میترد، قامکی خهسته سهر مه چه کی. له و دیو چه رمی پیستییه وه، ههستی به لیدانیکی کز کرد. «... سارا... هه زار جار عاشق بووم و، که بن میچی ژووره کان و بریسکه ی خۆره تاوی گه لای سپیداره کانم بینی تۆم بیرکه وته وه... رووم له هه موو لایه ک کرد و له ههر شوینییک ته نووره ی شینی کچان و په رده ی رهنگا ورهنگی په نه ره ی داخراوم بینی له بییری تۆد ابووم. که گویم له گۆرانی ده بوو هه ستم به نه رماییی ئاو و دلنیایی خاک ده کرد، تۆم له بهر چاودا بوو سارا... گه لا له درهخت ده باری و چۆله که ی پیر ده که وته سهر هه یوان و، منداله که سالییک ته مه نی کشابوو. باخه هه لئو ساروه کان شکۆفه یان ددها و، ئه و کاته ی ریشتاشه کاره باییه که م خالی ده کرده وه و ده مدی خۆله رهشکه ی ورده ورده ده بوو خۆله میشی و له گه ل تۆدا هه میشه به ره و ته پۆلکه که ده چووم، ئه و کاته ی به بیو نه کان گۆلیان ددها و، گیتلاسه کانیش سوور ده بوون و، رهنگی گه لای دارگۆتیه کان ده بوو قاوه یی و پلوسکه کان شوژه شوربان به رزه بووه... سارا! دوو زمروتی چاوه کانت له چاله به فره کان دا...»

چاوسپیی گوتی:

- بیر له زۆر شت ده که مه وه. بیر له و نه خوشیه خۆینییه که خه لک به هۆی نزیکیه وه،

ده یگر نه وه.

- جاریکه ئه مه نه پراوه ته وه. تۆ...

چاوسپیی به رقه وه قسه ی چاوه شی پری.

- تۆ هه میشه به په له بووی. نه وه ک نیستا که هه شاماته که زۆره، له دوا هه مین ژن و میردی ئه م جیهانه تی بفکره به رده وامی وه چه ی مرۆف ئه رکی سهرشانی ئه وانه. به هۆی ئه م شه ر و شوژه و وه چه کۆژیانه وه، یان له بهر ههر هۆیه کی تر که س نه ماوه. رۆژیکی تاوسا... بلیم له کوئی؟

- قه راغ ده ریا.

- زۆر شاعیرانه یه... یان نا، خراب نییه. گه رانه وه بۆ ئاوه به وه فاکان... بابلتین ژنه که زۆر جوان. جوانتر له و میوانداره ش که نیستا تهرمه که ی سهر ئاو که وته وه. هه وای نمناک قژه درتیه که ی به ملاولادا ددها.

- بابلتین غوده ی شیری له م ژنه مرددوه زۆر تره.

- به رامه ی گۆله سهراندیه کان...

چاوسپیی گوتی:

- پیماوه که ش: شان و بالی به خۆوه ی له بهر خۆره تاودا سووتا و، ریزیک دانی سپی و دره خشان. چاوه کان...

- رهش

- نا، شین...

زۆری لی بلیتین کویری ده که م. دللی له دللی ئه و سهر بازه گه وره تره که TNT یان به له شیه وه، به سته بووه وه. شه پۆله کورته ده سته مۆکان، به که فی له رهنگی گۆتیی هینده یه وه به ره و روویان دین، بایه کی فینک یاری به قژیان ده کا. له شیان له بهر ئاوی شین و هه تاوی زپین، سهرخۆش. بۆنی گه لای درهخته کانیاں گرتوه و، هه ردووکیان تووشی ئه و نه خوشیه کوشنده بوون. بیگومان منداله کانیش ده یگر نه وه. دوا هه مین جووتی زه وی...

چاوشین قاقا پیکه نی. له به یانییه وه تا ئه م ئیواره، دوا نرکه و ناله و هه را و هوریا ی

کوشتار، ئەمە یەكەم پێكەنین بوو كۆرە چكۆلەكە دەبیست. لە پال دایكیدا دانیشتبوو ئاوری لە پیاوەكان دایهوه. بزە هاتی، لە ترسا. بۆ ئەوەی بەزەبیان پیتدای و خوشیان بوو یان بە هیواوو... چاوپەش پرسی:

- دەزانن تووش بوون؟

تیزە بزەیهکی شەرفرۆشانه نیشته سەر لێوی چاوسپی.

- هیشتا حەز ناکەم بزەن، جارێكە زوو. پێم خۆشە تا رۆژی خۆی دێ، هەر جارە بێر لە حالەتێکی بکەمەوه. ئەگەر بزەن نزیكایەتی و جووت بوونیان هیچ ئومیدێکی تیا نای. ئەمە لە لایەكەوه و لە لایەکی دیکەشەوه ئەگەر نەزانن، منداڵەكەیان بێتە دنیا و، بەدوایدا مندالی تریش، ئەوسا نیشانهی نەخۆشی دەربكەوئ... هیشتا نازانم كامە حالەت... رێنۆینی كەسیشم ناوئ.

سەوزی گەلای درەختە گەرمیانیهكان لەبەر خۆری دەمەو ئیوارە تاریك بوو. سێبەری پەلە دووكەلە گەرۆكەكان بەسەریاندا تێدەپەری. سەگەكە رۆشتبوو كەلەشێرەكە چینهی دەكرد. چاوشین لەسەر زەوی ڕاكشا و دەستی خستە ژێر سەری. چاوپەش هەستایە سەر پێ و، وەرپس رێكەوت.

«خەونەبێندرارهكان چیان بەسەردێ؟ هەستی پێستە مانگەشەویەكەت و، جوانی لێكئالانی لقه مێوهكان چیان بەسەردێ؟ لەگەلما دین ئەو بێرەوهریانە كە پێم خۆش، یان ئەوانیش دەبنە خۆراکی خاك؟ سارا! ئەم تەپۆلكە وەك مانگێكە كەوتبێتە ناوەندی دەریاوه. درەوشانەوهی بەردەكانی بەهۆی ئەم رەگە مەرپەیانەوهیە. بڕوا! كەسکی گياكان لە كەسکی دەشتەكە نییە... خۆزیا مانگ ئاواوهبوو، ئیمەشی لەگەل خۆی دەبرد. وەرە با لەگەل مانگ بسوورپێنەوه و بچینه پشت ئەو تەپۆلكە... وەرە سارا...»

چاوپەش چۆکی دادابوو، لە پیاڵۆكە گلێنە فرێدراو و شكاوەكە لای تەرمەكە ورد بووئۆوه. شەیدا دەستی بە شوینی شكاویدا هێنا. رەنگی لە رەنگی ئاگری نیوهروان بوو گۆشتی پێ لەعابی پیاڵۆكە. چاوپەش رووی بۆ كایرایی چاوسپی وەرسووراند. لێوی بەزە بوو. دوو پەپوولە بەشكۆ لەسەر قژی نیشتبوون و، بە ئارامی بالیان دەكوتا. كۆرە لەپال دایكیدا ڕاكشا و دەستی خستە سەر سنگی. چاوپەش بەرەو ئەو دووانە تر گەرایهوه. دەستی بۆ سەری چاوسپی هەلبێی. پەپوولەیهك بە دەستیوه نووسا. چاوشین گوتی:

- كوشتاری بەكۆمەل، سوكناییهك بەدلی كۆژارهكان دەگەیهنی، كە مردن بەپیرە پیاویکی تەنهای نابەخشی.

چاوپەش لە بالەكانی پەپوولەكە ورد بووئۆوه، گوتی:

- بە ژنیکی ژێر ئەشكەنجەشی نابەخشی.

چاوسپی گوتی:

- كۆن و سەرەتاییه.

- دوو گیانه.

- كۆن و سەرەتاییه.

- خۆینی پێشینیانی ئەم ژنە و مێردە كە لە دەماری كۆرپە پێنج مانگانە نیو سکی دایكیدا گەبیونە یەك. با كوشتاری «مایا» كان دووپات كەینهوه.

- لێ خۆشبووهكانی «ناسری» ئەم دانپیانان وەرگرتنەیان فیری ئەمانەكردوو. بلین خۆزگە بەو كەسانە توانای خەیاڵكردنەوهیان هەیه.

چاوپەش گوتی:

- هیوادارم پیرەمێرد پەلە ی مردنی نەبێ.

چاوسپی گوتی:

- من لە سیاچال و زیندانه تاكە كەسیهكان بێزارم.

چاوپەش گوتی:

- منیش لە مەیدانه پڕ لە تەرمەكان.

چاوشین گوتی:

- منداڵەكە لەبار دەچی لە ژێر شەق و تێهەلداندا.

- پاشان؟

- دەیهوئ ناوی هاوڕێكانی بدرکێنێ. بەلام تووشی فەرامۆشی بووه و ئەشكەنجەگەرەكان بڕوای پێ ناکەن.

چاورهش گوتی:

- نا. پروداویکی نویتتر... نویتتر. ئەم ژنه له ژیر ئەشکەنجەدا نامری. ئەم په پوولهشی بو دهبەین.

ئەوسا فووی له په پووله کەمی سەر قامکی کرد. هەر سێ دوورکەوتنەوه کەیان له رهوتی شه پۆلدا دی. دەمه و عهسر بوو، په ره سیلکه کان به سه واوه راوی زرده و اله و مێش و په پووله کانیان ده کرد. ژنه دیله که، دوا مندا له بارچوونه که ئەوه ندهی خوین له بهر روشتبوو، نیوه گیان له سیاچاله کەدا کەوتبوو. په پووله کەمی بینی که خۆی به ده لاقه ی نزیک میچه کەدا ده کوتا. له پیتشدا دوو دل بوو که وه همه یان راستی. که تیکه له ی رهنه گە کانی بالی په پووله کەمی بینی، تیکه یی له وزه ی خه یال کردنه وه ی ئەودا نیسه. پشکین و ئەشکەنجە گەر به پلیکانه داگه ران. پشکین له پشت میتیکی ژهنگ خواروو دانیش. چرا موتا لاکه ی هه لکرد و په روه نده یه کی کرده وه. ژنه بوئی ههنگوین و لاسیقه کۆنی کرد و زانی زۆری نه ماوه بمری. حهزی ده کرد بۆ جار تیکیش بووه مندا له له بارچووه کەمی بدیایه. به لام نیوه هۆش بوو ئەو کاته که قورساییه شیرینه که له له شی کهوتبووه خوار. ئەشکەنجە گەر له سه ر کورسیه ک داینیشاند و، دهسته کانی به ده سه کی کورسیه که وه به ست. پشکین گوتی:

- کات و شوینی قهرارت؟

سێ پۆژ بوو بێ برانه وه ئەمه ی پرسیبوو. ژنه بیر کردوه: «له هۆلی وتاریتێژی ده بیینم. له سه ر کورسیه که ی به و بقاره وه دانیشتوه. نیشان به و نیشانه گۆی به ده ور به ری نادا. هه رکه ده بیینم ده زانم خۆیه تی. پیلووی زۆر ناتروکینی. شانی بلندی به حاسم به لای راستدا نه و یه توه. له زه یندا به سه ریا ده نه رینم، ئاوړم لی بده ره وه. من لیره دانیشتوم. له لای چه پت... منم... تۆش ئەگەر خۆتی، که ده زانم خۆتی، ئاوړ له من ده ده یته وه و، له نیو ئەم هه موو خه لکه دا هه ر من ده بینی. ئەگەر هه میشه له دووی من گه رابیتی. ئەوسا ئاوړم لی ده داته وه و لیم ده روانی. وتاره که دوایی دی. خه لکه که هه لده ستن و ده رۆن. بهر به نیگامان ده گرن و ئیستا که هۆله که چۆل بووه، من و ئەو هه روا دانیشتووین و سه یری یه کتر ده که ین... پیاوه که م... شووه که م... ناهیلیم ده ستی ئەمانه ت بگاتی...» و، له هه موو ئەم ماوه دا هه ستی به وه نه کرد که ئەشکەنجە گەر نینۆکی قامکی شاده ی له بیخه وه ده رده کیشی. کابرای چاورهش گوتی:

- ده بی تا سه عاتیکی تر بمری. ناله و نووزه ی تۆمار ده که ن. هه والی مردنی ئەو له ژیر ئەشکەنجەدا بو وره بهردانی ئەوانی تر چاکه.

به پلیکانه ی سیاچاله کەدا هاته خوار. ئەشکەنجە گەر خه ریکی ده رکیشانی نینۆکیکی تر بوو. چاورهش به به زه ییه وه ده ستی به سه ر و قژی ژنه کەدا هینا و به گوتیدا چرپاندی:

- تۆ نامری. هه زار و یه ک خۆر کهوتن و مانگ هه لاتن له له شتایه. تۆ نامری. پیا لۆکه گلینه کان مه شکینه.

ژنه له بهر ئازار زریکاندی. ریتاله خوینیک له پایه ی کورسیه که وه ده چۆرایه زه ی.

- شوین و کاتی قهرارت؟

ژنه، بو ئەوه ی دلای ئازاره که ی نه بی له ده لاقه که ورد بووه. په پووله هیشتا هه ر خۆی به شیشه که دا ده کوتا. بیر کردوه: «ئەگەر ئەو په پووله توانی بیته ژوور، ده مرم و ئاسوده ده بم. توخوا وه ره، ریکه یه ک وه بینه و وه ره. شیشه که بشکینه و وه ره... چاوم خه ریکه لیل و تاریک ده بی، وه ره پیتتر.»

- شوین و کاتی قهرارت...؟

له خوار ده لاقه که وه دوو پیاوی چاوسپی و چاوشینی دی، له سه ر زه ی دانیشتووین. ئەژنۆیان له ئامیز گرتوو، به ده م به زه یه کی سارد و ئارامه وه، لیبی ورد بوو بوونه وه. چرپه ی چاورهشی بیست:

- تۆ نامری. خۆر به، ئەگەر نه تویت شوینیک رووناک بکه یته وه، با نه توانی...

«ده مه وی برم. ئیستا پیموایه هه موو ئەم کارانه گه مه یه کی خوینا وه یه. ئەگەر نه مرم ئەم گومانه هه رس به وره م ده هیتی.»

- کات و شوینی قهرارت؟

چاورهش چوه لای ئەو دووانه ی تر و دانیش. چاوسپی گوتی:

- ئیمه ی دیوه. ئیستا پیتی واده بی ئیمه مه رگین و ده مری. ئەوسا ژه نرپال له بندهسته کانی تووره ده بی.

چاورهش گوتی:

- نا، ئىستا پىتى وادەبىي كە ئىمە وەھمىن. پەپولەكەش وەھمە و لە مردن نائومىد دەبىي.

پشكىن گوتى:

- ئەگەر قىسە نەكەيت ئەوئەندەت خوتىن لەبەر دەروا دەمرى. بىرە قىسە تا ئىمەش بتگە يەنە نەخوشخانە.

چاۋرەش گوتى:

- دەبىي سەعاتىكى تر خوتىن لە جىمىن بگەوى.

ئەشكەنجەگەر خەرىك بوو دەستى بە گۆناي ژنەكەدا دەھىنا و، ژنەش دەقىيژاند.

چاۋ شىن گوتى:

- ئەگەر نەمرى ئاخىرەكەي دىتە قىسە.

چاۋرەش گوتى:

- ئازادە ھەرچى بگا. ئىستا ئىتر كىشەكەيان بۆتە كىشەيەكى نىوان ژنە و ئەشكەنجەگەر.

پشكىن گوتى:

- كۆرپەكەتقان لە چال نا. لە باۋكى دەچوو. پىتوايە كور بوو يان كچ؟

ژنە بىدەنگ بوو. دەپنواند بى دەرىستە. بەلام ديار بوو بەراستى نىبە.

- كورپ دەويست يان كچ؟ ئەو پىسەي وا ئەو مندالەي خستە سكتەوئىستا لە كوتىبە؟ تۆ لىرەيت و ئەو... كورەكەت كاكۆلى بوو. كاكۆلى رەش.

ژنەكە رووى لى وەرگىرا. پىتى وابوو ھەواي پشت دەلاقەكە پرە لە كۆلكى ئالتوونى بالى پەپولە. ئەشكەنجەگەر مېلەيەكى سوورەو بووى بە سنگىەو نووساند. چاۋسپى گوتى:

- ئامبىرى ئەشكەنجەكەيان ھەروا كۆن و سەرەتايىبە. ئاسنى سوورەو بوو وەك زمانى لاتىبە.

پشكىن گوتى:

- بەلام كچ بوو. بۆخۆت كوشتت. بەم مەسەلەن خۇراگرەت. ئەو كۆلە ھەزى دەكرد وەك ھەموو مندالتيكى تر بىتە دنيا و گەرە بىي، كايە بگا، عاشق بىي، مندالى بىي... تۆ كوشتت، ژن، قاقا پىدەكەنى. لەپر بىدەنگ بوو.

- خوتىن لەلەشدا نەماو.

چاۋرەش وەلامى نداو.

«... لە نەديارى تەپۆلكەكە بەرامبەرت راوہستام سارا و، لە ھەموو قىسەكان ھىچ قىسەيەكم بە زماندا نايەت. برىا نىسكى چاۋەكانت لە نىگاي واق و پىماوم ورد دەبوونەو. ھازەي با لە گىياكانەو دەي و «كونديك» لە شوپىنك دەخوتىن. سارا! ناچارم دەست بۆ كۆلمەت درىژ بگەم، چونكا ھىچ، ھەز و خۆشەويستى ناگوتىن، مەگەر ئەوئەي پىيا و مندال بىي و، زمان ھەرگىز دۆست و يارىدەدەرى من نەبوو... من، دەست بۆ...»

خوتىن ژنەكە گىرسا بوو. ئەشكەنجەگەر خەرىك بوو «ئەلكترۆد» ي بە لەشەيەو دەبەست. ئەويش بەو چاۋانەي كە لە روومەتى ياوگرتوويدا دوو رەشايى مردوو بوون، سەيرى دەكرد.

- شوتىن و كاتى قەرارت؟

بۆنى ترشاويى خوتىن و بلۆقى تەقىو سىجالەكەي پر كوردبوو. چاۋسپى گوتى:

- من خەوم دى.

ئەم وتە دانپىنانى بوو بە تىشكانىدا. ماوہيەكى تىش دانىشەين و لە شەپلەي لەشى برق گرتووى ژنەكە ورد بوونەو. پاشان دلنيا ھەستان... سەعاتەكە بە دوانزە زىنگەي بلوورين ھەوالى نىوہ شەوي راگەياند. دوا وەنەوزىكى ناغافل پىرەمىرد چاۋى ھەلينا. دىسانەو ھەستى بەو نەرمە نازارە كرد كە لە بەيانىوہ لە سنگىدا پشكوتىو. خەيال بردىوہ: «ھەمدىسان بەئاگا بوومەو سارا... كۆلمە مانگەشەوبەكەت...» مانگەشەو لە پەنجەرەو خۆي خزاندىبوو ژوورەكەي. پىرەمىرد بى ئەوئەي بۆنى ھەنگوبىن و لاسىقە كۆنى كردىن، سى پىياوى دى.

چاۋشەين گوتى:

- ئەمە تەوسى تېدا نېيە.

«ھىلى چەمىنەھى تورتى شانەكانت دوو ھىلالى ناسكى مانگن...»

چاوسپى گوتى:

- ھىچ نەخوشىيەكى نېيە؟

- نا.

چاوشىن گوتى:

- ئەو دزانە كە بۆ نەناسرانەھە پىياو دەكوژن.

- تا دزىك بگاتە ئېرە، ئەم مردوۋە.

پېرەمىرد ھەۋلى ھەلخىزىنى دەدا. «دەنگەكان خەرىكن دەرۆن. مانگەشەو تارىك بوۋە.

بەر لە ئىستاش ھەستى بۆن كردنم نەمابوو.» چاۋرەش گوتى:

- چاپخانەيەكى نھىنى لە دراوسىيەتى ئەم مائەۋەيە. چۆنە ئاگرى تىبەربى.

- ئاگرىش زۆر تىز تى ناپەرى.

«ھەروا كە حەزم دەكرد ھەستى راموسانم لە ئاخىرى ھەمووياندا خەرىكە دپوا.» پالى

دابۆۋە. ئازار گەرمایەكى شىرىنى لە دووشاخەى ئىسكى سەرسنگى بلاۋ دەكردەھە.

سەرسورمىو دەستى بە مەلافە سپىكەى چىپاكەدا ھىنا. «بە بەرە دەستم دەيىنم...»

قامكەكانى نەرم دەخىزىن و شەپۆلى مەلافەكەيان دەپىوا. «بۆنى سابوون و گىيى كوتراۋ

دەدا، سارا. بە دەست بۆنى دەكەم... پەلە ھەورىكى سپى بەئاسمانى بەھارىيە، ۋەك

مەلافەيەك بەسەر ئاۋەھە...» ھەستى بەنىۋانى تان و پۆكان دەكرد. لە تۆرى بۆنى لەشى

خۆى و خەيالەكانى و، لە جوانى تىكئالانى ۋەختگر گەيشت. دوو قامكى بەسەر

كولكىكەۋە مابوون.

«با ئىستابگەرتىنەھە بۆ بەرزايى تەپۆلكەكە سارا، بەلكو خۆشى خولقانىۋەى دووبارەى

پىست لە ھەتاۋ نىك بخەينەھە. چاۋەرۋانىش لە پشت سەھۆلى چاۋتەۋە بوو. ۋەرە با

بگەرتىنەھە بۆ عەرشەى مانگى نىۋەرۋان...»

چاۋرەش گوتى:

- خەرىكە ھەلدى.

چاوسپى و دۆستەكەى تىر لەۋ لاي چىپاكە، لەسەر زەۋى دانىشتىبوون و دەستيان ژىر

چەناگەيان نابوو. چاۋرەش بە پەلە پروۋزى گوتى:

- چارەيەك بدۆزنىۋە.

پېرەمىرد لەسەر چىپاكە پاكشايەۋە و ھەر دوو دەستى بەرز كردهۋە.

«خەرىكە ھەۋاش رادەمووسم سارا. ھەۋاي تەپۆلكەيەكى پىر لە گىيى پستەيى رەنگ كە

سىبەرى ھەورىكى بچووك بەناۋىدا تىدەپەرى. من و تۆش لەۋ كاتەۋە تا ھەنوۋكەى

پىكگەيشتن لە پەناى ئەۋ تەپۆلكەدا، دىسان پىيادا ھەلدەگەرتىن. تا ئىستاي

ھەمىستاكانە...»

چاۋرەش لەملاي چىپاكەۋە دانىشت و لە پېرەمىرد وردبۆۋە.

«چاۋەكانيان لە منيان دەروانى و خۆزگە ئىمە لە چاۋى دنبا شاراۋە دەبوۋىن. بەلئىنى

كۆرپەيەكىمان بەيەك دەدا كە چاۋى ۋەك چاۋى تۆبى و سەلامەتى خوتىنى ۋەك من...»

چاۋرەش دەبوست شتىك بلتى، بەلام پېرەمىرد لەگەل داھەم ھەناسەيدا دەستى درىژ

كرد و لەسەر ترۆپكى تەپۆلكەكە، تەختە بەردىكى بە رەگەى مەرمەرىيەۋە راموسى.

بەردەكە گەرمای شىرىنى ھەتاۋى بەھارى پى بوو. سى پىياۋ روۋيان ۋەرگىرا، تاكو بزەى

ئاسوۋدەبوون لە دەست ئەۋان، بەسەر لىۋى پېرەمىردەۋە نەبىن.

پير است

- پيشه‌کي: عه‌تا نه‌هايي 5
- قوڭگا: فخرخونده ئاقايي 17
- فالگره‌وه: يارعه‌لي پوورموقه‌دهم 30
- توڭه: ره‌زا جه‌ولايي 36
- مونس، دايکي ئه‌سفه‌نديار: ئه‌ميرحوسين چلته‌ن 43
- ته‌فريقي خاک: ئه‌بوتوراب خوسره‌وي 58
- که‌شتي شکاوه‌کان: منيرۆ ره‌واني پوور 68
- نووسراوه‌يه‌ک: فريشته ساري 76
- ريگه: حوسين سه‌ناپوور 89
- که‌پريک له‌حه‌سیر: ئه‌سغه‌ر عه‌بدو‌لاهي 97
- مالي رووناکان: هوڭشه‌نگ گولشيري 108
- مانگه‌شه‌وي زه‌لکاو: محه‌مه‌د محه‌مه‌د عه‌لي 134
- بو‌ده‌ريا چوواني دوورگه‌ي شينتر: عه‌باس مه‌عرووفي 144
- مانگي نيوه‌رۆ: شه‌هريار مه‌نده‌ني پوور 153

